Český statistický úřad

ZÁKLADNÍ TENDENCE DEMOGRAFICKÉHO, SOCIÁLNÍHO A EKONOMICKÉHO VÝVOJE KARLOVARSKÉHO KRAJE

2025

Regionální statistiky

Karlovy Vary, 30. 10. 2026

Kód publikace: 330124-26

Zpracoval: Krajská správa Českého statistického úřadu v Karlových Varech

Ředitel odboru: Alena Šefrnová

Kontaktní osoba: Martina Soukupová, e-mail: martina.soukupova@csu.gov.cz

© Český statistický úřad, Karlovy Vary, 2026

Zajímají Vás nejnovější údaje o inflaci, HDP, obyvatelstvu, průměrných mzdách a mnohé další? Najdete je na stránkách ČSÚ na internetu: csu.gov.cz

KONTAKTY V ÚSTŘEDÍ

Český statistický úřad | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 051 111 | **csu.gov.cz**

Oddělení informačních služeb | tel.: 274 056 789 | e-mail: infoservis@csu.gov.cz

Prodejna publikací ČSÚ | tel.: 274 052 361 | e-mail: prodejna@csu.gov.cz

Evropská data (ESDS), mezinárodní srovnání | e-mail: esds@csu.gov.cz

Ústřední statistická knihovna | tel.: 274 052 361 | e-mail: knihovna@csu.gov.cz

INFORMAČNÍ SLUŽBY V REGIONECH

Hl. m. Praha | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 052 673
e-mail: infoservispraha@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/praha**

Středočeský kraj | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 054 175
e-mail: infoservisstc@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/stredocesky**

České Budějovice | Žižkova 1a, 370 77 České Budějovice, tel.: 386 718 440
e-mail: infoserviscb@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/jihocesky**

Plzeň | Slovanská alej 36, 326 64 Plzeň, tel.: 377 612 108
e-mail: infoservisplzen@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/plzensky**

Karlovy Vary | Závodní 360/94, 360 06 Karlovy Vary, tel.: 353 114 525
e-mail: infoserviskv@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/karlovarsky**

Ústí nad Labem | Špálova 2684, 400 11 Ústí nad Labem, tel.: 472 706 176
e-mail: infoservisul@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/ustecky**

Liberec | nám. Dr. Edvarda Beneše 585/26, 460 01 Liberec, tel.: 704 675 184
e-mail: infoservislbc@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/liberecky**

Hradec Králové | Myslivečkova 914, 500 03 Hradec Králové, tel.: 495 762 322
e-mail: infoservishk@csu.gov.cz **| csu.gov.cz/kralovehradecky**

Pardubice | V Ráji 872, 531 53 Pardubice, tel.: 466 743 480
e-mail: infoservispa@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/pardubicky**

Jihlava | Ke Skalce 30, 586 01 Jihlava, tel.: 567 109 080
e-mail: infoservisvys@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/vysocina**

Brno | Jezuitská 2, 601 59 Brno, tel: 542 528 200
e-mail: infoservisbrno@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/jihomoravsky**

Olomouc | Jeremenkova 1142/42, 772 11 Olomouc, tel.: 585 731 511
e-mail: infoservisolom@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/olomoucky**

Zlín | třída Tomáše Bati 1565, 761 76 Zlín, tel.: 577 004 936
e-mail: infoserviszl@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/zlinsky**

Ostrava | Repinova 17, 702 03 Ostrava, tel: 595 131 230
e-mail: infoservisov@csu.gov.cz **| csu.gov.cz/moravskoslezsky**

ISBN 978-80-250-3685-3 (pdf)

© Český statistický úřad, Karlovy Vary, 2026

Obsah

Úvod....5
Shrnutí hlavních poznatků....5
1. Demografický vývoj....9
Sídelní struktura....9
Počet a pohyb obyvatel....11
Věková struktura obyvatel....22
Cizinci....26
2. Sociální vývoj....28
Zaměstnanost, ekonomická aktivita....28
Zaměstnanost cizinců....34
Nezaměstnanost....35
Příjmy a životní podmínky domácností....42
Mzdy....43
Úplné náklady práce....46
Vzdělávání....47
Zdraví....51
Státní sociální podpora....52
Sociální služby, příspěvek na péči, držitelé průkazů osob se zdravotním postižením....53
Důchodci, důchody....56
Kultura....59
Kriminalita, dopravní nehody, požáry....60
3. Ekonomický vývoj....67
Makroekonomický rámec....67
Místní rozpočty....70
Věda, IT....71
Ekonomické subjekty....76
Zemědělství....79
Lesnictví....83
Průmysl....86
Energetika....88
Stavebnictví, stavební povolení....90
Bytová výstavba....93
Ceny nemovitostí....95
Doprava....97
Cestovní ruch....98
4. Životní prostředí....102
Půdní fond....102
Chráněná území....104
Ekologické zemědělství....105
Vodovody a kanalizace....106
Emise....108
Odpady....110
Výdaje na ochranu životního prostředí....111
5. Mezikrajské srovnání....114
Demografický vývoj....114
Sociální vývoj....116
Ekonomický vývoj....121
Životní prostředí....129

* * *

Čárka (-) v tabulce na místě čísla značí, že se jev nevyskytoval.
Tečka (.) na místě čísla značí, že údaj není k dispozici nebo je nespolehlivý.
Křížek (x) značí, že zápis není možný z logických důvodů.
Nula (0) se v tabulce používá pro označení číselných údajů menších než polovina zvolené měřicí jednotky.
Zkratka „i. d.“ v tabulce nahrazuje individuální údaj, který nelze zveřejnit.

Výpočty v tabulkách jsou prováděny z nezaokrouhlených údajů (včetně součtů).

Publikované údaje jsou platné k 15. 10. 2026. Zpřesňují údaje publikované již dříve, ale mohou být ještě dále upřesňovány.

Pokud není uveden zdroj, jsou uveřejněny údaje ze statistických zjišťování ČSÚ.

Hodnotové údaje jsou uvedeny v běžných cenách, pokud není uvedeno jinak.

Úvod

Nové zpracování tradiční analytické publikace přináší obraz vybraných tendencí demografického, sociálního, ekonomického a environmentálního vývoje Karlovarského kraje v roce 2025, s návazností na vývoj v předchozích letech. Zahrnuje oblasti, kde můžeme vývoj kvantifikovat pomocí statistických ukazatelů, přičemž klademe důraz na jevy v kraji významné.

Vzhledem k tomu, že od ustavení krajů v současné podobě uplynulo 25 let, snažíme se postihnout vývoj i v celém čtvrtstoletí jejich existence. Kraje vymezil ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků, který nabyl účinnosti 1. ledna 2000. Česká republika tehdy byla rozdělena na 14 krajů (včetně Prahy). Dne 12. dubna 2000 byl Parlamentem přijat zákon č. 128/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), který upravuje postavení a orgány samosprávných krajů. Krajská samospráva pak začala fungovat od 1. ledna 2001, a to po prvních volbách do krajských zastupitelstev 12. listopadu 2000. V prosinci 2000 pak zastupitelstva krajů zvolila rady a hejtmany.

Území některých krajů se od roku 2000 změnilo. K 1. lednu 2005 přešlo 25 obcí z Kraje Vysočina do Jihomoravského kraje a 3 obce z Moravskoslezského kraje do Olomouckého. K 1. lednu 2016 se vlivem zrušení vojenského újezdu Brdy a zmenšení ostatních vojenských újezdů změnilo území několika krajů. Podrobněji se územními změnami zabýváme na začátku kapitoly 1 Demografický vývoj.

Podle zákona č. 51/2020 Sb., o územně správním členění státu a o změně souvisejících zákonů, se území České republiky člení na správní obvody krajů, které jsou složeny ze správních obvodů obcí s rozšířenou působností (s výjimkou hlavního města Prahy). Správní obvody obcí s rozšířenou působností jsou vymezeny výčtem obcí a vojenských újezdů. Těmito správními obvody jsou vymezeny rovněž okresy (v hlavním městě Praze jsou na úrovni okresů obvody). V návaznosti na tento zákon vstoupily v platnost vyhlášky Ministerstva vnitra, které správní obvody přesně vymezují. V důsledku toho došlo s účinností od 1. 1. 2021 ke změně území okresů Nymburk, Kolín, Domažlice, Plzeň-jih, Semily, Jablonec nad Nisou, Vsetín a Zlín. Změnila se také území správních obvodů obcí s rozšířenou působností Český Brod, Lysá nad Labem, Turnov, Jablonec nad Nisou, Havlíčkův Brod a Jihlava. S účinností od 1. 1. 2023 došlo na základě vyhlášky Ministerstva vnitra v Olomouckém kraji k přesunu obce Přemyslovice ze správního obvodu ORP Prostějov do správního obvodu ORP Konice. Na úrovni krajů naopak od roku 2016 k žádné územní změně nedošlo.

V textu uvádíme nejen vývoj na území kraje, ale i srovnání s ostatními kraji Česka. Mimo to jsme opět zařadili samostatnou kapitolu s mezikrajským srovnáním. Vzhledem k systému postupného zpracování ročních dat nebyly v době uzávěrky v některých oblastech ještě k dispozici kompletní údaje za rok 2025. Proto v některých tématech (především makroekonomika, některé sociální statistiky a údaje o emisích) uvádíme časový pohled pouze do roku 2024. Stejně jako v předešlých letech jsme se z územního hlediska v textu neomezili na kraj jako celek, ale snažili se opět postihnout i rozdíly uvnitř jeho území, a to z pohledu okresů, správních obvodů obcí s rozšířenou působností nebo velikostních skupin obcí.

Obdobné analytické materiály s jednotnou osnovou byly zpracovány i na všech dalších krajských pracovištích ČSÚ. Tabulková část má sjednocený obsah, aby byla uživatelům usnadněna možnost srovnání vývoje v jednotlivých krajích. Tabulková příloha analýzy může obsahovat pouze omezený počet statistických ukazatelů. Více informací v podrobnějším územním členění můžete najít v DataStatu (https://data.csu.gov.cz/datastat/dash), případně můžete kontaktovat pracoviště informačních služeb na krajské správě ČSÚ.

Aktuální krajské údaje průběžně zveřejňujeme také na internetové adrese www.csu.gov.cz/karlovarsky. Komplexní pohled na vývoj v kraji a jeho dílčích územních celcích poskytuje Statistická ročenka Karlovarského kraje, kterou pravidelně vydáváme ve druhé polovině měsíce prosince. Přehled vybraných ukazatelů o vývoji regionu v průběhu roku nabízí Statistický bulletin Karlovarského kraje, který vychází vždy 95. kalendářní den po skončení příslušného čtvrtletí.

Shrnutí hlavních poznatků

Demografický vývoj

- Karlovarský kraj je druhý nejmenší z regionů Česka a žije v něm nejméně obyvatel. Podíl obyvatel, žijících ve městech (81,2 %), je nejvyšší mezi všemi kraji Česka (s výjimkou hl. města Prahy).

- Přirozený přírůstek vykazuje dlouhodobě zápornou hodnotu, přičemž hodnota relativního přirozeného přírůstku (-5,5 na 1 000 obyvatel středního stavu) je nejnižší v celém Česku. Přírůstek stěhováním dosáhl kladné hodnoty, a to vlivem zahraničního stěhování, kdy se do našeho kraje přistěhovalo ze zahraničí o 1 056 osob více, než kolik se jich do ciziny vystěhovalo.

- Počet sňatků doznal meziroční pokles a kopíruje tak celorepublikový průměr. Průměrný věk ženichů i nevěst doznal poprvé po mnoha letech mírný meziroční pokles. Rozvodovost v našem kraji je v mezikrajském srovnání nejvyšší. Snížil se také průměrný věk rozvádějících se manželů.

- Porodnost v kraji byla opět nejnižší v rámci celém Česku. Celkem 57,4 % živě narozených dětí se narodilo svobodným matkám, po Ústeckém kraji jde o druhý nejvyšší podíl tohoto ukazatele v Česku. Novorozenecká i kojenecká úmrtnost meziročně vzrostly.

- V roce 2025 zemřelo v našem regionu celkem 3 399 osob, meziročně se tak počet zemřelých nezměnil. Hodnota ukazatele úmrtnosti dosáhla (společně s Moravskoslezským krajem) druhé nejvyšší hodnoty po kraji Ústeckém na 1 000 obyvatel v mezikrajském srovnání.

- Naděje dožití při narození od roku 2022 v našem kraji opět narůstá. Stále je však druhá nejnižší mezi všemi kraji Česka, a to u mužů i u žen.

- Podíl 65letých a starších osob v populaci kraje opět vzrostl. Meziročně se zvýšil také průměrný věk obyvatel kraje a hodnota indexu stáří je dokonce nejvyšší v celém Česku. Obyvatelé našeho regionu jsou v mezikrajském srovnání po Zlínském kraji druzí nejstarší (spolu s Královéhradeckým krajem. Pokračuje růst indexu ekonomického zatížení.

- Podíl cizinců se meziročně zvýšil na 12,6 % všech obyvatel kraje a je po hl. městě Praze a Plzeňském kraji v mezikrajském srovnání třetí nejvyšší. Nejpočetněji zastoupenou národností jsou Ukrajinci, Vietnamci, Slováci, Rusové a Němci.

Sociální vývoj

- Míra zaměstnanosti oproti minulému roku podle Výběrového šetření pracovních sil v roce 2025 mírně poklesla. Většina zaměstnaných byla v zaměstnaneckém poměru, nejvíce lidí pracovalo ve zpracovatelském průmyslu.

- Míra ekonomické aktivity v našem kraji doznala mírný meziroční pokles a činila 62,8 %. I přesto je její hodnota v mezikrajském srovnání druhá nejvyšší.

- Podíl cizinců s platným živnostenským oprávněním na celkovém počtu cizinců v kraji je třetí nejvyšší v Česku.

- Počet uchazečů o zaměstnání se meziročně zvýšil téměř o pětinu (o 18,2 %) a v mezikrajském srovnání byl tento nárůst druhý nejvyšší. Podíl nezaměstnaných meziročně mírně vzrostl a dosáhl hodnoty 5,79 %. Ve srovnání s ostatními regiony Česka je hodnota tohoto ukazatele třetí nejvyšší.

- Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele je v mezikrajském srovnání druhý nejnižší. Ve srovnání s ostatními regiony Česka jde současně o třetí nejvyšší nárůst za uplynulou dekádu.

- Průměrná hrubá měsíční mzda se meziročně reálně navýšila o 4,2 %. Stále platí, že je nejnižší v celém Česku. Medián mzdy je na úrovni 90,4 % průměrné hrubé měsíční mzdy.

- Počet dětí a žáků v mateřských školách i na základních školách se oproti minulému roku snížil, naopak studentů středních škol i vysokoškoláků mírně přibylo. Průměrný plat učitelů na středních školách v Karlovarském kraji je nejvyšší v mezikrajském srovnání.

- Počet ordinací praktických lékařů pro dospělé i pro děti a dorost má dlouhodobě klesající tendenci, a to zejména u dětských lékařů, kde činil tento pokles v posledních pěti letech dokonce 14,8 %.

- V roce 2025 bylo vyplaceno 1,5 mld. Kč na dávkách státní sociální podpory. Průměrně bylo každému obyvateli Karlovarského kraje vyplaceno 5 907 Kč, což je o 404 Kč více než před rokem.

- Počet lůžek v domovech pro seniory meziročně mírně poklesl, zatímco domovy se zvláštním režimem navýšily počet lůžek téměř o desetinu. Domovy pro osoby se zdravotním postižením vykázaly nejvyšší nárůst v počtu lůžek v mezikrajském srovnání, a to o 16,0 %.

- Podíl mladých držitelů průkazů OZP do 18 let je nejvyšší v mezikrajském srovnání.

- Počet příjemců starobních důchodů doznal opět mírný meziroční pokles. Počet příjemců invalidních důchodů 1. a 2. stupně přibývá, zatímco počet příjemců invalidních důchodů 3. stupně postupně klesá.

- Průměrná výše starobního důchodu se oproti předcházejícímu roku zvýšila, mužům o 1,8 % a ženám o 2,1 %. Podíl průměrné výše starobního důchodu sólo na mzdovém mediánu meziročně poklesl na 49,7 %. Dlouhodobě stoupá podíl příjemců předčasných starobních důchodů.

- Kriminalisté zaznamenali vyšší procento objasněnosti trestných činů než v předchozím roce. Počet dopravních nehod se meziročně snížil o desetinu. Podíl bodovaných řidičů je třetí nejvyšší v rámci celého Česka.

Ekonomický vývoj

- Hrubý domácí produkt (HDP) našeho regionu meziročně vzrostl o 6,5 %. Podíl kraje na tvorbě HDP Česka je nejnižší ze všech krajů, stejně jako hodnota HDP na 1 obyvatele.

- Meziroční nárůst 5,8 % zaznamenal také ukazatel hrubé přidané hodnoty (HPH). Nejvyšší podíl na jeho tvorbě v našem kraji má tradičně terciární sektor.

- Příjmy místních rozpočtů zaznamenaly ve srovnání s předchozím rokem nárůst o 3,6 %, zvýšily se i výdaje, a to o 10,7 %.

- Celkový počet pracovníků ve vědě a výzkumu doznal meziroční pokles, zatímco počet výzkumných pracovníků se mírně zvýšil. Výdaje na vědu a výzkum zaznamenaly významný meziroční pokles, který bylo druhý nejvyšší v rámci celého Česka. Podíl výdajů na vědu a výzkum našeho kraje je v mezikrajském srovnání nejnižší. Stále platí, že věda a výzkum jsou financovány především podnikatelským sektorem.

- V kraji je vysoký podíl domácností vybavených osobním počítačem i s připojením na internet, zvyšuje se obliba nákupů on-line, využívání internetového bankovnictví a přístupu na sociální sítě.

- Karlovarský kraj dlouhodobě vykazuje nejvyšší podíl ekonomických subjektů působících v oblasti ubytování, stravování a pohostinství (8,3 % v roce 2025) ze všech krajů Česka.

- Zemědělská produkce se v našem kraji v roce 2024 meziročně snížila o 2,0 %. V přepočtu na 1 ha obhospodařované půdy je celková zemědělská produkce našeho kraje dlouhodobě nejnižší v rámci

celého Česka. Hektarové výnosy obilovin i většiny sledovaných zemědělských plodin zaznamenaly meziroční nárůst, stejně jako chovy prasat. Naopak došlo ve srovnání s předchozím obdobím k poklesu produkce jatečné drůbeže i výroby mléka. Produkce vajec i průměrná snáška na 1 slepici se meziročně také snížily.

- Tržby velkých průmyslových podniků se ve srovnání s minulým rokem snížily, stejně jako počty zaměstnanců. Produktivita práce zaznamenala meziroční pokles a stále platí, že je nejnižší ze všech regionů Česka.

- Spotřeba elektřiny i spotřeba plynu v domácnostech na jednoho obyvatele doznaly meziroční nárůst, ve srovnání s minulým rokem.

- Základní stavební výroba v Karlovarském kraji doznala pátý meziroční nárůst mezi všemi kraji Česka. Objem inženýrského stavitelství se zvýšil zhruba o třetinu, pozemní stavebnictví zaznamenalo naopak pokles.

- Počet stavebních povolení v kraji se meziročně snížil, průměrná hodnota na jedno stavební povolení zaznamenala čtvrtinový pokles.

- Počet zahájených bytů se meziročně prudce zvýšil (o 56,6 %), došlo mírnému nárůstu počtu dokončených bytů. Intenzita bytové výstavby se pohybuje dlouhodobě pod průměrem Česka, v roce 2025 byla v mezikrajském srovnání třetí nejnižší.

- Již od roku 2022 se vrací počty návštěvníků ke stavu před pandemií a v roce 2025 hromadná ubytovací zařízení v našem kraji zaznamenala mírný meziroční nárůst jejich počtu o 3,3 %. Zahraničních návštěvníků zavítalo do našeho kraje o 3,2 % více než před rokem, počet tuzemských hostů doznal nárůst o 3,5 %. Dlouhodobě v našem kraji tráví návštěvníci nejdelší dobu ze všech regionů Česka.

Životní prostředí

- Podíl orné půdy na zemědělské půdě dlouhodobě ubývá, naopak podíl trvalých travních porostů stále roste. Náš kraj je po Libereckém kraji druhým nejvíce zalesněným regionem Česka.

- Podíl půdy v ekologickém zemědělství se meziročně mírně zvýšil, naopak podíl půdy v přechodném období poklesl, a to nejvíce ze všech regionů Česka.

- Náš kraj eviduje čtvrtý nejvyšší podíl obyvatel bydlících v domě připojených na veřejnou kanalizaci. Čtvrtý nejvyšší je také meziroční nárůst množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele denně.

- Celková produkce odpadu na 1 obyvatele je v mezikrajském srovnání nejnižší. Hodnota objemu nebezpečného odpadu na 1 obyvatele je ve srovnání s ostatními regiony Česka třetí nejnižší a u komunálního odpadu jde o pátou nejnižší produkci na 1 obyvatele.

- Hodnota investic vynaložených na ochranu životního prostředí podle místa investice na 1 obyvatele doznala meziroční nárůst, navýšily se také neinvestiční náklady podle kraje sídla investora.

1. Demografický vývoj

Karlovarský kraj je co do počtu obyvatel nejmenším a rozlohou druhým nejmenším krajem Česka mezi vyššími územními celky ustanovenými zákonem č. 129/2000 Sb. k 1. 1. 2000. Demografický vývoj Karlovarského kraje od roku 2000 se vyznačuje dlouhodobým úbytkem obyvatelstva a současně výrazným stárnutím populace. V uplynulém období lze vysledovat klesající trend počtu sňatků a narůstající věk nevěst i ženichů. Úhrnná plodnost v kraji vykazovala až do roku 2021 mírně stoupající tendenci, v několika posledních letech se však každoročně poměrně výrazně snižovala až na hodnotu 1,162 v roce 2025. Od vzniku samostatného Karlovarského kraje došlo k výraznému nárůstu počtu cizinců zde žijících a také se zvyšuje jejich podíl na celkovém počtu obyvatel kraje. Tento podíl je pravidelně jeden z nejvyšších v rámci celého Česka.

Sídelní struktura

Karlovarský kraj je druhý nejmenší z regionů Česka, v mezikrajském srovnání vykazuje čtvrtou nejnižší hodnotu hustoty zalidnění.

Karlovarský kraj se rozkládá na 3,3 tis. km^2.Je tak druhým nejmenším krajem po kraji Libereckém a současně zaujímá 4,2 % území celého Česka. Podíl obyvatelstva kraje na celkovém počtu obyvatel Česka je nejnižší ze všech regionů a tvoří 2,7 %. Hustotou zalidnění 88,2 obyvatel na km^2 se Karlovarský kraj řadí k regionům s nejnižší hustotou zalidnění. Nižší hustotu zalidnění vykazují pouze Jihočeský kraj, Kraj Vysočina a Plzeňský kraj (64,9; 75,9 a 80,4 obyvatel na km^2).

Podíl městského obyvatelstva v obvodech obcí s rozšířenou působností v roce 2025

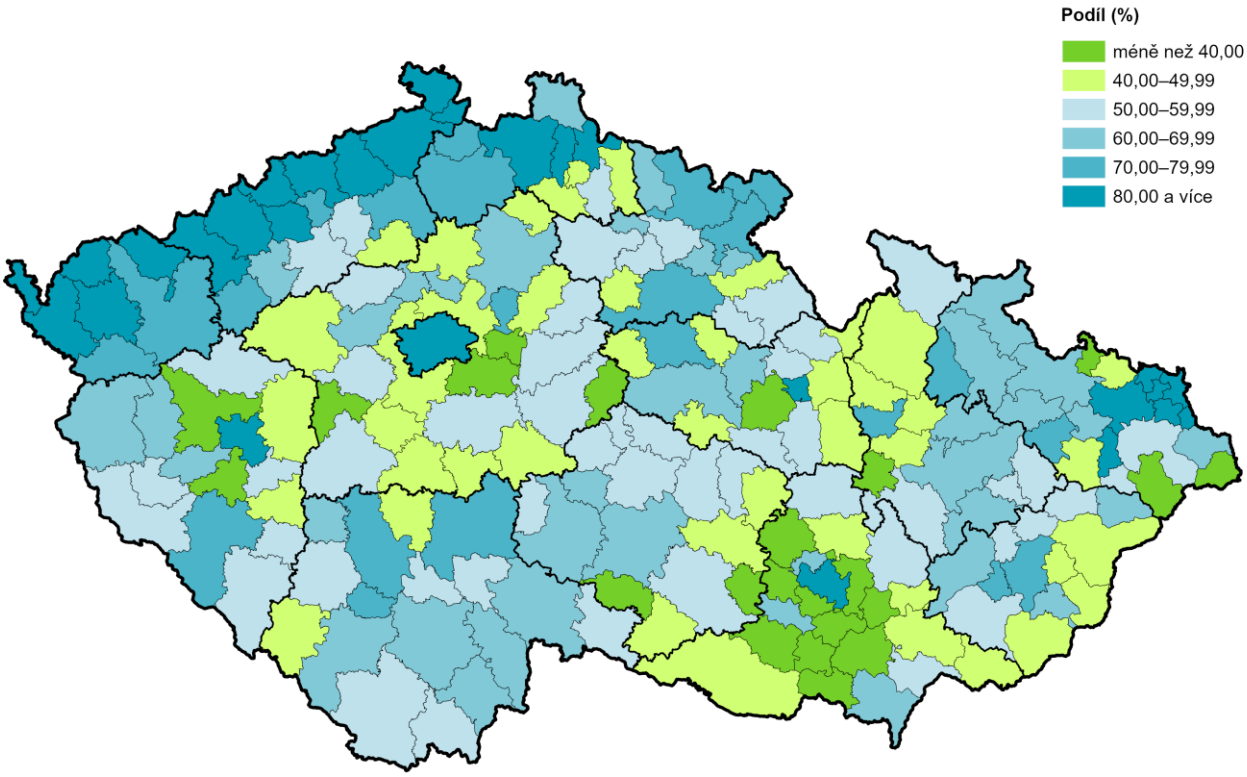

Zdroj: ČSÚ

Karlovarský kraj je tvoří na 3 okresy – Cheb, Karlovy Vary a Sokolov. Od roku 2016 se v kraji nachází celkem 134 obcí. Z celkového počtu obcí jich je 7 s rozšířenou působností a 14 s pověřeným obecním úřadem.

Graf 1.1 Sídelní struktura Karlovarského kraje v letech 2001 a 2025 (k 31. 12.)

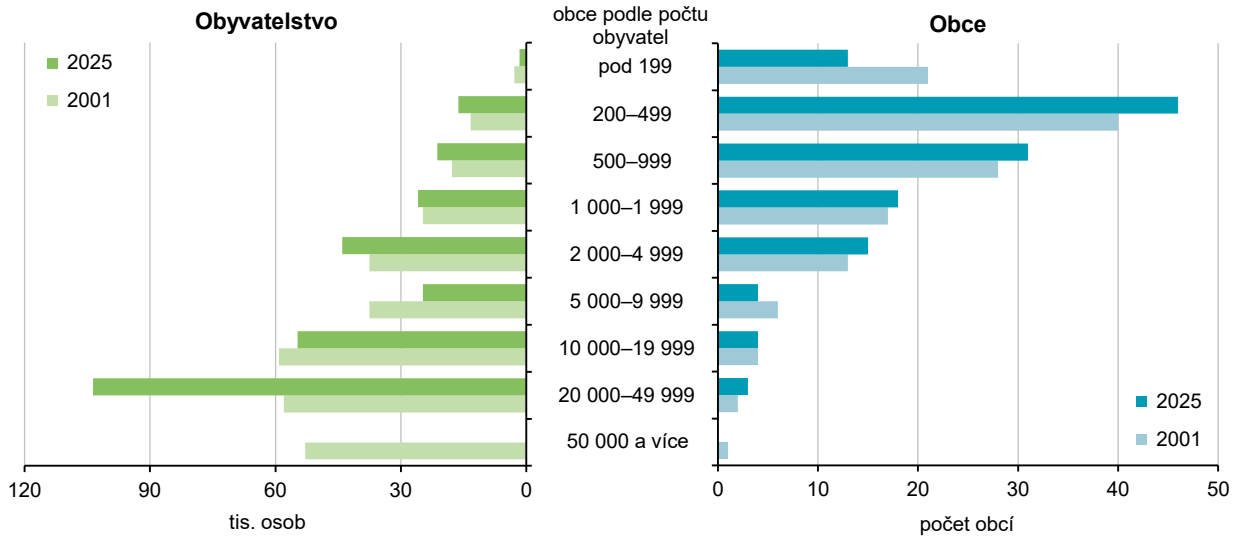

Podíl městského obyvatelstva je po hl. městě Praze nejvyšší mezi všemi kraji Česka.

Od roku 2012 je na území kraje 38 měst, ve kterých v roce 2025 žilo 81,2 % všech obyvatel kraje. Tento podíl je v mezikrajském srovnání nejvyšší ze všech regionů Česka (s výjimkou hl. města Prahy), naopak nejnižší podíl městského obyvatelstva zaznamenává dlouhodobě Středočeský kraj (51,2 %). V počtu obyvatel je mezi městy našeho regionu velké rozpětí. Zatímco např. v nejmenší obci Přebuz žilo na konci roku 2025 pouze 67 obyvatel, naopak ve městě Karlovy Vary se jich nacházelo téměř 50 tis. (48 788 obyvatel).

Graf 1.2 Sídelní struktura Karlovarského kraje a Česka bez Prahy k 31. 12. 2025

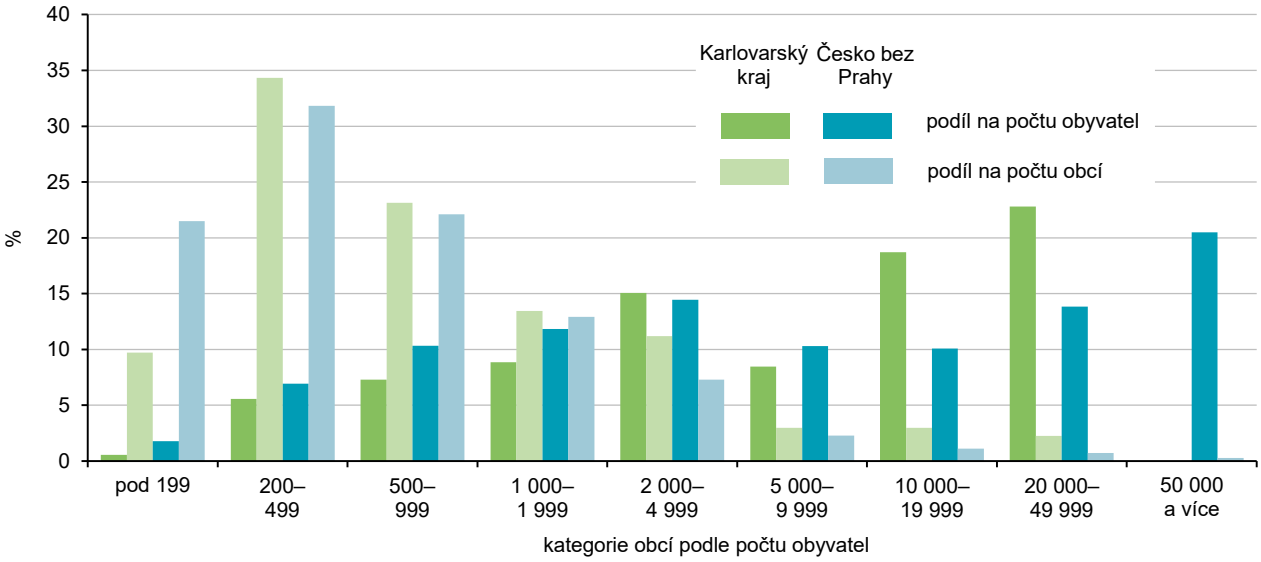

V průběhu posledních deseti let došlo k poklesu podílu městského obyvatelstva v našem kraji o 1,2 procentního bodu. Toto postupné snižování má celorepublikový charakter a odráží skutečnost, že se lidé stěhují z měst do blízkých malých obcí. Nejvyšší pokles zaznamenal v mezikrajském srovnání Moravskoslezský kraj (o 1,7 procentního bodu), následoval Středočeský (o 1,5 procentního bodu) a Ústecký kraj (o 1,4 procentního bodu) a na čtvrtém místě pomyslného žebříčku se

umístily shodně kraje Karlovarský a Královéhradecký. Naopak v Jihomoravském kraji se ve sledovaných letech podíl městského obyvatelstva nezměnil.

V našem regionu platí, že se zvětšující se velikostí obce roste i podíl zde žijících obyvatel. Obcí do 199 obyvatel je v kraji zhruba desetina, ale žije zde pouhých 0,6 % obyvatel. Naopak nejvyšší podíl (35,5 %) osob žije ve třech městech Karlovarského kraje s více než 20 tis. obyvateli.

Počet a pohyb obyvatel

Již druhý rok po sobě počet obyvatel kraje opět mírně klesá.

Na konci roku 2025 žilo v našem kraji celkem 292 027 obyvatel, jejich počet tak zaznamenal velmi mírný meziroční pokles (o 0,4 %). Pokračuje tak trend odlivu obyvatel z kraje, zřejmý již od roku 2009. Tento trend byl přerušen pouze v letech 2022 a 2023, kdy byl prudký nárůst počtu obyvatel zapříčiněn přílivem ukrajinských uprchlíků, souvisejícím s vypuknutím válečného konfliktu na Ukrajině.

Pohyb obyvatel ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností Karlovarského kraje v letech 2021 až 2025

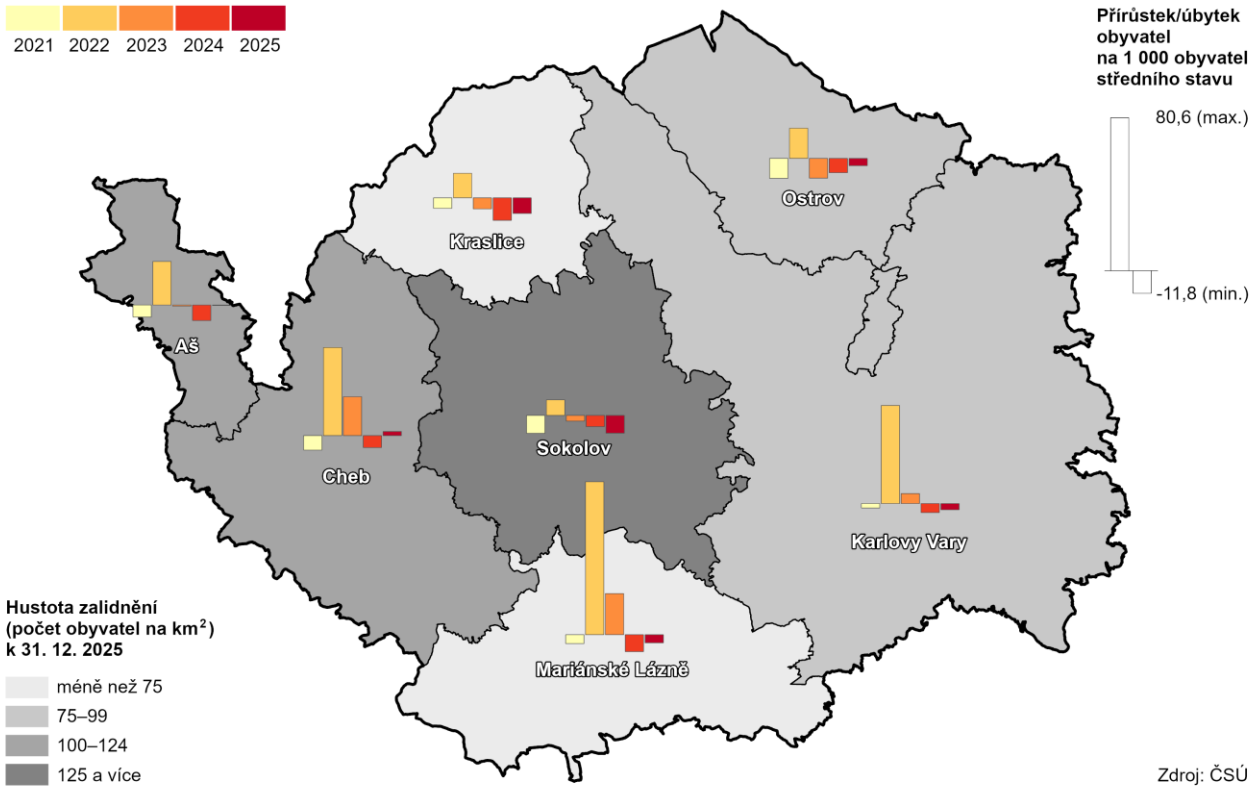

Mírný pokles počtu obyvatel ve srovnáním s předcházejícím rokem můžeme sledovat ve většině krajů Česka. Vyšší počet obyvatel evidovaly pouze hl. město Praha, Středočeský kraj (shodně o 0,7 %), Pardubický a Jihomoravský kraj (shodně o 0,1 %). Snížení počtu obyvatel v Karlovarském kraji bylo v rámci celého Česka druhé největší po Moravskoslezském kraji.

Přirozený přírůstek vykazuje dlouhodobě zápornou hodnotu.

V roce 2025 zemřelo v Karlovarském kraji celkem 3 399 osob, počet zemřelých se tak pohyboval na stejné úrovni jako v minulém roce. Živě se v roce 2025 narodilo

celkem 1 798 dětí, tj. o 0,9 % méně než v roce 2024. Počet zemřelých tak převyšoval počet živě narozených o 1 601 osob.

Trend přirozeného přírůstku obyvatel našeho regionu je dlouhodobě neměnný a vykazuje již čtrnáctý rok za sebou zápornou hodnotu. Tento přirozený úbytek obyvatelstva současně vykazuje narůstající trend. Vyšší hodnotu přirozeného úbytku obyvatelstva jsme mohli sledovat pouze v „covidovém“ roce 2021.

Záporný přirozený přírůstek vykazovaly všechny regiony Česka bez výjimky, přičemž hodnota relativního přirozeného přírůstku v Karlovarském kraji byla nejnižší v celém Česku (-5,5 na 1 000 obyvatel středního stavu). Průměrná hodnota tohoto ukazatele v Česku činila -3,3.

Graf 1.3 Pohyb obyvatel v Karlovarském kraji

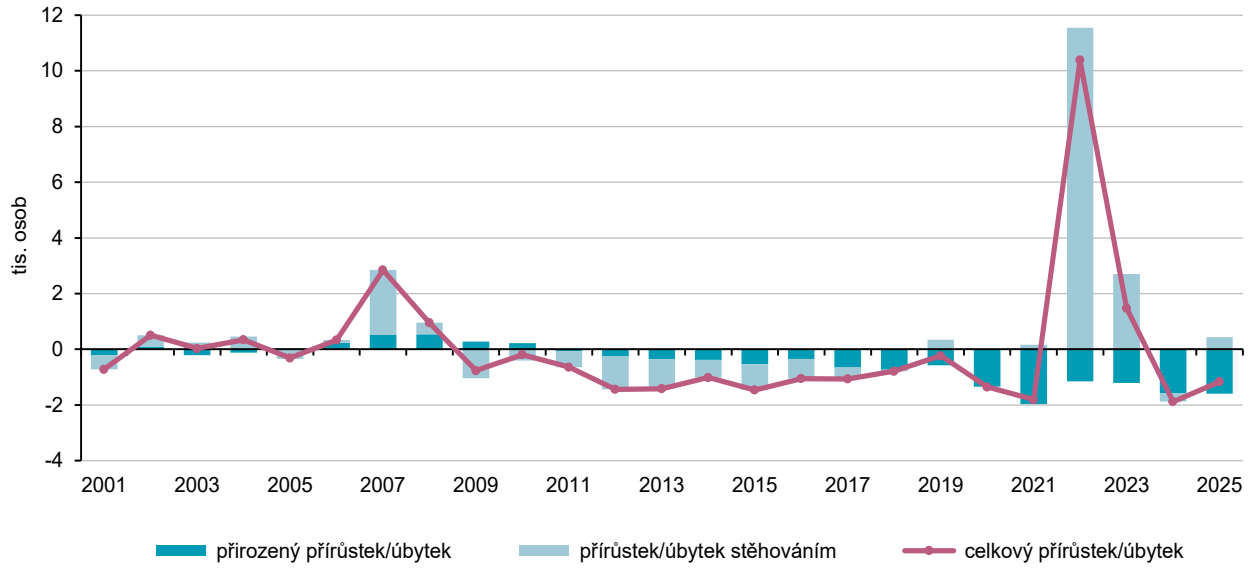

Počet přistěhovalých se meziročně snížil.

Ve sledovaném roce 2025 se přistěhovalo do našeho regionu celkem 6 015 osob, přičemž mezi přistěhovalými bylo více mužů než žen (51,8 %; resp. 3 118 mužů). Ve srovnání s předcházejícím rokem se počet přistěhovalých, mířících do Karlovarského kraje, snížil o 512 osob, tj. o 7,8 %. Mezi přistěhovalými mírně převažovali ti, kteří se do kraje přistěhovali z ciziny (54,9 %) nad těmi z jiných regionů Česka. Z okresů Karlovarského kraje vykazuje nejvyšší podíl přistěhovalých ze zahraničí okres Cheb a nejvíce přistěhovalých z Česka eviduje okres Sokolov.

Při pohledu na věkovou strukturu přistěhovalých osob zjišťujeme, že více než dvě pětiny tvořili mladí lidé ve věku 20–39 let (2 512, tj. 41,8 % všech přistěhovalých). Mezi nimi pak bylo nejvíce těch, kterým bylo mezi 20 a 24 lety (téměř třetina). Při pohledu na delší časovou řadu je zřejmé, že ve srovnání s rokem 2010 se poměrně výrazně snížil podíl dětí do 14 let na celkovém počtu přistěhovalých. Zatímco v roce 2010 činil tento podíl 18,0 %, v roce 2025 byl téměř o 10 procentních bodů nižší (8,4 % ze všech přistěhovalých). Mladistvých ve věku 15–19 let se v roce 2025 do našeho kraje přistěhovalo celkem 591, mladiství tak činili téměř desetinu všech přistěhovalých do kraje.

Celkový přírůstek/úbytek počtu obyvatel v obcích v roce 2025

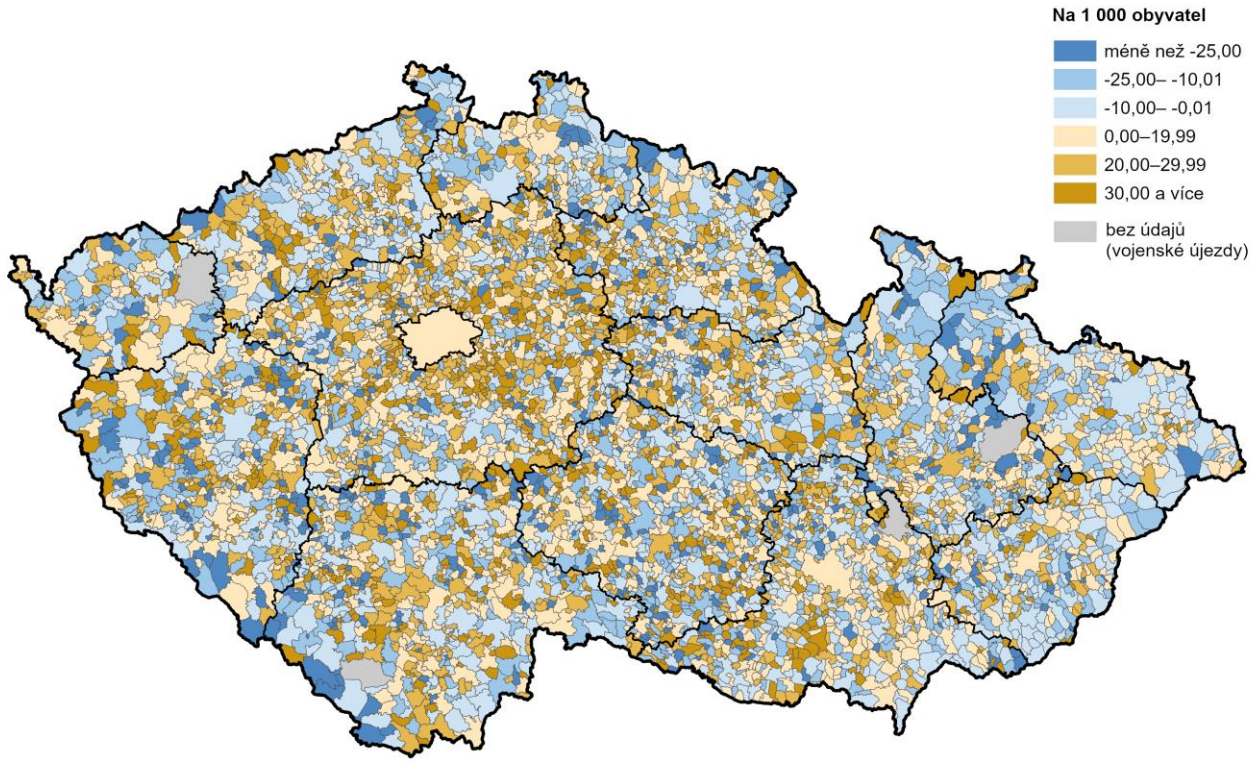

Zdroj: ČSÚ

Počet vystěhovalých doznal meziroční, téměř pětinový, pokles.

Pokles doznal také počet vystěhovalých z Karlovarského kraje. Během roku 2025 se z našeho kraje odstěhovalo celkem 5 582 osob, přičemž žen bylo více než mužů (58,2 %; resp. 3 246 žen). Ve srovnání s předchozím obdobím se počet vystěhovalých meziročně snížil o 1 240 osob, tj. o 18,2 %. Ženy vykazovaly větší meziroční pokles počtu vystěhovaných (o 21,2 %) než muži (o 13,5 %). Téměř čtyři pětiny všech přistěhovalých do našeho kraje byly osoby v produktivním věku 15–64 let, přičemž polovina z těchto přistěhovalých byli mladí lidé mezi 20 a 39 lety.

Graf 1.4 Migrace v Karlovarském kraji

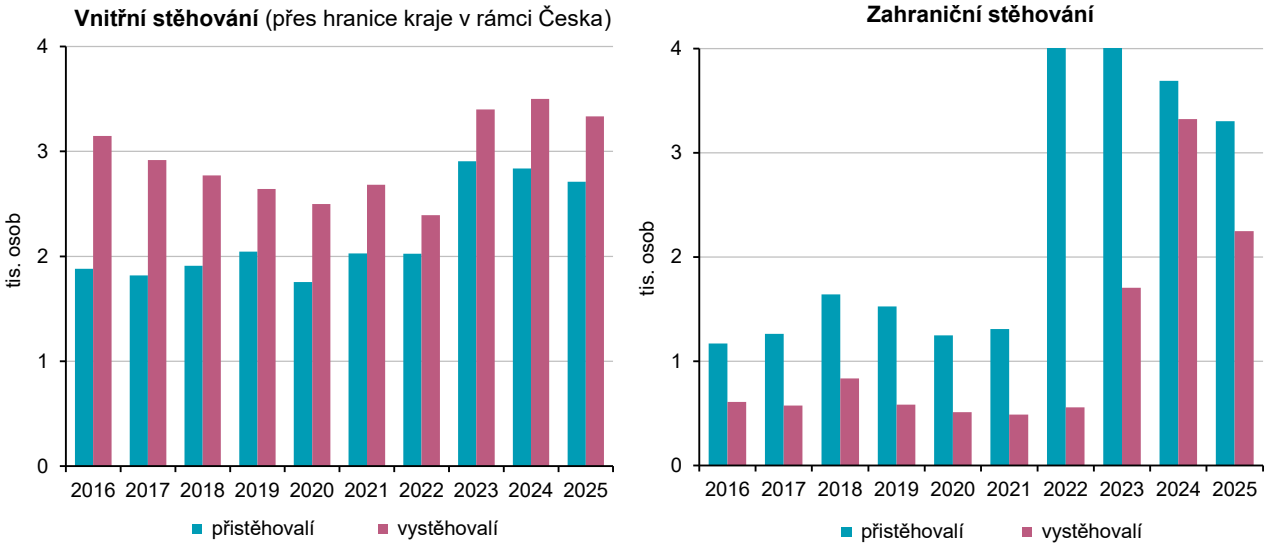

Přírůstek stěhováním vykazoval ve sledovaném roce kladnou hodnotu.

Přírůstek stěhováním vykazoval v našem kraji od roku 2009 pravidelně každý rok záporné hodnoty s jedinou výjimkou v roce 2019, v následujících letech opět převážily počty vystěhovalých nad přistěhovalými. Nejvýraznější přírůstek stěhováním, způsobený přílivem migrantů z Ukrajiny, byl zaznamenán v roce 2022. V následujících letech hodnota přírůstku stěhováním kolísala. V roce 2025 počet přistěhovalých převýšil počet vystěhovalých o 433 osob, migrační přírůstek tak byl v tomto roce kladný. Tento přírůstek dosáhl kladné hodnoty vlivem tzv. zahraničního stěhování, kdy z ciziny se do našeho kraje přistěhovalo o 1 056 osob více, než kolik se jich do ciziny vystěhovalo. Naopak vnitřní stěhování doznalo ve sledovaném roce záporné hodnoty.

Graf 1.5 Sňatky a rozvody v Karlovarském kraji

Snoubenci v našem kraji uzavřeli méně sňatků než před rokem.

V roce 2025 bylo v našem kraji uzavřeno celkem 1 152 sňatků, což představuje ve srovnání s předchozím rokem meziroční pokles o 4,8 %. Z dlouhodobého pohledu vývoj počtu sňatků v našem kraji nevykazuje výrazné výkyvy, pouze se střídají období mírného nárůstu a poklesu. Z celorepublikového srovnání je zřejmé, že meziroční pokles počtu sňatků vykazovaly téměř všechny kraje Česka s výjimkou kraje Olomouckého. Pokles počtu sňatků v Karlovarském kraji byl o 0,4 procentního bodu vyšší než v celém Česku.

Hodnota míry sňatečnosti kopírovala v roce 2025 celorepublikový průměr.

Míra sňatečnosti v Karlovarském kraji činila 3,9 ‰ a pohybovala se tak na úrovni celorepublikového průměru. V rámci Karlovarského kraje vstupovali nejčastěji do manželství lidé v okrese Cheb (4,0 ‰), kde se míra sňatečnosti pohybovala mírně nad průměrem kraje.

Průměrný věk nevěst i ženichů se meziročně mírně snížil.

V roce 2025 byl přerušen dlouhodobý trend každoročního nárůstu průměrného věku ženichů i nevěst. Ve srovnání s předcházejícím rokem, kdy svého dosavadního maxima, se průměrný věk ženichů meziročně snížil o 0,9 roku na 40,5 let a průměrný věk nevěst doznal mírný pokles o 0,2 roku na 37,6 let. Poprvé se v roce 2025 vdávaly ženy v průměrném věku 32,3 roku a muži se poprvé ženili v průměru ve věku 35,0 roku. Za posledních deset let došlo k nárůstu průměrného věku při prvním sňatku u nevěst o 2,3 roku a u ženichů o 2,4 roku. Do manželství vstupovali nejčastěji muži

ve věku 30–34 let (244, tj. 21,2 %) a ženy ve věku 25–29 let (230, tj. 20,0 %). V roce 2025 uzavřelo své první manželství 788 nevěst (tj. 68,4 %) a 802 ženichů (tj. 69,6 %).

Rozvodovost v vykazuje dlouhodobě klesající tendenci, ve sledovaném roce však počet rozvodů doznal mírný nárůst.

V Karlovarském kraji bylo ve sledovaném roce rozvedeno celkem 639 manželství, což představuje mírný meziroční nárůst o 1,1 %. Již třetí rok po sobě se tak počet rozvodů v našem kraji zvýšil. V dlouhodobém horizontu má však počet rozvodů klesající tendenci, za posledních 20 let se snížil téměř o polovinu. Skutečnost, že rozvodů v kraji i celém Česku ubývá, však neznamená, že se partnerské vztahy rozpadají méně často než v dřívějších letech. Pokles hodnoty tohoto ukazatele úzce souvisí s dlouhodobým poklesem počtu uzavíraných sňatků a narůstajícím počtem faktických manželství (soužití nesezdaných partnerů).

Míra rozvodovosti, která udává, kolik rozvodů připadá na tisíc obyvatel, dosáhla v našem kraji roce 2025 hodnoty 2,2 ‰, již patnáctý rok za sebou tak nedosáhla hranice tří rozvodů na tisíc obyvatel. Zároveň se však pohybovala nad celorepublikovým průměrem (1,9 ‰) a společně se Středočeským a Libereckým krajem byla nejvyšší v celém Česku.

Graf 1.6 Živě narozené děti podle rodinného stavu matky a podíl dětí narozených mimo manželství v Karlovarském kraji

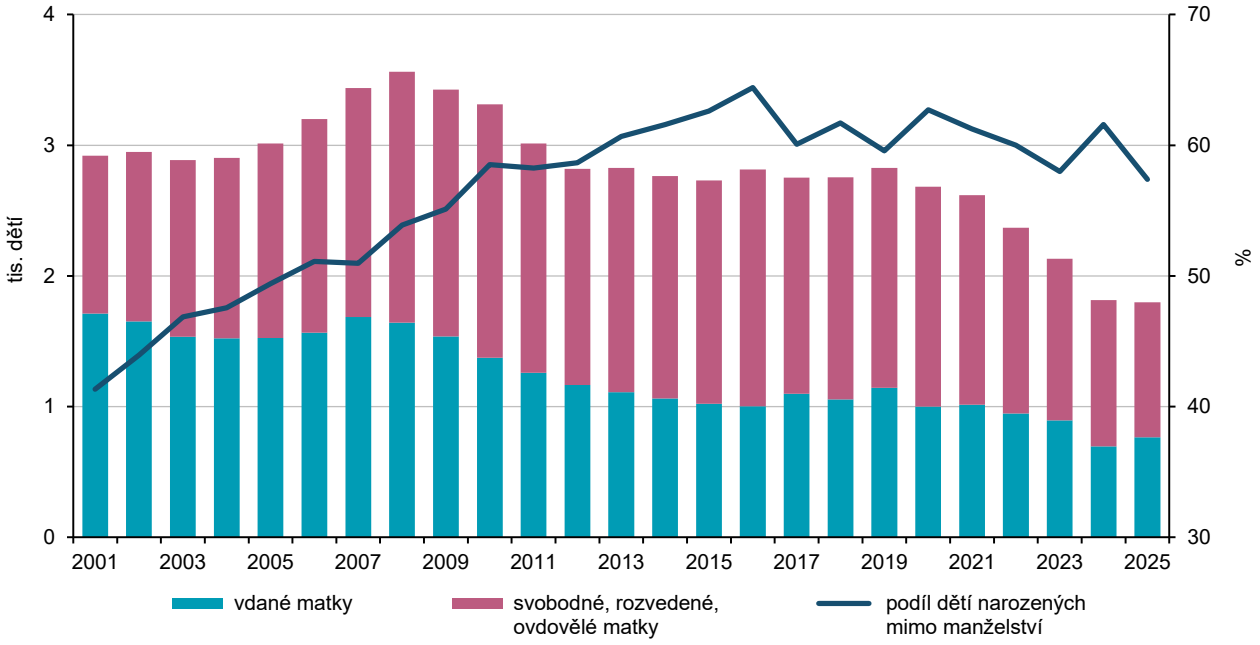

V meziokresním srovnání bylo nejvíce rozvádějících se manželských párů zaznamenáno v okrese Karlovy Vary (241, tj. 37,7 % všech rozvodů v kraji). Míra rozvodovosti zde dosahovala hodnoty 2,1 ‰, vyšší míra tohoto ukazatele byla evidována v okrese Sokolov, ve kterém dosáhla úrovně 2,5 ‰ rozvodu na 1 000 obyvatel středního stavu.

Při pohledu na věkovou strukturu rozvádějících se párů je zřejmé, že v roce 2025 se rozváděli muži v průměrném věku 46,6 roku a ženy v průměrném věku 43,6 roku. Ve srovnání s předcházejícím rokem se tak tento věk mírně snížil, a to u obou pohlaví (o 0,4 roku u žen a o 0,3 roku u mužů). Z dlouhodobého pohledu je však zřejmé, že

průměrný věk manželů při rozvodu narůstá, v posledních deseti letech se věk mužů při rozvodu zvýšil o 1,3 roku a u žen činil tento nárůst 1,8 roku.

Téměř polovina rozvedených mužů byla ve věkovém rozmezí 40–54 let a zhruba polovina žen se rozváděla ve věku mezi 35 a 49 lety. Nejvíce (30,5 %) manželství bylo ve sledovaném roce rozvedeno po 5 až 9 letech trvání a další pětina manželství byla ukončena po 20 a více letech. Nejčastěji se rozváděli bezdětné páry (44,6 % všech rozvodů). Mezi rozvádějícími se manželstvími s nezletilými dětmi byla více než polovina takových, v jejichž domácnosti žilo jedno nezletilé dítě a pouze 6,8 % vychovávalo 3 nebo více nezletilých dětí.

Živě narození v okresech v letech 2023 až 2025

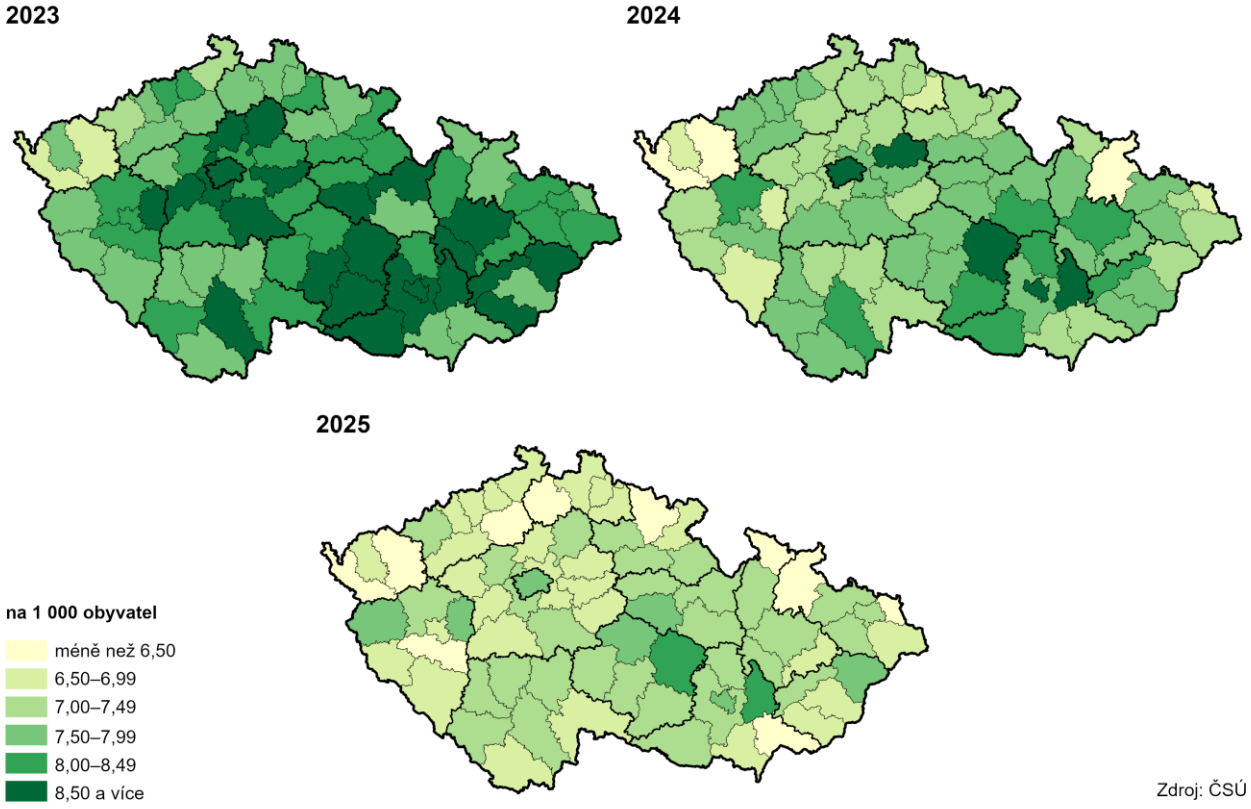

Zdroj: ČSÚ

Porodnost v kraji opět nejnižší v rámci celém Česku.

V roce 2025 se v kraji živě narodilo 1 798 dětí, což je o 16 dětí, tj. o 0,9 % méně než před rokem. V přepočtu na 1 000 obyvatel tak dosáhla výše ukazatele porodnosti 6,2 ‰. Při pohledu na úroveň porodnosti v několika posledních letech zjišťujeme, že dlouhodobě vykazuje spíše klesající tendenci. Nejvyšší hodnota tohoto ukazatele za posledních dvacet let byla vykázána v roce 2008 (11,5 ‰), kdy kulminovala porodnost silných ročníků žen narozených v sedmdesátých letech minulého století. Naopak porodnost v posledních dvou letech 2024 a 2025 byla za posledních dvacet let nejnižší, a to opět dokonce i mezi všemi kraji Česka. Celorepublikový průměr dosahoval hodnoty 7,1 ‰.

Z okresů Karlovarského kraje vykazoval nejvyšší míru porodnosti tradičně okres Sokolov (6,6 ‰) a nejméně dětí na 1 000 obyvatel se ve sledovaném roce narodilo v okrese Karlovy Vary (5,7 ‰).

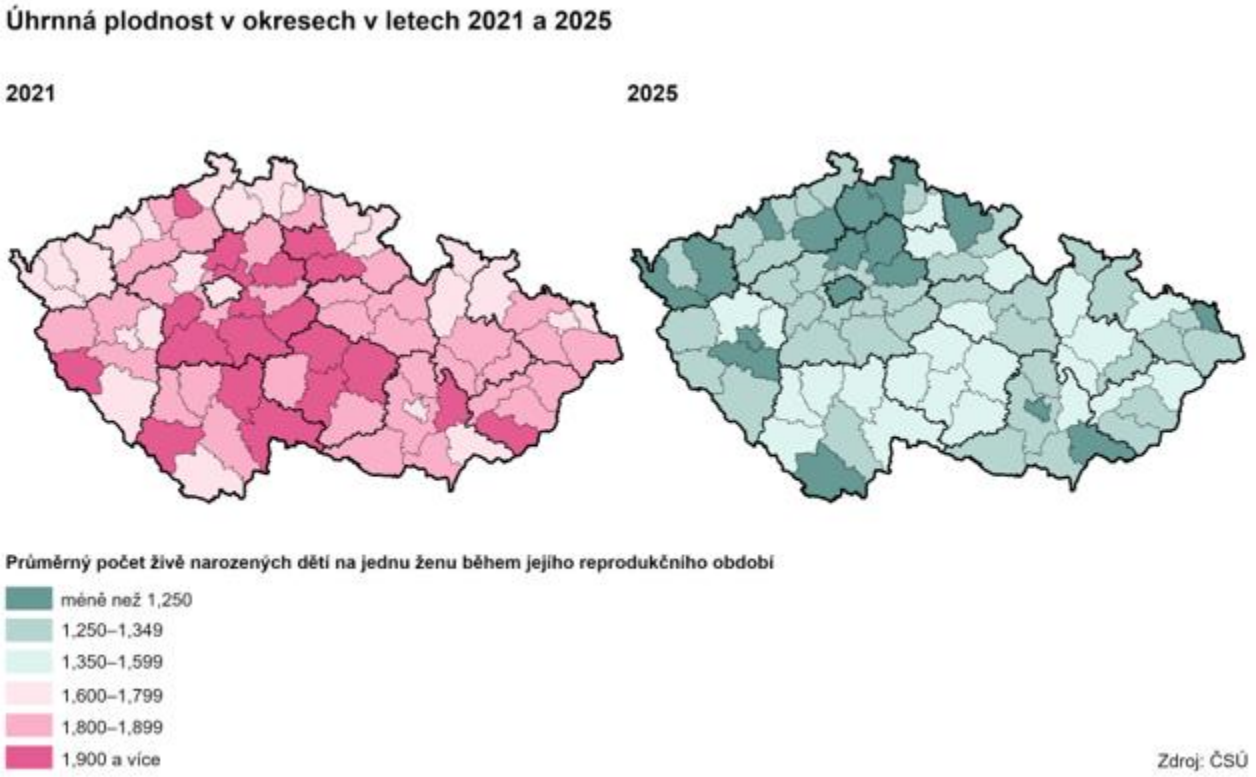

Úhrnná plodnost na velmi nízké úrovni.

Dalším ukazatelem souvisejícím s přirozeným přírůstkem a porodností je úhrnná plodnost, tj. počet dětí, které by se živě narodily každé ženě během celého jejího reprodukčního věku (15–49 let). Za posledních deset let dosáhl tento ukazatel svého maxima v roce 2021 (1,708 dítěte). V následujících letech je opět patrný postupný meziroční pokles tohoto ukazatele a v roce 2025 na jednu ženu v celém jejím reprodukčním věku připadalo 1,162 dítěte.

Graf 1.7 Porodnost a úmrtnost, novorozenecká a kojenecká úmrtnost v Karlovarském kraji

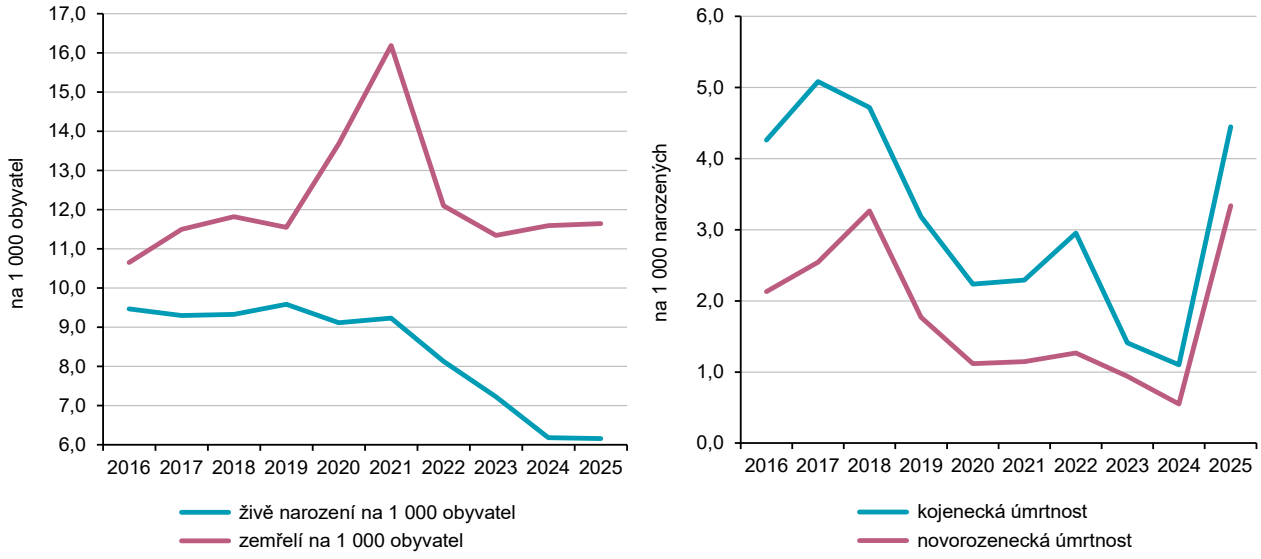

Úhrnná plodnost na velmi nízké úrovni.

Dalším ukazatelem souvisejícím s přirozeným přírůstkem a porodností je úhrnná plodnost, tj. počet dětí, které by se živě narodily každé ženě během celého jejího reprodukčního věku (15–49 let). Za posledních deset let dosáhl tento ukazatel svého

maxima v roce 2021 (1,708 dítěte). V následujících letech je opět patrný postupný meziroční pokles tohoto ukazatele a v roce 2025 na jednu ženu v celém jejím reprodukčním věku připadalo 1,162 dítěte.

Graf 1.8 Míry plodnosti podle věku matky v Karlovarském kraji

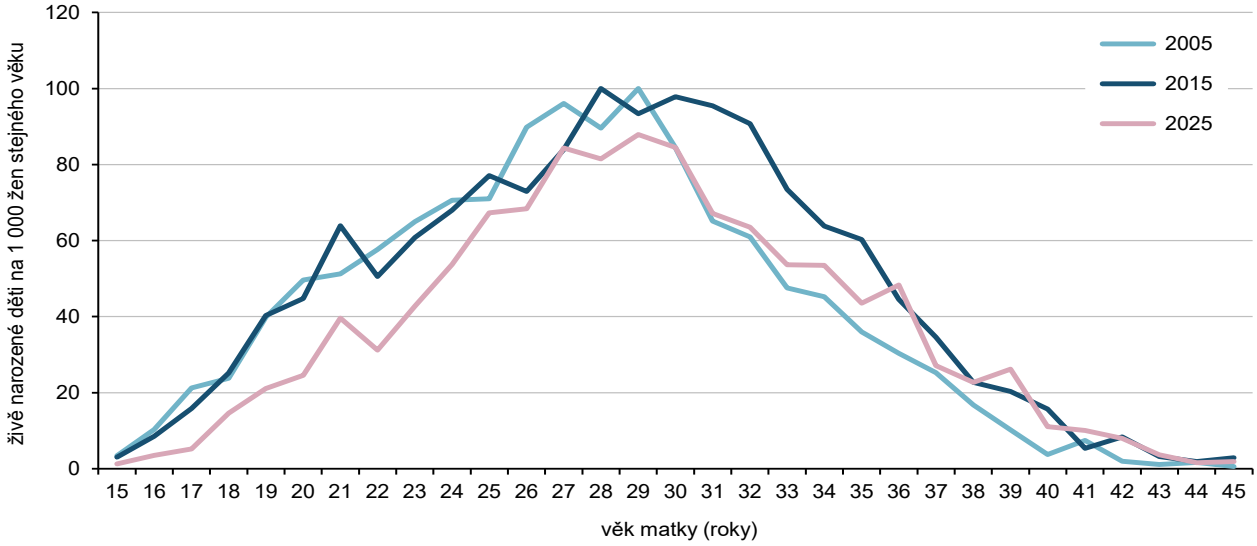

V mezikrajském srovnání zaznamenal náš region nejnižší hodnotu úhrnné plodnosti v celém Česku. Naopak první místo pomyslného žebříčku s nejvyšší hodnotou úhrnné plodnosti obsadil Kraj Vysočina (1,434).

Živě narození mimo manželství ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností v roce 2025

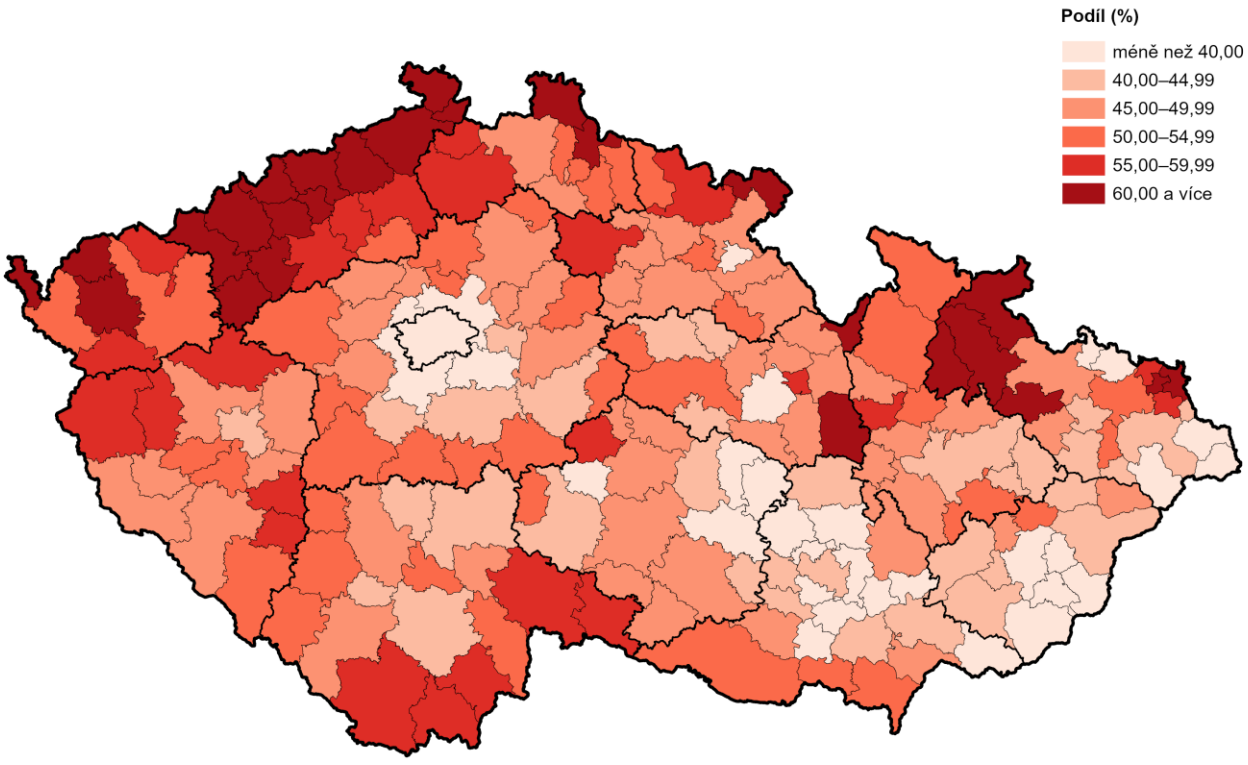

Zdroj: ČSÚ

Nejvyšší podíl prvorozených dětí.

Nejvíce živě narozených dětí bylo v pořadí prvním dítětem matky (835, tj. 46,4 %), druhorození tvořili 33,5 % všech živě narozených dětí. Dětí, které se narodily jako třetí v pořadí, byla více než desetina (13,2 %) a na 6,8 % novorozených dětí již doma čekali tři nebo více sourozenců. Počty prvorozených, druhorozených i dětí čtvrtých v pořadí a dalších doznaly meziroční pokles, a to o 4,0 %; 1,5 %; resp. o 5,4 %. Pouze dětí narozených jako třetí v pořadí se v roce 2025 narodilo více než v roce předchozím, a to dokonce o 17,2 %. Nejčastěji rodily matky ve věku 25–29 let (537 dětí) a ve věku 30–34 let (531 dětí).

Kraj dlouhodobě vykazuje vysoký podíl dětí narozených mimo manželství.

Mezi všemi živě narozenými dětmi našeho regionu se jich 1 032, tj. 57,4 % narodilo mimo manželství, meziročně tak došlo k poklesu hodnoty podílu tohoto ukazatele o 4,2 procentního bodu. V poslední dekádě poklesl podíl těchto narozených dětí našeho kraje pod 60,0 % pouze třikrát, a to v letech 2019 a 2023 a nyní ve sledovaném roce 2025. V mezikrajském srovnání byla hodnota podílu nemanželských dětí našeho regionu po Ústeckém kraji (63,7 %) druhá nejvyšší. Naopak nejnižší procento dětí narozených mimo manželství vykazuje dlouhodobě hl. město Praha (37,3 %).

Graf 1.9 Porodnost a úmrtnost, novorozenecká a kojenecká úmrtnost v Karlovarském kraji

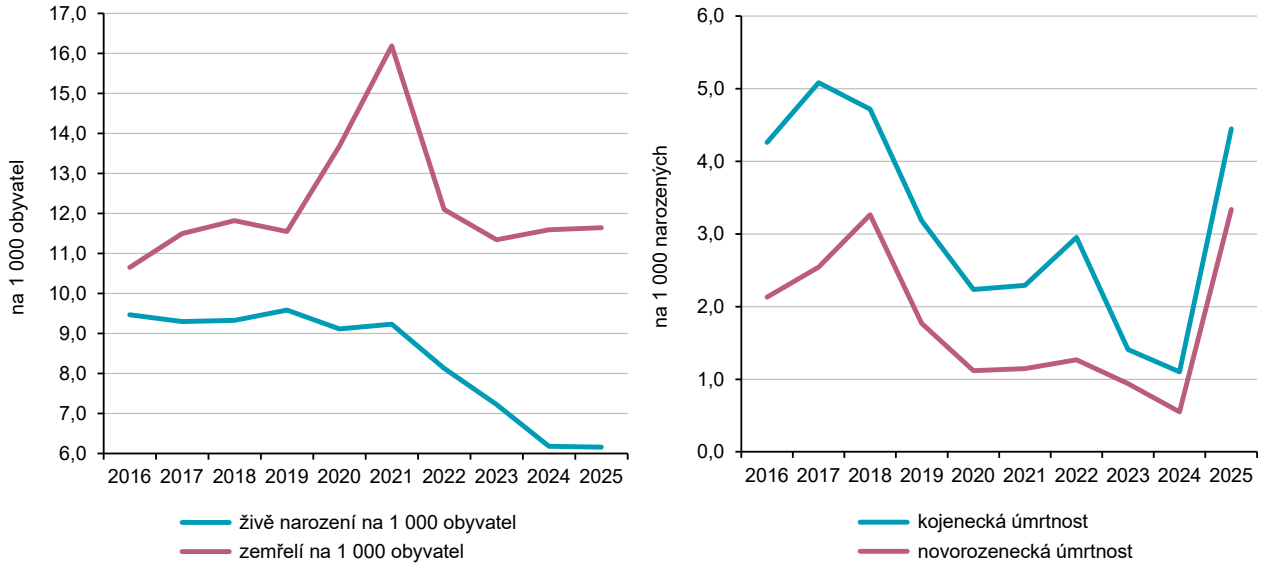

Novorozenecká i kojenecká úmrtnost meziročně vzrostly.

Ukazatel kojenecké úmrtnosti zaznamenal v roce 2025 v Karlovarském kraji meziroční nárůst, a to z 1,1 ‰ v roce 2024 na 4,4 ‰ v roce 2025. V mezikrajském srovnání se jednalo o druhou nejvyšší hodnotu tohoto ukazatele po Ústeckém kraji 4.8 ‰), která převyšovala celorepublikový průměr o 1,9 promilního bodu. Naopak nejnižší hodnoty této smutné bilance byly evidovány v hl. městě Praze a Pardubickém kraji (1,5; resp. 1,8 ‰).

Významný nárůst ve srovnání v předcházejícím rokem doznal v našem kraji také ukazatel novorozenecké úmrtnosti. Ten meziročně vzrostl o 1,8 promilního bodu na 3,3 ‰. Byl tak přerušen pozitivní trend pravidelného každoročního snižování novorozenecké úmrtnosti trvající v kraji od roku 2019. Ukazatel kojenecké úmrtnosti se pohyboval nad průměrem Česka (1,5 ‰) a dosáhl nejvyšší hodnoty mezi všemi regiony Česka.

Počet zemřelých v kraji se meziročně prakticky nezměnil.

V roce 2025 zemřelo v Karlovarském kraji celkem 3 399 osob, ve srovnání s předchozím rokem se tak počet zemřelých prakticky nezměnil. Mezi zemřelými nepatrně převažovali muži nad ženami, jejich podíl na celkovém počtu zemřelých činil 51,3 %.

Zemřelí v okresech v roce 2025

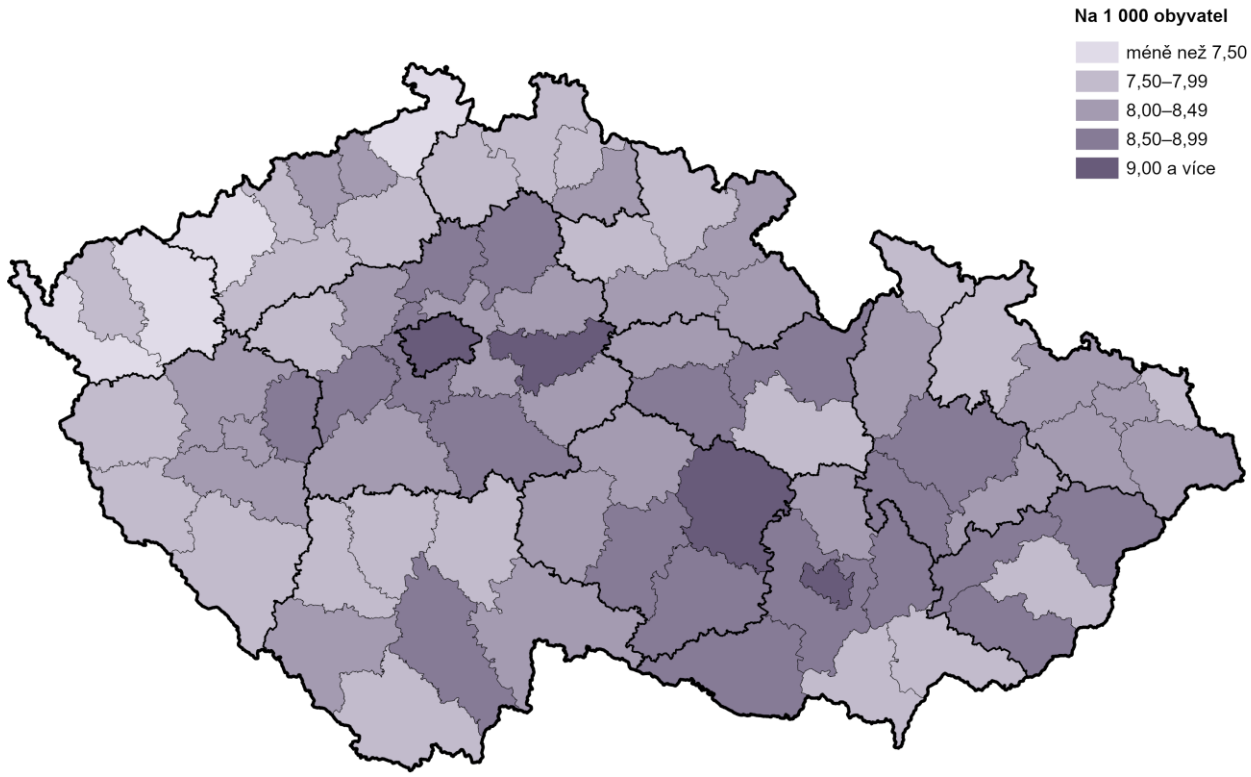

Zdroj: ČSÚ

Druhá největší úmrtnost mezi všemi kraji Česka.

Ukazatel úmrtnosti (počet zemřelých na 1 000 obyvatel středního stavu) se dlouhodobě udržoval na přibližně stejné úrovni, v letech 2020 a 2021 výrazněji vzrostl (13,7; resp. 16,2 ‰), ale následujících letech je možné pozorovat opětovný návrat k normálu. V roce 2025 dosáhl ukazatel úmrtnosti v našem kraji hodnoty 11,6. Jedná se o druhou největší hodnotu tohoto ukazatele (společně s krajem Moravskoslezský) mezi všemi kraji Česka po Ústeckém kraji (11,7) a současně je tato hodnota o 1,2 procentního bodu vyšší, než kolik činí celorepublikový průměr. Meziročně se úmrtnost v kraji nezměnila, zatímco většina regionů Česka zaznamenala mírný nárůst.

Zaměříme-li se na věkovou strukturu zemřelých, z dostupných dat je patrné, že nejvíce zemřelých mužů i žen se nacházelo ve věkovém rozmezí 75–79 let (308 mužů, tj. 17,7 % z celkového počtu zemřelých mužů a 303 žen, tj. 18,3 % z celkového počtu zemřelých žen).

V rámci Karlovarského kraje vykázal v roce 2025 nejnižší hodnotu ukazatele úmrtnosti ze tří okresů našeho regionu okres Karlovy Vary (11,2). V okrese Sokolov byla úmrtnost ve sledovaném roce nejvyšší (12,2) a v chebském okrese se pohybovala na úrovni krajského průměru.

Nejvíce zemřelých na nemoci oběhové soustavy, další nejčastější příčinou úmrtí byly novotvary a nemoci dýchací soustavy.

Zaměříme-li se na hlavní příčiny úmrtí, zjišťujeme, že se v průběhu let nemění, tj. nejčastější příčinou úmrtí jsou dlouhodobě v Karlovarském kraji nemoci oběhové soustavy (1 200 osob, tj. 35,3 % z celkového počtu zemřelých). Mezi další nejčastější příčiny úmrtí řadíme tradičně novotvary (850, tj. 25,0 %) a nemoci dýchací soustavy (283, tj. 8,3 %). Na vnější příčiny nemocnosti a úmrtnosti jako jsou například dopravní nehody, sebevraždy apod. zemřelo v roce 2025 v našem regionu 151 osob, tj. 4,4 % z celkového počtu úmrtí. Počet sebevražd přitom v našem kraji doznal významný meziroční pokles o 26,0 % na 37 sebevražd v roce 2025. Karlovarský kraj tak byl jedním se šesti regionů Česka, kde doznal počet sebevražd meziroční pokles, tento pokles byl přitom mezi všemi kraji největší. Relativně na 1 000 obyvatel středního stavu dosahuje tento ukazatel hodnoty 12,7. Nižší hodnoty evidují pouze Kraj Vysočina (11,1) a Středočeský kraj (12,2).

Graf 1.10 Zemřelí v Karlovarském kraji

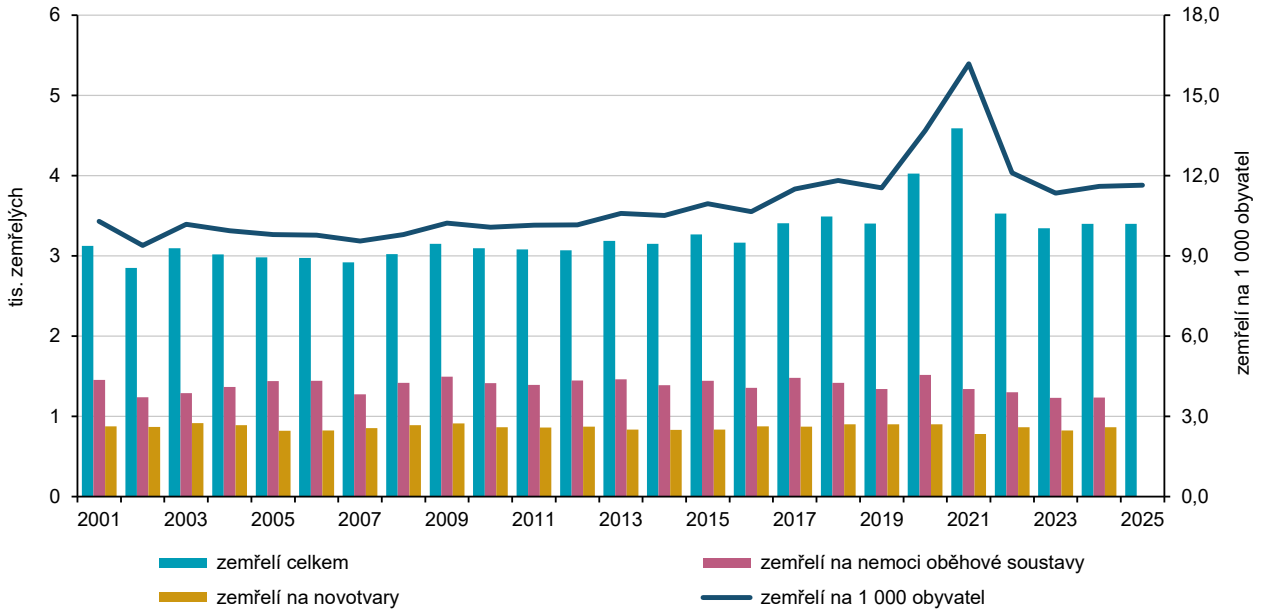

Dalším ukazatelem demografického vývoje je naděje dožití, tj. míra odhadu průměrného počtu zbývajících let života (daném věku pro určitou populaci). Nejčastěji používaným ukazatelem je naděje dožití při narození, která je často označována jako střední délka života. Naděje dožití je dlouhodobě charakterizována, podobně jako index ekonomického zatížení, dlouhodobým růstem. V Karlovarském kraji se naděje dožití pravidelně zvyšovala až do roku 2019. V následujících dvou letech 2020 a 2021 došlo k jejímu poklesu u obou pohlaví, jehož příčinou byl zvýšený počet zemřelých v době covidové pandemie, a to zejména mezi seniory.

Druhá nejnižší naděje dožití při narození žen i mužů v celém Česku.

Od roku 2022 naděje dožití znovu navázala na dlouhodobý trend a opět začíná růst. V Karlovarském kraji dosahovaly hodnoty naděje dožití v roce 2025 u mužů 75,97 roku a u žen 81,72 roku, od roku 2022 tak vzrostly hodnoty tohoto ukazatele u žen o 2,50 roku a mužům se prodloužila průměrná doba dožití o 2,75 roku.

Nejvyšší meziroční nárůst naděje dožití u žen i mužů.

V mezikrajském srovnání zaznamenala v několika posledních letech hodnota ukazatele naděje dožití nárůst ve všech regionech Česka bez výjimky, přičemž nejvýrazněji se meziročně zvýšila jak u mužů, tak i u žen právě v našem kraji.

Nejvyšší dobu naděje dožití mužů i žen vykazuje dlouhodobě hl. město Praha (79,22; resp. 84,56 roku). Naopak nejnižší hodnotu tohoto ukazatele tradičně eviduje Ústecký kraj, a to rovněž u obou pohlaví (75,39 roku u mužů a 81,01 roku u žen).

Věková struktura obyvatel

Podíl dětí a ekonomicky aktivních osob v posledních letech klesá…

Podíl dětí do 14 let na celkové populaci Karlovarského kraje vykazuje dlouhodobě klesající tendenci. V roce 2025 činil podíl těchto dětí na celkové populaci kraje 13,7 %, od roku 2016 tak doznal pokles o 1,3 procentního bodu. Také podíl ekonomicky aktivních obyvatel, tj. obyvatel ve věku 15–64 let, se postupně snižuje. V roce 2025 tvořili ekonomicky aktivní 64,4 % všech obyvatel, což je o 1,8 procentního bodu méně než před deseti lety.

Průměrný věk obyvatel ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností podle pohlaví v roce 2025

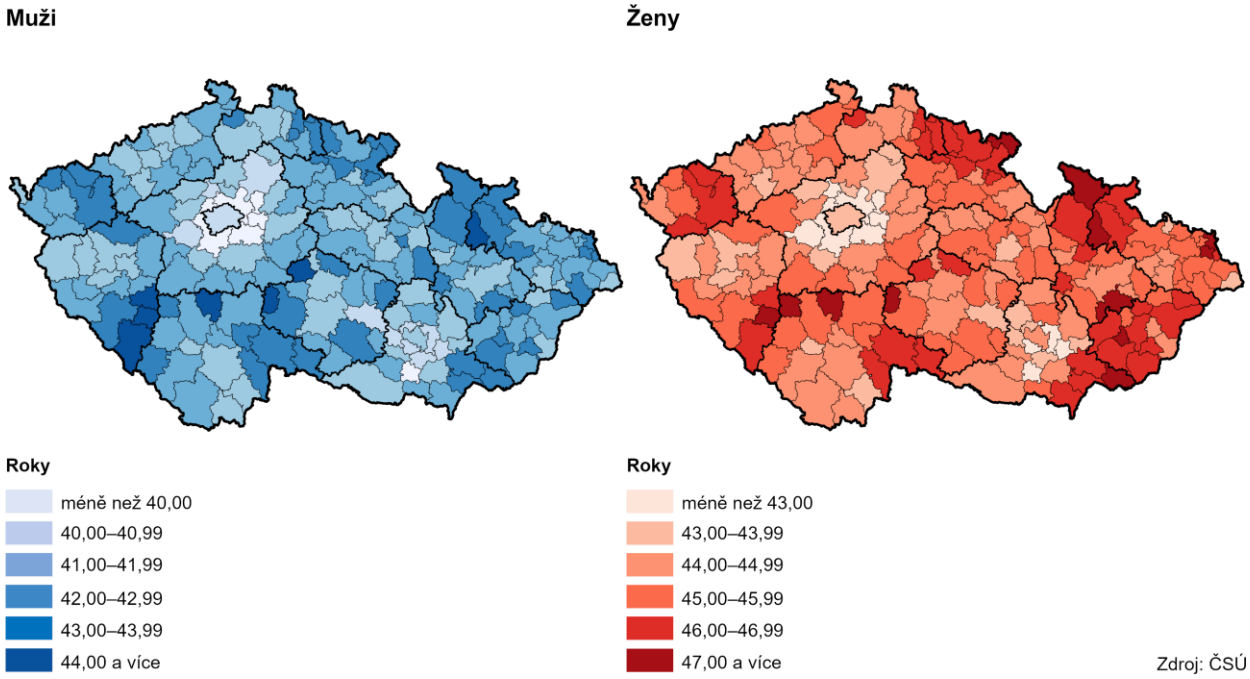

…naopak senioři jsou v populaci kraje zastoupeni stále více.

Naopak podíl obyvatel v poproduktivním věku 65 a více let se pravidelně každoročně zvyšuje. V roce 2025 bylo mezi všemi obyvateli Karlovarského kraje 21,9 % seniorů, za posledních deset let se tak jejich podíl zvýšil o 3 procentní body. Nejvyšší podíl obyvatel v seniorském věku žije v okrese Karlovy Vary (23,2 %), ve zbývajících dvou okresech (chebském a sokolovském) se podíl seniorů na celkovém počtu obyvatel daného okresu pohyboval pod celokrajovým průměrem (21,0 %; resp. 21,1 %). Situace v ostatních regionech je velmi podobná, je tedy zřejmé, že populace Česka stárne a tento trend bude pokračovat i nadále.

Při bližším pohledu na seniory zjišťujeme, že mezi nimi převažují ženy, v roce 2025 činil jejich podíl mezi všemi osobami ve věku 65 a více let 57,6 %. V průběhu let však můžeme také vysledovat, že podíl žen na seniorech celkem se postupně snižuje, od roku 2001, kdy činil 60,6 %, zaznamenal pokles o 3,1 procentního bodu.

Z meziokresního srovnání vyplývá, že nejvyšší podíl osob ve věku 65 a více let žije v okrese Karlovy Vary (23,2 %), ten je současně okresem vykazujícím nejnižší podíl

dětí do 14 let v našem kraji (13,4 %). Naopak nejvyšší podíl dětí v tomto věku byl v roce 2025 zaznamenán v okrese Sokolov, a to 14,3 %.

Graf 1.11 Srovnání věkové struktury obyvatel v okresech Karlovarského kraje k 31. 12. 2025

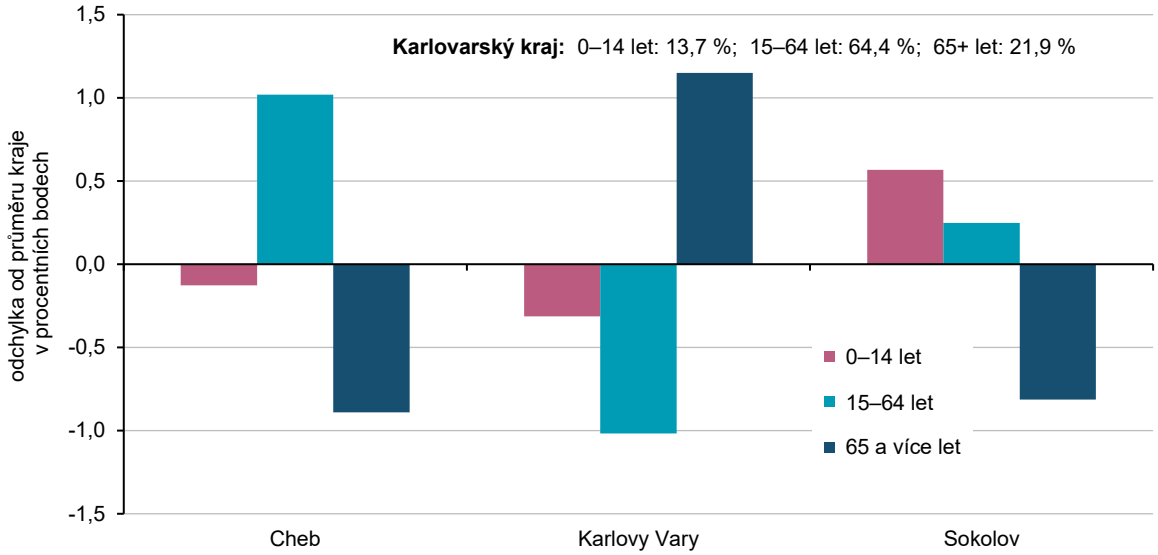

Průměrný věk obyvatel kraje se mírně zvýšil.

Průměrný věk obyvatel Karlovarského kraje na konci roku 2025 činil 44,3 roku a ve srovnání s předcházejícím rokem se zvýšil o 0,3 roku. Průměrný věk žen byl přitom vyšší (45,7 roku) než průměrný věk mužů (42,8 roku). Celkový průměrný věk populace našeho regionu převýšil v roce 2025 již dvanáctý rok za sebou průměrný věk celém Česku (43,3 roku), a to u mužů i u žen.

Graf 1.12 Věková struktura a věkové indexy obyvatel v Karlovarském kraji (k 31. 12.)

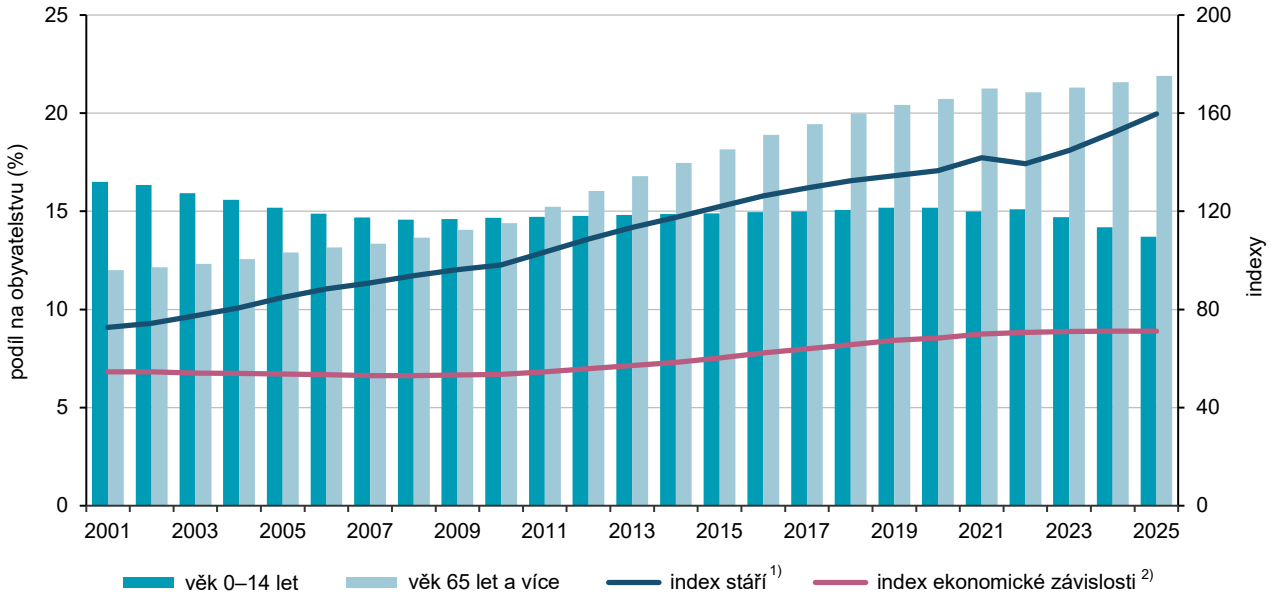

1) počet osob ve věku 65 let a více na 100 osob ve věku 0–14 let

2) počet osob ve věku 0–19 let a 65 let a více na 100 osob ve věku 20–64 let

Obyvatelé našeho kraje jsou v mezikrajském

V mezikrajském srovnání je celkový průměrný věk obyvatel našeho kraje společně s Královéhradeckým krajem druhý nejvyšší (44,3 roku) a současně převyšuje průměr

srovnání celkově druzí nejstarší.

Česka (43,3 roku) o 1 rok. Vyšší průměrný věk měly ve sledovaném roce 2025 pouze obyvatelé Zlínského kraje (44,4 roku). Naopak mezi regiony s nejmladším obyvatelstvem patří tradičně Středočeský kraj a hl. město Praha (shodně 42 let).

Graf 1.13 Věkové složení obyvatel Karlovarského kraje v letech 2001 a 2025

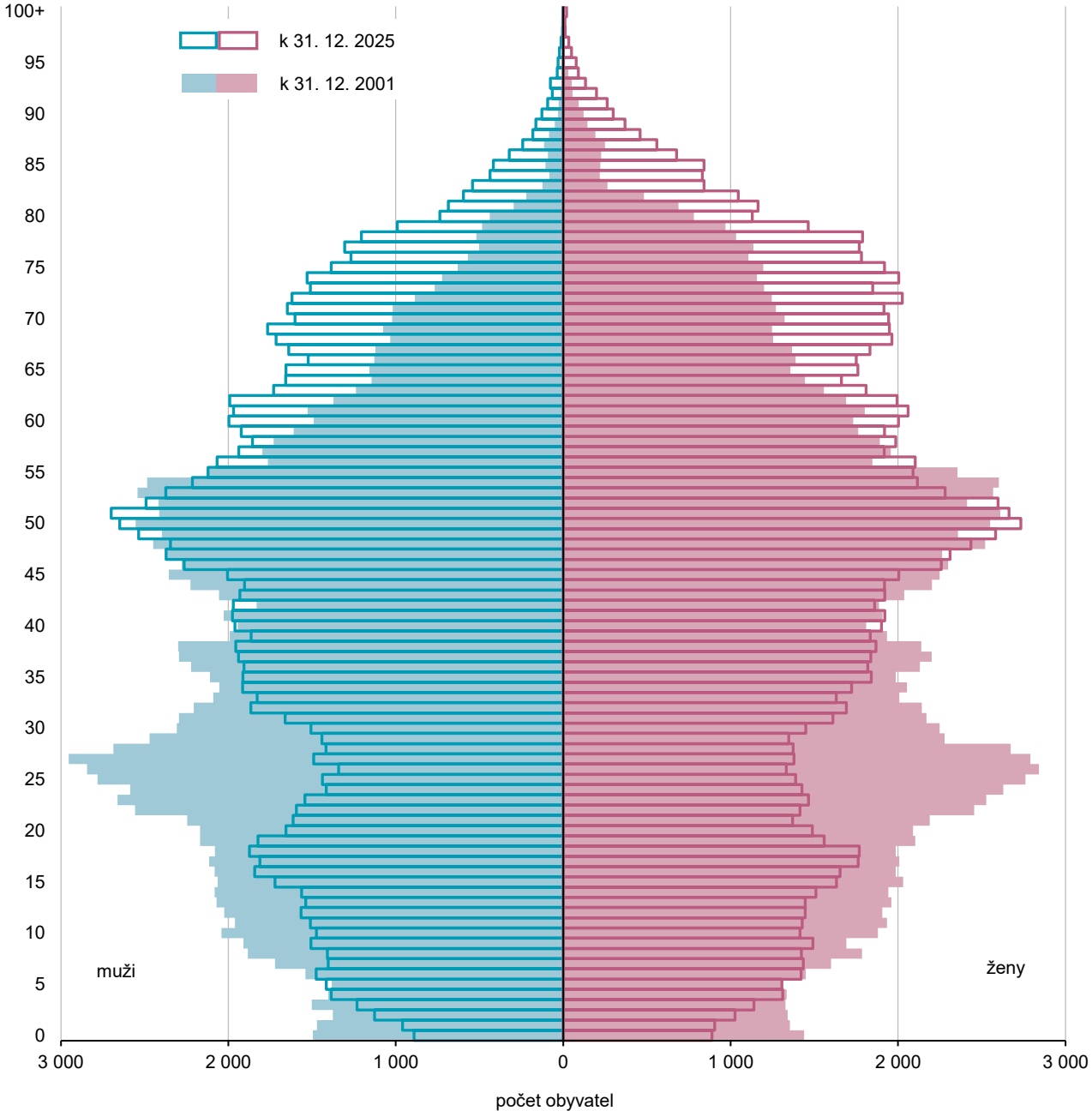

Hodnota indexu stáří opět meziročně vzrostla.

Stárnutí populace je velmi dobře patrné na indexu stáří, který vyjadřuje, kolik osob ve věku 65 a více let připadá na 100 dětí ve věku do 14 let. Index stáří v Karlovarském kraji v roce 2011 poprvé překročil hodnotu 100 a, i přes mírný meziroční pokles v roce 2022, lze v dlouhodobém horizontu očekávat jeho postupný růst.

Na konci roku 2025 připadalo na 100 dětí do 14 let celkem 159,7 seniora, což významně převyšuje průměr celé Česka (138 seniorů). Z výše uvedeného vyplývá,

že zatímco počet dětí do 14 let postupně klesá, stále více osob dosahuje seniorského věku. Právě tento protichůdný trend je příčinou růstu tohoto ukazatele.

Analýza všech krajských dat ukazuje, že ve sledovaném roce 2025 převýšila hodnota indexu stáří ve většině regionů Česka celorepublikový průměr, nižší hodnotu tohoto ukazatele vykazuje dlouhodobě pouze Středočeský kraj (113,0), hl. město Praha (123,1) a kraj Jihomoravský (134,3).

V meziokresním srovnání dosahuje tradičně nejvyšších hodnot index stáří v okrese Karlovy Vary (173,4), naopak okresem s nejnižší hodnotou tohoto ukazatele je dlouhodobě okres Sokolov (147,7).

Naděje dožití při narození podle pohlaví ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností v letech 2021 až 2025

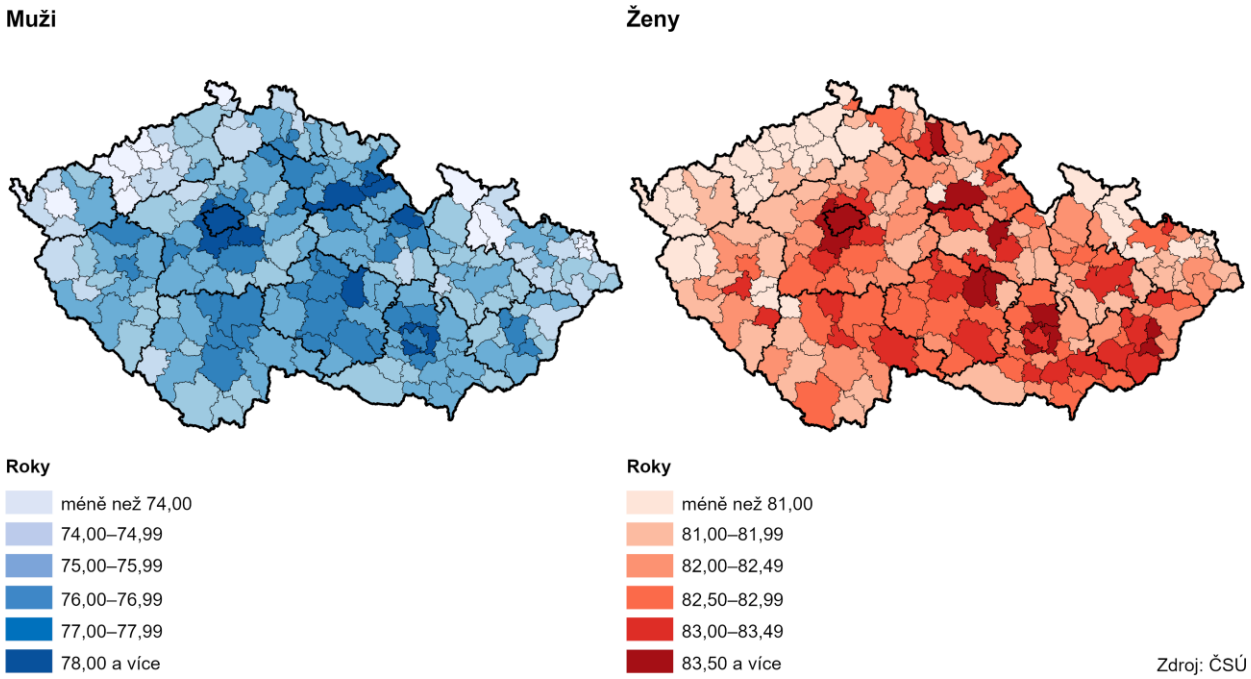

Dlouhodobě roste také index ekonomického zatížení, v mezikrajském srovnání vykazuje náš kraj třetí nejnižší hodnotu.

Index ekonomického zatížení vyjadřuje poměr počtu osob v ekonomicky neaktivním věku (0–19 let a 65 let a více) k počtu osob v ekonomicky aktivním věku (20–64 let) ve stejném časovém okamžiku. V Karlovarském kraji činila v roce 2025 hodnota tohoto ukazatele 71,2, což představuje po hl. městě Praze a Plzeňském kraji (63,7; resp. 70,4) třetí nejnižší hodnotu v celém Česku. Naopak nejvyšší hodnotu indexu ekonomického zatížení v mezikrajském srovnání zaznamenal v roce 2025 Královéhradecký kraj, a to 76,8.

Dlouhodobě růstový trend hodnoty indexu ekonomického zatížení potvrzují všechny regiony Česka, v posledních deseti letech se jeho hodnota v našem kraji zvýšila o 8,9. Z okresů Karlovarského kraje vykázal nejvyšší hodnotu tohoto ukazatele ve sledovaném roce 2025 okres Karlovy Vary (73,8), naopak nejnižší hodnota tohoto indexu byla zaznamenána v okrese Cheb (68,8).

Cizinci

Počet cizinců v kraji meziročně vzrostl jejich podíl na obyvatelstvu regionu je v mezikrajském srovnání druhý nejvyšší.

Počet cizinců (bez azylantů) v kraji od roku 2013 pravidelně každoročně narůstal až do roku 2020. V roce 2022 doznal počet cizinců významný nárůst, který byl způsoben migrační vlnou uprchlíků z Ukrajiny. V následujících dvou letech doznal počet cizinců v našem kraji mírný pokles. Ovšem v roce 2025 zaznamenal opět meziroční nárůst a na konci sledovaného roku žilo v našem regionu celkem 36 881 cizinců (z nich 50,8 % byly ženy), což představuje ve srovnání s předchozím rokem nárůst o 2,4 %. Podíl cizinců na celkovém počtu obyvatel vykazuje v kraji dlouhodobě rostoucí trend, přičemž v roce 2025 činil 12,6 %.

Graf 1.14 Cizinci v Karlovarském kraji (k 31. 12.)

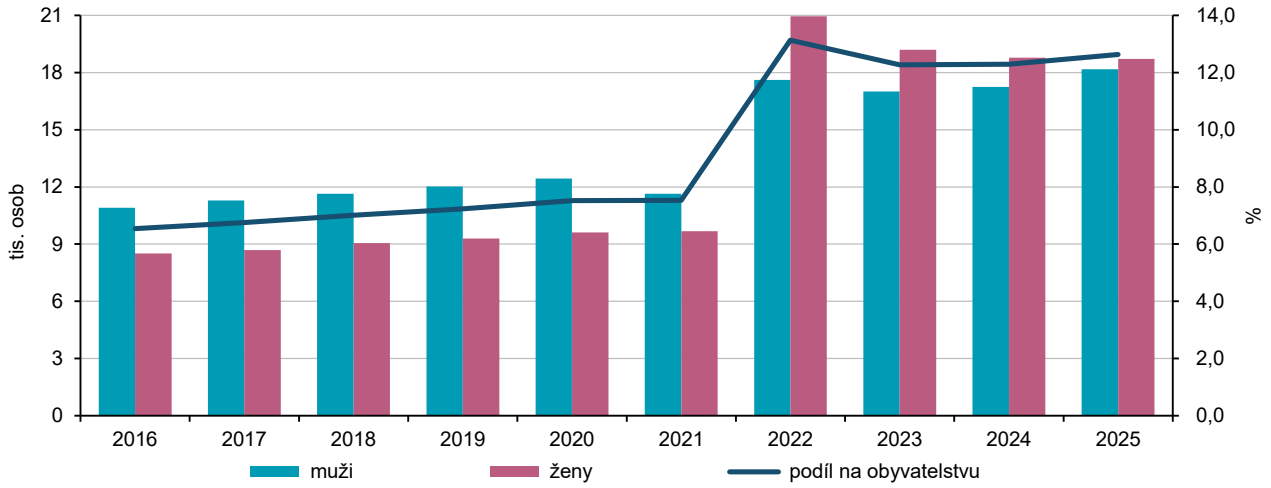

Zdroj: Ředitelství služby cizinecké policie

V mezikrajském srovnání je hodnota podílu cizinců v Karlovarském kraji po hl. městě Praze a Plzeňském kraji třetí nejvyšší, přičemž republikový průměr převyšuje o 2,3 procentního bodu.

Nejpočetnější skupinou cizinců žijící na území našeho regionu jsou, stejně jako ve všech ostatních krajích ČR, Ukrajinci.

Z grafu 1.15. je zřejmé, že nejpočetnější skupinou cizinců jsou Ukrajinci, kteří tvoří polovinu všech cizinců žijících na území našeho kraje. Dalšími významně zastoupenými cizinci jsou Vietnamci, Slováci, Rusové a Němci. Zhruba polovina cizinců žijících v našem kraji je ve věkové kategorii 30 až 54 let (45,5 %). Děti do 14 let jsou mezi všemi cizinci v celém regionu zastoupeny 13,4 %, přičemž v okrese Sokolov je podíl těchto dětí nejvyšší a činí 14,8 %. Naopak nejnižší hodnotu tohoto ukazatele zaznamenal okres Cheb, ve kterém bylo v roce 2025 evidováno 12,8 % dětí cizinců ve věku do 14 let.

V rámci meziokresního srovnání sledovaného období je patrné, že z celkového počtu cizinců žijících v našem regionu se jich nachází vysoký počet v okresech Cheb a Karlovy Vary (44,6 %; resp. 44,1 %), nejméně byli v roce 2025 zastoupeni v okrese Sokolov (11,2 %). Z dostupných dat dále vyplývá, že z celkového počtu Ukrajinců, žijících v našem kraji, se jich většina nachází ve dvou okresech našeho kraje, a to v okrese Karlovy Vary a v okrese Cheb (45,9 %; resp. 44,5 % z celkového počtu Ukrajinců, žijících v kraji). V obou okresech zároveň tito Ukrajinci tvoří zhruba polovinu všech cizinců žijících na jejich území.

Graf 1.15 Cizinci podle státního občanství v Karlovarském kraji k 31. 12. 2025

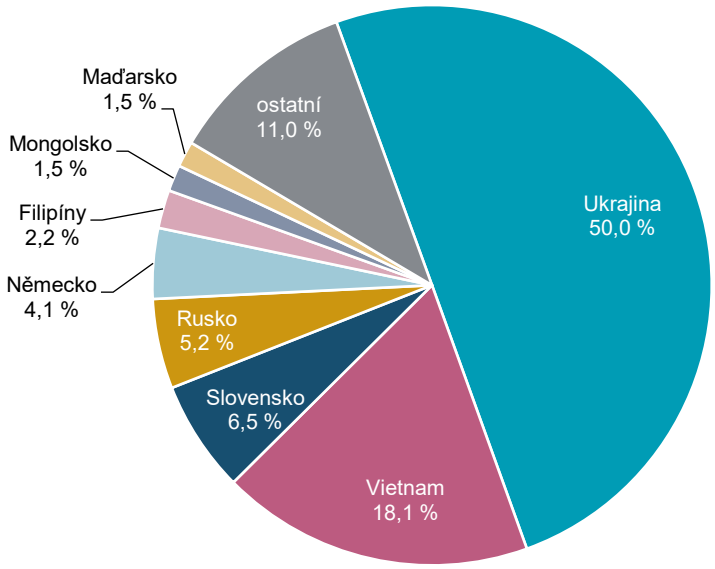

Zdroj: Ředitelství služby cizinecké policie

Chebský okres eviduje současně nejvyšší počet cizinců pocházejících z Vietnamu a jejich početná komunita tvoří více než pětinu zde všech žijících cizinců (20,2 %). V karlovarském okrese byli kromě Ukrajinců a Vietnamců dále nejčastěji zastoupeni Rusové (9,2 % všech zde žijících cizinců). V sokolovském okrese jsou zase významně zastoupeni Slováci, kteří zde tvoří 16,0 % všech zde žijících cizinců.

Cizinci v okresech v letech 2021 a 2025

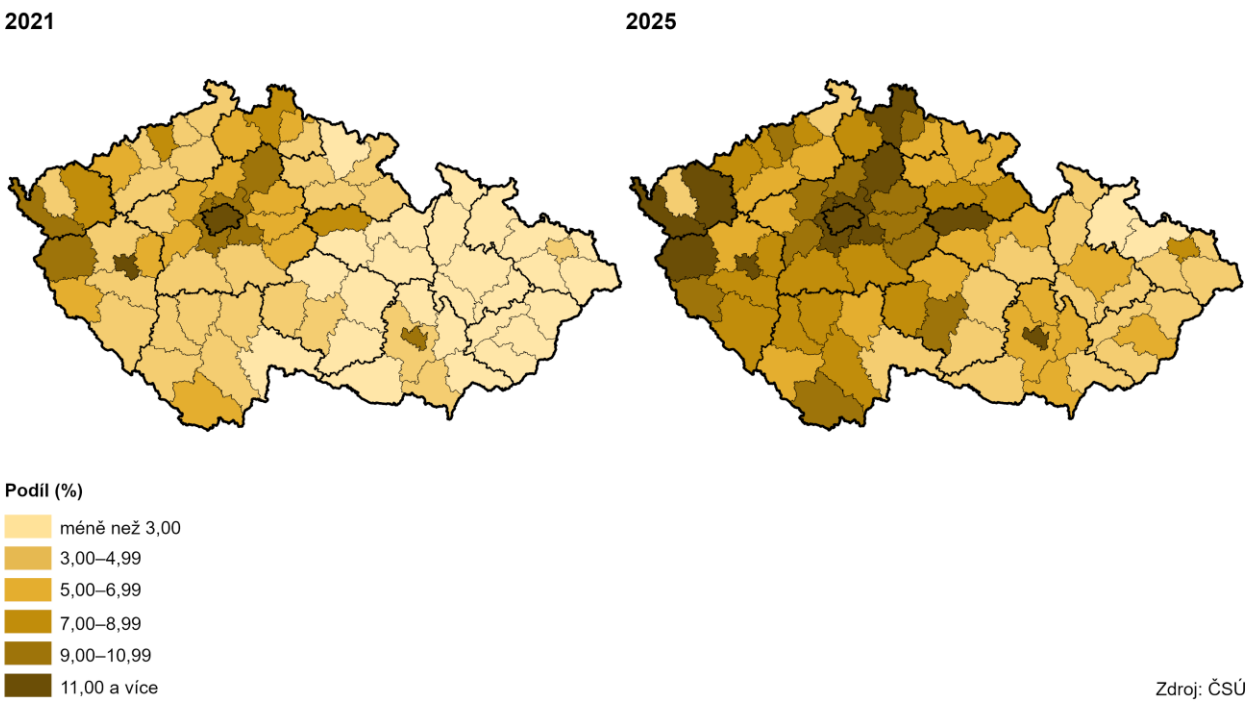

Zdroj: ČSÚ

2. Sociální vývoj

Na sociálním vývoji našeho kraje za posledních 20 let je stále patrné strukturální zatížení regionu z minulosti. Situace na trhu práce je z velké míry ovlivněna příhraniční polohou regionu, kde je velké množství osob v produktivním věku zaměstnáno v Německu. Dlouhodobým negativním jevem je stárnoucí pracovní síla a s tím související masivní odchod mladých a vzdělaných lidí z regionu. Dalším negativním trendem je vysoká nezaměstnanost v kraji, která patří k nejvyšším v zemi. Dlouhodobě nejnižší v rámci Česka zůstávají také průměrné mzdy, které výrazně zaostávají za celorepublikovým průměrem. Jednou z příčin je určitě vzdělání, kdy kraj vykazuje nejnižší podíl vysokoškolsky vzdělaných osob, a naopak nadprůměrné procento lidí se základním nebo nedokončeným vzděláním, které je doprovázené vysokou mírou předčasných odchodů ze vzdělávacího systému.

Nejnižší mzda v rámci mezikrajského srovnání generuje podprůměrné starobní důchody, což v kombinaci s vysokými životními náklady (např. na bydlení) vytváří tlak na sociální podporu, která je v přepočtu na osobu ve srovnání s ostatními kraji nadprůměrná. Pokrok je však patrný ve vysokoškolském vzdělávání. Kraj, který je historicky jediný v Česku bez veřejné vysoké školy, intenzivně jedná o jejím založení. Nabídku bakalářských programů zde také rozšiřuje např. Západočeská univerzita a další školy v regionu otevřely nové bakalářské obory (např. Management a digitální technologie v Chebu či zdravotnické obory v Sokolově).

Zaměstnanost, ekonomická aktivita

Míra zaměstnanosti dle VŠPS doznala v kraji meziroční pokles.

Podle výsledků Výběrového šetření pracovních sil (VŠPS) žilo v roce 2025 v Karlovarském kraji 238,8 tis. osob 15letých a starších. Populaci v tomto věku rozdělujeme na pracovní sílu (dříve ekonomicky aktivní osoby) a na obyvatelstvo mimo pracovní sílu (dříve ekonomicky neaktivní). Pracovní sílu, tzn. souhrn zaměstnaných a nezaměstnaných osob, tvořilo celkem 149,8 tis. osob, z toho 95,31 % (142,8 tis.) bylo zaměstnáno v národním hospodářství.

Graf 2. 1 Obyvatelstvo v Karlovarském kraji podle ekonomické aktivity a věku

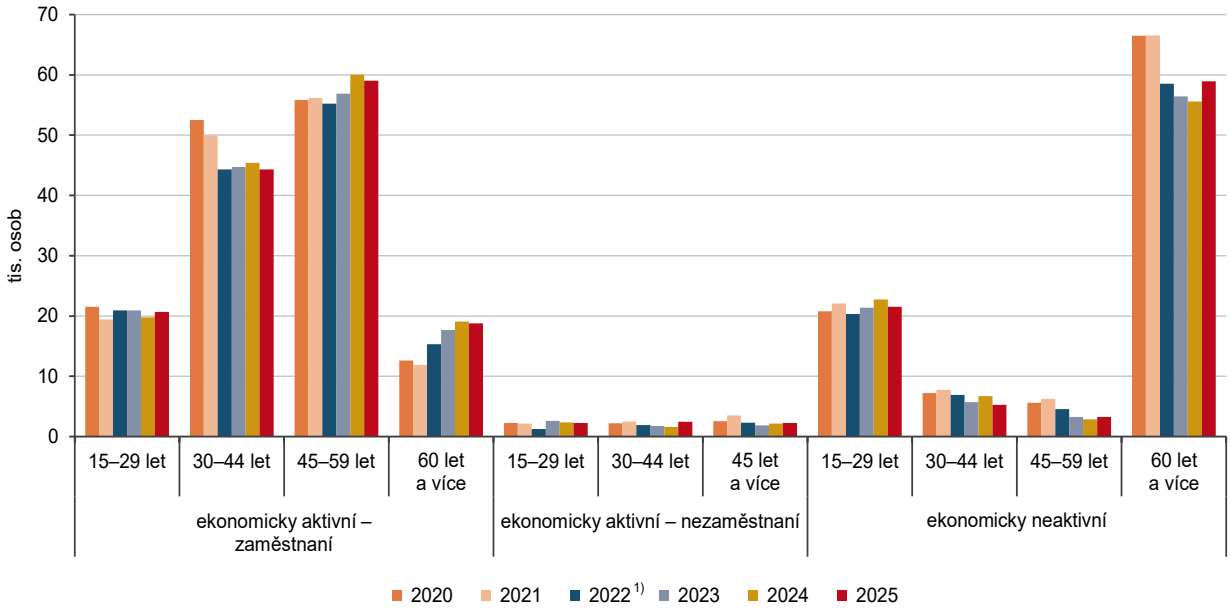

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

1) data od roku 2022 jsou přepočtena dle nové metodiky vážení

Zaměříme-li se na proměnu, kterou zažil trh práce v období mezi roky 2015 až 2025, zjistíme, že počet osob zařazených mezi pracovní sílu poklesl celkem o 3,1 %. Nejmladší věková kategorie zaznamenala pokles téměř o pětinu (věkové rozmezí 15-29 let; tj. o 18,5 %) a osoby ve věku 30-44 dokonce ještě vyšší (o 22,5 %). Stárnutí populace je stále viditelnější, a proto u starších osob je situace na trhu práce zcela opačná. U blížícího se seniorského věku, tj. 60 let a více, se počet těchto osob, kteří jsou součástí pracovní síly, navýšil dokonce více než o tři pětiny (o 64,5 %).

Míra zaměstnanosti v Karlovarském kraji činila 59,8 % a byla tak o 0,5 procentního bodu vyšší než v celém Česku. V mezikrajském srovnání dosáhlo vyšších hodnot tohoto ukazatele pouze hl. město Praha, Středočeský a Plzeňský kraj (65,2; resp. 61,0 a 60,4 %). Nejnižších hodnot dosahuje dlouhodobě kraj Ústecký, Zlínský a Liberecký.

Graf 2. 2 Pracovní síla (zaměstnaní a nezaměstnaní) podle vzdělání v Karlovarském kraji a v Česku[1)]

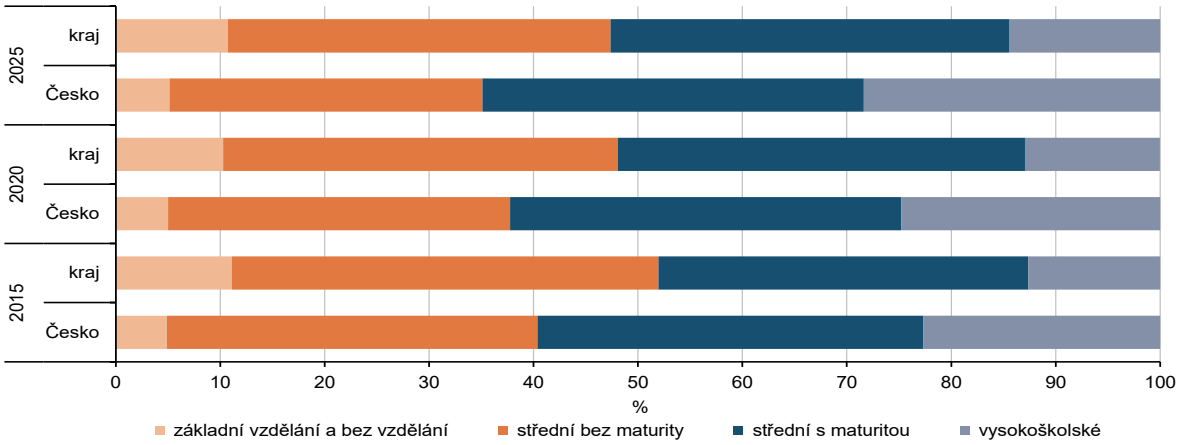

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

[1)] data od roku 2022 jsou přepočtena dle nové metodiky vážení

Ve srovnání s předcházejícím rokem došlo v kraji v roce 2025 k poklesu míry zaměstnanosti o 0,7 procentního bodu. Současně poklesl také počet zaměstnaných, a to o 1,0 %. Míra zaměstnanosti žen je pravidelně každoročně nižší než míra zaměstnanosti mužů. V roce 2025 vykazovaly ženy míru zaměstnanosti 55,1 % a muži 64,9 %.

Převážná většina zaměstnaných byla v zaměstnaneckém poměru.

Většina zaměstnaných (126,6 tis. osob, tj. 88,7 %) byla v zaměstnaneckém poměru, ve srovnání s předcházejícím rokem přitom došlo k poklesu podílu zaměstnanců o 0,2 procentního bodu. Osoby pracující na vlastní účet tvořily 9,5 % zaměstnaných osob, také jejich podíl tak doznal pokles, a to o 0,3 procentního bodu. Meziroční pokles podílu bylo zaznamenáno také u zaměstnavatelů, jejichž podíl na celkovém počtu zaměstnaných v roce 2025 činil v našem kraji 1,7 %, což je o 0,4 procentního bodu více než v roce předcházejícím.

Počet zaměstnaných ve středním a seniorském věku meziročně roste, počet nejmladších zaměstnaných klesá.

Z pohledu věkové struktury je patrné, že nejvíce zaměstnaných v národním hospodářství jsou osoby ve věku 45 až 59 let (59,0 tis. zaměstnaných). Za poslední dekádu vzrostl jejich počet nejvíce ze všech věkových skupina, a to o 7,5 tis. osob. Významně se navýšil také počet zaměstnaných ve věku 60 let a starších, jejichž počet se meziročně navýšil o 7,4 tis. Za uplynulých 10 let naopak poklesla hodnota počtu zaměstnaných u obou nejmladších věkových skupin 15 až 29 let a 30 až 44 let (o 4,1; resp. 12,3 tis.).

Graf 2. 3 Obyvatelstvo ve věku 15 a více let podle pohlaví a vzdělání v Karlovarském kraji

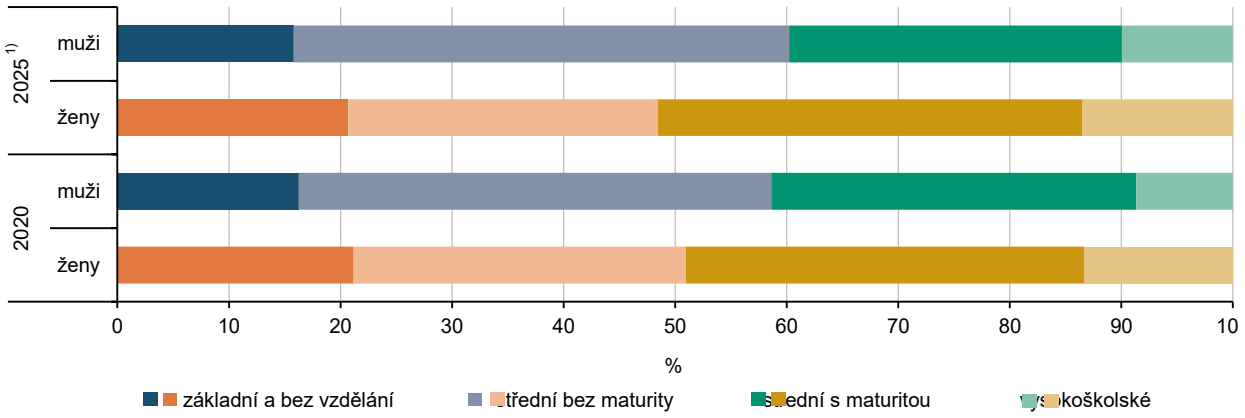

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

[1] od roku 2023 jsou data zpracovávána dle nové metodiky

Podíl zaměstnaných vysokoškoláků meziročně poklesl o 4,9 procentního bodu.

Téměř dvě pětiny zaměstnaných mají středoškolské vzdělání zakončené maturitní zkouškou (39,0 %) a více než třetina absolvovala střední školou bez maturity (36,6 %). Vysokoškolsky vzdělaných zaměstnaných je na trhu práce 14,8 % a základní vzdělání má téměř desetina zaměstnaných (9,6 %).

Nejvíce zaměstnaných pracuje tradičně ve zpracovatelském průmyslu.

Nejvíce pracujících v kraji zaměstnává zpracovatelský průmysl (28,2 %), významný podíl zaměstnaných je také v sektoru zdravotní a sociální péče (11,4 %), velkoobchodu a maloobchodu a oprav motorových vozidel (9,7 %) a v dopravě a skladování (7,8 %). Celkem je v primárním sektoru zaměstnáno 1,7 % obyvatel kraje, téměř dvě pětiny pracují v sektoru sekundárním (39,4 %) a nejvíce obyvatel regionu pracuje v sektoru terciárním (59,0 %).

Graf 2. 4 Zaměstnaní pracující v Karlovarském kraji podle odvětvových sektorů

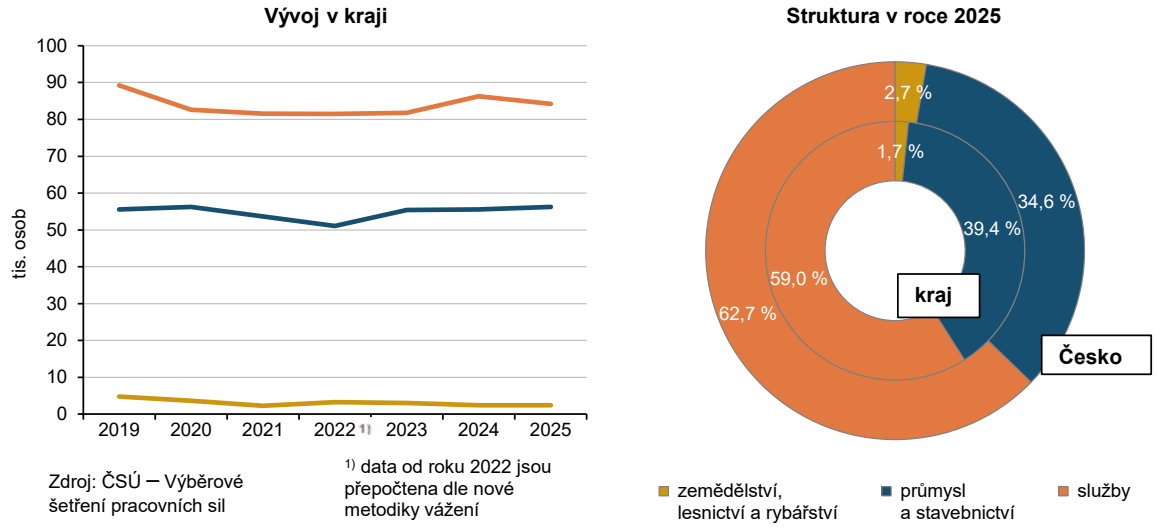

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

[1] data od roku 2022 jsou přepočtena dle nové metodiky vážení

Míra ekonomické aktivity se mírně snížila.

Míra ekonomické aktivity, která vyjadřuje podíl pracovní síly na počtu všech osob 15letých a starších, činila v roce 2025 v Karlovarském kraji 62,7 % (u mužů 68,4 %, u žen 57,5 %) a meziročně tak doznala pokles o 0,4 procentního bodu.

V celorepublikovém srovnání je hodnota míry ekonomické aktivity v Karlovarském kraji po hl. městě Praze v mezikrajském srovnání druhá nejvyšší a současně o 1,7 procentního bodu vyšší, než kolik činí průměr Česka (61,0). V dlouhodobém časovém horizontu platí, že ve srovnání s celorepublikovým průměrem bývá míra ekonomické aktivity v našem kraji každoročně vyšší s jedinou výjimkou v roce 2021, kdy byla zaměstnanost v našem kraji výrazně negativně ovlivněna pandemií koronaviru.

Graf 2. 5 Zaměstnaní a míra ekonomické aktivity v Karlovarském kraji podle čtvrtletí

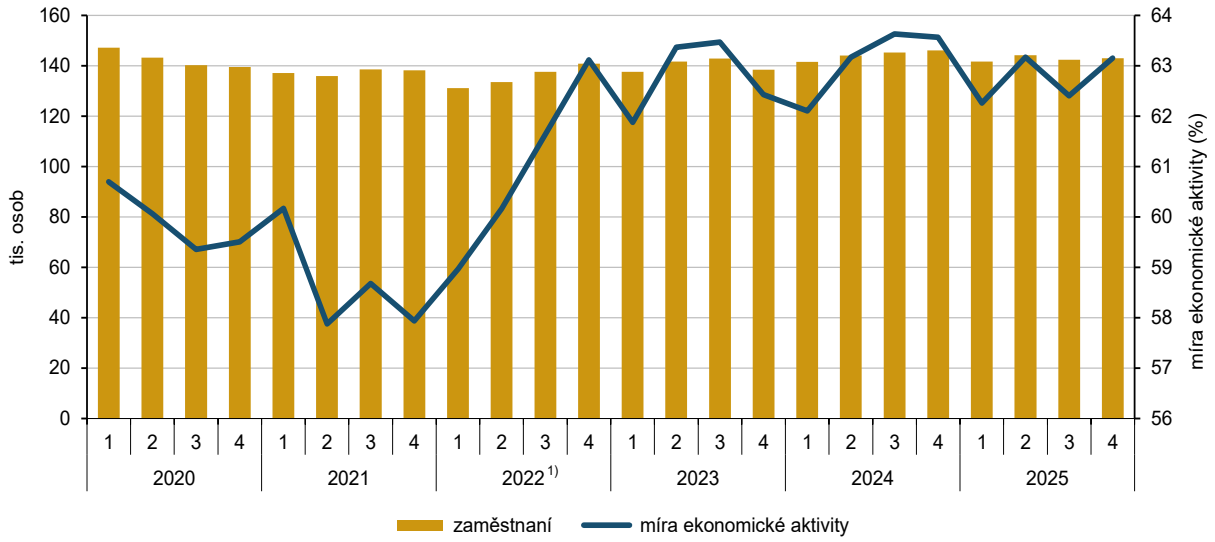

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

1) data od roku 2022 jsou přepočtena dle nové metodiky vážení

Vývoj počtu zaměstnaných a míry ekonomické aktivity v jednotlivých čtvrtletích let 2020 až 2025 v Karlovarském kraji znázorňuje graf č. 2.3. V prvním pololetí roku 2020 je patrné snížení počtu zaměstnaných a s ním související pokles ekonomické aktivity obyvatel regionu. V následujících čtvrtletích roku 2021 počet zaměstnaných kolísal, což kopíruje také míra ekonomické aktivity. V průběhu celého roku 2022 pak můžeme sledovat pravidelný růst ekonomické aktivity obyvatel kraje současně s nárůstem počtu zaměstnaných. V následujících letech pak počet zaměstnaných i míra ekonomické aktivity v jednotlivých čtvrtletích kolísaly.

Vysoký podíl osob mimo pracovní sílu ve věkové skupině 60 a více let.

Osoby mimo pracovní sílu tvoří důchodci, žáci a studenti a osoby pečující o členy rodiny. Nejvíce osob mimo pracovní sílu se nachází ve věkové skupině 60 a více let a tvoří téměř dvě třetiny těchto osob (65,8 %). Tento podíl se v dlouhodobém srovnání zvyšuje a je ovlivněn významným stárnutím populace. Více než pětina osob mimo pracovní sílu je ve věku 15–29 let (21,5 %), tento vysoký podíl je dán tím, že mladí lidé se v tomto věku ještě často vzdělávají a připravují se na budoucí zaměstnání. Naopak nejméně osob mimo pracovní sílu bylo ve věkové kategorii 45–59 let (3,9 % všech mimo pracovní sílu).

Počet nezaměstnaných podle VŠPS zaznamenal meziroční nárůst.

Podle výsledků VŠPS bylo v roce 2025 v Karlovarském kraji celkem 7,0 tis. nezaměstnaných, což je o 13,3 % více než před rokem. Mezi nezaměstnanými mírně převažovali muži (56,5 %) nad ženami (43,5 %). K nárůstu počtu nezaměstnaných došlo ve většině regionů Česka s výjimkou Jihočeského, Olomouckého a Královéhradeckého kraje, kde se počet nezaměstnaných naopak snížil.

V mezikrajském srovnání byl nárůst počtu nezaměstnaných nejvyšší ve Zlínském a Pardubickém kraji (o 51,5; resp. 45,1 %). Počet nezaměstnaných v celé republice doznal ve srovnání s předcházejícím rokem nárůst o 8,5 %.

Graf 2. 6 Zaměstnaní podle hlavních tříd klasifikace zaměstnání CZ-ISCO v Karlovarském kraji a v Česku v roce 2025[1)]

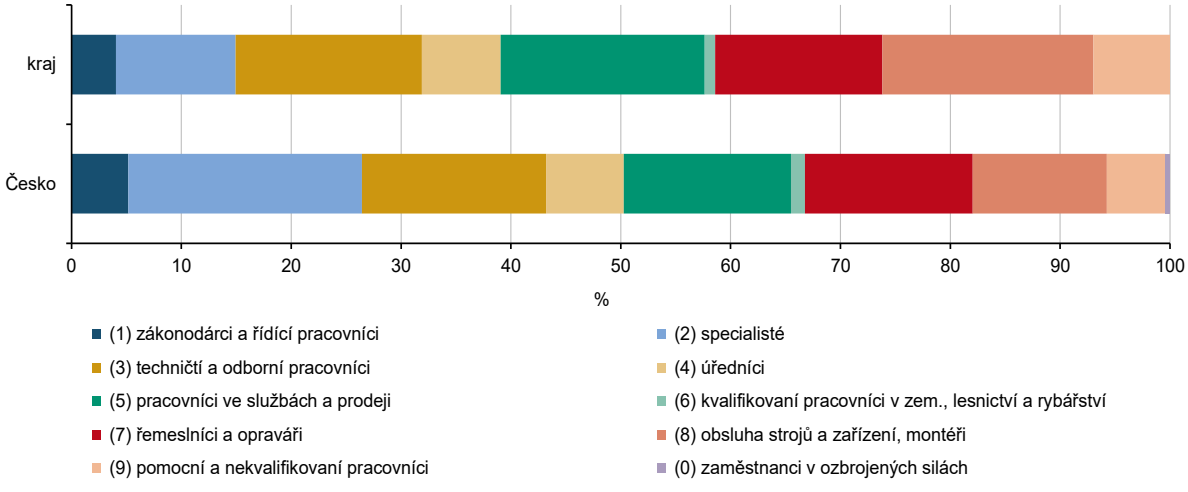

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

[1)] od roku 2023 jsou data zpracovávána dle nové metodiky

Dlouhodobě platí, že s rostoucí vzdělaností klesá podíl nezaměstnaných. Z celkového počtu nezaměstnaných v Karlovarském kraji v roce 2025 byl však podíl nezaměstnaných se základním vzděláním nižší než podíl těchto osob se středním vzděláním bez maturity (35,0; resp. 36,9 %). Rozdíl je sice nepatrný, ale v dlouhodobém vývoji jde zatím o ojedinělý případ. Středoškoláků s maturitou bylo mezi nezaměstnanými více než pětina (21,4 %), vysokoškoláci jsou mezi nezaměstnanými zastoupeni jen výjimečně. V roce 2025 nejsou však jejich počty mezi nezaměstnanými známy.

Graf 2. 7 Roční průměrná obecná míra nezaměstnanosti v Karlovarském kraji

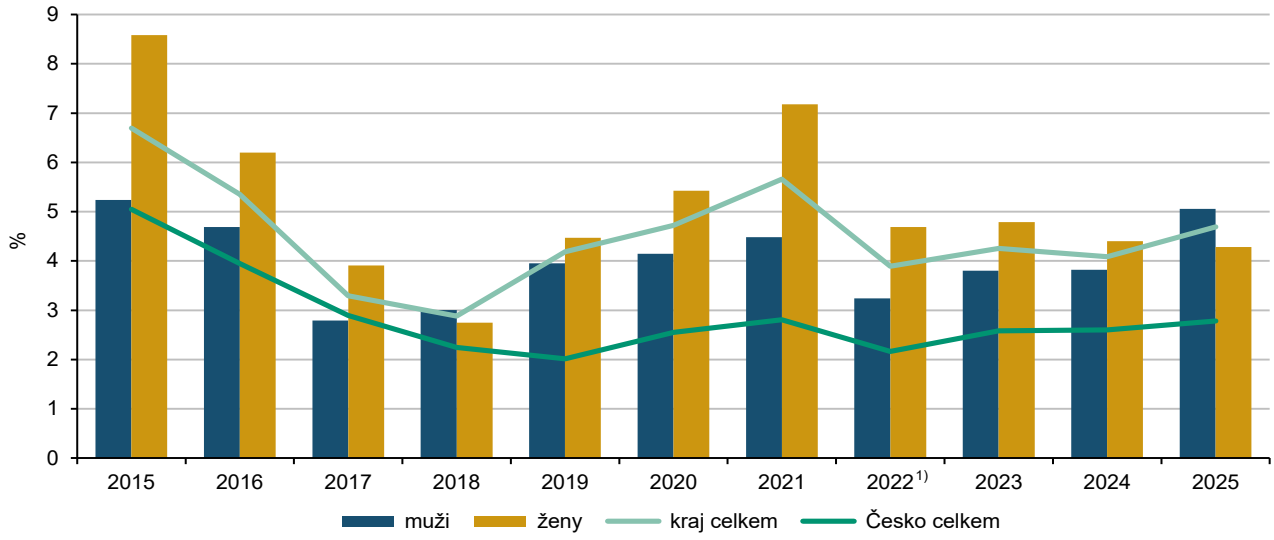

[1)] data od roku 2022 jsou přepočtena dle nové metodiky vážení

Obecná míra nezaměstnanosti meziročně vzrostla a v mezikrajském srovnání je druhá nejvyšší.

Průměrná roční obecná míra nezaměstnanosti v Karlovarském kraji v roce 2025 zaznamenala oproti minulému nárůst, a to o 0,6 procentního bodu na 4,7 %. V celorepublikovém srovnání tak byla po Ústeckém kraji druhá nejvyšší a její hodnota převyšovala průměr Česka o 1,9 procentního bodu.

Míra nezaměstnanosti mužů převýšila míru nezaměstnanosti žen.

V roce 2025 byla obecná míra nezaměstnanosti mužů byla vyšší (5,1 %) než míra nezaměstnanosti žen (4,3 %). Ve srovnání s předchozím obdobím doznala míra nezaměstnanosti u mužů nárůst o 1,2 procentního bodu, u žen naopak meziročně poklesla (o 0,1 procentního bodu). Za uplynulých dvacet let byla míra nezaměstnanosti žen vždy vyšší než míra nezaměstnanosti mužů. Tento trend byl porušen pouze jednou, a to v roce 2017, ve kterém míra nezaměstnanosti mužů převýšila hodnotu tohoto ukazatele u žen o 0,3 procentního bodu (3,0; resp. 2,7 %).

Dlouhodobě se obecná míra nezaměstnanosti v kraji pohybuje vysoko nad celorepublikovým průměrem, v roce 2025 byla vyšší o 1,9 procentního bodu. Za uplynulých dvacet let dosáhl tento ukazatel svého maxima v roce 2005 a 2009, a to s hodnotou 10,9 %. Mezi hlavní důvody ekonomické neaktivity řadíme např. studium, starobní a invalidní důchod, mateřskou nebo rodičovskou dovolenou či dlouhodobou nemoc nebo invaliditu bránící v nástupu do práce.

Graf 2. 8 Obecná míra nezaměstnanosti a změna počtu nezaměstnaných podle čtvrtletí v Karlovarském kraji

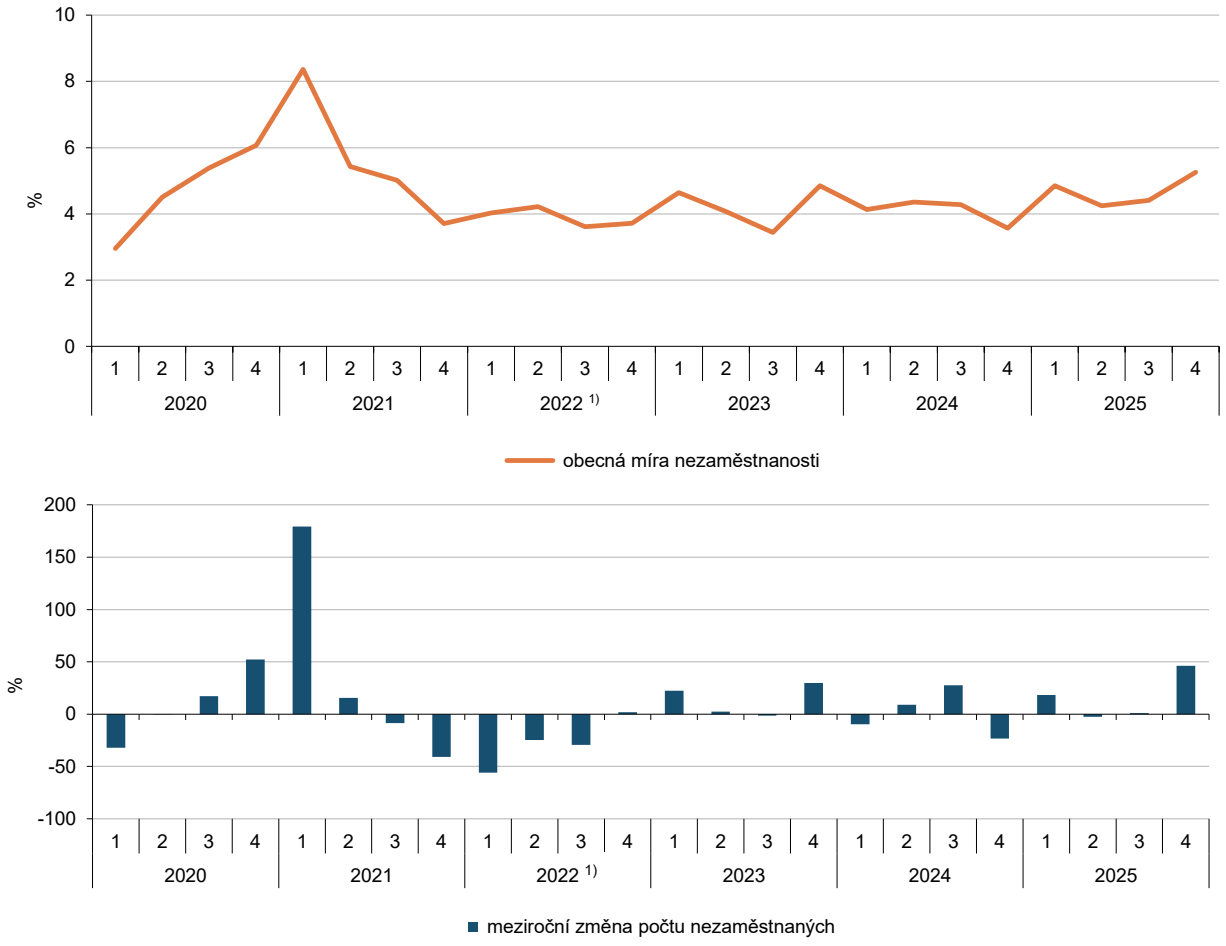

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

1) data od roku 2022 jsou přepočtena dle nové metodiky vážení

Při pohledu na vývoj obecné míry nezaměstnanosti v jednotlivých čtvrtletích roku 2025 zjišťujeme, že v průběhu roku vzrostla její hodnota o 0,4 procentního bodu. Při pohledu na meziroční změny počtu nezaměstnaných v našem kraji je patrné, že s výjimkou druhého čtvrtletí došlo vždy oproti stejnému čtvrtletí předchozího roku k navýšení jejich počtu. Nejvýraznější byl tento nárůst ve čtvrtém čtvrtletí, kdy vzrostl počet nezaměstnaných v našem kraji, ve srovnání se shodným obdobím roku 2024, téměř o polovinu (o 46,3 %).

Zaměstnanost cizinců

Více než dvě pětiny pracovně právních vztahů cizinců v postavení zaměstnanců jsou uzavřeny s Ukrajinci.

V roce 2025 bylo v Karlovarském kraji evidováno 21 077 pracovně právních vztahů cizinců v postavení zaměstnanců. Náš kraj se podílí na počtu pracovních vztahů 2,3 %, což představuje ve srovnání s ostatními regiony Česka třetí nejnižší hodnotu. Nižších hodnot tohoto ukazatele dosahuje již jen kraj Olomoucký a Zlínský. Více než polovina těchto pracovně právních vztahů se týkala žen (50,6 %). Z pohledu státního občanství uzavřených pracovně právních vztahů cizinců v postavení zaměstnanců je zřejmá převaha Ukrajinců (9 189 zaměstnanců; resp. 43,6 %), další početnou skupinu představují Slováci (2 673; resp. 12,7 %) a Vietnamci (2 415; resp. 11,5 %).

Graf 2. 9 Zaměstnaní cizinci v Karlovarském kraji k 31. 12.

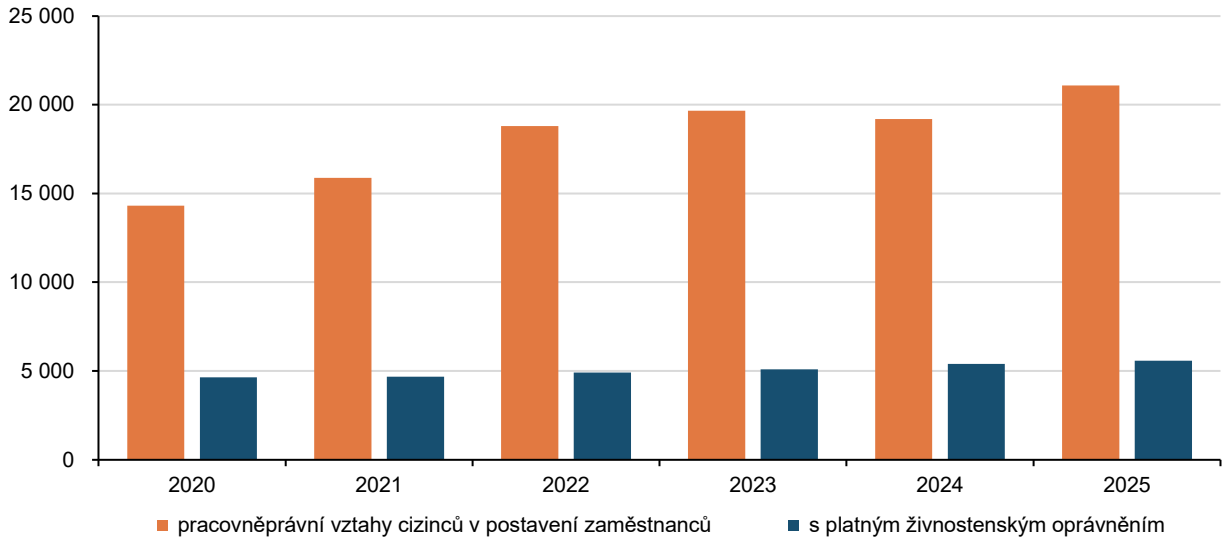

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo průmyslu a obchodu

Podíl cizinců s platným živnostenským oprávněním na celkovém počtu cizinců v kraji je třetí nejvyšší v Česku.

Z celkového počtu cizinců evidovaných v Karlovarském kraji v roce 2025 (36 881) vlastnilo 15,1 % platné živnostenské oprávnění (5 584 těchto cizinců). Tento podíl byl v mezikrajském srovnání, po Ústeckém kraji a hl. městě Praze, třetí nejvyšší a celorepublikový průměr převyšoval o 2,3 procentního bodu. Mezi cizinci s živnostenským oprávněním převažovali muži (63,2 %) nad ženami (36,8 %). Meziročně se počet cizinců s platným živnostenským oprávněním v našem kraji zvýšil o 3,5 % a za uplynulých deset vzrostl počet těchto osob dokonce o více než desetinu (o 11,9 %).

Při pohledu na cizince podnikající dle živnostenského oprávnění podle státního občanství je zřejmé, že převažují Vietnamci (48,4 % všech evidovaných cizinců s živnostenským oprávněním), zatímco mezi cizinci v postavení zaměstnanců dominují Ukrajinci (43,6 %).

Nezaměstnanost

Počet nezaměstnaných na úřadech práce se meziročně zvýšil téměř o pětinu.

Na úřadech práce Karlovarského kraje bylo na konci roku 2025 registrováno celkem 11 705 uchazečů o zaměstnání. Meziročně tak došlo k navýšení jejich počtu o 18,2 %. Srovnáme-li však údaje o nezaměstnaných uchazečích např. se situací na trhu práce před deseti lety, v roce 2015, zjistíme, že jejich počet naopak o více než pětinu poklesl (o 21,4 %).

Graf 2. 10 Rozptyl podílu nezaměstnaných v okresech podle krajů k 31. 12

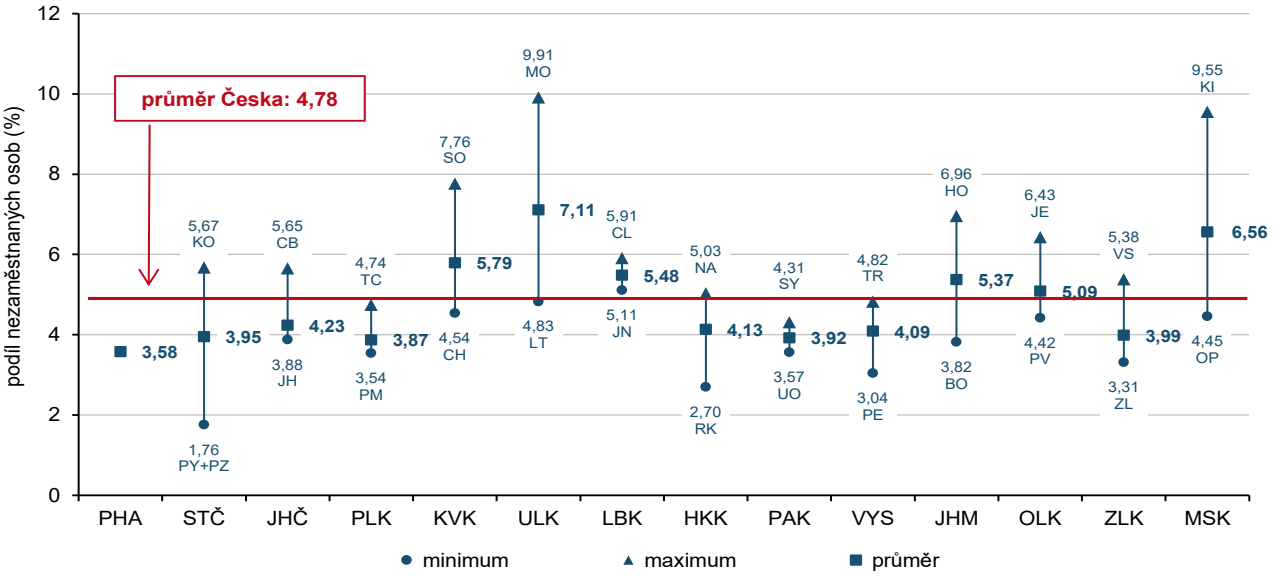

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Meziroční nárůst počtu nezaměstnaných osob na úřadech práce jsme mohli sledovat ve všech regionech Česka bez výjimky, v našem kraji byl tento nárůst, po Libereckém kraji, druhý nejvyšší (18,2; resp. 20,5 %). V celém Česku doznal počet nezaměstnaných meziroční nárůst o 15,6 %, tedy o 2,6 procentního bodu méně než v Karlovarském kraji.

Graf 2. 11 Uchazeči o zaměstnání na 1 volné pracovní místo podle krajů k 31. 12. 2025

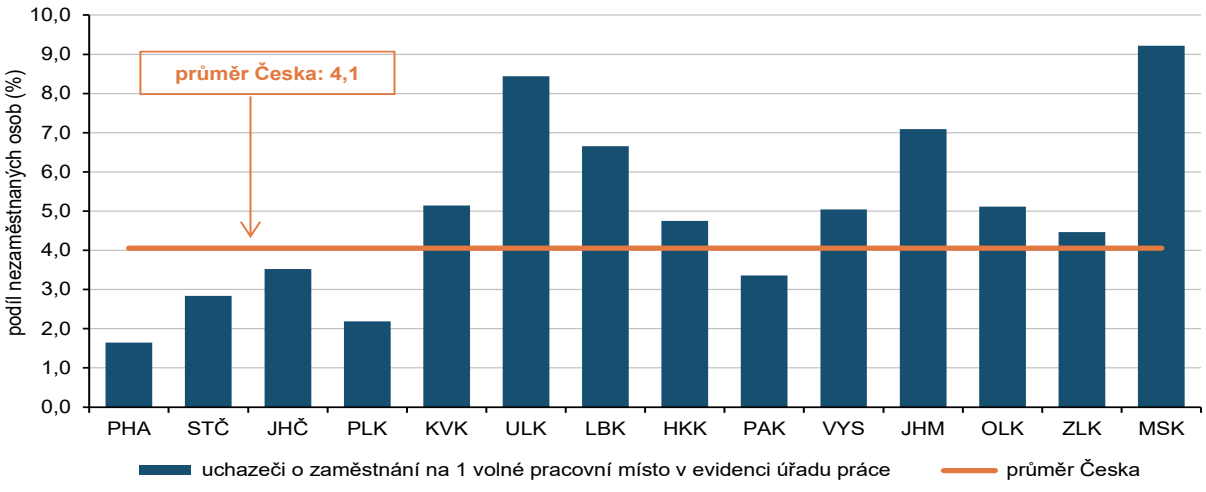

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Podíl nezaměstnaných osob v krajích v letech 2021 až 2025 (k 31. 12.)

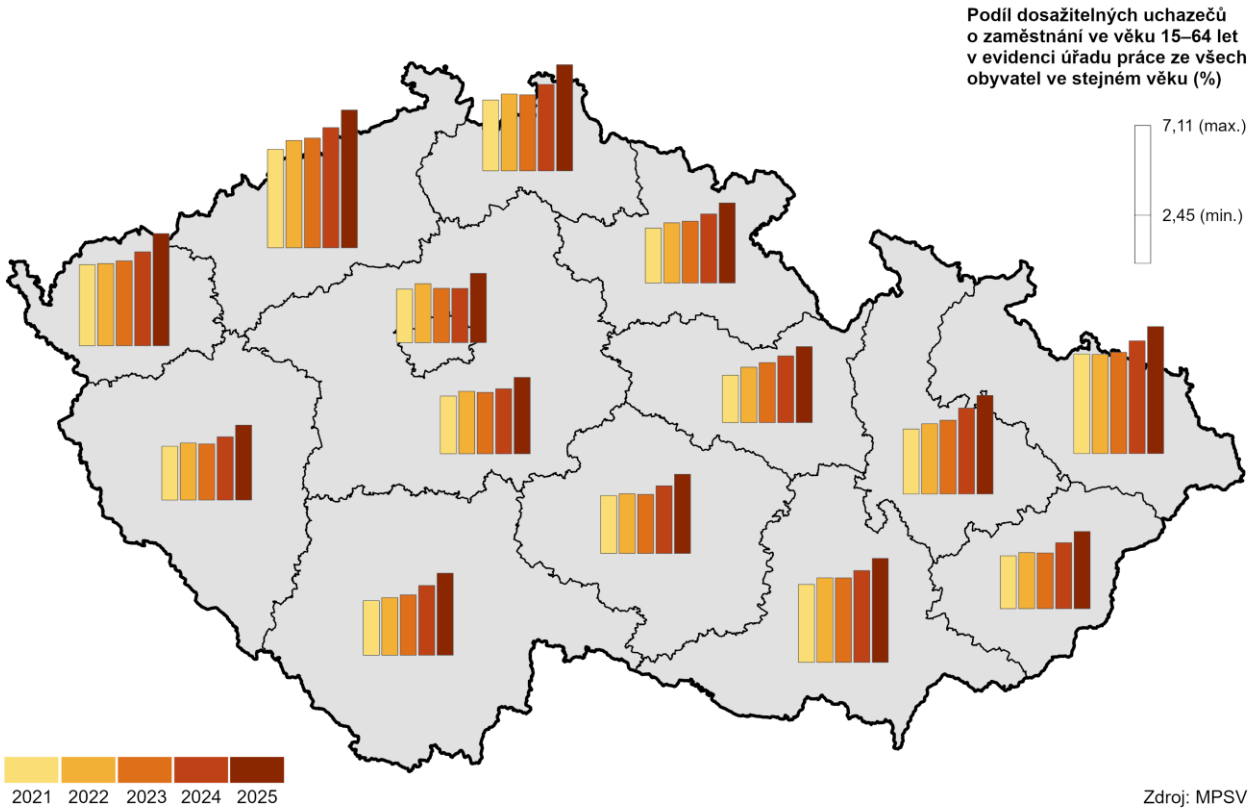

Zdroj: MPSV

Podíl nezaměstnaných osob podle pohlaví v okresech k 31. 12. 2025

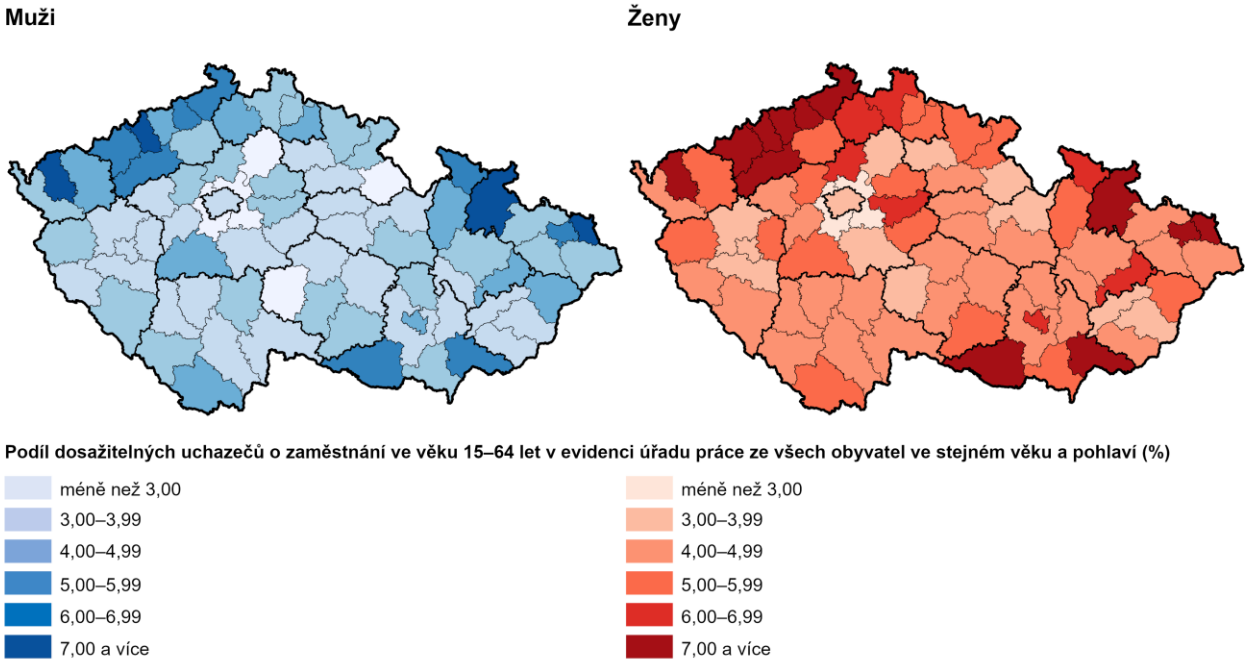

Pozn.: údaje za okresy Praha-východ + Praha-západ a okresy Plzeň-jih + Plzeň-sever společně

Zdroj: MPSV

Z okresů Karlovarského kraje vykázal nejvyšší navýšení počtu uchazečů okres Cheb, kde jejich počet vzrostl o výše než třetinu (o 27,3 %), naopak nejnižší nárůst, o méně než desetinu, vykázal ve sledovaném období okres Karlovy Vary (o 8,7 %).

Dosažitelní uchazeči tvoří 93,2 % všech uchazečů o zaměstnání…

Ukazatel podílu dosažitelných uchazečů o zaměstnání na počtu uchazečů celkem vypovídá o tom, kolik uchazečů je připraveno nastoupit okamžitě do práce a reagovat tak v krátké době na případnou nabídku zaměstnání.

…tento podíl se meziročně mírně zvýšil.

V roce 2025 činil podíl dosažitelných uchazečů v kraji 93,2 % všech uchazečů o zaměstnání, což představuje po hl. městě Praze a Libereckém kraji třetí nejnižší hodnotu v celém Česku.

Graf 2. 12 Podíl nezaměstnaných osob[1)] v Karlovarském kraji (roční průměr)

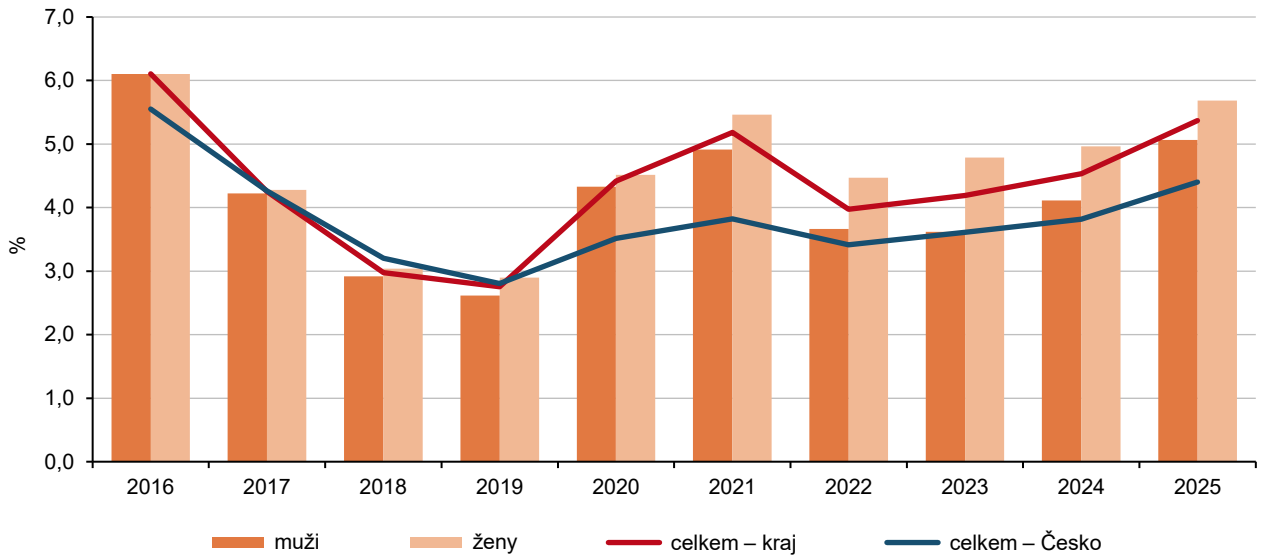

[1)] podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na obyvatelstvu stejného věku

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

V Karlovarském kraji se ve srovnání s předcházejícím rokem zvýšil podíl dosažitelných uchazečů o 0,7 procentního bodu, to v mezikrajském srovnání představuje po Královéhradeckém kraji druhý nejnižší nárůst mezi všemi regiony Česka.

V průměru došlo v celé republice k meziročnímu nárůstu tohoto ukazatele o 1,2 procentního bodu a v roce 2025 tak dosáhl hodnoty 94,0 %. Ve srovnání s rokem 2024 se podíl uchazečů připravený nastoupit okamžitě do práce zvýšil ve všech regionech Česka bez výjimky.

Téměř polovina uchazečů evidovaných na úřadě práce základní nebo žádné vzdělání.

Z pohledu vzdělání uchazečů o zaměstnání evidovaných na úřadě práce tvořili téměř polovinu z nich uchazeči bez vzdělání nebo se základním vzděláním (45,3 %), v téměř třetině případů šlo o středoškoláky bez maturity (31,9 %), 16,2 % uchazečů dokončilo střední vzdělání s maturitou a méně než 7 % byli majitelé vysokoškolského diplomu nebo absolventi vyšší odborné školy (6,7 %). Z hlediska kvalifikace byli tito uchazeči téměř ze třetiny zaměřeni na manuální a nekvalifikované činnosti.

Graf 2. 13 Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce podle vzdělání, kvalifikace, věku a délky evidence v Karlovarském kraji (k 31. 12.)

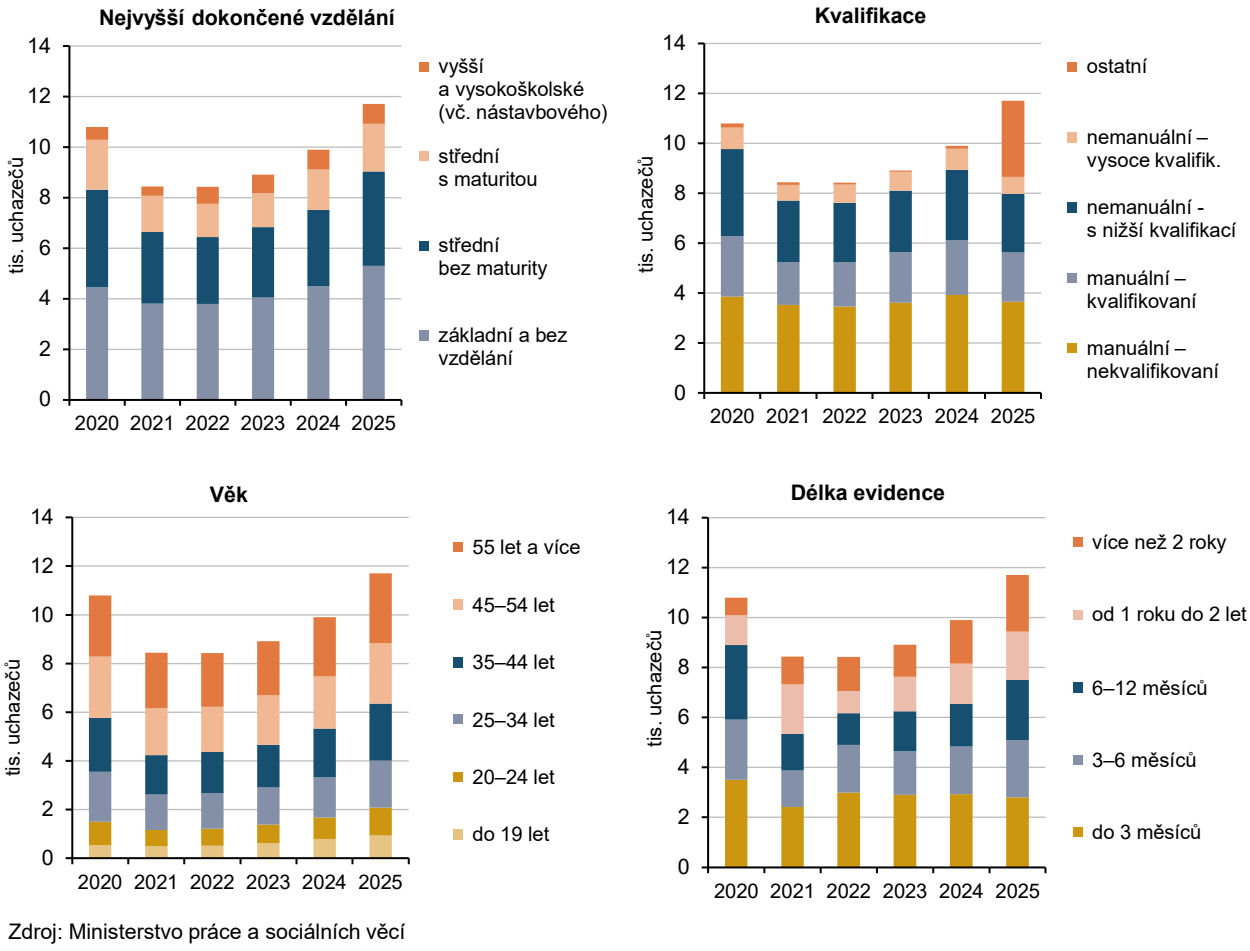

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Počet uchazečů s nárokem na podporu v nezaměstnanosti vykázal nárůst o 2,2 %.

Na konci roku 2025 pobíralo podporu v nezaměstnanosti celkem 2 215 uchazečů o zaměstnání. Ve srovnání s předcházejícím rokem se tak v kraji zvýšil počet těchto nezaměstnaných o 48, tj. o 2,2 %. Z celkového počtu uchazečů o zaměstnání tak dosáhlo na podporu v nezaměstnanosti 18,9 % z nich. Nejvíce uchazečů Karlovarského kraje pobíralo podporu v nezaměstnanosti v letech 1996–1998, kdy jejich podíl převyšoval 40 % všech uchazečů o zaměstnání.

Při pohledu na uchazeče o zaměstnání podle věkových skupin je zřejmé, že průměrný věk typického uchazeče v evidenci úřadu práce je 42 let. V roce 2025 šlo v průměru o mladší uchazeče, jejichž průměrný věk byl 41,5 roku. Z hlediska poslední dekády se jednalo o nejnižší průměrný věk. V mezikrajském srovnání vykázal náš Karlovarský kraj třetí nejnižší hodnotu tohoto ukazatele, nižší průměrný věk evidovaly úřady práce již jen v kraji Ústeckém a Královéhradeckém (41,1; resp. 41,4 roku).

Mezi uchazeči o zaměstnání bylo 1 122 osob se zdravotním postižením. Jejich počet zaznamenal ve srovnání s předcházejícím rokem nárůst o 169 osob, tj. o 17,7 %. Na celkovém počtu nezaměstnaných v našem kraji se na konci roku 2025 podíleli tito nezaměstnaní 9,6 %.

Tento podíl je mezi všemi regiony Česka druhý nejnižší po hl. městě Praze a na celorepublikový průměr nedosahuje o 2,7 procentního bodu. Nejvyšší podíl uchazečů o zaměstnání se zdravotním postižením evidoval v roce 2025 Plzeňský kraj (15,2 %).

Graf 2. 14 Uchazeči o zaměstnání podle věkových skupin v Karlovarském kraji (k 31. 12.)

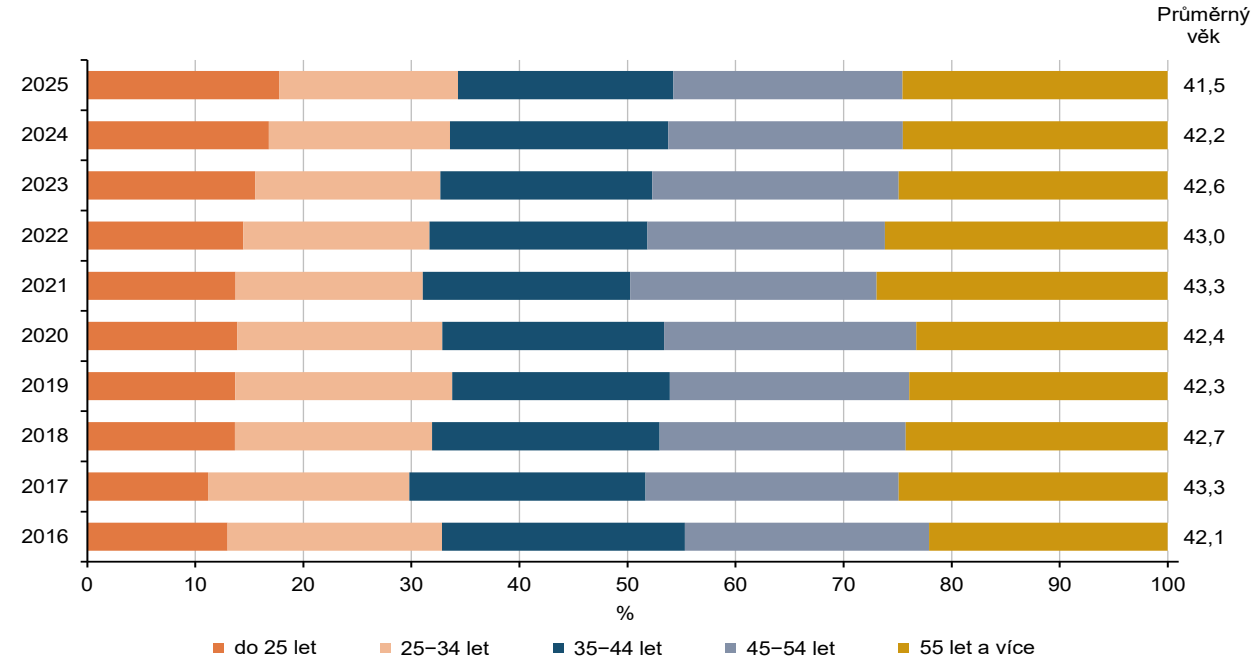

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Podíl nezaměstnaných je v mezikrajském srovnání třetí nejvyšší.

Podíl nezaměstnaných osob (podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na počtu obyvatel ve stejném věku) v kraji dosáhl v prosinci 2025 hodnoty 5,79 %. Ve srovnání s předcházejícím rokem se tak hodnota tohoto ukazatele o jeden procentní bod zvýšila. Podíl nezaměstnaných žen mírně převyšoval podíl nezaměstnaných mužů (6,01; resp. 5,57 %).

Graf 2. 15 Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce podle věku v okresech Karlovarského kraje k 31. 12. 2025

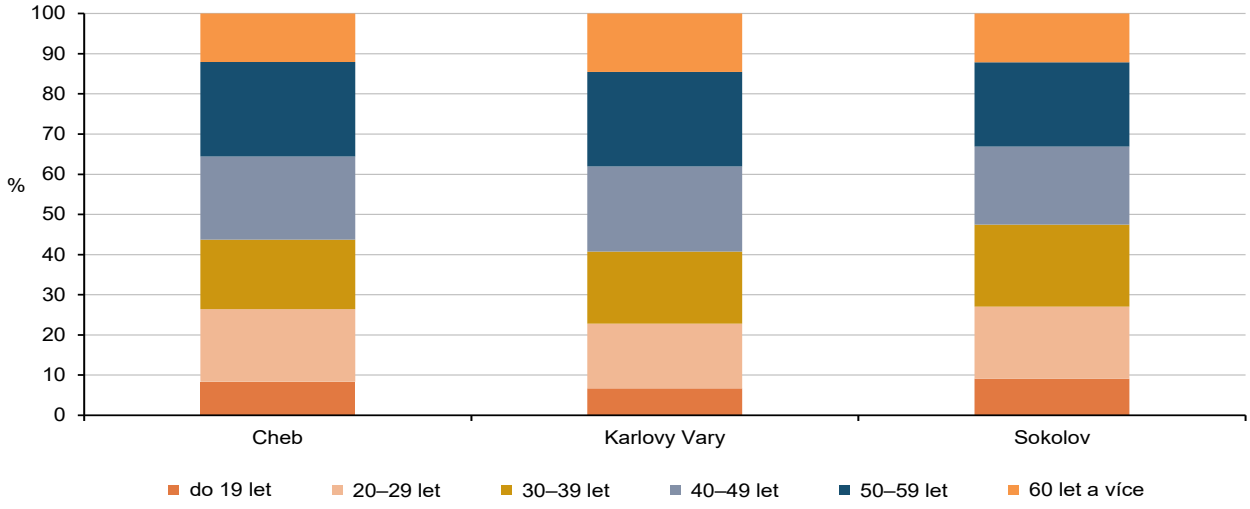

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Podíl nezaměstnaných je v mezikrajském srovnání třetí nejvyšší.

Podíl nezaměstnaných osob (podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na počtu obyvatel ve stejném věku) v kraji dosáhl v prosinci 2025 hodnoty 5,79 %. Ve srovnání s předcházejícím rokem se tak hodnota tohoto ukazatele o jeden procentní bod zvýšila. Podíl nezaměstnaných žen mírně převyšoval podíl nezaměstnaných mužů (6,01; resp. 5,57 %).

Hodnota podílu nezaměstnaných osob v Karlovarském kraji byla v mezikrajském srovnání třetí nejvyšší a průměr Česka převyšovala o jeden procentní bod. Nejvyšších hodnot, a tedy horší bilanci tohoto ukazatele, dlouhodobě zaznamenává Ústecký a Moravskoslezský kraj (7,11; resp. 6,56 %).

Podíl nezaměstnaných osob v okresech Karlovarského kraje v letech 2021 až 2025 (k 31. 12.)

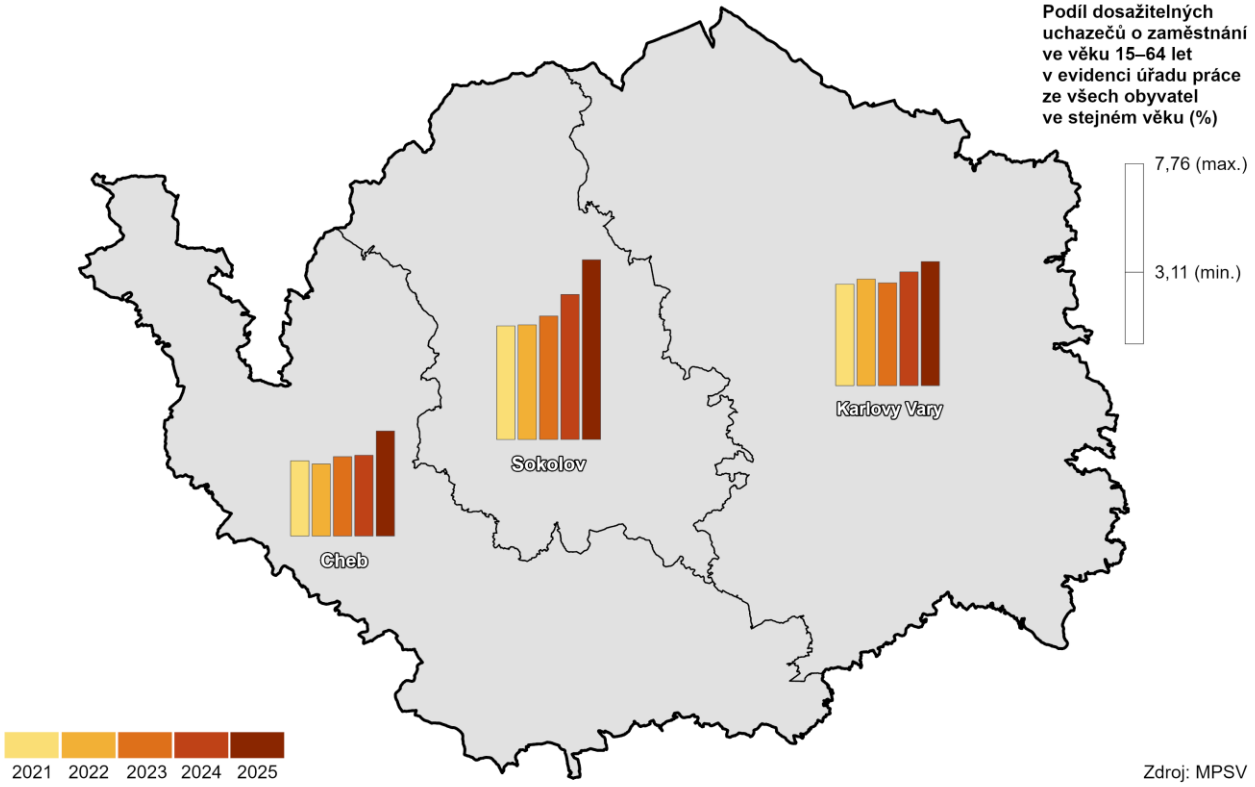

Zdroj: MPSV

Podíl nezaměstnaných zaznamenává opět mírný nárůst.

V průběhu poslední dekády podíl nezaměstnaných kolísal, od roku 2005 do roku 2008 jeho hodnota postupně klesala až do svého minima v roce 2007 (5,59 %). V následujících třech letech se ekonomická krize odrazila i na situaci na trhu práce a na stoupajícím počtu i podílu nezaměstnaných. V roce 2013 dosáhl podíl nezaměstnaných maximální hodnoty (9,33 %), v následujících šesti letech pak zaznamenal opakovaný meziroční pokles. Po prudkém meziročním nárůstu podílu nezaměstnaných v roce 2020, který úzce souvisel s opatřeními vlády reagujícími na pandemii koronaviru, se podíl nezaměstnaných v roce 2021 znovu významně snížil.

V posledních letech až do současnosti pozorujeme opětovně mírný kontinuální nárůst. Tento pozvolný růstový trend může souviset zejména s doznínáním pandemie covidu-19, energetickou krizí a také třeba i s inflačním tlakem, to vše ovlivnilo a zpomalilo ekonomický výkon regionů Česka.

Nejvyšší podíl nezaměstnaných byl v okrese Sokolov.

Mezi okresy Karlovarského kraje na konci roku 2025 byl zaznamenán nejvyšší podíl nezaměstnaných v okrese Sokolov, kde jeho hodnota činila 7,76 %. Naopak nejnižší hodnotu tohoto ukazatele evidoval tradičně okres Cheb (4,54 %).

Podíl dlouhodobě nezaměstnaných doznal meziroční nárůst a překonal průměrnou hodnotu Česka.

Podíl dlouhodobě nezaměstnaných, kteří byli na konci roku 2025 evidováni na úřadech práce Karlovarského kraje déle než 1 rok, činil v Karlovarském kraji 35,9 %. Jednalo se o čtvrtý nejvyšší podíl ze všech regionů Česka po kraji Moravskoslezském, Ústeckém a Jihomoravském. Celorepublikový průměr dokonce překonal o dva procentní body. Naopak regionem s nejlepší bilanci tohoto ukazatele byl Královéhradecký kraj, ve kterém se podíl dlouhodobě nezaměstnaných pohyboval pod 28 % (27,8 %).

Podíl dlouhodobě nezaměstnaných v našem kraji byl pravidelně jeden z nejvyšších v rámci celého Česka. Od roku 2014, kdy jeho hodnota tvořila téměř polovinu všech nezaměstnaných osob, se však poté postupně každoročně snižoval. Obrat nastal v roce 2021 a podíl těchto uchazečů se ve srovnání s předchozím rokem naopak výrazně zvýšil, a to dokonce téměř o 20 procentních bodů. Po opětovném poklesu v následujícím roce již podíl dlouhodobě nezaměstnaných opět zvolna narůstá.

Při pohledu na nižší územní celky je zřejmé, že z okresů Karlovarského kraje vykazoval na konci roku 2025 nejvíce dlouhodobě nezaměstnaných okres Sokolov, kde dosáhl jejich podíl na celkovém počtu nezaměstnaných téměř dvou pětin (39,1 %). Nejnižší hodnota tohoto ukazatele byla evidována v okrese Cheb (26,9 %).

Graf 2. 16 Počet uchazečů na 1 volné pracovní místo a podíl nezaměstnaných osob v okresech Karlovarského kraje k 31. 12. 2025

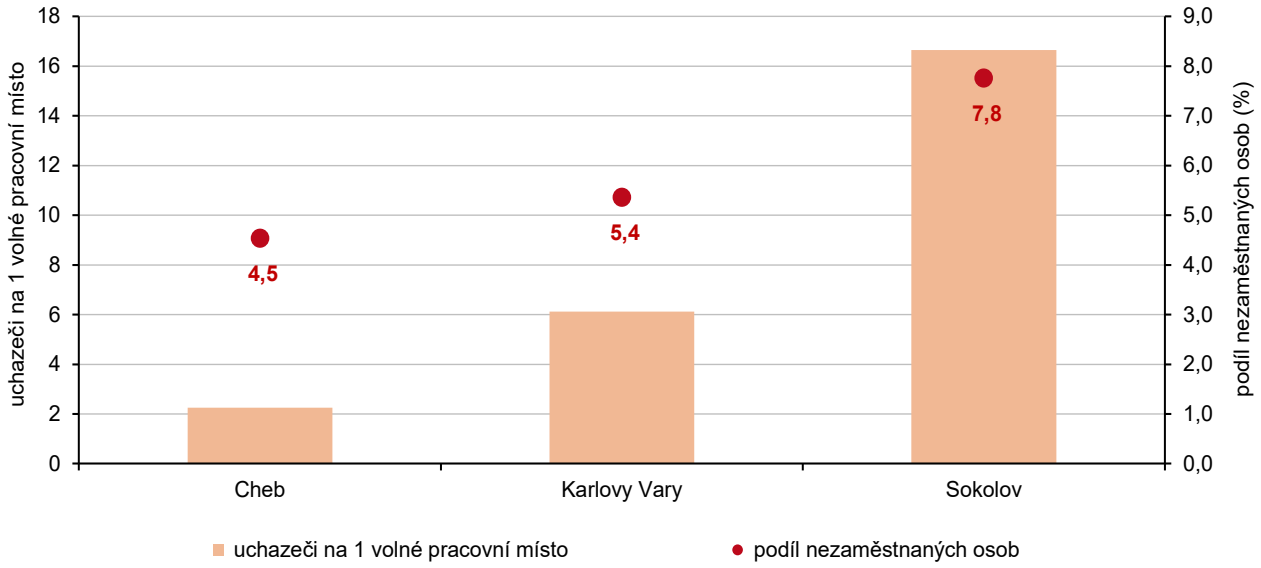

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Úřady práce hlásily na konci roku 2025 v Karlovarském kraji celkem 2 277 volných pracovních míst, z nichž 284 byla určena pro absolventy a mladistvé a 65 byla vhodná pro uchazeče se zdravotním postižením. Z celkového počtu volných pracovních míst byly téměř tři pětiny evidovány v okrese Cheb (57,5 %), naopak nejnižší podíl těchto míst nabízely úřady práce v okrese Sokolov (11,9 %).

Změna metodiky neumožňuje srovnat data o počtu volných pracovních místech na úřadech práce

Meziroční srovnání ani dlouhodobý vývoj dat bohužel nelze od roku 2025 provést, protože data nelze porovnat z důvodu novely zákona o zaměstnanosti, kterou byla zavedena maximální lhůta (6 měsíců), po kterou je možné vést volné pracovní místo v evidenci úřadu práce. V důsledků automatické expirace volných pracovních míst tak došlo k výraznému poklesu jejich počtu v evidenci úřadů práce.

Uchazeči o zaměstnání na pracovní místo v evidenci úřadu práce v okresech k 31. 12. 2025

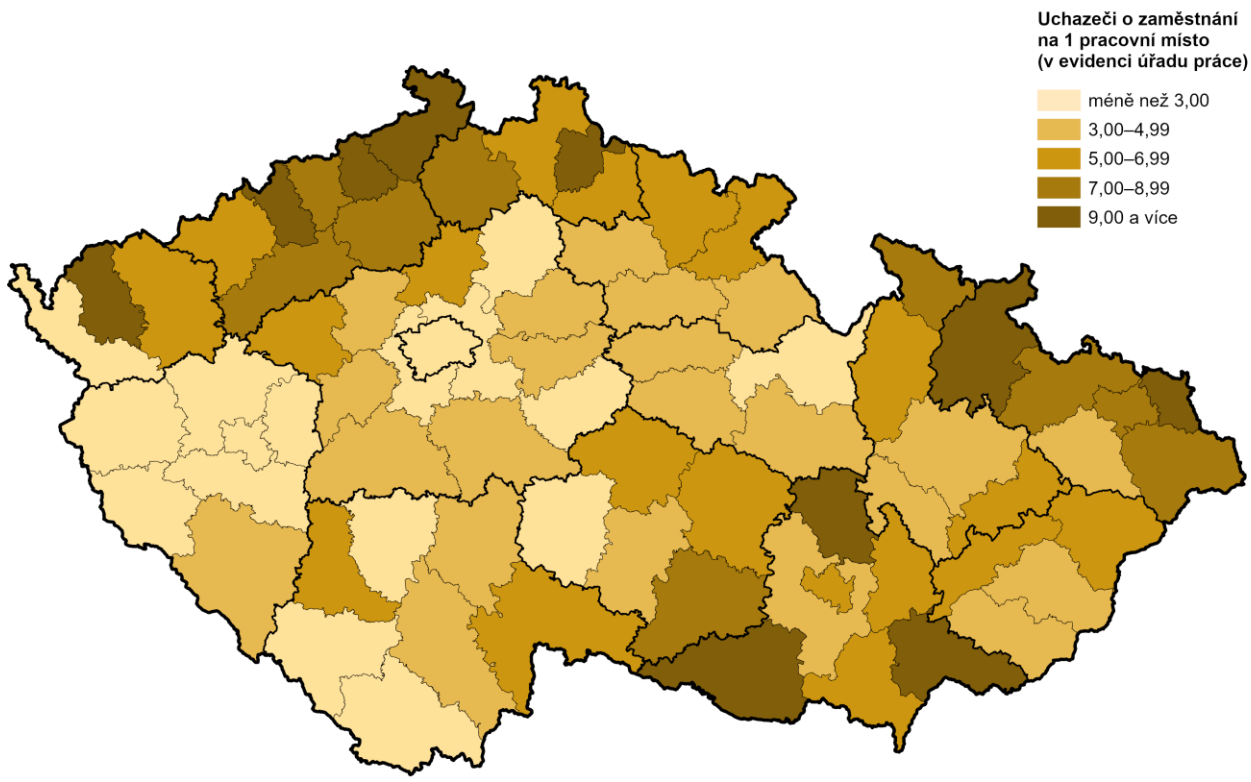

Pozn.: údaje za okresy Praha-východ + Praha-západ a okresy Plzeň-jih + Plzeň-sever společně

Zdroj: MPSV

Nejvíce uchazečů na 1 volné pracovní místo eviduje úřad práce v Sokolově.

Na konci roku 2025 připadalo v kraji 5,1 uchazeče o zaměstnání na 1 volné pracovní místo. Nejméně uchazečů připadá na 1 volné pracovní místo v okrese Cheb (2,2 uchazeče), naopak nejvíce jich registruje okres s nejvyšším podílem nezaměstnaných, a to Sokolov, kde na 1 pracovní místo připadá téměř 17 uchazečů o zaměstnání (16,6 uchazeče). V mezikrajském srovnání vykazuje nejnižší počet uchazečů na 1 volné pracovní místo tradičně hl. město Praha (1,5), naopak nejvyšší hodnotu, výrazně převyšující ostatní regiony, dlouhodobě zaznamenává Moravskoslezský kraj (8,7 uchazeče).

Příjmy a životní podmínky domácností

Druhý nejnižší čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele v mezikrajském srovnání…

Čistý disponibilní důchod vyjadřuje materiální bohatství domácností v jednotlivých regionech Česka. Čistý disponibilní důchod domácností v Karlovarském kraji dosáhl v roce 2024 hodnoty 103,5 mld. Kč (v běžných cenách). V přepočtu na jednoho obyvatele to představuje částku 352,7 tis. Kč. V mezikrajském srovnání jde o druhou nejnižší vykázanou hodnotu, která nedosahuje na celorepublikový průměr o 47,0 tis. Kč. Nižší údaj tohoto ukazatele zaznamenal pouze Ústecký kraj (348,6 tis. Kč).

V předchozím roce 2023 byla hodnota čistého disponibilního důchodu domácností v přepočtu na jednoho obyvatele v našem kraji dokonce nejnižší v celém Česku.

Při pohledu na dlouhodobý vývoj zjišťujeme, že čistý disponibilní důchod domácností vykazuje rostoucí tendenci v celém Česku, v posledním sledovaném roce se jeho hodnota zvýšila ve všech regionech bez výjimky. V Karlovarském kraji zaznamenal v tomto roce čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele meziroční nárůst o 3,4 %, na celorepublikový průměr nedosahoval o 1,1 procentního bodu. Většina krajů Česka zaznamenala meziroční nárůst čistého disponibilního důchodu domácností na 1 obyvatele ve výši 2–3 %, z tohoto průměru se vymykalo pouze hl. město Praha, kde činil tento nárůst více než desetinu (10,7 %).

Přestože náš kraj meziročně zaznamenal v souvislosti s čistým disponibilním důchodem domácností na 1 obyvatele pouze průměrný nárůst a v mezikrajském srovnání za ostatními kraji spíše zaostává, tak za uplynou dekádu, od roku 2014, se navýšila jeho hodnota téměř o 90 % (o 89,5 %). Ve srovnání s ostatními regiony Česka jde dokonce o třetí nejvyšší nárůst za posledních deset let.

Mzdy

Dlouhodobě nejnižší mzda v rámci celého Česka…

Výsledky statistiky práce a mezd jsou publikovány tzv. pracovištní metodou, tj. za všechny podniky se sídlem na území kraje se zvýšeným důrazem na průměrné mzdy zaměstnanců přepočtené na plně zaměstnané, které zohledňují délku pracovního úvazku. Podle tohoto pohledu dosáhla průměrná měsíční mzda v Karlovarském kraji v roce 2025 hodnoty 41 903 Kč. Ve srovnání s ostatními regiony se náš region vyznačuje dlouhodobě nejnižší průměrnou měsíční mzdou ze všech regionů Česka a tento trend pokračuje i nadále.

Graf 2. 17 Průměrná hrubá měsíční mzda[1)] a její meziroční změny podle čtvrtletí v Karlovarském kraji

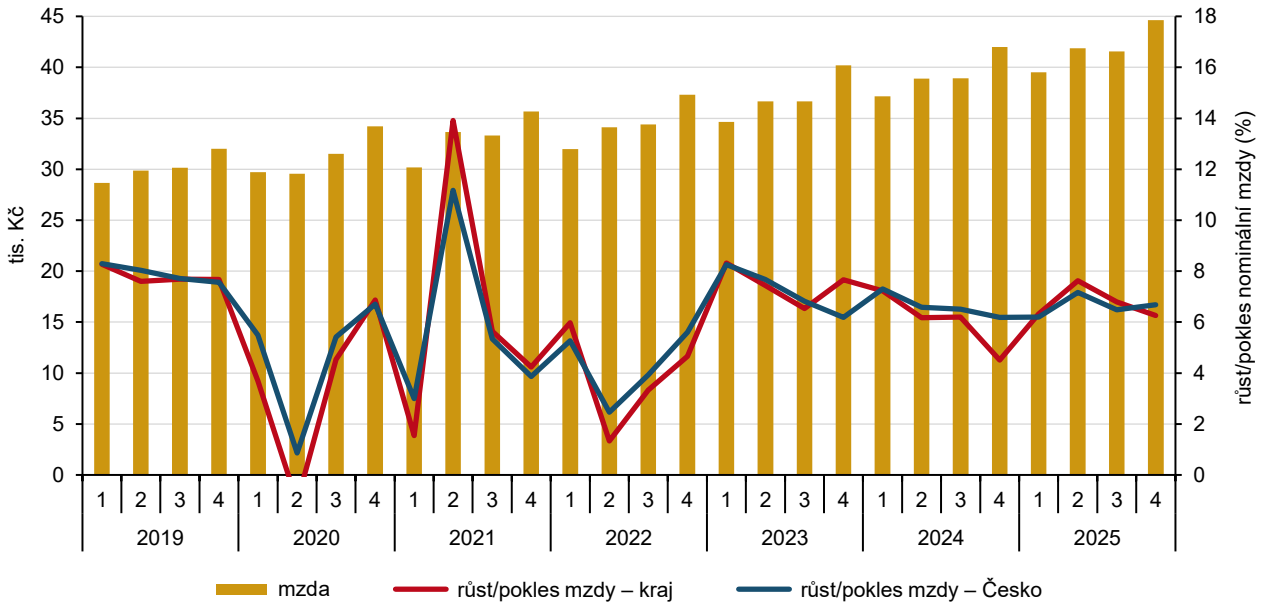

[1)] podle místa pracoviště; za osoby přepočtené na plně zaměstnané; v roce 2025 předběžné údaje

Mzdy v našem kraji doznaly reálně mírný meziroční nárůst.

Nominálně tak oproti roku 2024 vzrostla průměrná měsíční mzda o 6,7 %, reálné navýšení (s ohledem na výši inflace v roce 2025) bylo však již nižší, a to o 4,2 %.,

Meziroční nárůst reálné mzdy byl zaznamenán ve všech regionech Česka bez výjimky, a to v průměru o 4,1 %. Ve srovnání s celorepublikovým průměrem byla mzda v našem kraji nižší o 6 767 Kč, zatímco v roce 2015 činil tento rozdíl 4 015 Kč.

Počet zaměstnanců v kraji doznal nejvyšší meziroční nárůst v mezikrajském srovnání.

Počet zaměstnanců (osob přepočtených na plně zaměstnané) ve všech podnicích se sídlem na území Karlovarského kraje se meziročně mírně navýšil, a to o 2,2 % na 87,4 tis. Ve srovnání s ostatními kraji šlo o nejvyšší meziroční nárůst v rámci celého Česka.

Meziročně došlo k mírnému navýšení počtu zaměstnanců ve sledovaném období, s výjimkou hl. města Prahy, ve všech regionech Česka. V průměru však doznal počet zaměstnanců meziroční pokles tohoto ukazatele, a to o 0,3 %.

Graf 2. 18 Vývoj průměrné hrubé měsíční mzdy[1)] na přepočtené počty zaměstnanců v Karlovarském kraji

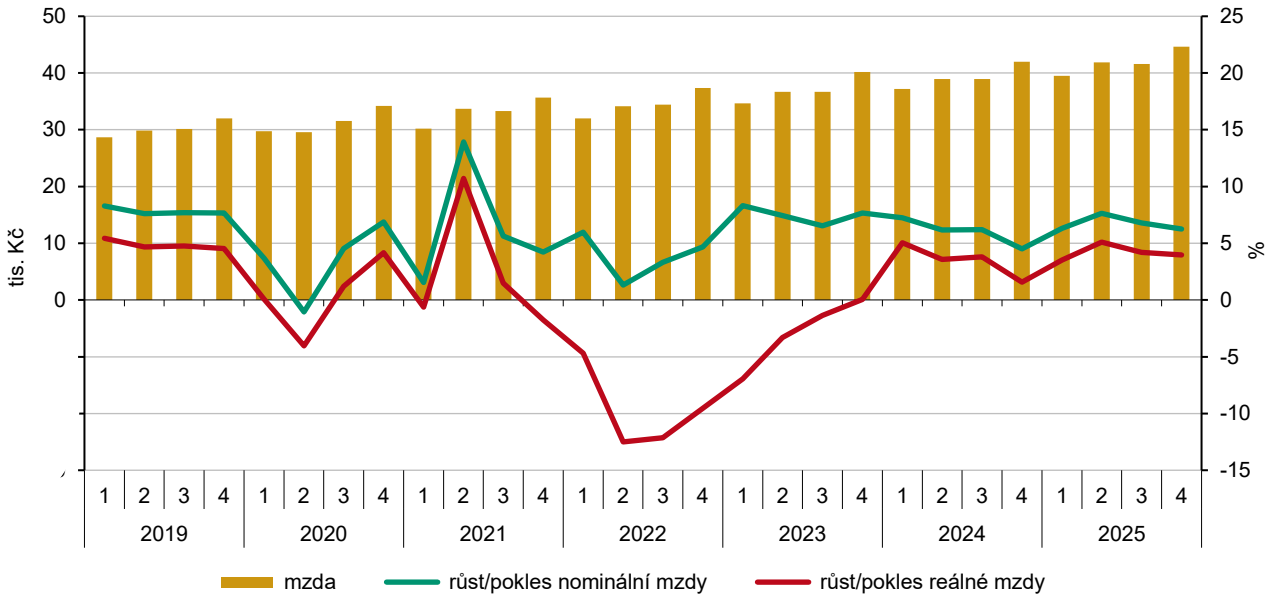

[1)] podle místa pracoviště; za osoby přepočtené na plně zaměstnané; v roce 2025 předběžné údaje

Karlovarský kraj zaznamenal dle výběrového šetření o průměrném výdělku pátý nejvyšší meziroční nárůst mezi ostatními regiony Česka.

Podle údajů přebíraných z MPSV (výběrové šetření o průměrném výdělku) a z MF ČR (výběrové šetření o platu a služebním příjmu) dosáhla v roce 2025 průměrná hrubá měsíční mzda v Karlovarském kraji výše 45 257 Kč a doznala tak meziroční nárůst o 3 660 Kč, tj. o 8,8 %.

Ve srovnání s ostatními regiony Česka to představuje pátý nejvyšší meziroční nárůst hrubé měsíční mzdy oproti minulému roku. Vyšší meziroční nárůst tohoto ukazatele zaznamenal kraj Královéhradecký, Středočeský, Jihočeský a Kraj Vysočina. Tento nárůst je současně o 2,1 procentního bodu vyšší než celorepublikový průměr (6,7 %).

Nárůst hrubé měsíční mzdy o více než třetinu za uplynulých pět let…

Srovnáme-li výši hrubé měsíční mzdy např. v roce 2020 a ve sledovaném roce 2025, procentní navýšení je více než třetinové (nárůst o 35,0 %) a rozdíl dosahuje téměř 12 tis. Kč (11 723 Kč).

Graf 2. 19 Průměrná hrubá měsíční mzda a medián mezd v Karlovarském kraji a Česku

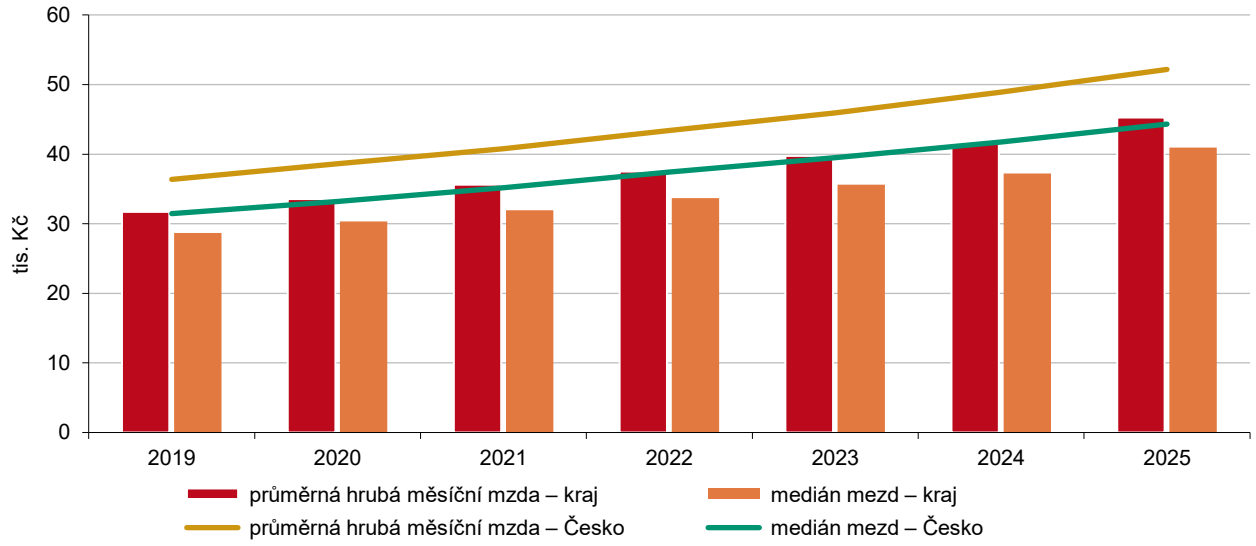

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo financí

Mzdy mužů převyšují mzdy žen o více než 5 tis. Kč.

Výsledky šetření dlouhodobě potvrzují, že muži dosahují vyšších výdělků než ženy. V roce 2025 činil rozdíl mezi průměrnou mzdou mužů a žen celkem 5 441 Kč. Mzdy mužů přitom zaznamenaly nárůst o 4 568 Kč na 48 182 Kč, tj. o 10,5 %, ženy pobíraly v roce 2025 hrubou měsíční mzdu ve výši 42 741 Kč, což je o 3 374 Kč, tj. o 8,6 % více než před rokem. Je tedy zřejmé, že výdělky mužů jsou nejen vyšší, ale že jejich růst byl současně ve sledovaném roce rychlejší než u žen. Mzdy mužů v Karlovarském kraji doznaly, po Královéhradeckém a Středočeském kraji, třetí nejvyšší meziroční nárůst mezi všemi regiony Česka. Tempo růstu mezd u žen bylo v mezikrajském srovnání meziročně sedmé nejvyšší.

Graf 2. 20 Medián mezd podle pohlaví a GPG[1)] v Karlovarském kraji

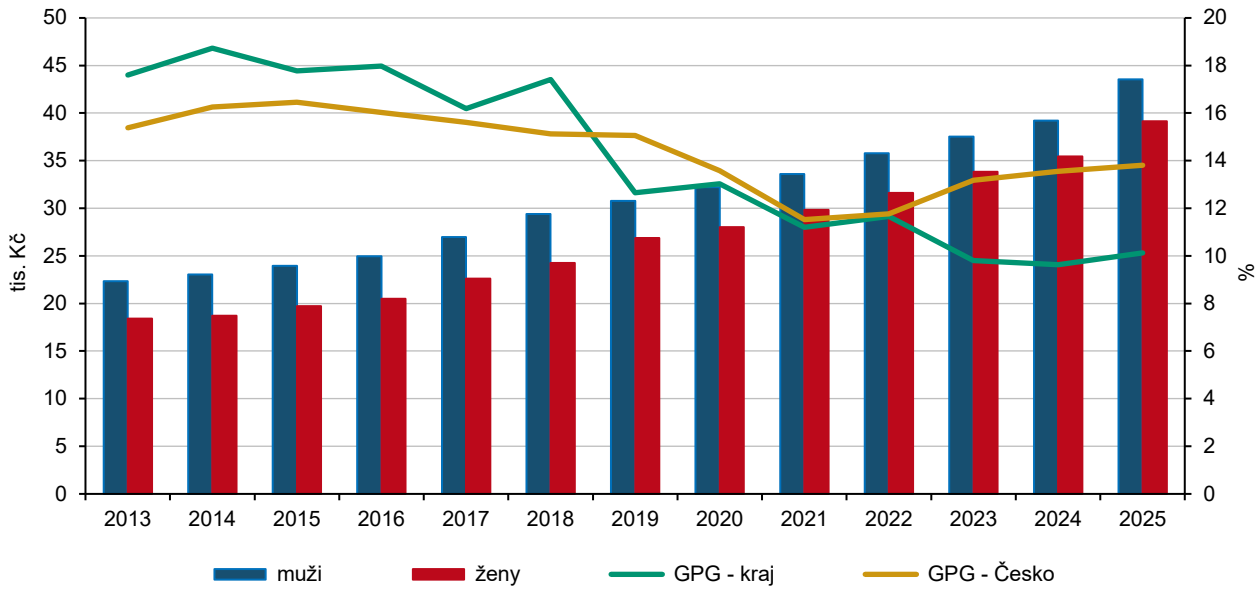

[1)] GPG - gender pay gap - relativní rozdíl mediánu mzdy mužů a žen (vztažený k mediánu mzdy mužů)

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo financí

Medián mzdy se pohybuje na úrovni 90,4 % průměrné hrubé měsíční mzdy.

Ve výběrovém šetření se zjišťuje také medián mzdy, což je hodnota mzdy zaměstnance uprostřed mzdového rozdělení a lépe vypovídá o skutečné mzdové úrovni. V Karlovarském kraji dosáhl v roce 2025 medián mzdy 40 932 Kč, což představuje 90,4 % průměrné hrubé měsíční mzdy. Medián mzdy mužů se pohyboval 9,7 % pod průměrnou mzdou mužů a medián mezd žen nedosahoval na jejich průměrnou mzdu o 8,5 %.

V mezikrajském srovnání byl medián mzdy Karlovarského kraje nejnižší ze všech regionů Česka a na celorepublikový průměr Česka nedosahoval o 3 405 Kč.

Graf 2. 21 Průměrná hrubá měsíční mzda podle klasifikace zaměstnání v Karlovarském kraji v roce 2025

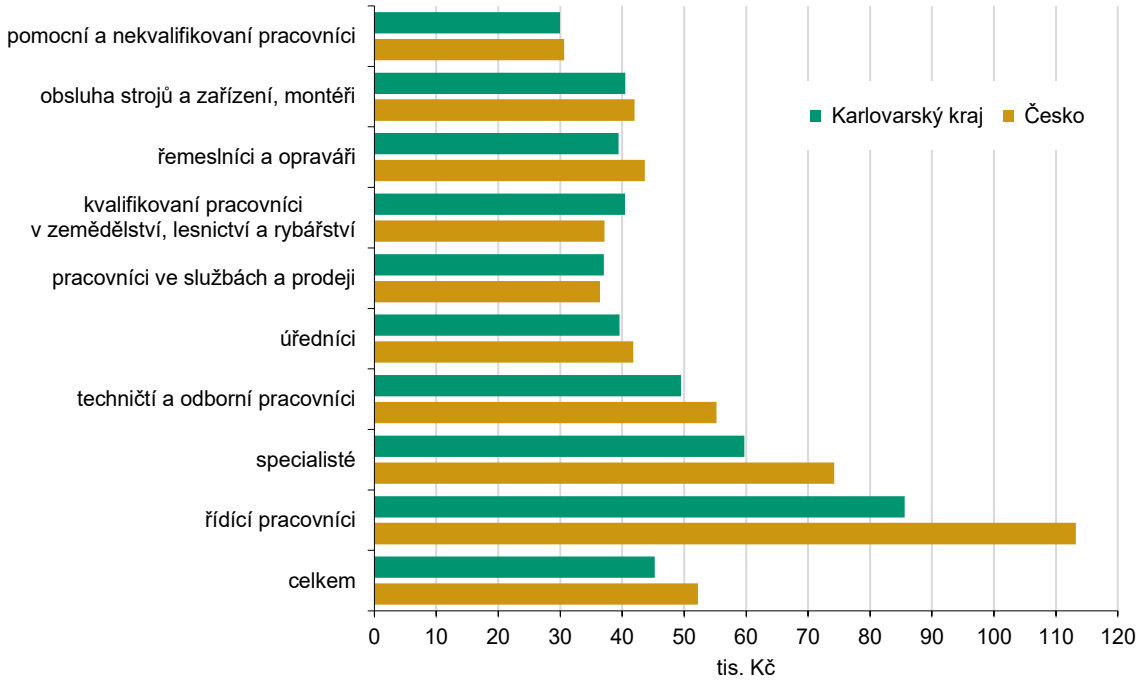

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo financí

Úplné náklady práce

Úplné náklady práce jsou celkové náklady a výdaje, tzn. přímé i nepřímé náklady, které zaměstnavatel vynaložil na získání a zapracování zaměstnanců, na odměňování za práci a na zabezpečení jejich sociálních potřeb. Jde o ukazatel vyjádřený v Kč buď za odpracovanou hodinu nebo za měsíc/rok na 1 zaměstnance. Úplné náklady práce zahrnují např. mzdy a platy, náhrady mzdy za neodpracované hodiny, sociální benefity, sociální a personální náklady a výdaje. Jejich součástí jsou také daně a dotace související se zaměstnáváním lidí.

Nejnižší měsíční hodnota nákladů práce na 1 zaměstnance v mezikrajském srovnání.

Poslední dostupná data o úplných nákladech práce jsou k dispozici za rok 2024. V Karlovarském kraji dosahovaly ve sledovaném období měsíční náklady práce v přepočtu na 1 zaměstnance výše 53 223 Kč, což představuje v mezikrajském srovnání nejnižší hodnotu. Naopak nejvíce nákladů vynaložilo měsíčně v přepočtu na 1 zaměstnance tradičně hl. město Praha, a to 73 637 Kč.

Ve srovnání s rokem 2023 došlo plošně k nárůstu tohoto ukazatele ve všech regionech Česka, přičemž v Karlovarském kraji se jednalo v mezikrajském srovnání o druhý nejnižší (o 5,8 %). Nižší meziroční navýšení zaznamenal pouze Kraj Vysočina (5,1 %). Naopak nejlepší bilanci, nejvyšší meziroční navýšení měsíčních nákladů práce v přepočtu na 1 zaměstnance, evidoval v roce 2024 shodně Pardubický a Liberecký kraj (o 7,6 %).

Graf 2. 22 Struktura nákladů práce v Karlovarském kraji v roce 2024

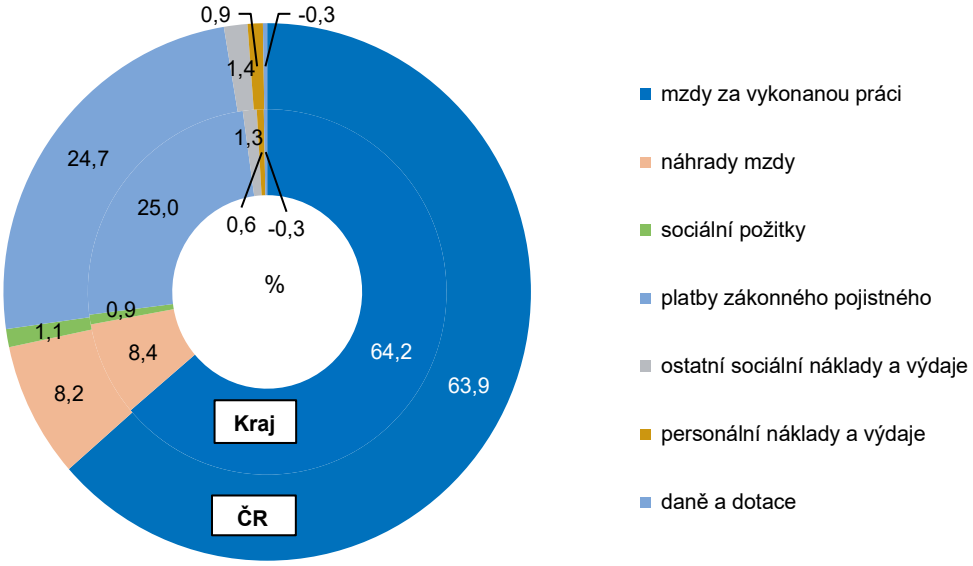

Přímé náklady tvořily více než tři čtvrtiny z celkových nákladů práce.

Nejvýznamnější složkou nákladů práce jsou přímé náklady, tj. mzdy za vykonanou práci a jejich náhrady. Jejich podíl na nákladech práce činil v roce 2024 v našem kraji téměř tři čtvrtiny z jejich celkové výše (72,6 %). Další část, více než čtvrtinu, pak představovaly nepřímé náklady, které tvoří povinné odvody zaměstnavatele (sociální a zdravotní pojištění), náhrady mzdy (např. při nemoci či dovolené), sociální náklady (stravování, vzdělávání, benefity) a odstupné (27,4 %).

V porovnání s obdobím před pěti lety, v roce 2019, došlo k nárůstu úplných práce v našem kraji téměř o třetinu (o 29,1 %). I v tomto období obsadil karlovarský region druhé nejnižší místo pomyslného žebříčku, nižší meziroční nárůst tohoto ukazatele zaznamenal Plzeňský kraj (o 28,4 %).

Vzdělávání

Karlovarský kraj stárne, počet osob v regionu ubývá a rodí se výrazně méně dětí, což se podepisuje i na situaci ve školách. Zatímco základní školy hlásí znatelný propad a dětí v lavicích ubývá, střední školy právě zažívají pravý opak. Dorazila do nich totiž silná demografická vlna, takže momentálně čelí velkému náporu studentů.

Počet dětí v mateřských školách se propadl pod hranici 8 tis.

Ve školním roce 2025/2026 fungovalo v kraji 128 mateřských škol, tyto mateřské školy navštěvovalo 7 890 dětí. Od roku 2002 vykazoval počet dětí v mateřských školách stoupající trend, od roku 2014 pak měly meziročně jejich počty spíše klesající tendenci.

Tato skutečnost má souvislost s tím, že silné ročníky matek narozených v sedmdesátých letech 20. století již nemají fertilní věk. Počet dětí ve školkách klesat nepřestává, a proto větší města, jako například Karlovy Vary, přistupují v rámci finančních úspor k slučování mateřských škol pod jedno společné vedení.

Počet dětí v mateřských školách se meziročně snížil o 4,5 %.

V mateřských školách v našem kraji pokračoval trend úbytku dětí, jejichž počet meziročně klesl o 4,5 %. V důsledku tohoto poklesu se snížil i celkový počet tříd o dvě na 397. V průměru tak v tomto školním roce připadalo na jednu třídu 20 dětí.

Graf 2. 23 Děti, žáci, studenti a absolventi škol v Karlovarském kraji

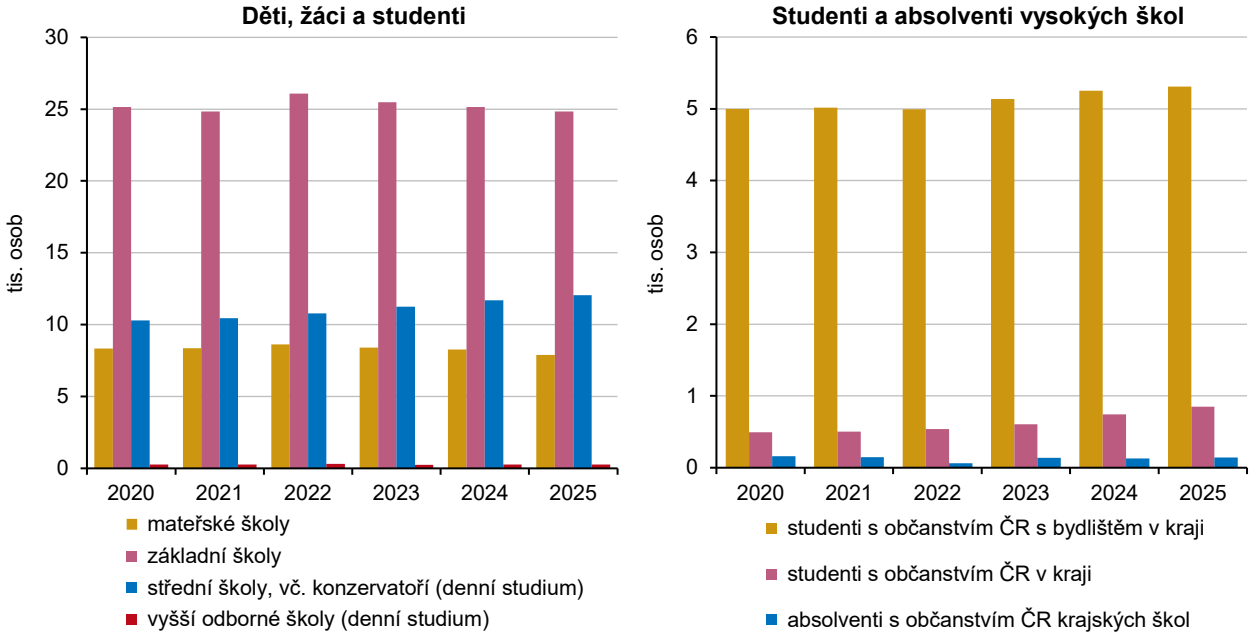

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Také počet žáků základních škol v kraji doznal mírný meziroční pokles.

Základní školy v Karlovarském kraji navštěvovalo ve školním roce 2025/2026 celkem 24 838 žáků, což je o 313 žáků méně než v minulém roce (o 1,2 %). K meziročnímu poklesu počtu žáků základních škol došlo ve většině regionů Česka, v našem kraji byl tento pokles, po Libereckém kraji, druhý nejvyšší. V celém Česku se počet těchto žáků téměř nezměnil. V jedné třídě bylo na základních školách v našem kraji v průměru 18 žáků.

Naopak počet studentů středních škol se meziročně zvýšil.

Ve školním roce 2025/2026 působilo v Karlovarském kraji 31 středních škol, na kterých se v denním studiu vzdělávalo 12 039 studentů. Náš region tak zaznamenal mírný meziroční nárůst o 3,0 %, což mu v celorepublikovém srovnání vyneslo čtvrté místo. Nejvýrazněji se počet středoškoláků zvýšil v Plzeňském kraji (o 3,4 %). V celém Česku pak v denní formě vzdělávání přibylo meziročně 11 676 studentů.

Počet studentů vyšších odborných škol se téměř nezměnil, většina studentů byly ženy.

Počet studentů vyšších odborných škol v našem kraji zůstává stabilní. V denní formě vzdělávání zde studovalo 259 studentů, což představuje zanedbatelný meziroční pokles o pouhé dva lidi (o 0,8 %). Na tomto typu škol jsou ve velké míře zastoupeny ženy, které tvoří drtivou většinu (celkem 219 studentek; resp. 84,6 %). V mezikrajském srovnání jde o pátý nejvyšší podíl, který zároveň o 8,1 procentního bodu převyšuje celorepublikový průměr (76,4 %).

Obyvatelstvo ve věku 15 let a více podle vzdělání a pohlaví v krajích v roce 2025

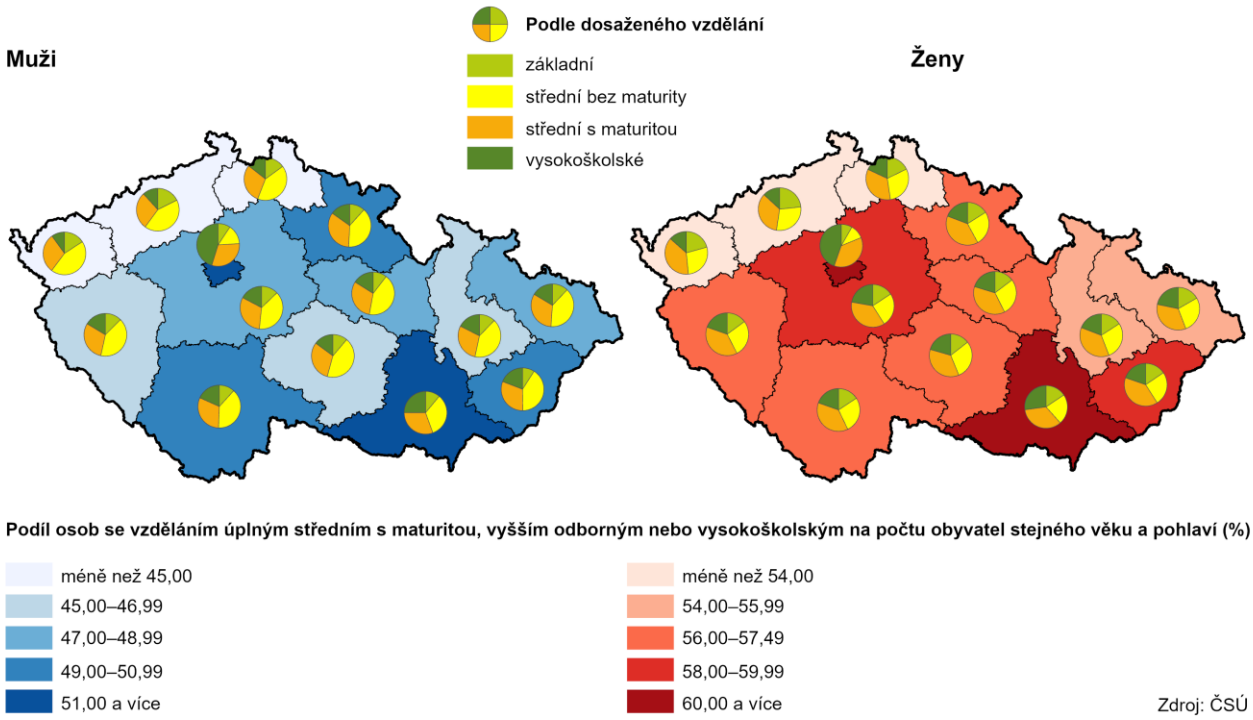

Počet studentů vysokých škol se mírně zvýšil.

Na vysoké škole studovalo ve školním roce 2025/2026 celkem 5 310 studentů s českým občanstvím a trvalým bydlištěm v Karlovarském kraji. Meziročně tak zaznamenal jejich počet mírný nárůst o 56 studentů (o 1,1 %).

Graf 2. 24 Zaměstnanci v regionálním školství a jejich průměrné hrubé měsíční mzdy v Karlovarském kraji (přepočteno na osoby plně zaměstnané)

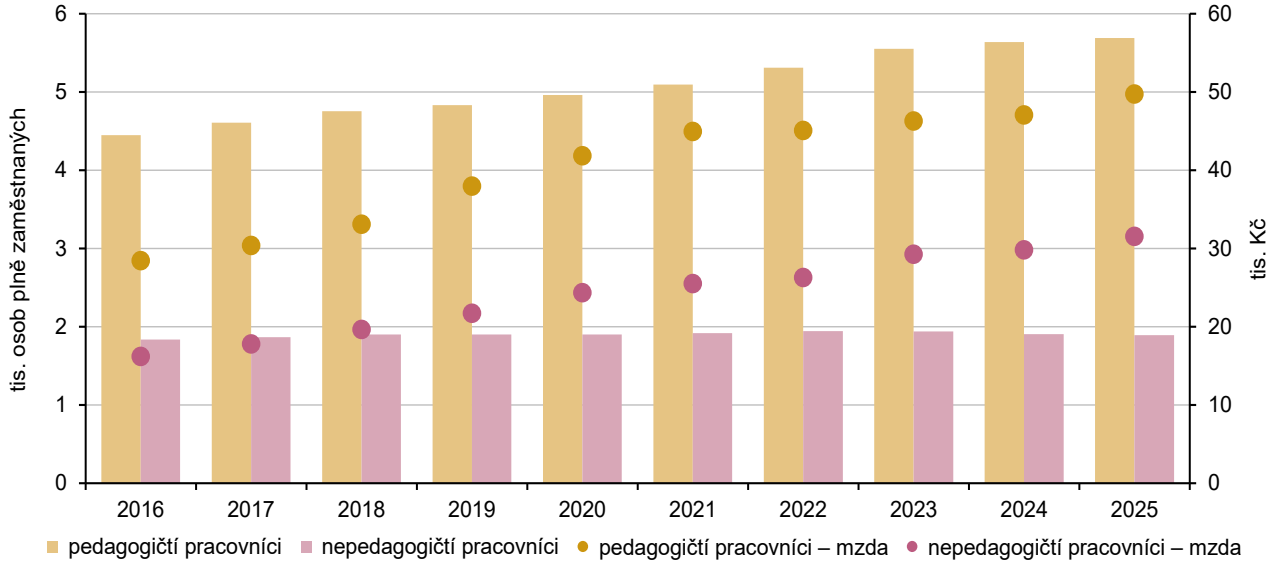

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Po nepřetržitém každoročním snižování počtu studentů vysokých škol, které jsme v kraji sledovali od školního roku 2010/2011 až do školního roku 2019/2020 a následné stagnaci jejich počtu se tak počet studentů vysokých škol s bydlištěm v kraji ve školním roce 2023/2024 opět zvýšil. Meziroční nárůst studentů vysokých škol byl plošný a týkal se tak všech regionů bez výjimky. V celém Česku se navýšil jejich počet o 4,9 %.

Nejvyšší meziroční nárůst vysokoškoláků v mezikrajském srovnání s místem studia v kraji.

V Karlovarském kraji studovalo ve sledovaném školním roce celkem 848 českých občanů, což představuje meziroční nárůst o 104 studentů (o 14,0 %). Šlo o nejvyšší meziroční nárůst v rámci celého Česka, přičemž počty vysokoškoláků vzrostly ve všech českých regionech bez výjimky (průměr Česka = 4,9 %). Téměř tři čtvrtiny studentů (71,2 %) navštěvovaly bakalářské studium, zbytek tvořili studenti navazujících magisterských programů. Mírná většina (51,2 %) zvolila prezenční výuku, zatímco distanční či kombinovanou formu studovalo 48,8 % zapsaných studujících.

Graf 2. 25 Pedagogičtí pracovníci v regionálním školství a jejich průměrné hrubé měsíční mzdy v Karlovarském kraji (přepočteno na plné pracovní úvazky)

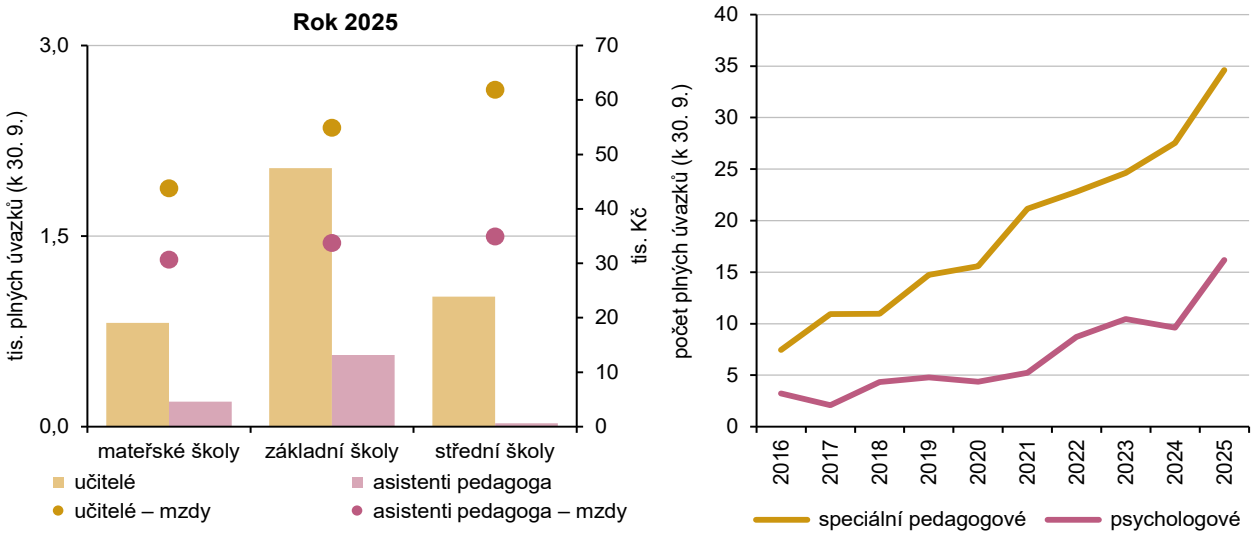

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

Z pohledu zaměstnanců v Karlovarském kraji působilo ve školním roce 2025/2026 nejvíce učitelů na základních a středních školách (2 035; resp. 1 024), v mateřských školách jich bylo tradičně nejméně (817). Asistenti pedagoga jsou výrazně koncentrováni zejména na základních školách (563), zatímco v mateřských školách jich bylo evidováno 198 a na středních školách pouze 26.

Nejvyšší průměrná mzda učitelů na středních školách v mezikrajském srovnání.

Zajímavý je pohled na odměňování ve školských zařízeních našeho kraje. Obecně platí, že mzdy učitelů rostou přímo úměrně se stupněm školy. Nejvyšší mzdy mají učitelé na středních školách (61 869 Kč), následují základní školy (54 899 Kč) a nejméně berou učitelé v mateřských školách (43 806 Kč). U základních škol jsou do výše průměrné mzdy započítáni také učitelé a asistenti pedagoga působící v přípravných třídách základních škol a škol speciálních. Průměrný plat učitelů na středních školách v našem regionu je dokonce nejvyšší mezi ostatními regiony Česka a celorepublikový průměr převyšuje o 3 434 Kč. Platy asistentů pedagoga jsou ve všech typech škol výrazně nižší než platy učitelů a pohybují se v rozmezí od 30 665 Kč (v mateřských školách) do 34 932 Kč (na středních školách).

Počet psychologů na základních školách se meziročně navýšil o více než dvě třetiny.

Kromě učitelů a asistentů pedagoga působí na základních školách také speciální pedagogové a psychologové. V roce 2025/2026 zaměstnávaly školy v Karlovarském kraji téměř 35 speciálních pedagogů a 16 psychologů (počty obou profesí jsou přepočteny na plné úvazky). Ve srovnání s uplynulým školním rokem došlo v roce 2025/2026 v Karlovarském kraji k výraznému nárůstu těchto úvazků u obou profesí. U speciálních pedagogů se meziročně navýšila hodnota tohoto ukazatele o čtvrtinu (o 25,7 %), u psychologů byl nárůst ještě významnější (o 68,4 %).

Zdraví

Počet lékařů v kraji se meziročně mírně navýšil. Na jednoho lékaře připadá 223 obyvatel.

Poslední údaje týkající se zdraví jsou k dispozici za rok 2024. V tomto roce bylo v Karlovarském kraji evidováno 1 313 lékařů. Ve srovnání s předcházejícím rokem tak došlo v našem regionu ke zvýšení jejich počtu o 68, tj. o 5,5 %. V přepočtu na populaci působil v kraji zhruba 1 lékař na 223 obyvatel. Nejnižší počet obyvatel na 1 lékaře připadal v hl. městě Praze, kde se 1 lékař staral o 121 pacientů. Naopak nejvíce pacientů měli na starosti lékaři ve Středočeském kraji, ve kterém se 1 lékař staral dokonce o 313 obyvatel.

Počet obyvatel na 1 lékaře v okresech v roce 2024

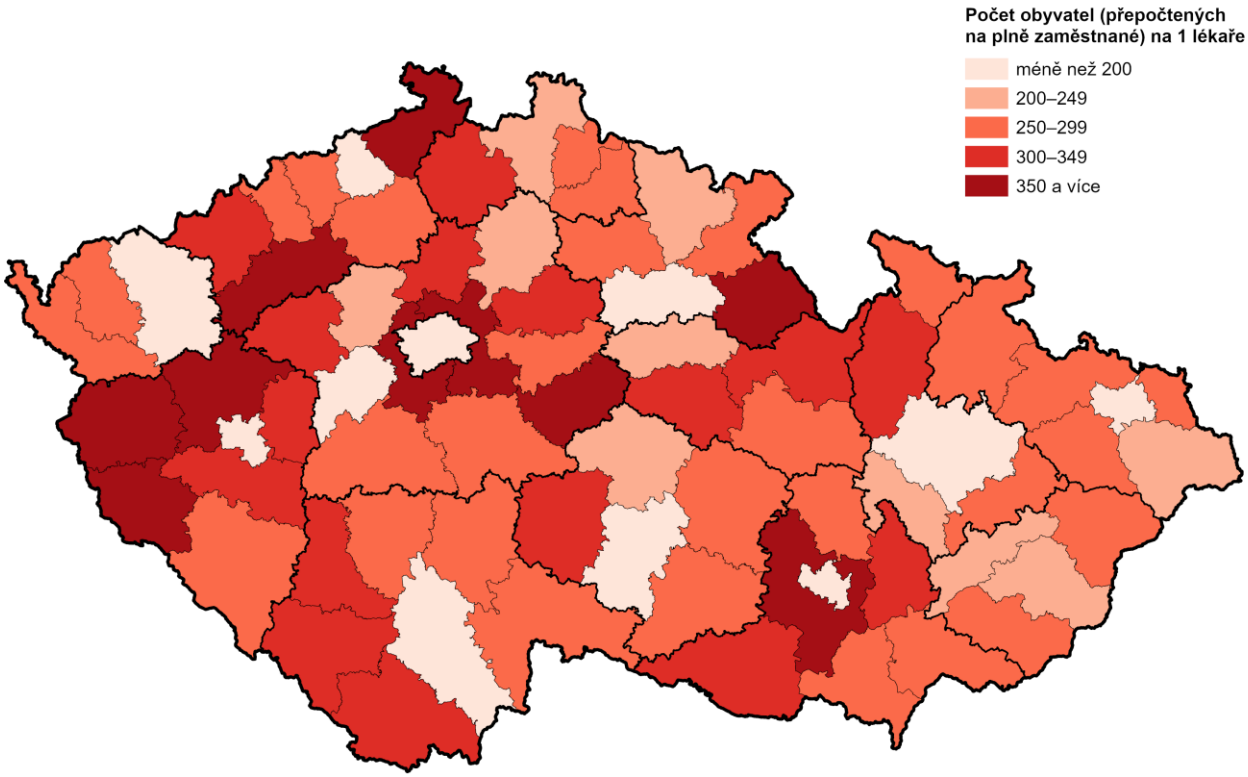

Zdroj: ÚZIS

V Karlovarském kraji fungovalo v roce 2024 celkem 111 ordinací praktického lékaře pro dospělé a 46 ordinací praktického lékaře pro děti a dorost. Počet ordinací praktického lékaře pro dospělé, stejně jako pro děti a dorost, zaznamenaly oproti předchozímu roku pokles o 2 ordinace. U obou typů ordinací praktických lékařů sledujeme dlouhodobou klesající tendenci, a to zejména u pediatrů, u kterých činil tento pokles v posledních pěti letech dokonce 14,8 %.

Podobný negativní vývoj můžeme sledovat, také pokud jde o stomatologické ordinace. Těch fungovalo v našem kraji v roce 2024 celkem 124, avšak za uplynulých pět let jich ubylo celkem 13, tedy 9,5 %.

Počet lůžek v nemocnicích akutní péče se meziročně snížil.

V kraji fungují 4 nemocnice akutní péče, které v roce 2024 disponovaly celkem 1 042 lůžky. Počet lůžek v nemocnicích akutní péče tak zaznamenal meziroční pokles, a to o 2,8 %. Hodnota ukazatele počtu lůžek v přepočtu na 1 000 obyvatel se proti předchozímu roku nezměnila a zůstala na hodnotě 3,6 lůžka. V mezikrajském srovnání jde dlouhodobě o nejnižší hodnotu v Česku, která nedosahuje na celorepublikový průměr o 1 lůžko na 1 000 obyvatel. Naopak nejvíce lůžek na 1 000 obyvatel mají k dispozici v nemocnicích akutní péče v hl. Praze (6,1 lůžka na 1 000 obyvatel).

Státní sociální podpora

Meziročně bylo vyplaceno o 3,7 tis. dávek státní sociální podpory v kraji méně.

V roce 2025 bylo v Karlovarském kraji vyplaceno 279,1 tis. dávek státní sociální podpory, meziročně tak zaznamenal jejich počet mírný pokles (o 1,3 %). Více než 40 % dávek státní sociální podpory činily přídavky na dítě (40,6 %), další dvě pětiny tvořil příspěvek na bydlení (39,2 %) a pětina připadala na rodičovský příspěvek (20,1 %). Na celkovém počtu vyplacených dávek státní sociální podpory v Česku se Karlovarský kraj podílel 2,8 %.

Z dat shromážděných za mezikrajského srovnání vyplývá, že nejvíce dávek přídavků na dítě bylo vyplaceno v okrese Sokolov (43,5 tis.), zatímco v Karlových Varech převažovaly počty vyplacených příspěvků na bydlení a rodičovských příspěvků (39,2; resp. 21,4 tis.)

Graf 2.26. Výdaje na dávky státní sociální podpory a pěstounské péče v Karlovarském kraji a Česku

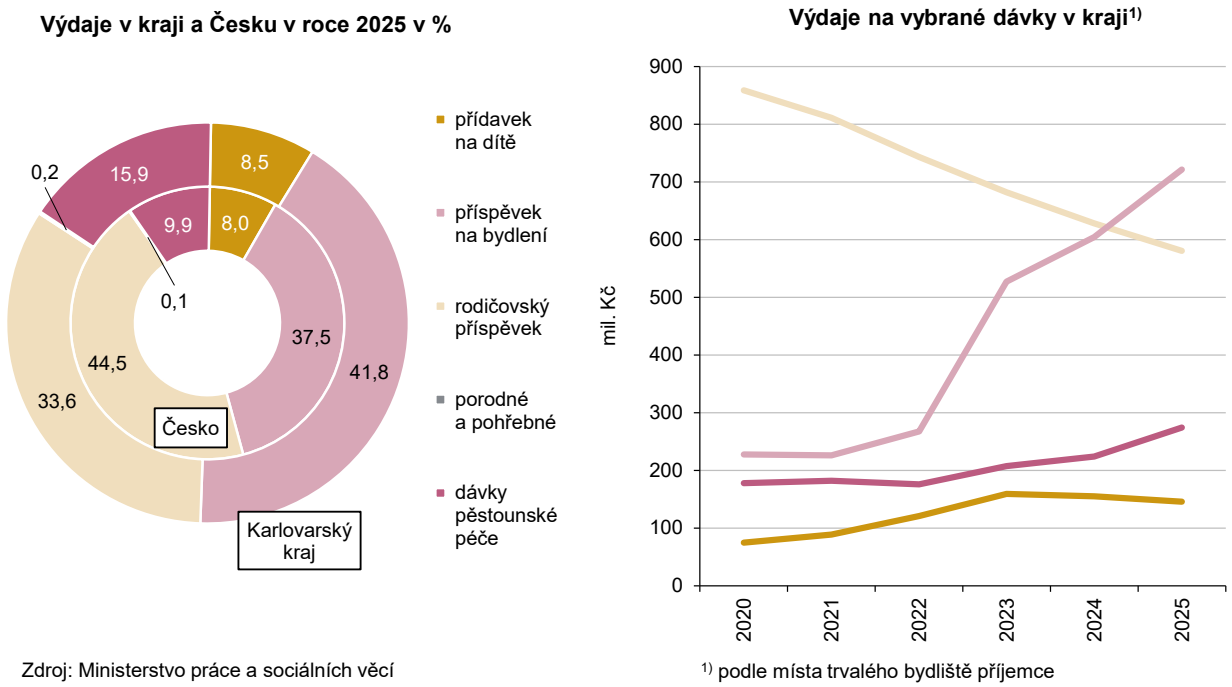

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

1) podle místa trvalého bydliště příjemce

Z celkového počtu dávek pěstounské péče (23,8 tis.) byla více než polovina definována jako příspěvek na úhradu potřeb dítěte (13,3 tis; resp. 56,0 %), více než třetinu tvořil příspěvek při pěstounské péči (8,4 tis.; resp. 35,3 %) a téměř 6 procent z těchto dávek bylo vyplaceno jako odměna pěstouna (1,4 tis; resp. 5,8 %).

Dávky státní sociální podpory vyplacené v našem kraji v roce 2025 činily 1,5 mld. Kč, což představuje meziroční nárůst tohoto ukazatele o 4,3 % a současně 2,6 % z celkové částky vyplacené v Česku.

Z celkové částky státní sociální podpory vyplacené v roce 2025 byl nejvyšší objem finančních prostředků vynaložen na příspěvek na bydlení (721,4 mil. Kč; resp. 49,7 %), rodičovský příspěvek dosáhl výše 580,2 mil. Kč (40,0 %). Další významnou položkou byl také přídavek na dítě, který činil 145,8 mil. Kč a tvořil desetinu z celkové částky státní sociální podpory vyplacené v roce 2025.

Čtvrtý nejvyšší objem dávek státní sociální podpory na 1 obyvatele v Česku.

Pokud přepočteme výdaje na dávky státní sociální podpory na jednoho obyvatele, zjistíme, že průměrně bylo každému obyvateli Karlovarského kraje vyplaceno v roce 2025 celkem 5 907 Kč, což je o 404 Kč více než před rokem. Mezi všemi regiony Česka byla tato hodnota v mezikrajském srovnání čtvrtá nejvyšší po Moravskoslezském, Ústeckém a Libereckém kraji. Celorepublikový průměr Česka převyšovala o 154 Kč.

Sociální služby, příspěvek na péči, držitelé průkazů osob se zdravotním postižením

Počet lůžek v domovech pro seniory meziročně mírně poklesl.

Domovy pro seniory v Karlovarském kraji nabízely v roce 2025 celkem 847 lůžek, meziročně se tak počet lůžek v tomto typu sociálních zařízení snížil o 5,7 %, tedy o 51 lůžek. V mezikrajském srovnání došlo k mírnému poklesu těchto lůžek v šesti regionech Česka, v Karlovarském kraji bylo toto snížení, po Královéhradeckém kraji, druhé nejvyšší. V průměru v celém Česku poklesl počet lůžek v domovech pro seniory o 1,1 %.

Graf 2.27 Lůžka ve vybraných pobytových zařízeních sociálních služeb v Karlovarském kraji (k 31. 12.)

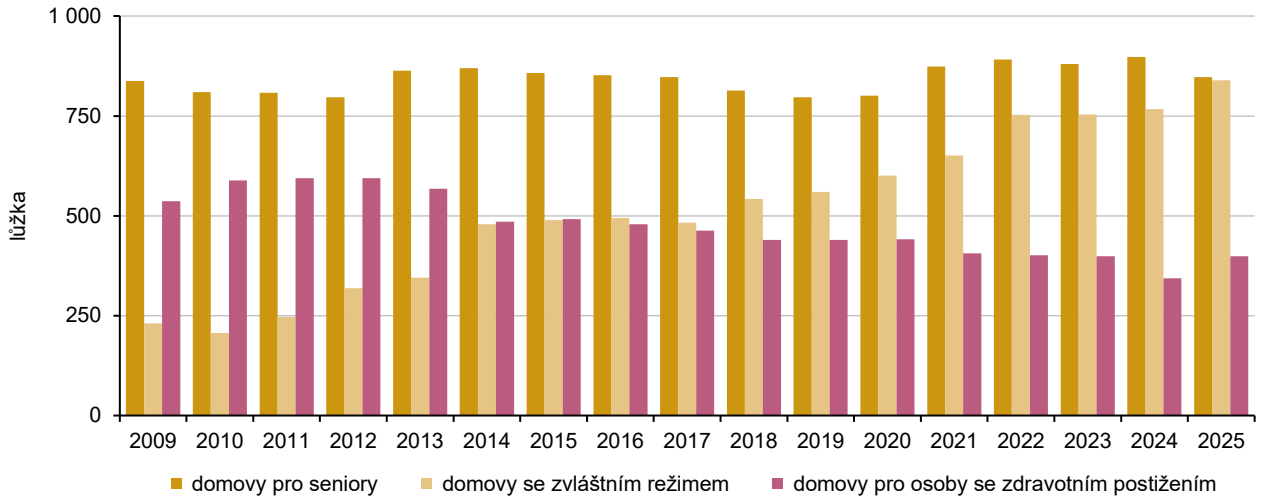

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Pokud přepočteme počet lůžek na 1 000 obyvatel ve věku 65 let a starších, zjišťujeme, že domovy pro seniory v našem kraji měly v roce 2025 k dispozici 13,2 lůžka na 1 000 seniorů. Oproti minulému roku tak hodnota tohoto ukazatele o jedno

lůžko poklesla. Karlovarský kraj se stále řadí mezi regiony s nejnižším množstvím přepočtených lůžek pro seniory v Česku. Méně jich nabízí již pouze domovy pro seniory v Jihomoravském kraji, hl. městě Praze, Libereckém a Plzeňském kraji. V průměru připadá v domovech pro seniory na 1 000 seniorů 15,4 lůžka. Rozdíly mezi regiony jsou na přepočtený počet lůžek v domovech pro seniory výrazné. Příkladem je třeba Jihočeský kraj (21,9 lůžka), ve kterém je ve srovnání s jihomoravským regionem (8,5 lůžka) počet těchto lůžek téměř trojnásobný (2,6krát vyšší).

Domovy se zvláštním režimem navýšily počet lůžek téměř o desetinu.

Na úkor úbytku standardních míst pro seniory však pokračuje nárůst počtu lůžek v domovech se zvláštním režimem. V těchto domovech (pobytová sociální služba pro osoby nemocné stařeckou demencí, Alzheimerovou chorobou či ostatními typy demencí, které mají sníženou soběstačnost a potřebují pravidelnou pomoc jiné osoby) bylo v našem kraji v roce 2025 k dispozici celkem 839 lůžek. Meziročně tak jejich počet doznal meziroční nárůst téměř o desetinu (o 9,4 %). V posledních letech můžeme v tomto typu zařízení sledovat ve vývoji počtu lůžek rostoucí tendenci. Například od roku 2008 vzrostl jejich počet v našem kraji téměř pětinásobně (4,6krát).

Meziročně došlo k navýšení počtu kapacit v domovech se zvláštním režimem s výjimkou Jihomoravského a Olomouckého kraje v celém Česku. Hlavním důvodem tohoto trendu jsou demografické změny a rostoucí poptávka po specifické ošetřovatelské péči.

Graf 2.28 Držitelé průkazů osob se zdravotním postižením podle druhu průkazu a věku v Karlovarském kraji v prosinci 2025

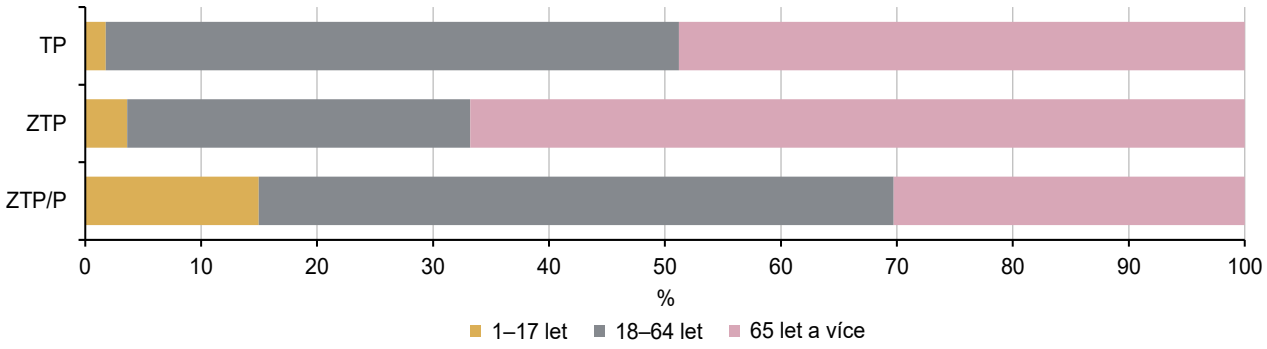

TP: středně těžké postižení, ZTP: těžké postižení, ZTP/P: zvlášť těžké postižení s potřebou průvodce

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Nejvyšší meziroční nárůst počtu lůžek v domovech pro osoby se zdravotním postižením v mezikrajském srovnání.

Kapacita domovů pro osoby se zdravotním postižením, které poskytují těmto osobám dlouhodobé pobytové služby, v Karlovarském kraji v roce 2025 výrazně vzrostla. Meziročně v nich přibylo 16,0 % lůžek, čímž jejich celkový počet stoupl na 399. Ve srovnání s předchozím rokem 2024 jde o nejvyšší meziroční nárůst tohoto ukazatele ze všech regionů Česka.

Z mezikrajského pohledu se tak současně Karlovarský kraj řadí k regionům, které se snaží rychle reagovat na chybějící kapacity pro osoby se středně těžkou až těžkou závislostí na pomoci druhé osoby, zatímco ve více než polovině krajů počet lůžek v těchto zařízeních stagnuje nebo klesá.

Nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením má osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra.

Nejvyšší podíl mladých držitelů průkazu OZP do 18 let v mezikrajském srovnání.

V Karlovarském kraji bylo na konci roku 2025 evidováno celkem 8 614 držitelů průkazů osob se zdravotním postižením, přičemž počet žen lehce převažoval nad muži (50,7; resp. 49,3 %). Mezi držiteli průkazu osob se zdravotním postižením jich bylo 550, tj. 6,4 %, ve věku do 18 let. Tento podíl mladistvých představuje nejvyšší hodnotu napříč všemi regiony Česka, přičemž celorepublikový průměr převyšuje o 1,7 procentního bodu.

Zhruba desetina držitelů průkazu (9,2 %) měla středně těžké postižení (TP). Nejvíce bylo těch, kteří jsou postiženi těžce (ZTP), takových bylo na konci roku 2025 v Karlovarském kraji evidováno 5 600 a představovali téměř dvě třetiny všech držitelů průkazu zdravotně postižených osob v kraji (65,0 %). Podíl osob se zvlášť těžkým zdravotním postižením s průvodcem (ZTP/P) převyšoval čtvrtinu z celkového počtu průkazů OZP (25,8 %).

Graf 2.29 Držitelé průkazů osob se zdravotním postižením v krajích v prosinci 2025

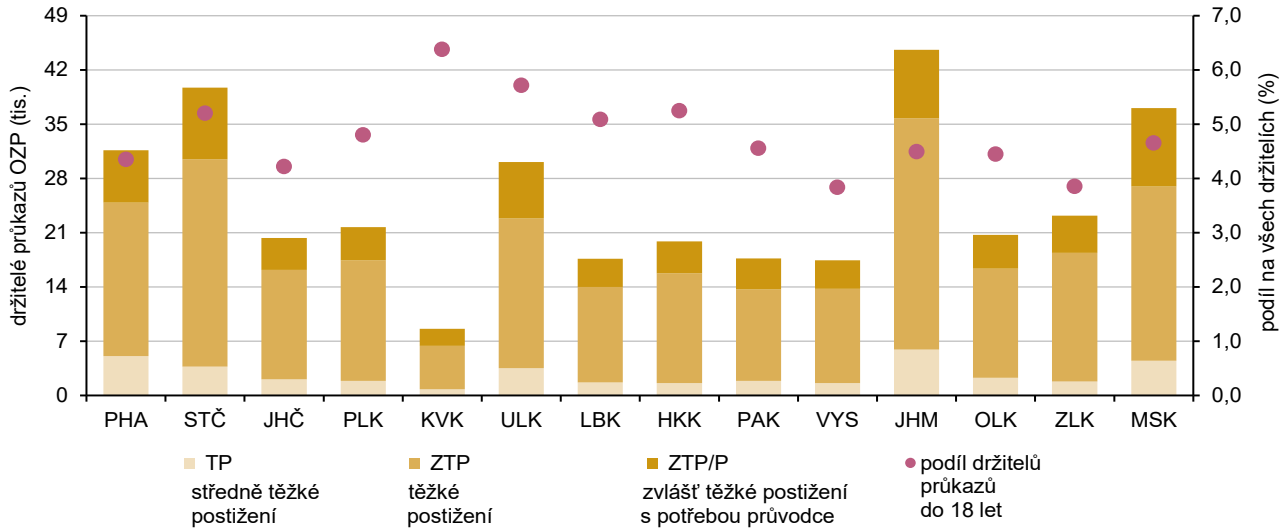

Nárok na průkaz osoby se zvlášť těžkým zdravotním postižením s průvodcem (ZTP/P) má osoba se zvlášť těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením pohyblivosti nebo orientace, která se neobejde bez průvodce. Držitelů tohoto typu průkazu bylo na konci roku 2025 registrováno v celém Česku celkem 77 443, z toho v Karlovarském kraji šlo o 2 225 osob. Mezi držiteli průkazu se zvlášť těžkým zdravotním postižením s průvodcem těmito osobami mírně převažovali muži nad ženami (51,2 % mužů).

Druhý nejvyšší podíl osob se zvlášť těžkým zdravotním postižením v mezikrajském srovnání.

Ve srovnání s ostatními kraji Česka je podíl držitelů průkazů se středně těžkým a současně i těžkým postižením čtvrtý nejnižší. Procento držitelů průkazu osoby se zvlášť těžkým zdravotním postižením s průvodcem je v našim kraji na celkový počet průkazů OZP dokonce druhé nejvyšší, přičemž republikový průměr převyšuje o 3,7 procentního bodu. Vyšší hodnotu tohoto podílu zaznamenal pouze Moravskoslezský kraj (27,3 %).

Důchodci, důchody

Počet příjemců všech typů důchodů se meziročně mírně snížil.

Na konci roku 2025 bylo v kraji evidováno 76 962 příjemců všech typů důchodů, tj. starobních, invalidních, sirotčích, vdovských či vdoveckých, celkový počet příjemců důchodů se tak meziročně mírně snížil, a to o 0,9 %.

Graf 2.30 Příjemci důchodů podle pohlaví a druhu pobíraného důchodu v Karlovarském kraji v prosinci 2025

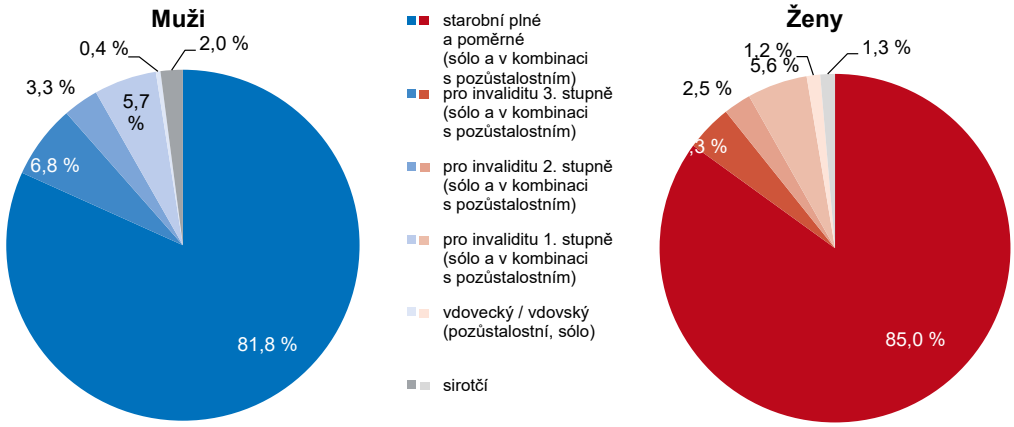

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Nejvyšší podíl tvoří starobní důchodci.

Nejvyšší podíl, více než čtyři pětiny, tvoří příjemci starobního důchodu, a to včetně souběhu s vdovským či vdoveckým důchodem, kterých bylo 64 397 (tj. 83,7 % všech příjemců důchodů), z nichž žen bylo 59,5 %. Ve srovnání s předcházejícím rokem tak počet příjemců starobního důchodu zaznamenal, po šestiletém nepřetržitém růstu, již šestý rok po sobě naopak mírný pokles.

Graf 2. 31 Příjemci invalidních důchodů podle stupně invalidity v Karlovarském kraji (v prosinci)

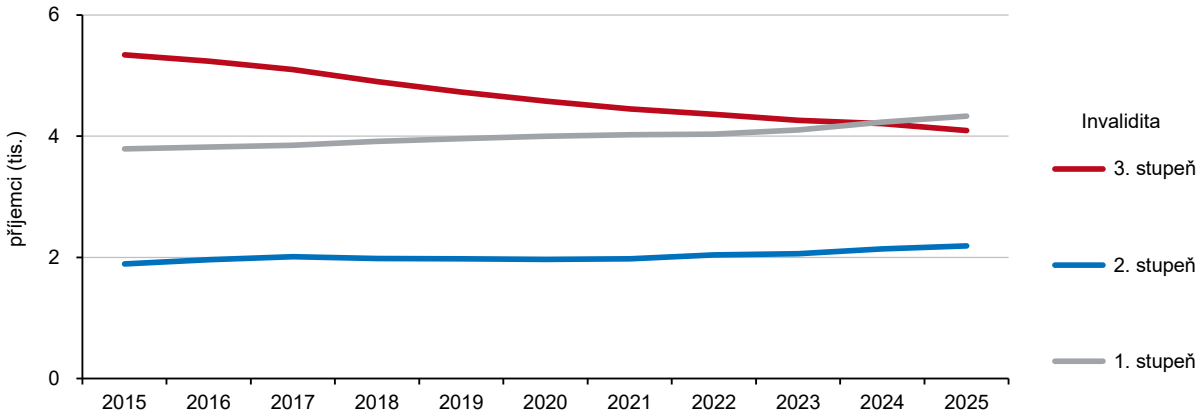

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Přibývá počet příjemců invalidních důchodů 1. a 2. stupně ….

V Karlovarském kraji pobíralo v roce 2025 invalidní důchod celkem 10 612 příjemců všech kategorií/stupňů. Invalidní důchod 1. stupně pobíralo v roce 2025 celkem 4 330 osob, ve srovnání s minulým rokem se tak jejich počet zvýšil o 2,3 %. V počtu těchto příjemců můžeme dlouhodobě sledovat mírný rostoucí trend, ten doznal od roku 2015 nárůst téměř o 15 procent (o 14,3 %).

Invalidní důchod 2. stupně pobíralo v roce 2025 v našem kraji celkem 2 188 osob, což je o 2,3 % více než loni. Také tito příjemci důchodu vykazují v dlouhodobém horizontu nárůst, za uplynulých deset let se tak jejich počet navýšil o 15,6 %.

Graf 2.32 Příjemci a průměrná měsíční výše starobního důchodu sólo podle pohlaví v Karlovarském kraji (v prosinci)

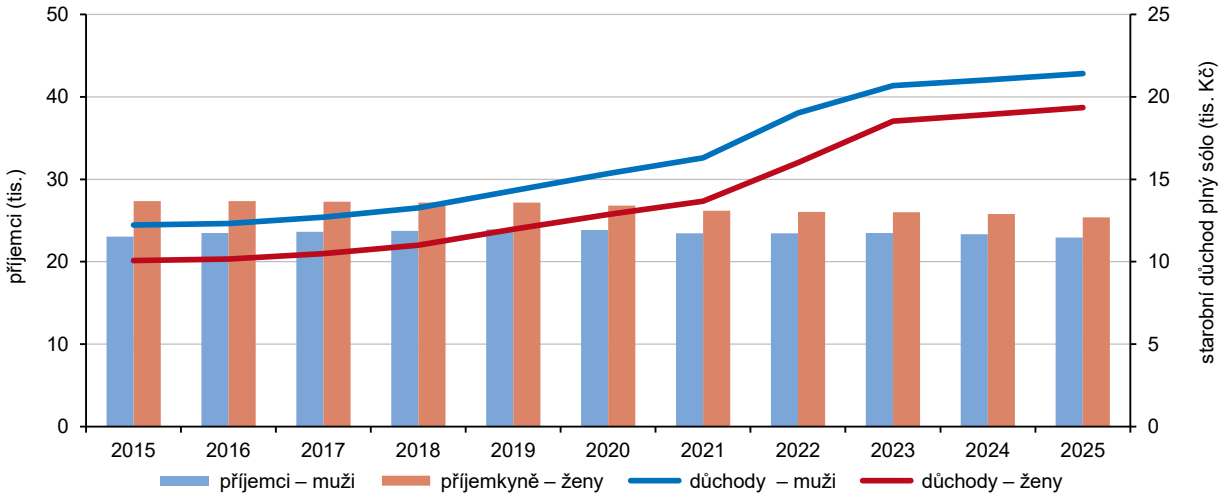

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

…zatímco příjemci invalidních důchodů 3. stupně vykazují klesající trend.

Poslední skupinou příjemců invalidního důchodu jsou osoby, které pobírají invalidní důchod 3. stupně. Takových osob bylo v roce 2025 celkem 4 094, což představuje meziroční pokles jejich počtu o 2,8 %. U příjemců tohoto typu invalidních důchodů lze, na rozdíl od předchozích dvou, vypozorovat dlouhodobou klesající tendenci, ve srovnání s jejich počtem v roce 2015 došlo ke snížení jejich počtu téměř o čtvrtinu (o 23,4 %).

Předčasný starobní důchod pobíralo v roce 2025 (včetně souběhu s vdovským nebo vdoveckým) 22 219 příjemců, z toho žen bylo 12 993, tj. 58,5 %. Ke konci roku 2025 činil podíl těchto příjemců 34,9 % z celkového počtu osob pobírajících starobní důchod (včetně souběhu).

Graf 2.33 Příjemci předčasného starobního důchodu podle pohlaví v krajích v prosinci 2025

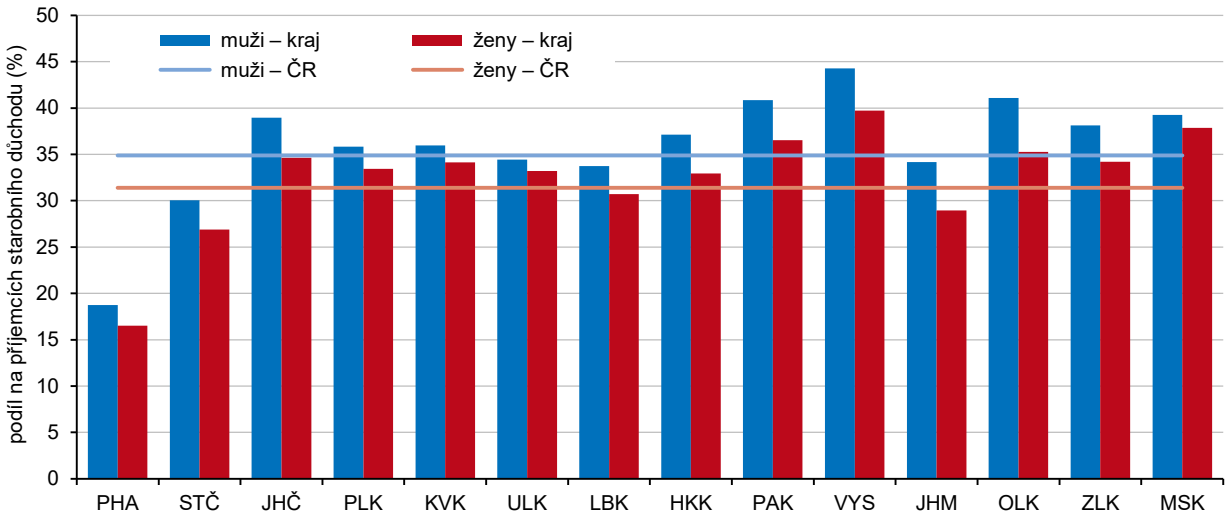

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Příjemci důchodů v okresech v prosinci 2025

Důchody starobní

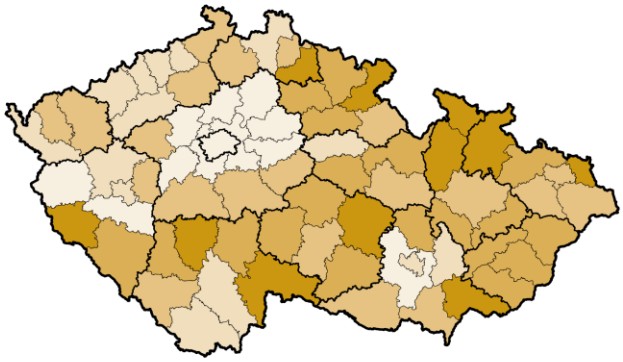

Na 1 000 obyvatel

- méně než 200,00
- 200,00–214,99
- 215,00–229,99
- 230,00–244,99
- 245,00 a více

Důchody celkem

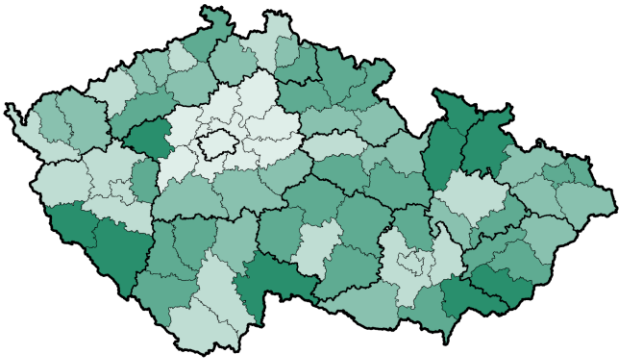

Na 1 000 obyvatel

- méně než 240,00
- 240,00–259,99
- 260,00–279,99
- 280,00–299,99
- 300,00 a více

Zdroj: ČSSZ, ČSÚ

Průměrný měsíční starobní důchod plný (sólo) podle pohlaví v okresech v prosinci 2025

Muži

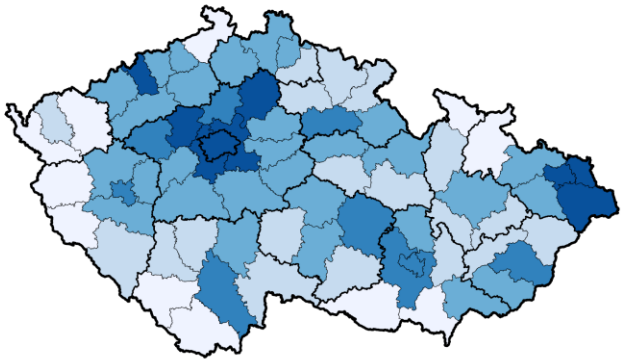

Kč

- méně než 21 501
- 21 501–22 000
- 22 001–22 500
- 22 501–23 000
- 23 001 a více

Ženy

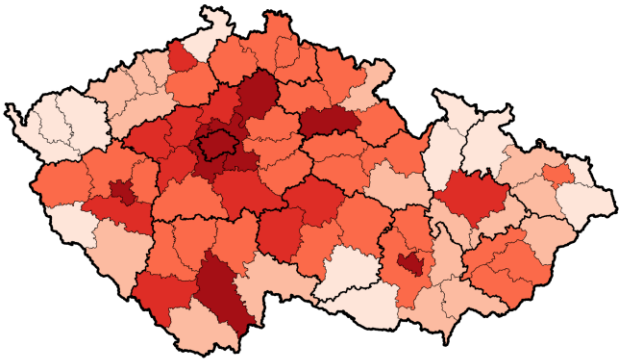

Kč

- méně než 19 400
- 19 401–19 700
- 19 701–20 000
- 20 001–20 300
- 20 301 a více

Zdroj: ČSSZ, ČSÚ

Počet příjemců předčasných starobních důchodů vytrvale stoupá. Oproti předchozímu roku se jejich podíl zvýšil o 0,4 procentního bodu, v porovnání s rokem 2015 pak dokonce o 7,7 procentního bodu. V mezikrajském srovnání se jedná o sedmou nejvyšší hodnotu, která převyšuje celorepublikový průměr o 2,0 procentní body.

Graf 2.34 Příjemci předčasného starobního důchodu v Karlovarském kraji a jeho okresech (v prosinci)

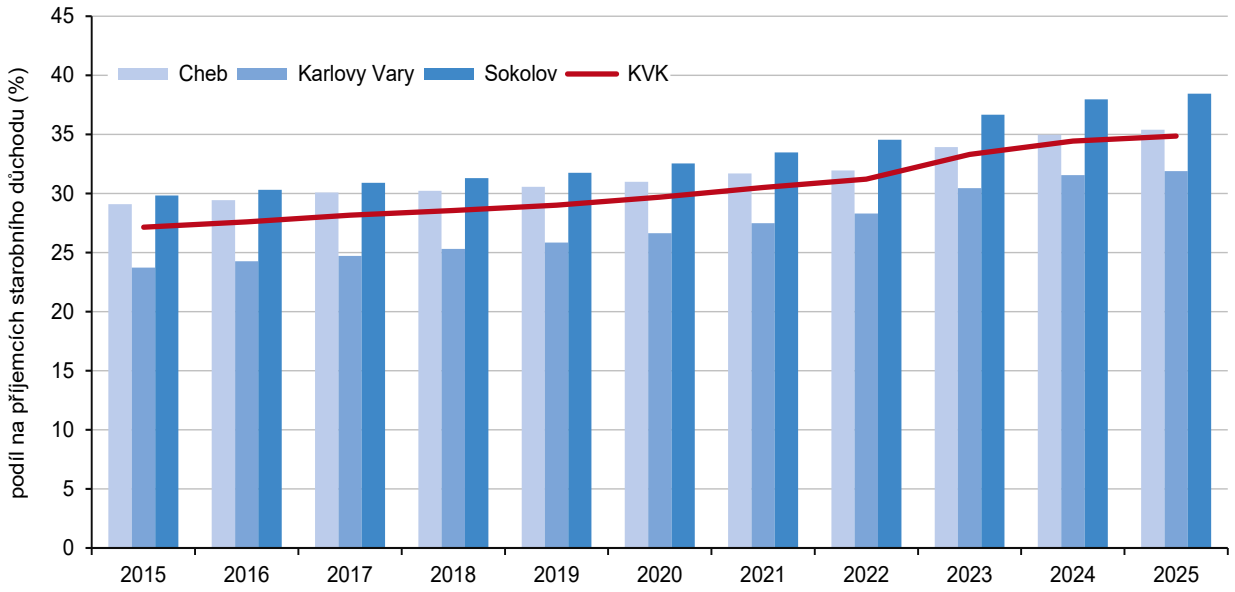

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Podíl průměrné výše starobního důchodu na mzdovém mediánu doznal meziroční pokles.

Průměrná měsíční výše plného starobního důchodu (sólo) činila v roce 2025 celkem 20 329 Kč. Muži – důchodci přitom pobírali starobní důchod (21 419 Kč) o 2 075 Kč vyšší než ženy – důchodkyně (19 344 Kč). Meziročně tak vzrostl důchod mužů o 1,8 % a důchod žen o 2,1 %. V roce 2025 činil podíl průměrné výše starobního důchodu sólo na mzdovém mediánu 49,7 %, ve srovnání s předchozím rokem tak poklesl o 3,9 procentního bodu.

Podíl průměrné výše starovního důchodu na mediánu mezd již 2 roky po sobě klesá.

V delší časové řadě lze vysledovat, že podíl průměrné výše starobního důchodu na mzdovém mediánu v posledních několika letech rostl. V roce 2024 se však tento trend otočil a 2 roky po sobě zaznamenává tento ukazatel opět meziroční pokles. V praxi to znamená pokles relativní životní úrovně seniorů. Ti sice nominálně dostávají více peněz (penze se stále plošně navyšují), ale jejich kupní síla a životní standard se snižujícím se podílem na mzdovém mediánu klesá.

Kultura

Počet knihoven vč. jejich poboček meziročně poklesl, naopak počet fyzických návštěv se ve srovnání s uplynulým rokem navýšil.

Data za oblast kultury jsou v době zpracování této publikace dostupná pouze do roku 2024. V tomto roce fungovalo v našem kraji celkem 128 veřejných knihoven (včetně všech poboček), tedy o 2 méně než v minulém roce. Z dlouhodobého hlediska můžeme sledovat jejich pozvolný úbytek, v průběhu posledních dvaceti let došlo ke snížení počtu knihoven a jejich poboček o 11,7 % (o 17 knihoven vč. poboček). Snižuje se také počet registrovaných čtenářů, jejich počet poklesl v posledních dvaceti letech o více než třetinu (35,9 %).

Pozitivním zjištěním je, že po propadu návštěvníků veřejných knihoven v letech 2020 a 2021, způsobeném restrikcemi souvisejícími s koronavirovou pandemií, se jejich počet v následujících dvou letech opět navyšoval a v roce 2024 dosáhl výše 591 tis. návštěv fyzických osob. Meziročně tak navštívilo knihovny a jejich pobočky o 4,4 % návštěvníků více než v předchozím roce. Dalších 330 tis. návštěvníků knihoven využilo v roce 2024 jejich on-line služby.

Na území Karlovarského kraje bylo v roce 2024 v provozu celkem 16 muzeí, galerií či památníků, což je o 2 více než v předcházejícím roce. V roce 2024 přibyla do sledování expozice v Císařských lázních v Karlových Varech zachycující historii lázeňství a Městské muzeum v Plesné na Chebsku mapující společné soužití Čechů a Němců v pohraničí. Do těchto muzeí, galerií či památníků přišlo v roce 2024 celkem 385 tis. osob, to představuje meziroční nárůst těchto návštěvníků o 6,6 %.

Památkových objektů, jako jsou hrady, zámky a ostatní památky, zpřístupněných návštěvníkům za vstupné, bylo v roce 2024 v Karlovarském kraji celkem 11, což je o 1 méně než v roce předcházejícím. Ze sledovaných památkových objektů ubyl Zámek Kamenný Dvůr u Kynšperka nad Ohří, který je od dubna 2024 uzavřen pro běžnou veřejnost.

Graf 2.35 Veřejné knihovny v Karlovarském kraji

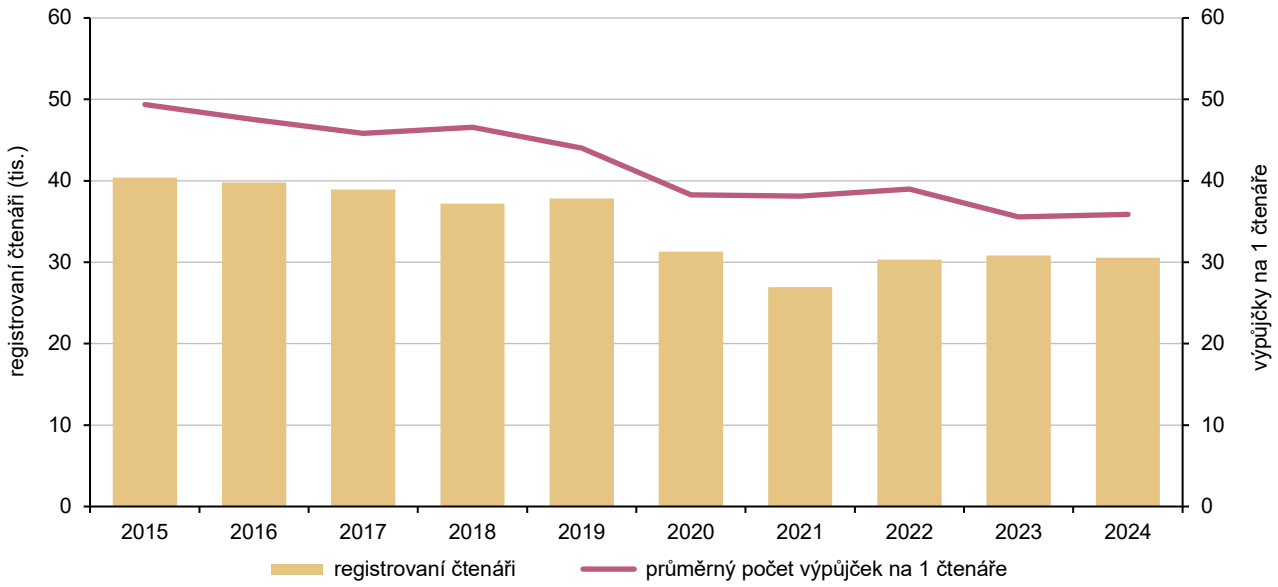

Zdroj: Národní institut pro kulturu

Kriminalita, dopravní nehody, požáry

Počet zjištěných trestných činů se v našem kraji meziročně téměř nezměnil.

V roce 2025 bylo v Karlovarském kraji zjištěno celkem 4 955 trestných činů, kriminalita v našem regionu se tak ve srovnání s předcházejícím rokem téměř nezměnila (nárůst o 1 registrovaný trestný čin). Karlovarský kraj byl tak jedním ze sedmi regionů Česka, kde se počet zjištěných trestných činů meziročně nesnížil. Na celém území Česka doznal počet registrovaných trestných činů mírný meziroční propad, a to o 1,9 %. Největší podíl na tomto snížení mělo hl. město Praha a Ústecký kraj, ve kterých došlo k poměrně výraznému meziročnímu poklesu počtu zjištěných trestných činů (o 9,3 %; resp. o 7,6 %).

Nezměnil se ani počet zjištěných trestných činů na 1 000 obyvatel.

Hodnota ukazatele počtu zjištěných trestných činů na 1 000 obyvatel středního stavu činila v roce 2025 v Karlovarském kraji 17,0. V mezikrajském srovnání to představuje pátou nejvyšší hodnotu, a to po hl. městě Praze, Ústeckém, Moravskoslezském a Libereckém kraji. Průměrnou hodnotu za Česko (15,6) současně přesahovala o 1,4 zjištěné trestné činy na 1000 obyvatel středního stavu.

Stejně jako počet registrovaných trestných činů, tak i počet zjištěných trestných činů na 1 000 obyvatel středního stavu se v našem kraji meziročně téměř nezměnil a oproti minulému roku doznal nevýznamný nárůst (o 0,1 trestného činu). Ukazatel zjištěných trestných činů na 1 000 obyvatel má z dlouhodobého klesající tendenci, za posledních dvacet let se snížila jeho hodnota téměř o polovinu (z 33,1 trestných činů v roce 2005 na 17,0 trestných činů v roce 2025).

Graf 2.36 Registrované trestné činy v Karlovarském kraji a Česku

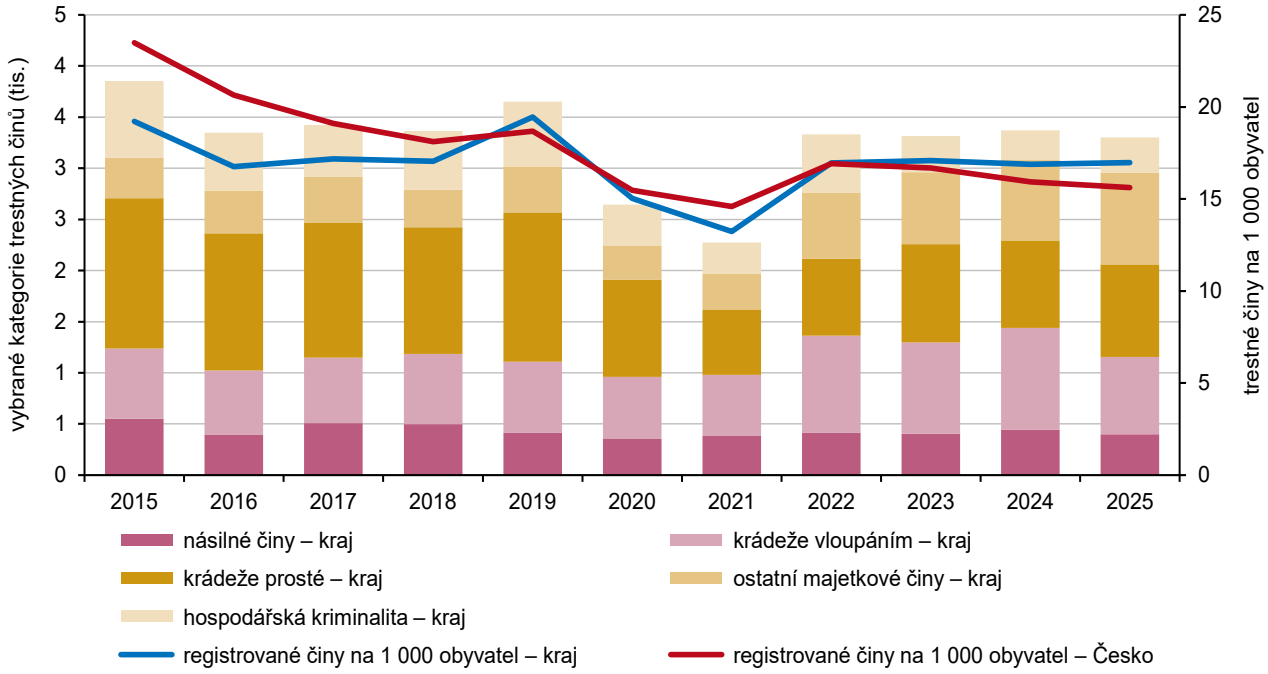

Zdroj: Policejní prezidium ČR

Kriminalistům v kraji se podařilo objasnit více případů než před rokem.

Objasnit se podařilo kriminalistům Karlovarského kraje v roce 2025 celkem 2 629 trestných činů. To je ve srovnání s předcházejícím rokem o 184, tedy o 7,5 % více než před rokem.

Počet loupeží v našem kraji doznal meziroční pokles o 12,7 % na 48 případů, počet vyloupených bytů poklesl ve stejném období dokonce o více než čtvrtinu na 104 případů (pokles o 26,2 %). Nedařilo se však hospodářské kriminalitě, která naopak meziročně vzrostla téměř o pětinu (o 19,9 %). Kriminalistům Karlovarského kraje bylo v roce 2025 nahlášeno celkem 349 těchto případů, tedy o 58 více než před rokem.

Zajímavý je také pohled na situaci v jednotlivých okresech. Meziroční nárůst počtu zjištěných trestných činů vykázaly dva z nich – okres Sokolov (o 9,2 %) a Karlovy Vary (o 2,3 %). Naopak v okrese Cheb poklesl ve srovnáním s předchozím obdobím počet registrovaných trestných činů téměř o desetinu (o 9,6 %).

Nejvyšší počet zjištěných trestných činů na 1 000 obyvatel v okrese Karlovy Vary.

Ukazatel počtu zjištěných trestných činů na 1 000 obyvatel středního stavu byl nejvyšší v okrese Karlovy Vary (18,7 trestných činů). Nejnižší hodnotu tohoto ukazatele vykazuje okres Sokolov (15,6). Nejúspěšnější, z pohledu objasněnosti trestných činů v kraji, byli kriminalisté v okrese Karlovy Vary (39,2 % všech objasněných trestných činů). Naopak nejhorší bilanci tohoto ukazatele zaznamenal okres Sokolov, kde počet objasněných trestných činů lehce přesahoval čtvrtinu (30,1 %).

Graf 2.37 Kriminalita podle krajů a dopravní nehody v Karlovarském kraji

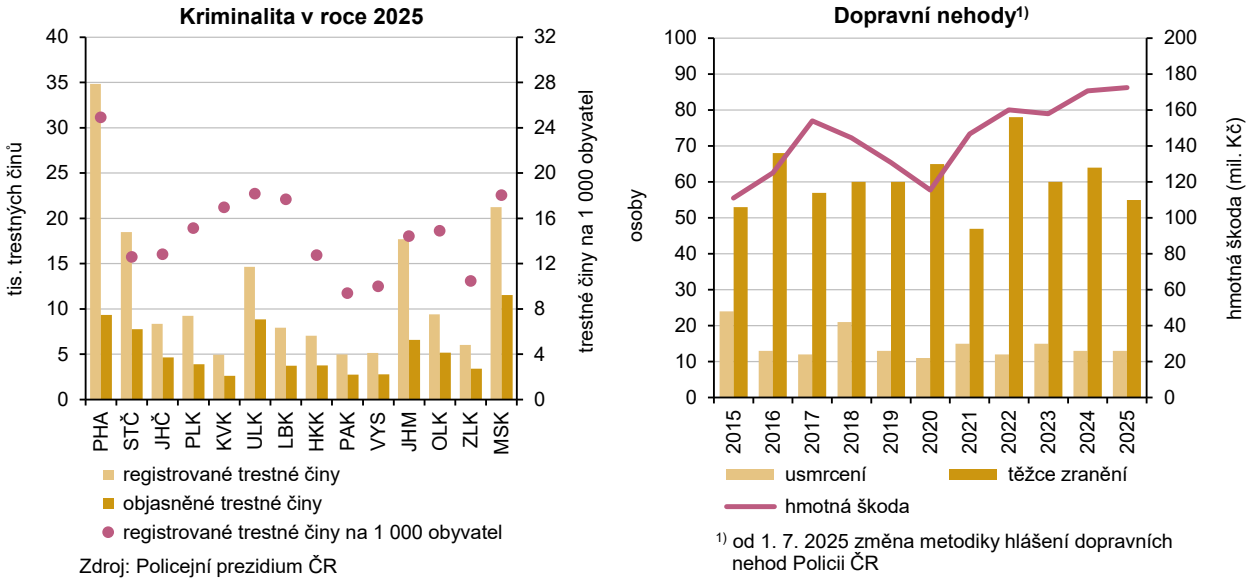

Zdroj: Policejní prezidium ČR

1) od 1. 7. 2025 změna metodiky hlášení dopravních nehod Policií ČR

Od 1. července 2025 vstoupila v platnost významná novela zákona o silničním provozu, která zásadně změnila pravidla a metodiku pro hlášení dopravních nehod. Jednou z podstatných změn je zvýšení hranice škody rozhodné pro povinné oznámení dopravní nehod Policií ČR ze 100 000 Kč na 200 000 Kč. Je proto nutné počítat s tím, že platnost této novely ovlivní počet hlášených dopravních nehod a dřívější data tohoto ukazatele již nebudou srovnatelná.

Počet dopravních nehod poklesl meziročně o desetinu ...

V roce 2025 došlo na území Karlovarského kraje celkem ke 2 367 dopravním nehodám, což představuje oproti minulému roku pokles o více než desetinu (o 266; resp. o 10,1 %).

Meziročně poklesl počet dopravních nehod ve všech okresech našeho kraje, nejvíce v okrese Cheb.

Počet dopravních nehod se meziročně snížil ve většině regionů Česka, přičemž v našem kraji byl tento pokles v mezikrajském srovnání pátý nejnižší. Celostátní průměr nehodovosti klesl o 7,3 %. Pozitivní trend zasáhl plošně celý Karlovarský kraj. Nejvýraznější podíl na tomto výsledku měl okres Cheb, kde policisté zaznamenali o 112 nehod méně než loni (pokles o 13,9 %), a Karlovy Vary, kde se jejich počet meziročně snížil o 103 případů (o 9,4 %).

V roce 2025 připadalo v Karlovarském kraji 8,1 dopravní nehody na 1 000 obyvatel, což znamená meziroční pokles o 0,9. V celorepublikovém srovnání jde o pátou nejvyšší hodnotu, která o 0,3 převyšuje celostátní průměr. Ukazatel počtu dopravních nehod na 1 000 obyvatel v našem kraji je ovlivněn hlavně okresem Karlovy Vary, ve kterém připadalo na 1 000 obyvatel středního stavu 8,7 dopravních nehod, naopak v okrese Cheb dosáhla hodnota tohoto ukazatele nejnižší hodnotu v celém kraji (7,4).

Graf 2.38 Dopravní nehody[1)] a jejich následky na životě nebo zdraví v Karlovarském kraji

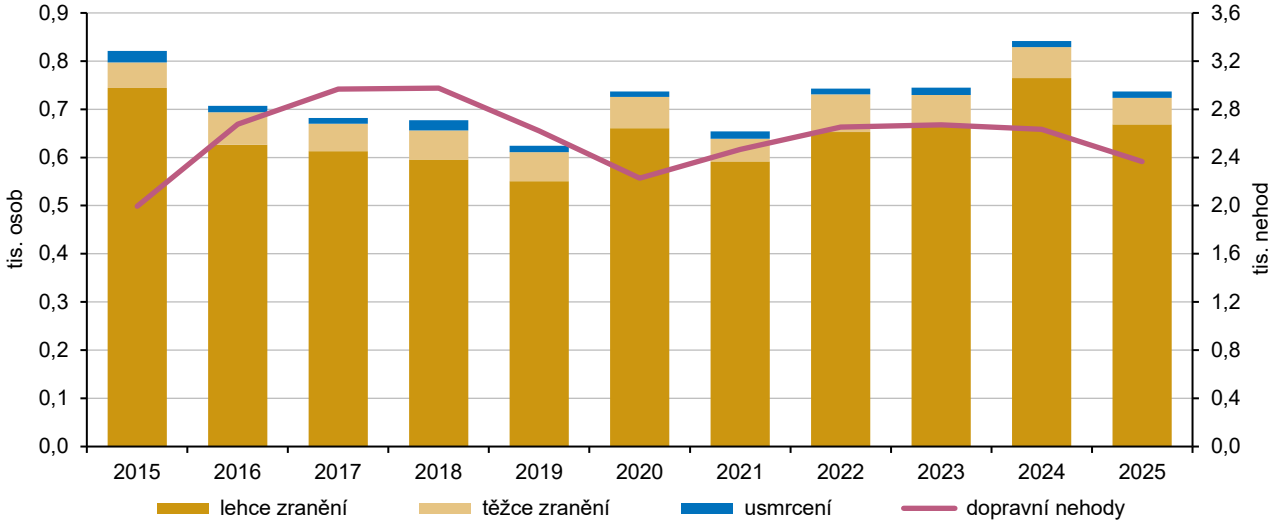

[1)] od 1. 7. 2025 změna metodiky hlášení dopravních nehod Policii ČR

Zdroj: Policejní prezidium ČR

Počet obětí dopravních nehod se meziročně nezměnil.

Od roku 2004 jsme mohli v kraji sledovat trend snižování počtu osob usmrcených při dopravních nehodách, v letech 2014 a 2015 se však počet úmrtí meziročně zvyšoval. Naopak v letech 2016 a 2017 na silnicích Karlovarského kraje zemřelo opět méně osob než v předcházejících letech, od té doby počet osob, které nepřežily dopravní nehodu, víceméně kolísá. V roce 2025 bylo usmrceno na silnicích našeho kraje 13 osob, tedy shodný počet obětí dopravních nehod jako v minulém roce.

Z okresů Karlovarského kraje byl na tom nejlépe z pohledu počtu obětí dopravních nehod okres Karlovy Vary se 2 usmrcenými osobami, naopak nejvíce těchto případů zaznamenal okres Sokolov (7 osob).

Graf 2.39 Dopravní nehody v Karlovarském kraji

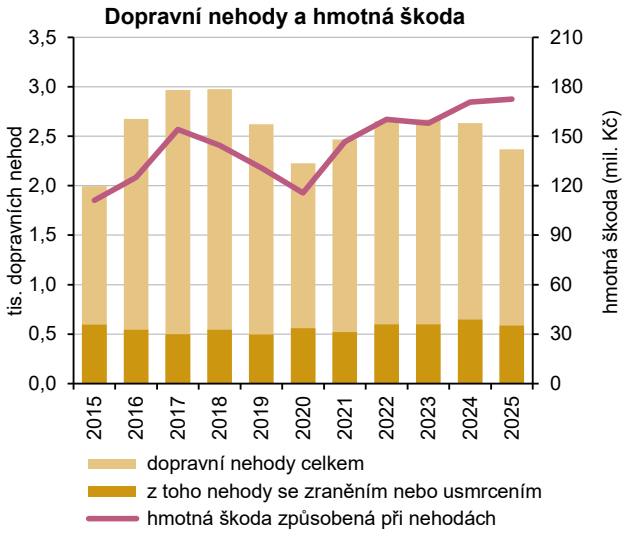

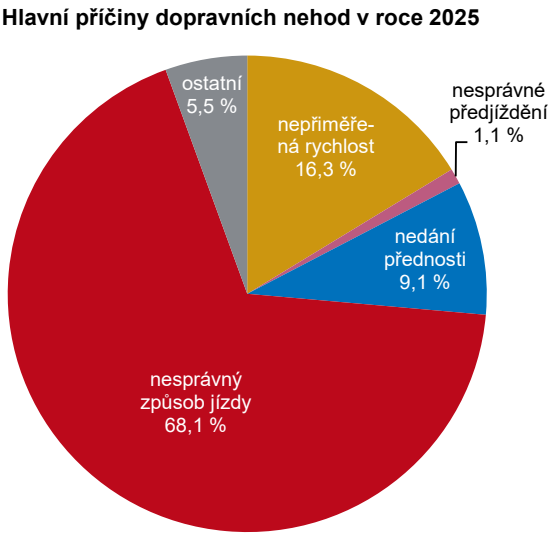

Zdroj: Policejní prezidium ČR

V celorepublikovém meziročním srovnání se počet obětí dopravních nehod snížil v polovině krajů Česka, Karlovarský kraj byl jediným regionem, ve kterém se jejich počet meziročně nezměnil. Nejtragičtějším z pohledu nárůstu počtu obětí dopravních nehod byl rok 2025 pro kraj Zlínský a Pardubický, ve kterých se jejich počet navýšil o více než dvě třetiny (o 86,7; resp. 76,5 %). Naopak nejlepší bilanci v počtu osob usmrcených při dopravních nehodách zaznamenal Jihomoravský kraj a hl. město Praha. V jihomoravském regionu zaznamenali dopravní policisté meziroční pokles těchto obětí téměř o polovinu (o 47,2 %), v hl. městě Praze bylo toto snížení více než čtvrtinové (o 28,6 %). Průměrně v celém Česku poklesl počet zemřelých osob při dopravních nehodách o 3,9 % (z 438 osob v roce 2024 na 421 obětí v roce 2025).

Nejčastější příčinou dopravních nehod byl nesprávný způsob jízdy.

Počet lehce i těžce zraněných osob při dopravních nehodách doznal v našem kraji meziroční pokles. Ukazatel počtu lehce zraněných se snížil o 12,5 % (o 96 osob). Počet těžce zraněných doznal meziroční úbytek dokonce o 14,1 %, tj. o 9 osob. Více než dvě pětiny všech dopravních nehod v našem kraji (40,8 %) byly způsobeny nesprávným způsobem jízdy, druhou nejčastější příčinou byla nepřiměřená rychlost (16,3 % z celkového počtu dopravních nehod). Pod vlivem alkoholu nebo drog způsobili řidiči celkem 174 dopravních nehod, tj. 7,4 % všech dopravních nehod v kraji. Dvě třetiny (69,3 %) dopravních nehod se uskutečnilo v obci a převážná většina nehod (91,8 %) byla zaviněna řidičem motorového vozidla. Příčinou nehod způsobených lesní zvěří nebo domácími zvířaty bylo 3,2 % z jejich celkového počtu.

Dopravní nehody v krajích v roce 2025

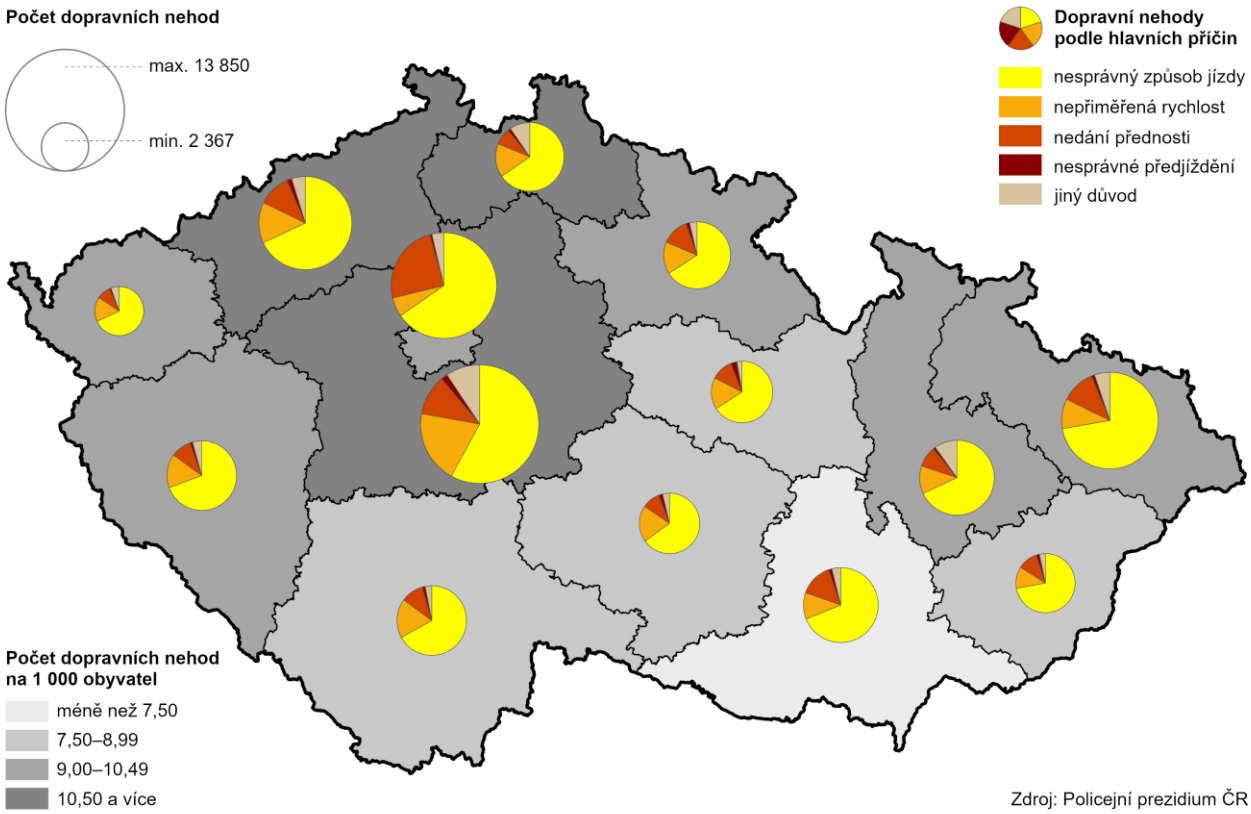

Zdroj: Policejní prezidium ČR

Třetí nejvyšší podíl bodovaných řidičů v celém Česku.

V centrálním registru řidičů bylo v našem kraji evidováno 12 612 řidičů, kteří se dopustili přestupku nebo trestného činu započítávaného do bodového hodnocení řidiče. Takoví řidiči mají na svém kontě od 1 do 12 bodů. Podíl těchto řidičů na celkovém počtu řidičů v kraji tak činil 6,7 % a meziročně tak nedoznal žádné změny. Výše tohoto podílu byla v mezikrajském srovnání, po Moravskoslezském a Ústeckém kraji, třetí nejvyšší a zároveň o 0,5 procentního bodu vyšší než celorepublikový průměr (6,2 % bodovaných řidičů). Třetina (32,4 %) bodovaných řidičů v Karlovarském kraji měla na svém kontě 2 body, další téměř třetina (29,0 %) nasbírala body 4 a plný počet bodů získalo 12,7 % řidičů.

Mezi bodovanými řidiči bylo 13,5 % cizích státních příslušníků, což představuje sedmý nejnižší podíl v rámci Česka. Přední pozice s nejvyššími hodnotami tohoto ukazatele obsazuje dlouhodobě Kraj Vysočina, ve kterém je každý třetí bodovaný řidič cizinec (32,9 %), naopak nejméně bodovaných cizinců eviduje kraj Jihočeský (9,8 %). Z dlouhodobě získávaných dat je zřejmě, že vyšších hodnot tohoto podílu dosahují kraje s tranzitními dálnicemi (Kraj Vysočina, Jihomoravský kraj) nebo průmyslová a metropolitní centra (hl. město Praha, Plzeňský kraj).

Při dopravních nehodách v Karlovarském kraji byla v roce 2025 způsobena hmotná škoda v celkové výši 172,4 mil. Kč. Meziročně tak doznala hmotná škoda při dopravních nehodách nepatrný nárůst, a to o 1,0 %. Z okresů Karlovarského kraje tomuto meziročnímu navýšení přispěl okres Karlovy Vary a Sokolov, kde se výše hmotné škody při dopravních nehodách ve srovnání s předcházejícím rokem zvýšila o desetinu (o 10,0 %, resp. o 9,5 %). Pokles hmotné škody způsobené při dopravních nehodách zaznamenal v roce 2025 pouze okres Cheb, ve kterém se její hodnota meziročně snížila téměř o pětinu (o 19,3 %).

Graf 2.40 Požáry v Karlovarském kraji

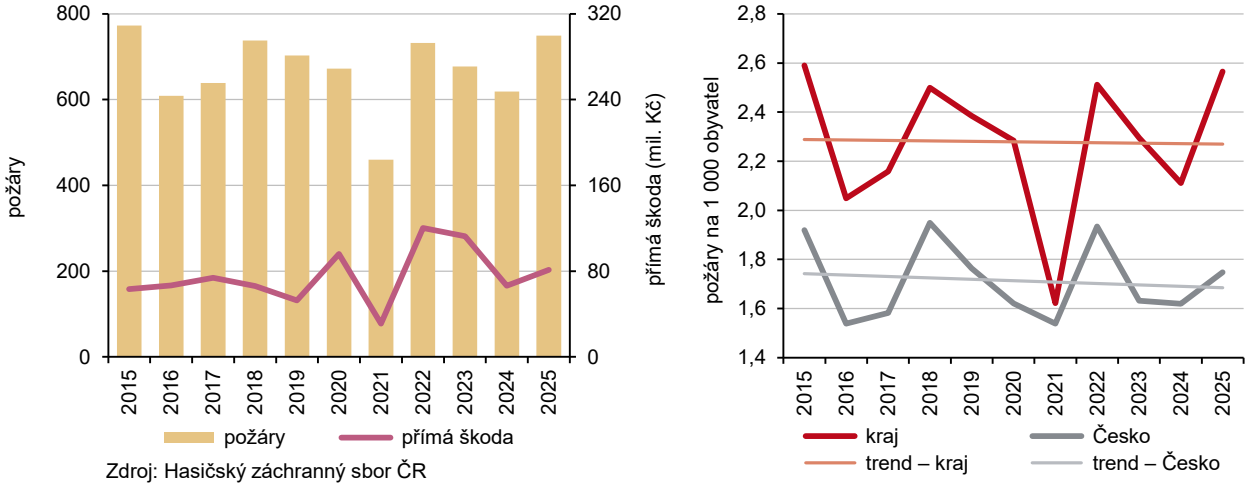

Zdroj: Hasičský záchranný sbor ČR

Počet požárů v Karlovarském kraji vzrostl meziročně o pětinu.

Na území Karlovarského kraje došlo v roce 2025 ke vzniku 749 požárů, což představuje více než pětinový meziroční nárůst (o 130 požárů; resp. 21,0 %). Počet požárů se ve srovnání s rokem 2024 zvýšil, s výjimkou Libereckého kraje, ve všech regionech Česka. V našem kraji bylo přitom toto navýšení druhé nejvyšší. Vyšší hodnotu tohoto ukazatele zaznamenali hasiči již pouze ve Zlínském kraji, kde se počet požárů meziročně navýšil o 22,8 %. V celém Česku se počet požárů meziročně zvýšil o 7,9 %, což je o 13,1 procentního bodu méně než v Karlovarském kraji.

Počet požárů se meziročně navýšil ve všech okresech našeho kraje bez výjimky.

Nárůst počtu požárů byl ve sledovaném roce 2025 zaznamenán ve všech okresech Karlovarského kraje bez výjimky. Meziročně zaznamenali hasiči nejvyšší nárůst počtu požárů v okrese Sokolov (o 26,3 %), nejnižší navýšení evidoval okres Cheb (14,4 %).

Nejvyšší počet požárů na 1 000 obyvatel v celém Česku.

Pokud přepočteme počet požárů na 1 000 obyvatel středního stavu, zjišťujeme, že v karlovarském regionu vzniklo 2,6 požáru na 1 000 obyvatel kraje, tedy o 0,5 požáru více než v předešlém roce. V rámci celého Česka jde o nejvyšší hodnotu tohoto ukazatele, která je současně o 0,8 požáru vyšší, než kolik činil celorepublikový průměr (1,7 požáru na 1 000 obyvatel). Ukazatel počtu požárů na 1 000 obyvatel doznal nepatrný meziroční nárůst, kromě Libereckého kraje, ve všech regionech Česka.

Přímá škoda způsobená požáry se zvýšila meziročně více než o pětinu. Přímá škoda na 1 požár byla v našem kraji nejnižší.

Při požárech v kraji byla v roce 2025 způsobena přímá škoda ve výši 81,1 mil. Kč a byla tak ve srovnání s minulým obdobím více než o pětinu vyšší (o 22,3 %). Přímá škoda na jeden požár činila v Karlovarském kraji 108,3 tis. Kč. V mezikrajském srovnání byla hodnota tohoto ukazatele v našem kraji nejnižší. Rekordní výši přímé škody na 1 požár zaznamenali hasiči v Pardubickém kraji (1 275,9 mil. Kč), jehož výše byla způsobena masivním požárem průmyslových hal ve Vysokém Mýtě. Přímá škoda na 1 požár v našem kraji byla o 168,5 tis. Kč nižší, než kolik činil průměr Česka. V roce 2025 bylo při požárech v Karlovarském kraji zraněno 74 osob, tedy o 11 osob méně než v předchozím roce. Meziročně se také o polovinu snížil počet obětí požárů, a to ze 6 osob v roce 2024 na 3 osoby v roce 2025.

3. Ekonomický vývoj

Hrubý domácí produkt v běžných cenách (HDP) Karlovarského kraje do roku 2009 narůstal, po finanční krizi však nastala dlouhá léta stagnace a zaostávání vůči ostatním regionům Česka. Kraj se dlouhodobě umisťuje na posledním místě v přepočtu HDP na 1 obyvatele a jeho podíl na národním HDP má klesající tendenci. Po pandemické krizi v roce 2020 následovala energetická krize a rychlý růst cenové hladiny. Karlovarský kraj je jedním z několika regionů Česka, kterým se doposud nepodařilo dostat na úroveň HDP před pandemií. Je zde patrný vliv postupného útlumu těžby hnědého uhlí na Sokolovsku a s tím související úbytek pracovních míst. V Karlovarském kraji hraje velmi významnou roli odvětví lázeňství a cestovního ruchu. Právě toto odvětví však vykazuje velikou zranitelnost (krize 2009, pandemie, úbytek ruské klientely po roce 2022). Utlumení cestovního ruchu tvrdě zasáhlo i navazující segmenty ubytování, gastronomie a obchodu. To vše hraje roli v pomalém vzpamatovávání ekonomiky kraje. Pozitivním ukazatelem je, že v několika posledních letech se návštěvnost hromadných ubytovacích zařízení v našem kraji postupně navyšovala a počty hostů, kteří sem přijeli, překonávají počty z předpandemických let.

Makroekonomický rámec

HDP v našem kraji pokračuje, po mírném poklesu v roce 2020, opět v růstovém trendu.

Makroekonomická data v krajském členění s údaji za rok 2025 budou k dispozici až na konci roku 2026, proto je hodnocení vývoje kraje omezeno rokem 2024. Regionální HDP v Karlovarském kraji vykazoval dlouhodobě (až do roku 2009) meziroční nárůst, poté následovalo několik let stagnace či mírného poklesu a v roce 2014 byl opět zaznamenán mírný meziroční nárůst. Tento růstový trend pokračoval až do roku 2019. V následujícím roce začala pandemie koronaviru a spolu s touto pandemií došlo i k poklesu HDP v kraji. Od roku 2021 však vykazuje HDP v našem kraji opět meziročnímu nárůst, v roce 2024 činil tento nárůst 6,5 %. Hrubý domácí produkt tak dosáhl hodnoty 135,2 mld. Kč.

Graf 3. 1 Hrubý domácí produkt a míra investic v Karlovarském kraji a Česku

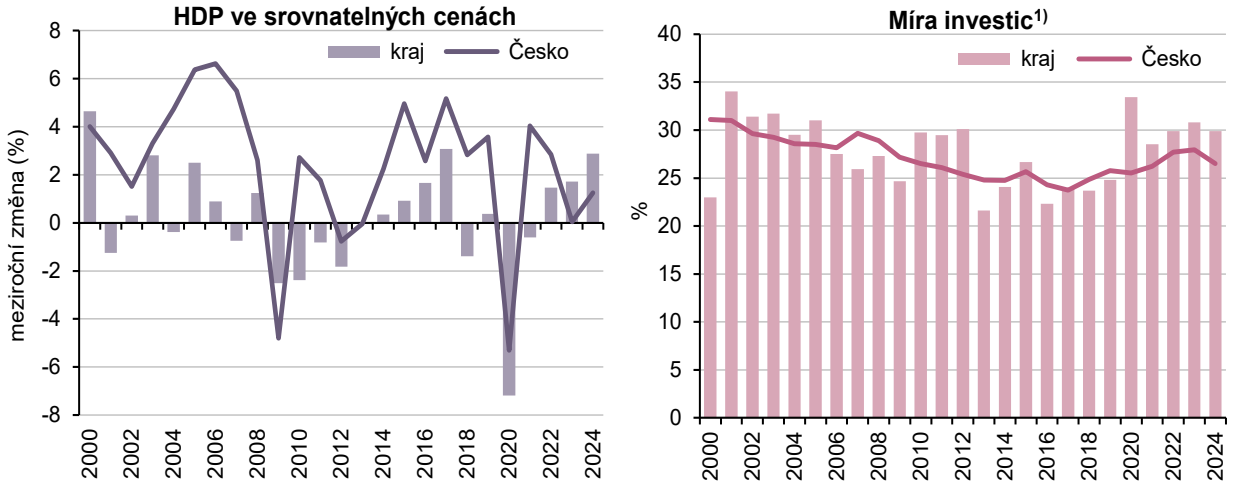

1) podíl tvorby hrubého fixního kapitálu na hrubém domácím produktu

Podíl našeho kraje na tvorbě HDP v rámci Česka v roce 2024 činil 1,7 %, což je tradičně nejnižší podíl ze všech regionů. Tento podíl navíc vykazuje v dlouhodobém horizontu klesající tendenci. Pozitivním zjištěním však je, že v posledních dvou letech se podíl našeho kraje na tvorbě HDP nesnížil. Nejvíce se na tvorbě HDP Česka podílí hl. město Praha (27,0 %), dále pak Středočeský (12,4 %) a Jihomoravský kraj (10,9 %).

Regionální hrubý domácí produkt v krajích v letech 2019 až 2024

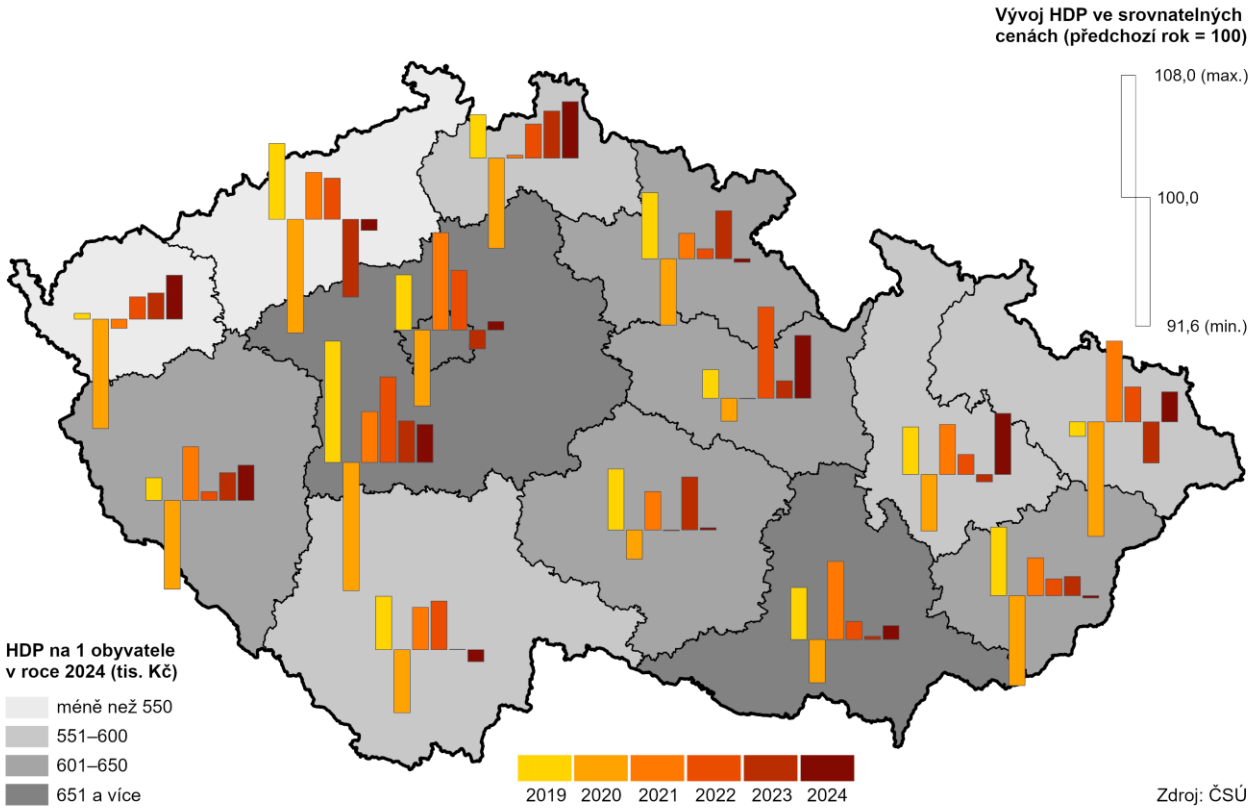

Hodnota HDP na 1 obyvatele je dlouhodobě nejnižší mezi kraji ČR.

Velmi podobný byl i vývoj hrubého domácího produktu v běžných cenách na jednoho obyvatele. Jeho hodnota činila v roce 2024 v Karlovarském kraji celkem 460 940 Kč, což představuje meziroční nárůst o 7,1 %. Hrubý domácí produkt na jednoho obyvatele zaznamenal nárůst ve všech regionech Česka bez výjimky. V našem regionu bylo toto navýšení páté nejvyšší mezi všemi kraji a pohybovalo se 2 procentní body nad celorepublikovým průměrem. Dlouhodobě platí, že hodnota HDP na 1 obyvatele v Karlovarském kraji patří v mezikrajském srovnání mezi nejnižší v Česku.

Graf 3. 2 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele podle krajů

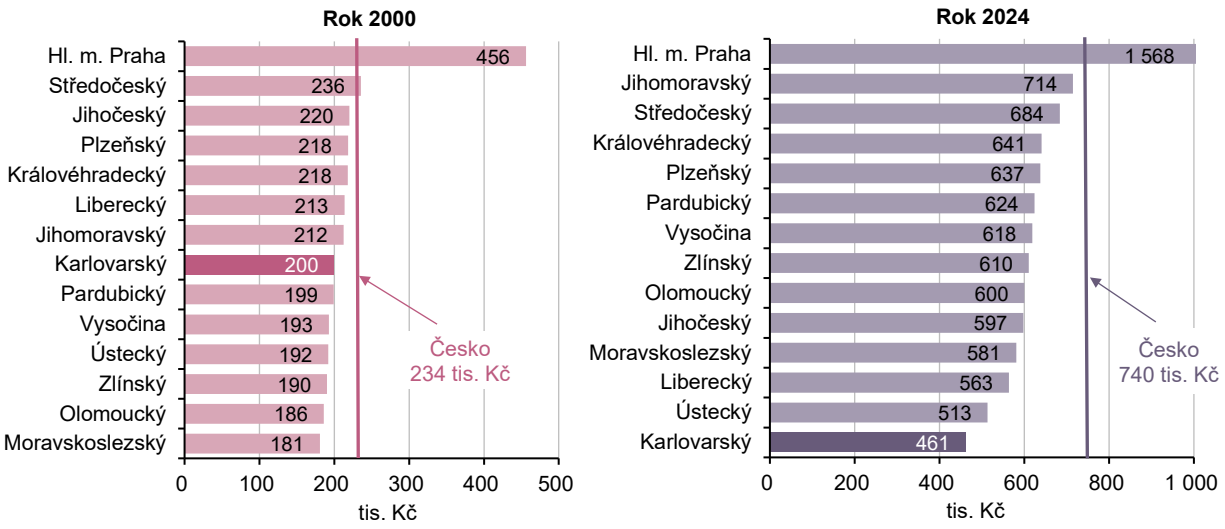

Produktivita práce v našem kraji zaznamenala meziroční nárůst.

Produktivita práce, vyjádřená přepočtem regionálního HDP v běžných cenách na jednoho zaměstnaného, dosáhla v Karlovarském kraji v roce 2024 hodnoty 1 028,4 tis. Kč, což je o 56,6 tis. Kč (tj. o 5,8 %) více než v předcházejícím roce. Produktivita práce ve srovnání s předcházejícím rokem doznala nárůst v celém Česku, v našem regionu byl tento nárůst šestý nejvyšší.

V celém Česku se produktivita práce zvýšila meziročně o 4,6 %, tento nárůst byl tak ve srovnání s naším krajem o 1,3 procentního bodu nižší. Navýšení produktivity práce v Karlovarském kraji je dáno tím, že regionální hrubý domácí produkt v roce 2024 rostl rychleji než zaměstnanost.

Hrubá přidaná hodnota navázala na dlouhodobý trend a meziročně opět vzrostla.

Hodnota hrubé přidané hodnoty (HPH) v Karlovarském kraji vykazovala od roku 1995 dlouhodobý rostoucí trend, po meziročním poklesu v letech 2010 a 2012 následovalo několik let pravidelného růstu. Po mírném poklesu v roce 2020 zaznamenala v následujících čtyřech letech opět každoroční nárůst. V roce 2024 činil tento nárůst 5,8 % a pohyboval se tak 1,3 procentního bodu nad úrovní celorepublikového průměru.

Graf 3. 3 Odvětvová struktura hrubé přidané hodnoty v Karlovarském kraji a Česku

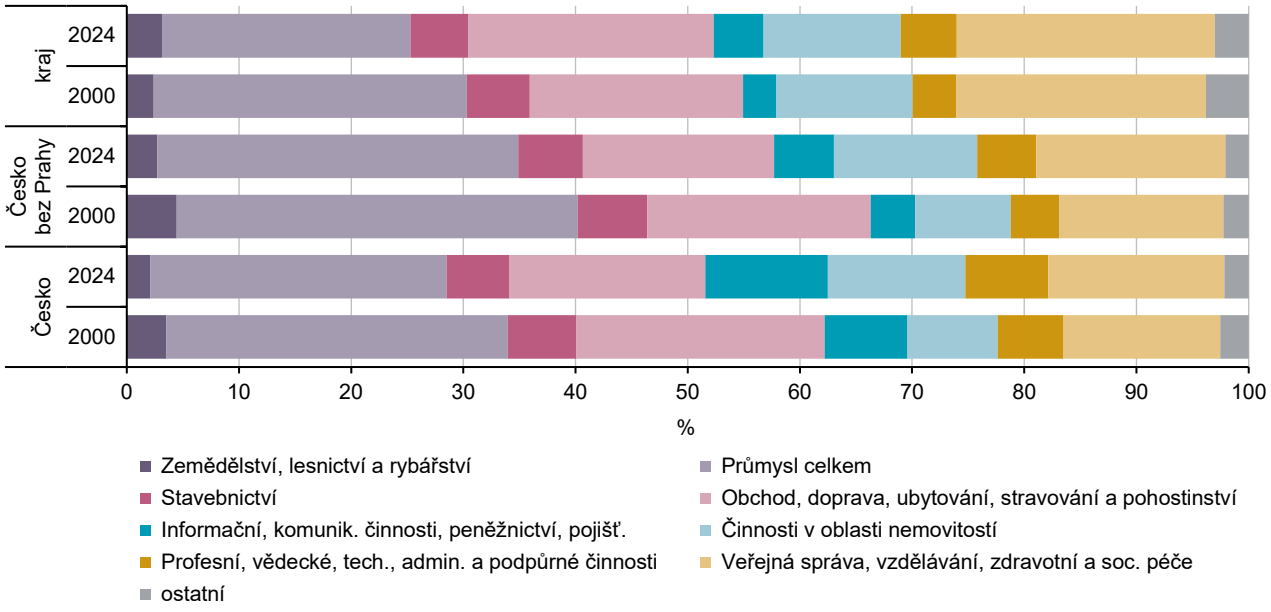

Hrubá přidaná hodnota vzrostla v roce 2024 ve všech regionech Česka bez výjimky. V Karlovarském kraji byl tento nárůst pátý nejvyšší (společně s Plzeňským krajem) po Libereckém, Středočeském, Olomouckém a Pardubickém kraji. Naopak nejnižšího růstu hrubé předané hodnoty dosáhl kraj Jihočeský, a to o 1,6 %.

Podíl primárního sektoru na tvorbě HPH meziročně mírně poklesl.

Zastoupení primárního sektoru (zemědělství, lesnictví a rybolov) na tvorbě HPH mělo v kraji dlouhodobě klesající tendenci až do roku 2008, kdy dosáhlo svého dosavadního minima, v následujících letech vykazoval podíl primárního sektoru pravidelně každoroční nárůst až do roku 2014. Následujících 5 let se vyznačovalo poklesem, který trval až do roku 2019. V několika posledních letech podíl primárního sektoru na tvorbě HPH v našem kraji kolísal. V roce 2024 doznal oproti roku předcházejícímu pokles o 0,2 procentního bodu na 3,1 %.

Podíl sekundárního sektoru na tvorbě HPH se dlouhodobě snižuje.

Podíl sekundárního sektoru (těžba a dobývání, průmysl, stavebnictví) se na tvorbě HPH v kraji v roce 2024 oproti minulému roku snížil o 4,6 procentního bodu na 27,3 % a byl

tak o 4,7 procentního bodu nižší než republikový průměr. Podíl sekundárního sektoru na tvorbě HPH vykazuje v našem kraji dlouhodobě klesající tendenci a v roce 2024 se poprvé jeho hodnota dostala pod 30 %.

Nejvyšší podíl na tvorbě HPH má tradičně terciární sektor.

Nejvyšší podíl na tvorbě HPH vykazuje dlouhodobě terciární sektor (obchod, služby, doprava a skladování, ubytování, stravování, veřejná správa, informační a komunikační činnosti, vzdělávání atd.). V roce 2024 činil tento podíl 69,6 % a meziročně tak zaznamenal poměrně výrazný nárůst o 4,8 procentního bodu.

Graf 3. 4 Podíl Karlovarského kraje na THFK Česka a míra investic

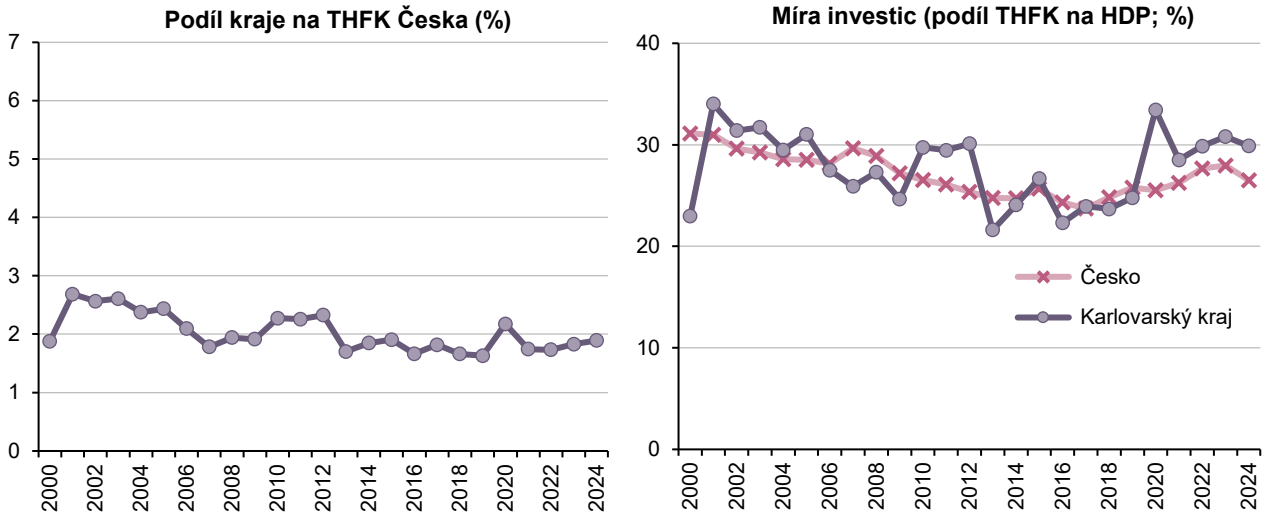

Investice vyjádřené tvorbou hrubého fixního kapitálu (THFK) dosáhly v Karlovarském kraji v roce 2024 hodnoty 40,4 mld. Kč v běžných cenách. V rámci mezikrajského srovnání se jednalo o nejnižší částku. První místo pomyslného žebříčku obsadilo hl. město Praha (650,7 mld. Kč). Meziročně vyšší objem investic zaznamenala jen polovina krajů. Nejvíce se investice zvýšily v Jihočeském kraji (nárůst o 12,8 %), naopak nejvyšší propad vykázal tento ukazatel ve Středočeském regionu (pokles o 6,0 %). Investice v našem kraji pak doznaly meziroční nárůst o 3,3 %. Na celorepublikovém objemu investic (2 135,6 mld. Kč) se Karlovarský kraj podílel pouze 1,9 %.

V přepočtu na 1 obyvatele Karlovarského kraje bylo v roce 2024 vytvořeno 137 749 Kč hrubého fixního kapitálu, tedy o 58 421 Kč méně, než v průměru připadalo na 1 obyvatele Česka. Meziročně se uvedená částka v našem regionu zvýšila o 3,9 % a představovala 70,2 % republikového průměru (196 170 Kč). Z tohoto pohledu Karlovarský kraj obsadil čtvrtou nejnižší příčku pomyslného mezikrajského srovnání. Naopak nadprůměrný objem investic do tvorby hrubého fixního kapitálu přepočtený na 1 obyvatele vykázalo v roce 2024 pouze hl. město Praha (469 006 Kč, tj 239,1 % republikového průměru).

Místní rozpočty

Celkové příjmy místních rozpočtů doznaly meziroční nárůst…

Celkové příjmy Karlovarského kraje, obcí a dobrovolných svazků obcí po konsolidaci v roce 2025 činily 24 313 mil. Kč a ve srovnání s předcházejícím rokem doznaly nárůst o 3,6 %. Příjmy kraje, obcí a dobrovolných svazků obcí zaznamenávají v posledních letech pravidelný každoroční nárůst, za posledních deset let se zvýšily téměř dvojnásobně. Zhruba polovinu (51,7 %) celkových příjmů tvořily příjmy daňové.

Graf 3. 5 Příjmy a výdaje místních rozpočtů v Karlovarském kraji (po konsolidaci)

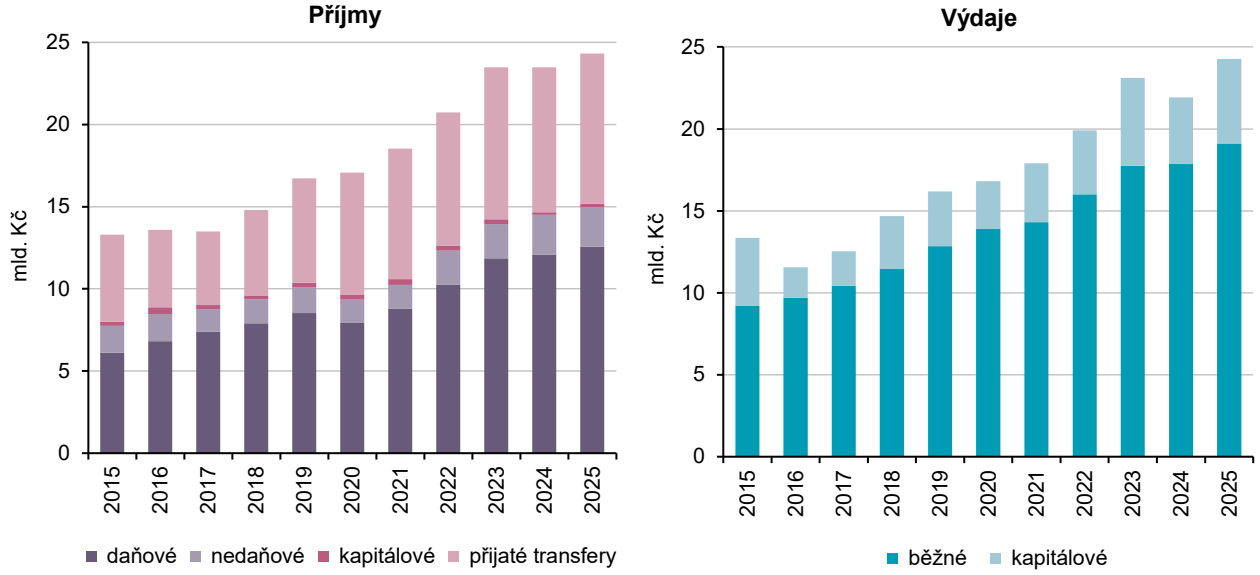

… stejně jako celkové výdaje.

Výdaje místních rozpočtů se ve srovnání s minulým rokem zvýšily, a to o 10,7 % na 24 273 mil. Kč. Dlouhodobě výdaje místních rozpočtů v našem kraji vykazují rostoucí tendenci a od roku 2015 doznaly téměř dvojnásobné navýšení. Většinu celkových výdajů (78,7 %) tvořily v roce 2025 výdaje běžné, jako jsou platy zaměstnanců, povinné pojistné, nákup materiálu atd. Ve sledovaném roce převyšovaly celkové příjmy místních rozpočtů celkové výdaje o 40 mil. Kč.

Věda, IT

Počet pracovníků ve vědě a výzkumu se meziročně snížil.

Poslední dostupná data z oblasti výzkumu a vývoje jsou k dispozici za rok 2024, proto se při hodnocení vývoje zaměříme pouze na tento rok. Počet zaměstnanců výzkumu a vývoje v průběhu let 2001–2010 v Karlovarském kraji kolísal.

Graf 3. 6 Pracovníci ve výzkumu a vývoji a výdaje na výzkum a vývoj v Karlovarském kraji

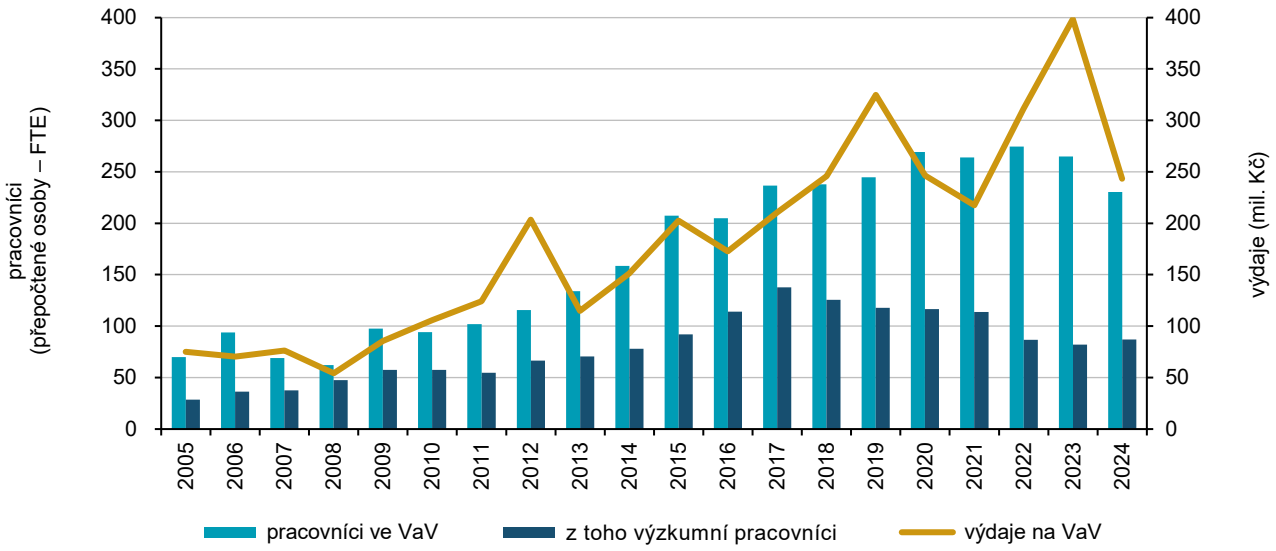

Od roku 2011 pak vykazoval počet těchto zaměstnanců rostoucí tendenci. Od roku 2022 však počet pracovníků ve výzkumu a vývoji v našem kraji vykazuje mírný každoroční pokles, v roce 2024 se počet těchto pracovníků ve srovnání s rokem předchozím snížil o 13,1 % na 230.

V mezikrajském srovnání byl Karlovarský kraj jedním z osmi regionů Česka, kde se počet pracovníků ve vědě a výzkumu meziročně snížil, tento pokles byl v našem kraji úplně největší. V celém Česku doznal počet těchto pracovníků oproti minulému roku nárůst, a to o 1,7 %.

Graf 3. 7 Výdaje na výzkum a vývoj podle sektorů v Karlovarském kraji

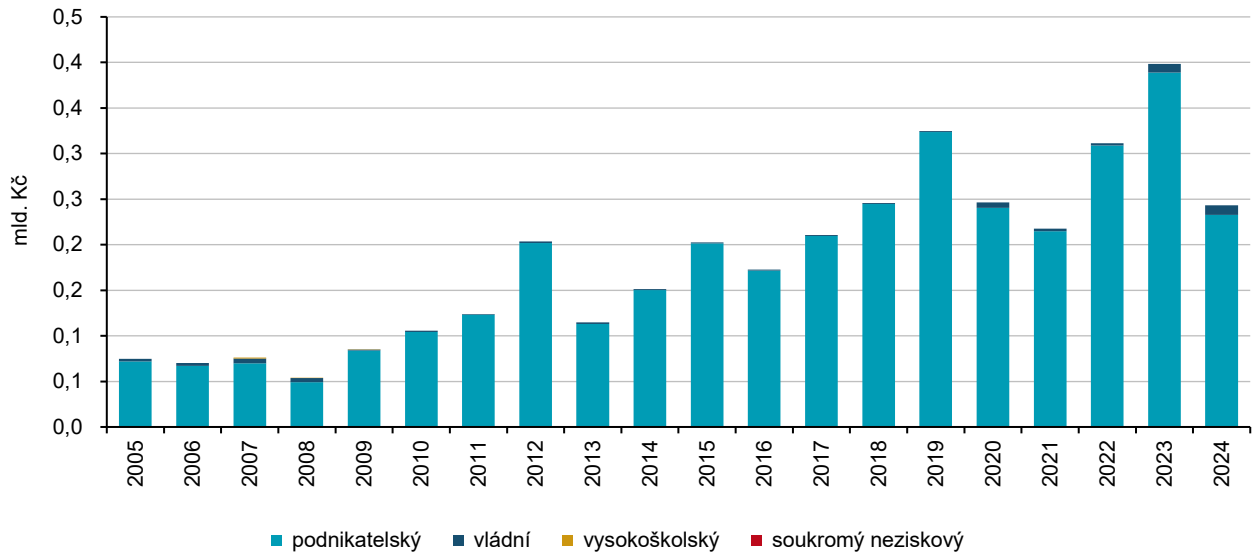

Mezi zaměstnanými v oblasti výzkumu a vývoje bylo 45 žen, jejich počet se tak meziročně o 7 žen snížil. Mezi všemi zaměstnanci v této oblasti tvořily ženy pouze necelou pětinu (19,6 %), tento podíl se ve srovnání s předchozím rokem nezměnil. Mezi všemi kraji Česka vykazují nižší podíl žen mezi zaměstnanými v oblasti výzkumu a vývoje pouze Kraj Vysočina a Zlínský kraj. Na celorepublikový průměr (28,7 %) nedosahuje krajská hodnota tohoto podílu o 9,1 procentního bodu.

Počet výzkumných pracovníků doznal meziroční nárůst.

Mezi všemi zaměstnanými v oblasti výzkumu a vývoje v Karlovarském kraji bylo celkem 87 výzkumných pracovníků. Oproti předchozímu roku se tak počet výzkumníků v Karlovarském kraji zvýšil o 5,9 %. Náš kraj byl jedním z devíti regionů Česka, kde došlo k meziročnímu nárůstu výzkumných pracovníků ve výzkumu a vývoji a tento nárůst zde byl druhý největší po Královéhradeckém kraji. Z celkového počtu zaměstnanců výzkumu a vývoje činil v roce 2024 podíl výzkumných pracovníků 37,8 %. Tento podíl byl nejnižší mezi všemi kraji Česka a na republikový průměr nedosahoval o 19,1 procentního bodu. Nejvíce výzkumníků bylo mezi zaměstnanými ve výzkumu a vývoji v Olomouckém a Plzeňském kraji (62,7 %; resp., 60,1 %).

Nízký podíl žen (14,2 %) mezi výzkumnými pracovníky.

Mezi výzkumnými pracovníky Karlovarského kraje bylo v roce 2024 celkem 14 žen, tj. o dvě ženy více než v předcházejícím roce. Podíl žen na zaměstnaných výzkumnících činil 16,5 %, nižší podíl žen – výzkumnic byl pouze v Plzeňském kraji (14,2 %) a v Kraji Vysočina (10,9 %). V celém Česku se ženy podílejí na výzkumu z 24,2 %.

Výdaje na výzkum a vývoj v krajích v roce 2024

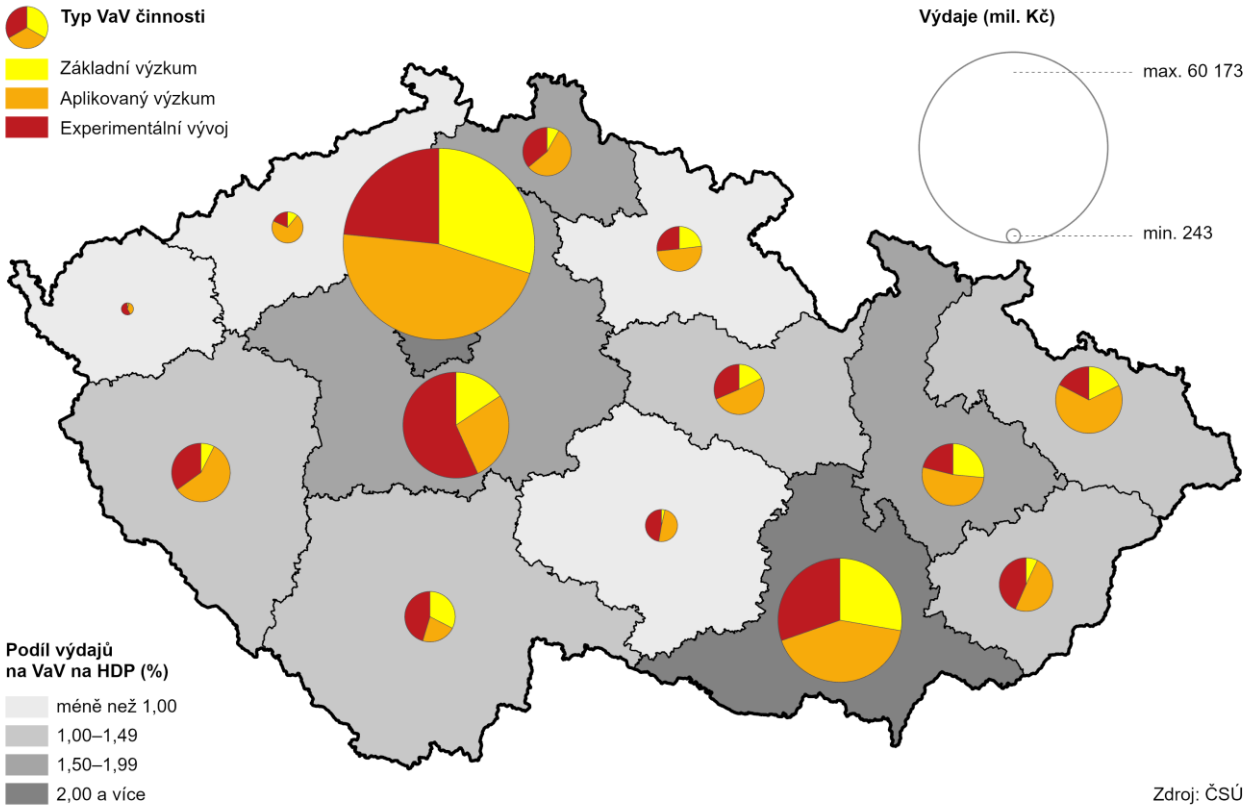

Výdaje na vědu a výzkum zaznamenaly výrazný meziroční pokles.

Výše výdajů na vědu a výzkum je jedním z důležitých faktorů ovlivňujících rozvoj daného regionu. V Karlovarském kraji můžeme sledovat, podobně jako v ostatních regionech, z dlouhodobého pohledu nárůst těchto výdajů. Od roku 2020 objem finančních prostředků, vynaložených do vědy a výzkumu našeho kraje, kolísal a v roce 2024 zaznamenal poměrně výrazný meziroční pokles o 38,9 % na 243,4 mil Kč.

Graf 3. 8 Podíl výdajů na výzkum a vývoj na regionálním HDP podle krajů

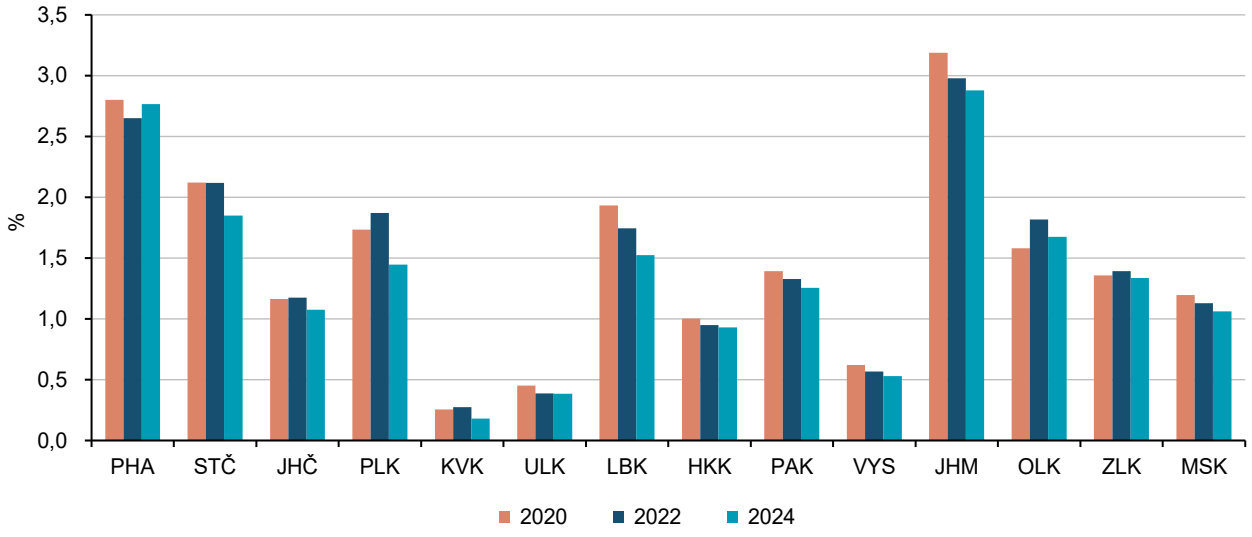

V mezikrajském srovnání vykázaly výdaje na výzkum a vývoj v roce 2023 oproti předcházejícímu roku v polovině krajů pokles a ve druhé polovině se naopak tyto výdaje

meziročně navýšily. Pokles výdajů na výzkum a vývoj v Karlovarském kraji byl v celorepublikovém srovnání bezkonkurenčně největší. Současně stále platí, že podíl výdajů na vědu a výzkum v Karlovarském kraji je nejnižší ze všech regionů Česka (pouze 0,2 % z celkového objemu investic do vědy a výzkumu). V celém Česku došlo ve sledovaném roce k meziročnímu nárůstu výdajů na výzkum a vývoj o 5,1 %.

Věda a výzkum jsou financovány především podnikatelským sektorem.

Na financování vědy a výzkumu Karlovarského kraje se dlouhodobě podílí především podnikatelský sektor. V roce 2024 finančně podpořili podnikatelé tuto oblast částkou 203,9 mil. Kč, jde o 83,8 % všech výdajů vynaložených na vědu a výzkum v Karlovarském kraji. Oproti roku 2023 se tak výdaje podnikatelského sektoru do vědy a výzkumu v našem kraji významně propadly, a to o 137,6 mil. Kč, tj. o 40,3 %. Z veřejného rozpočtu byla na financování vědy a výzkumu poskytnuta částka 16,6 mil. Kč. Meziročně se tak tato finanční podpora navýšila téměř o polovinu (o 45,1 %).

Graf 3. 9 Výdaje na výzkum a vývoj podle krajů v roce 2024

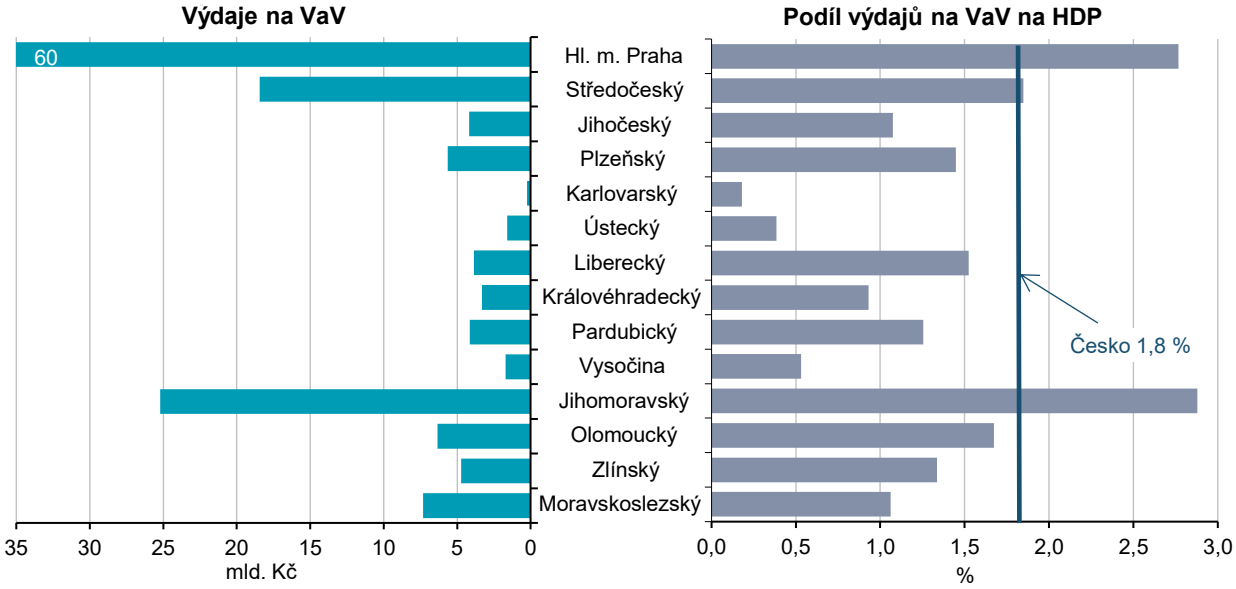

Nejnižší podíl výdajů na vědu a výzkum na HDP regionu v mezikrajském srovnání.

Karlovarský kraj se dlouhodobě vyznačuje nejnižším podílem výdajů na vědu a výzkum a současně nejnižším podílem těchto výdajů na celkovém hrubém domácím produktu. V roce 2024 se náš region podílel těmito výdaji na HDP kraje pouze 0,2 %, tedy méně než všechny ostatní kraje Česka. Podobně jako Karlovarský kraj je na tom i kraj Ústecký, kterému s podílem 0,4 % patří v mezikrajském srovnání druhé nejnižší místo pomyslného žebříčku. Naopak regionem s nejvyšším podílem výdajů na výzkum a vývoj na HDP se stal Jihomoravský kraj (2,9 %) následovaný hl. městem Prahou (2,8 %).

Podíl domácností vybavených osobním počítačem se meziročně mírně navýšil...

Ze statistik o využívání informačních a komunikačních technologií vyplývá, že tyto technologie se čím dál více stávají nedílnou součástí našich životů. V Karlovarském kraji bylo v roce 2024 vybaveno osobním počítačem celkem 77,4 % všech domácností. Ve srovnání s předchozím rokem tak jejich podíl doznal velmi mírný nárůst o 0,2 procentního bodu. Z dlouhodobého hlediska je zřejmá rostoucí tendence počtu domácností vybavených osobním počítačem, od roku 2004 se podíl takových domácností zvýšil dokonce trojnásobně. Meziroční navýšení zaznamenala většina regionů Česka, s výjimkou Moravskoslezského kraje a hl. města Prahy. Průměrně v celém Česku došlo oproti minulému roku ke zvýšení podílu domácností vybavených osobním počítačem o 0,9 procentního bodu.

…stejně jako podíl domácností s připojením na internet.

Dlouhodobě pokračuje také růstový trend podílu domácností připojených na internet. V roce 2024 bylo v Karlovarském kraji připojeno 90,4 % domácností, přičemž všechny používaly vysokorychlostní internet. Ve srovnání s předchozím rokem se tak jejich podíl zvýšil o 1 procentní bod. Rostoucí trend takto připojených domácností lze sledovat ve všech regionech Česka. V posledním sledovaném roce došlo k meziročnímu navýšení podílu domácností s připojením k internetu téměř ve všech krajích, jedinou výjimkou byl Liberecký kraj, kde se tento podíl ve srovnání s předchozím rokem nezměnil.

Graf 3. 10 Domácnosti vybavené osobním počítačem podle k

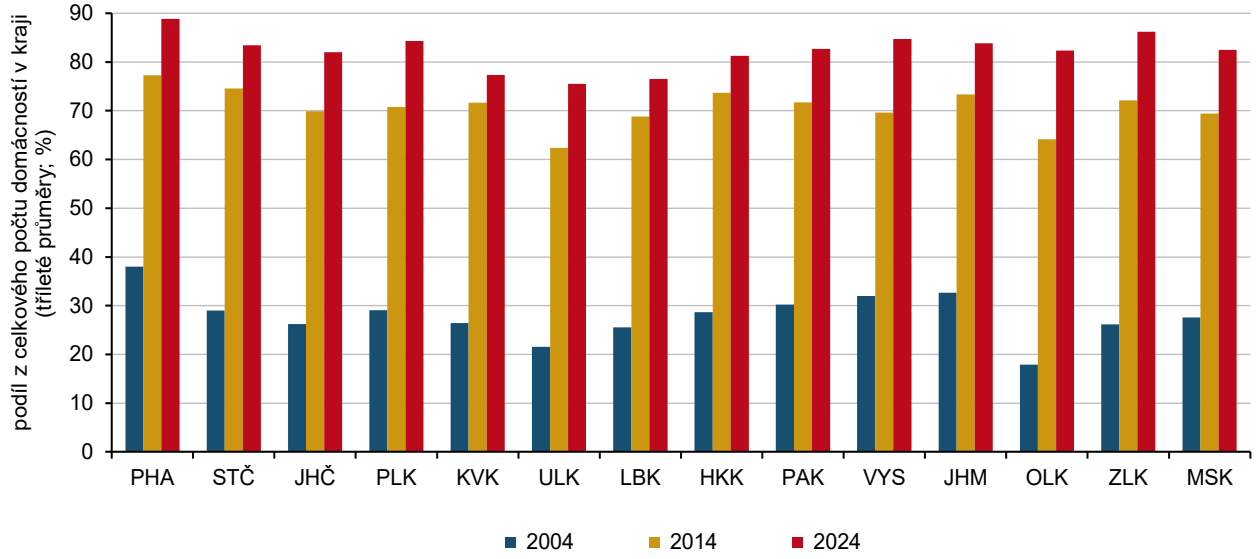

V našem regionu byl tento nárůst ve srovnání s předchozím obdobím čtvrtý nejnižší (společně s Moravskoslezským krajem) po kraji hl. městě Praze, Středočeském a Zlínském kraji a na celorepublikový průměr nedosahoval o 0,5 procentního bodu. Nejvíce se ve sledovaném období zvýšil podíl domácností připojených na internet v Olomouckém kraji, a to o 3,7 procentního bodu na 85,9 %.

Nákupy přes internet jsou čím dál oblíbenější…

Obyvatelé Karlovarského kraje ve věku 16 a více let stále více využívají možnosti nákupu zboží či služeb přes internet. Tímto způsobem v roce 2024 nakoupilo 73,4 % osob starších 16 let. Jde o šestý nejnižší podíl mezi regiony Česka (společně s Ústeckým krajem). Je zřejmé, že obliba této formy nákupu roste napříč všemi regiony. Za posledních deset let se podíl osob ve věku 16 a více let nakupujících přes internet zvýšil v Karlovarském kraji o 25,3 procentního bodu a v roce 2024 se pohyboval mírně pod úrovní celorepublikového průměru (73,8 %). Nejčastěji na internetu nakupovali obyvatelé hl. města Prahy (79,7 %), naopak nejméně lidé žijící v Jihomoravském kraji (69,6 %).

…stejně jako internetové bankovnictví.

Rostoucí trend vykazuje také využití internetového bankovnictví jednotlivci. V roce 2024 využívalo internetové bankovnictví 77,6 % jednotlivců Karlovarského kraje starších 16 let, za posledních deset let se tak jejich podíl zvýšil dokonce téměř o třetinu. K meziročnímu nárůstu uživatelů internetového bankovnictví došlo téměř ve všech regionech Česka s výjimkou Ústeckého kraje, v našem kraji bylo toto navýšení třetí nejvyšší po Olomouckém a Jihočeském kraji. Více než polovina osob starších 16 let (60,3 %) v našem kraji využívá internet k přístupu na sociální sítě. Tento podíl se meziročně zvýšil o 4 procentní body, vyšší nárůst zaznamenaly pouze Plzeňský

a Královéhradecký kraj. Současně se jedná o třetí nejnižší podíl uživatelů sociálních sítí mezi všemi regiony Česka po Jihomoravském a Královéhradeckém.

Graf 3. 11 Uživatelé internetu ve věku 16 let a více v Karlovarském kraji[1)]

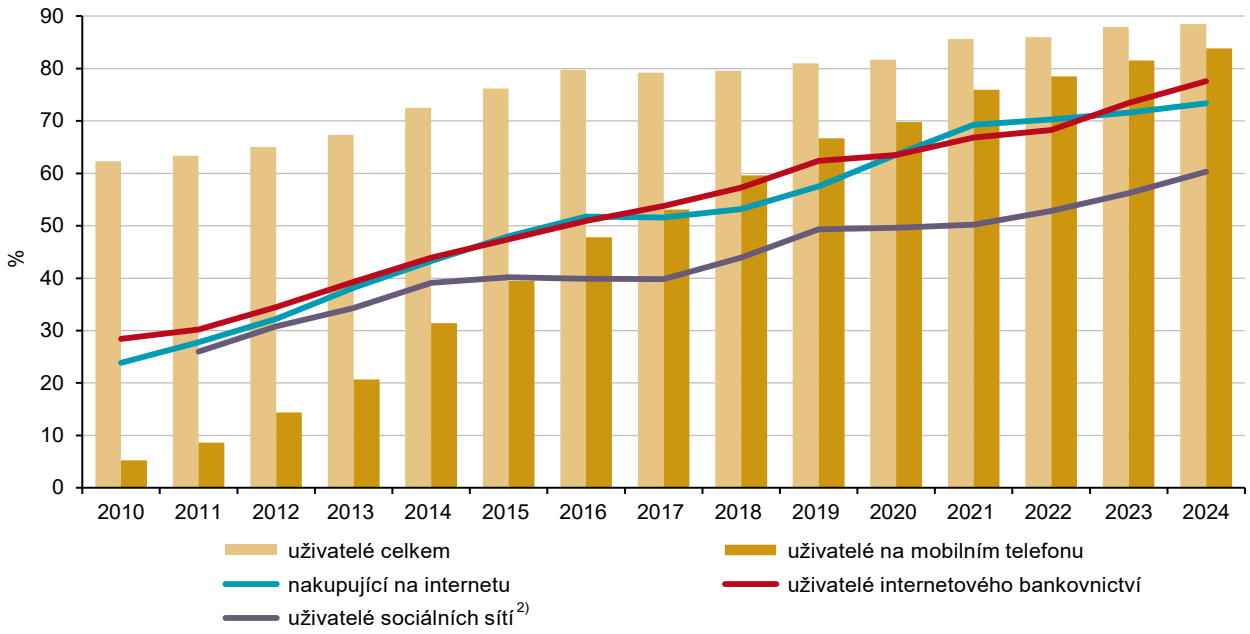

[1)] podíl z počtu obyvatel kraje ve věku 16 let a více; počítáno jako tříleté klouzavé průměry
[2)] srovnatelné údaje za uživatele sociálních sítí jsou k dipozici od roku 2011

Ekonomické subjekty

Počet ekonomických subjektů v kraji zaznamenal meziroční mírný nárůst.

Při zkoumání ekonomických subjektů je třeba mít na paměti, že vlivem zpřesnění dat podle Registru osob, ke kterému došlo v roce 2012, nejsou údaje od roku 2013 plně srovnatelné se staršími roky. Ke konci roku 2025 mělo v Karlovarském kraji registrováno své sídlo 68 310 ekonomických subjektů, meziročně tak jejich počet zaznamenal mírný nárůst o 580 subjektů, tj. o 0,9 %.

Z celkového počtu ekonomických subjektů v kraji jich bylo 36 098, tj. 52,8 % se zjištěnou aktivitou. Ukazatel intenzity podnikatelské aktivity vyjadřuje, kolik ekonomických subjektů se zjištěnou aktivitou připadá na 1 000 obyvatel ve věku 18 a více let. Nejvyšší intenzitu podnikatelské aktivity v rámci Karlovarského kraje vykazuje okres Karlovy Vary, v ostatních dvou okresech kraje je intenzita podnikatelské aktivity nižší, nejméně ekonomických subjektů na 1 000 obyvatel 18letých a starších se nachází v okrese Sokolov.

Dvě třetiny ekonomických subjektů jsou živnostníci.

Přibližně dvě třetiny registrovaných ekonomických subjektů (65,1 %) v našem kraji podnikaly dle živnostenského zákona. Největší podíl živnostníků mezi všemi okresy kraje přitom vykazuje okres Sokolov (70,2 %) naopak nejnižší okres Karlovy Vary (61,8 %).

Většina ekonomických subjektů (88,5 %) neměla zaměstnance nebo o nich nebyl tento údaj znám. Těch nejmenších podniků s maximálně pěti zaměstnanci bylo v roce 2025 celkem 5 177, což představuje 7,6 % všech ekonomických subjektů. V kraji fungovalo v roce 2025 pouze 37 velkých podniků s 250 a více zaměstnanci.

Graf 3. 12 Ekonomické subjekty podle převažující ekonomické činnosti v Karlovarském kraji k 31. 12. 2025 (subjekty s uvedenou činností)

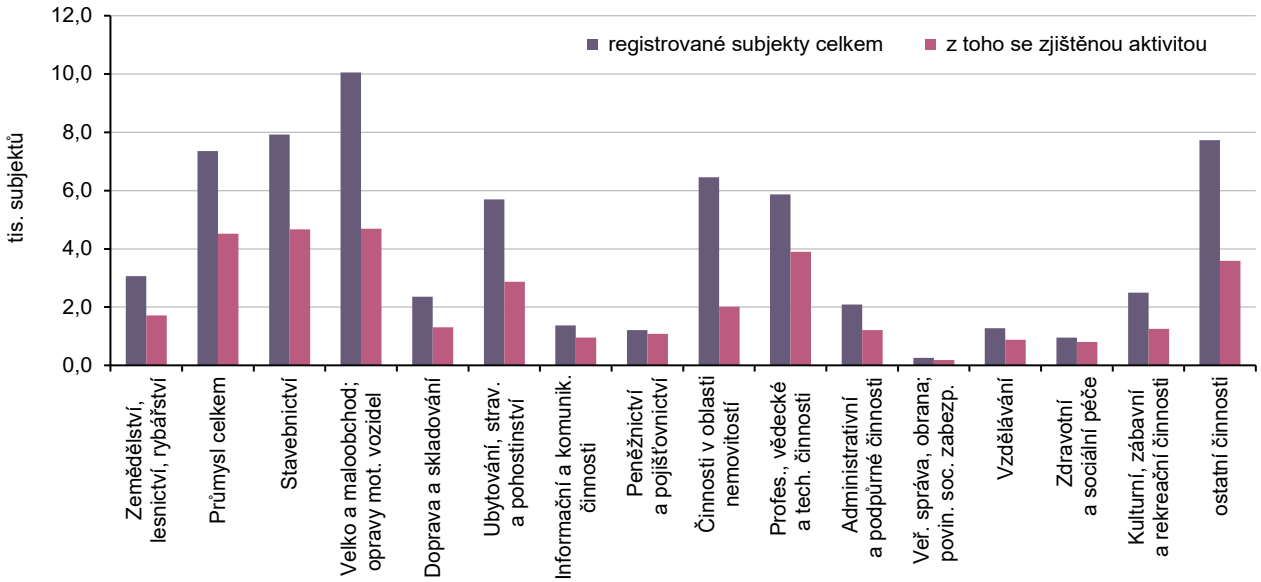

Podle převažující činnosti CZ-NACE zaujímají nejvyšší podíl v kraji ekonomické subjekty podnikající v oblasti velkoobchodu, maloobchodu, oprav a údržby motorových vozidel (14,7 %).

Graf 3. 13 Ekonomické subjekty podle převažující ekonomické činnosti v Karlovarském kraji k 31. 12. 2025 (subjekty s uvedenou činností)

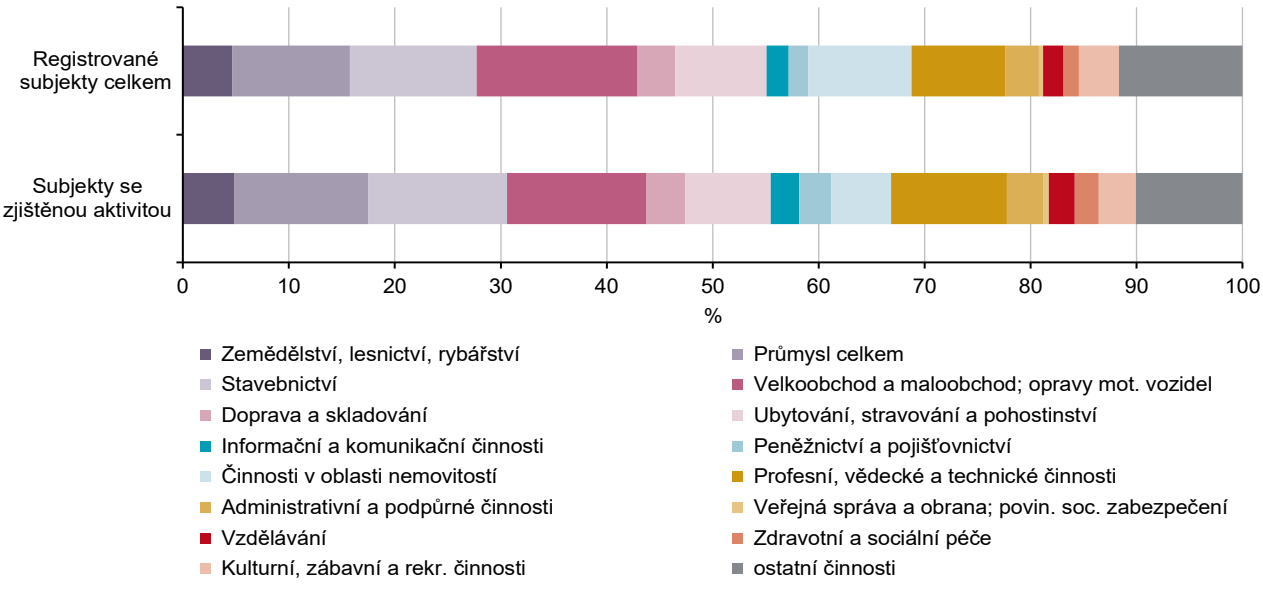

Nejvyšší podíl ekonomických subjektů působících v oblasti cestovního ruchu mezi všemi kraji Česka.

Ekonomické subjekty působící v oblasti ubytování, stravování a pohostinství činí v Karlovarském kraji 8,3 % všech ekonomických subjektů, což představuje nejvyšší podíl ze všech krajů Česka a ve srovnání s republikovým průměrem je tento podíl vyšší o 3,5 procentního bodu. Nejvyšší podíl těchto subjektů v rámci Karlovarského kraje působí v okrese Cheb (10,1 %).

Intenzita podnikatelské aktivity v okresech k 31. 12. 2025

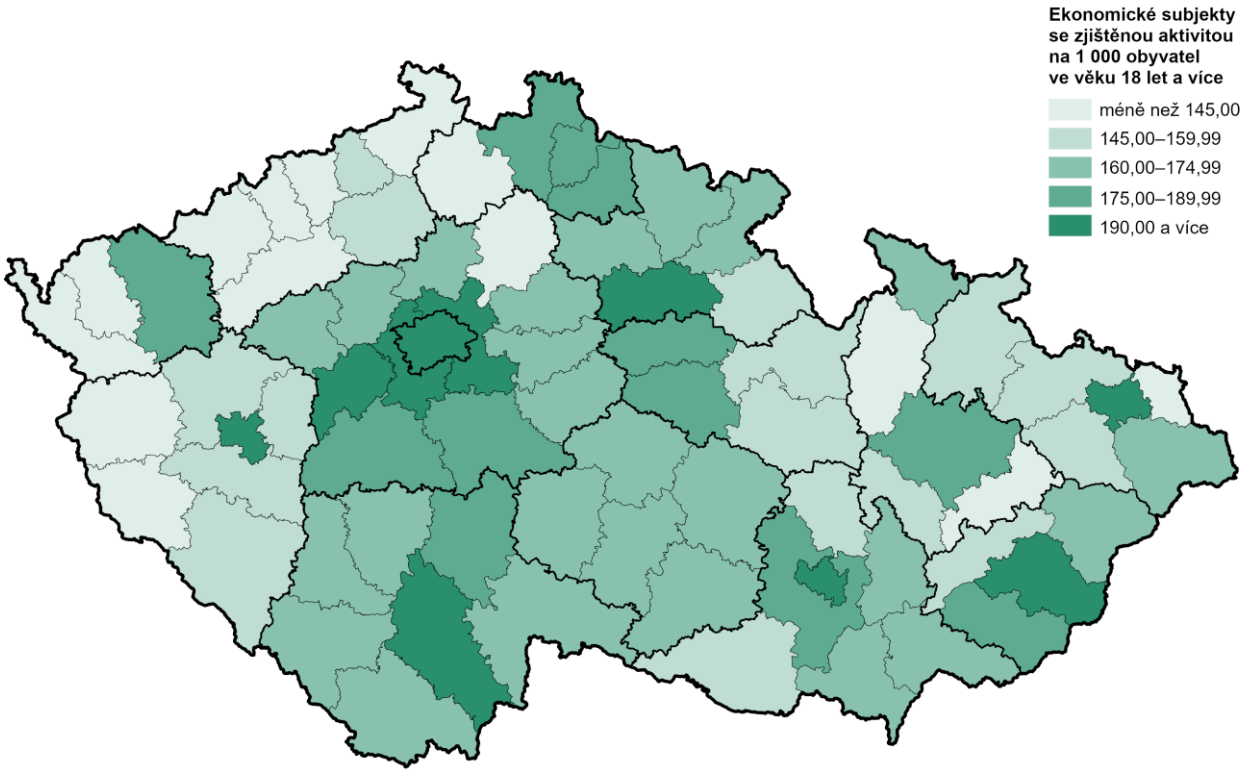

Zdroj: ČSÚ

Živnostníci ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností k 31. 12. 2025

Na 1 000 obyvatel ve věku 18 let a více

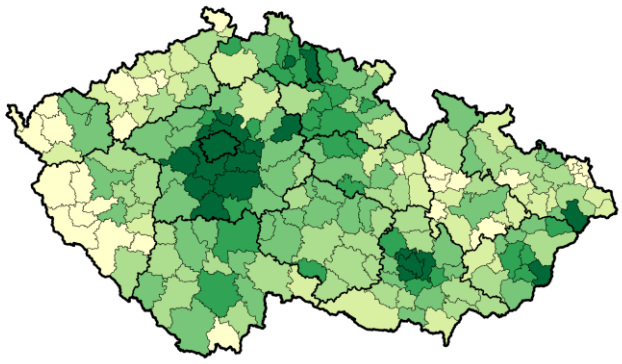

‰
méně než 90,00
90,00–99,99
100,00–109,99
110,00–119,99
120,00–129,99
130,00 a více

Podíl na ekonomických subjektech se zjištěnou aktivitou

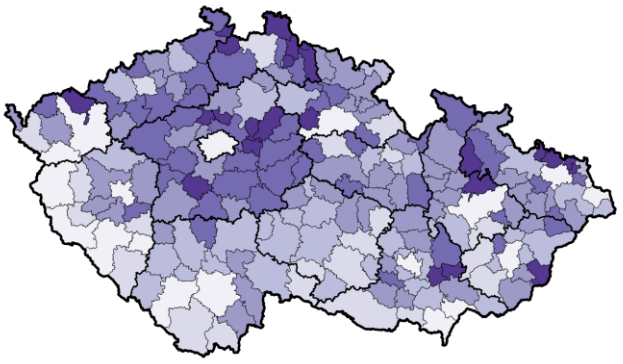

%
méně než 61,50
61,50–63,99
64,00–66,49
66,50–68,99
69,00–71,49
71,50 a více

Zdroj: ČSÚ

Zemědělství

Zemědělská produkce se v roce 2024 meziročně snížila.

Poslední data, která máme k dispozici o zemědělské produkci, jsou semidefinitivní výsledky za rok 2024. Zemědělská produkce v Karlovarském kraji vykazuje dlouhodobě rostoucí tendenci, pouze v roce 2015 zaznamenala poprvé od roku 2009 meziroční snížení. V následujících letech zemědělská produkce opět každoročně rostla, ale v roce 2024 doznala již druhý rok po sobě meziroční pokles, a to o 2,0 %. Dosáhla tak hodnoty 2 453 mil. Kč. Na celkové zemědělské produkci Česka se náš kraj přitom podílí pouze 1,4 %.

Produkce zemědělského odvětví v krajích v roce 2024 (semidefinitivní údaje)

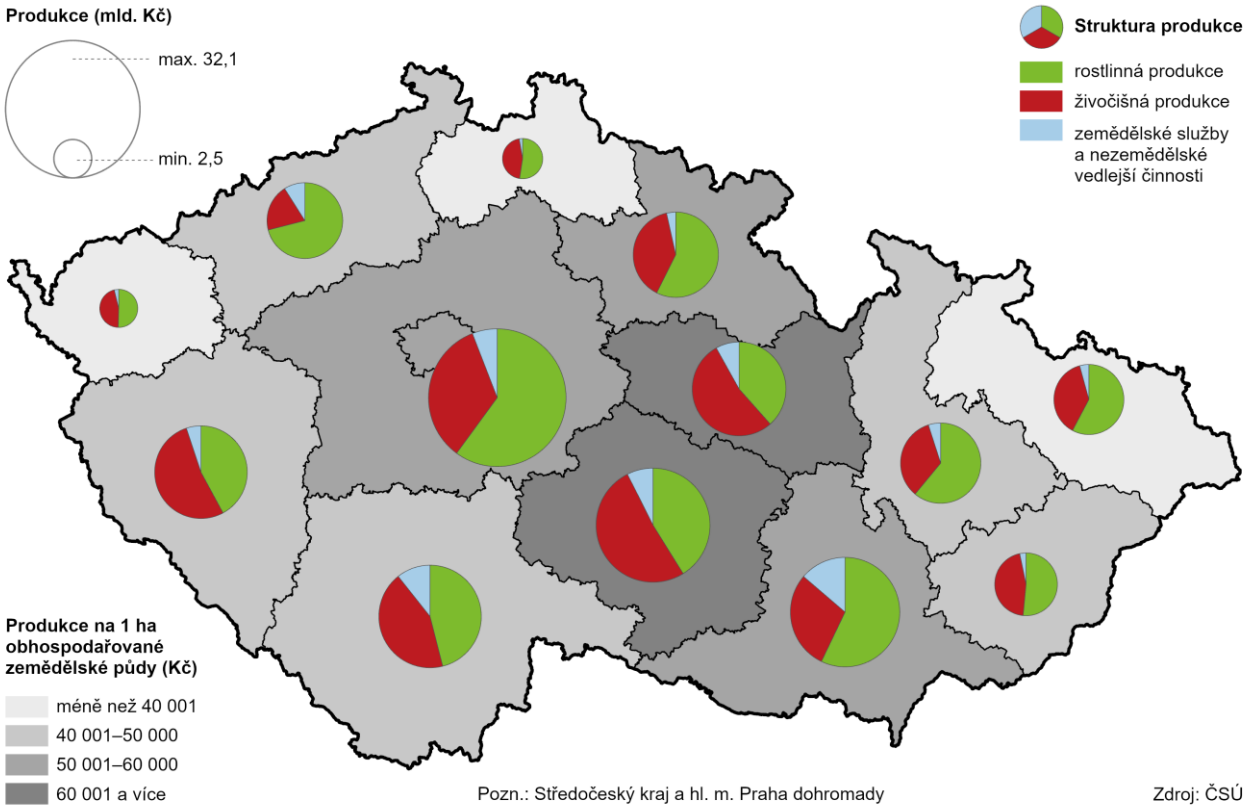

Pozn.: Středočeský kraj a hl. m. Praha dohromady

Zdroj: ČSÚ

Rostlinná produkce činila 50,4 % celkové zemědělské produkce a meziročně doznala mírný pokles, a to o 0,6 %. Také živočišná produkce se oproti předchozímu roku snížila (o 3,7 %) a na celkovém objemu zemědělské výroby se podílela 45,8 %.

Dlouhodobě nejnižší zemědělská produkce na 1 hektar obhospodařované půdy.

V přepočtu na 1 hektar obhospodařované půdy je celková zemědělská produkce kraje dlouhodobě nejnižší ze všech regionů Česka. V roce 2024 činila její hodnota 24,5 tis. Kč a ve srovnání s předchozím obdobím se tak snížila o 2,4 %. Nejvyšší hodnotu obhospodařované půdy na 1 hektar vykázal v roce 2024 Pardubický kraj (64,5 tis. Kč). Ve většině regionů Česka se celková zemědělská produkce na 1 hektar obhospodařované půdy ve srovnání s předchozím rokem snížila. Největší pokles byl zaznamenán v Libereckém kraji (o 8,8 %) a pokles doznala také průměrná hodnota zemědělské produkce na 1 hektar obhospodařované půdu v celém Česku (o 1,3 %).

K 31. 5. 2025 bylo v Karlovarském kraji obhospodařováno 101 039 ha zemědělské půdy, oproti předchozímu období tak doznala mírný meziroční nárůst o 1,8 %. Plocha zemědělské obhospodařované půdy se dlouhodobě příliš nemění a změny, ke kterým

meziročně dochází, jsou minimální. Více než třetinu obhospodařované půdy v kraji tvoří orná půda (36 151 ha).

Graf 3. 14 Sklizeň a sklizňové plochy vybraných plodin v Karlovarském kraji

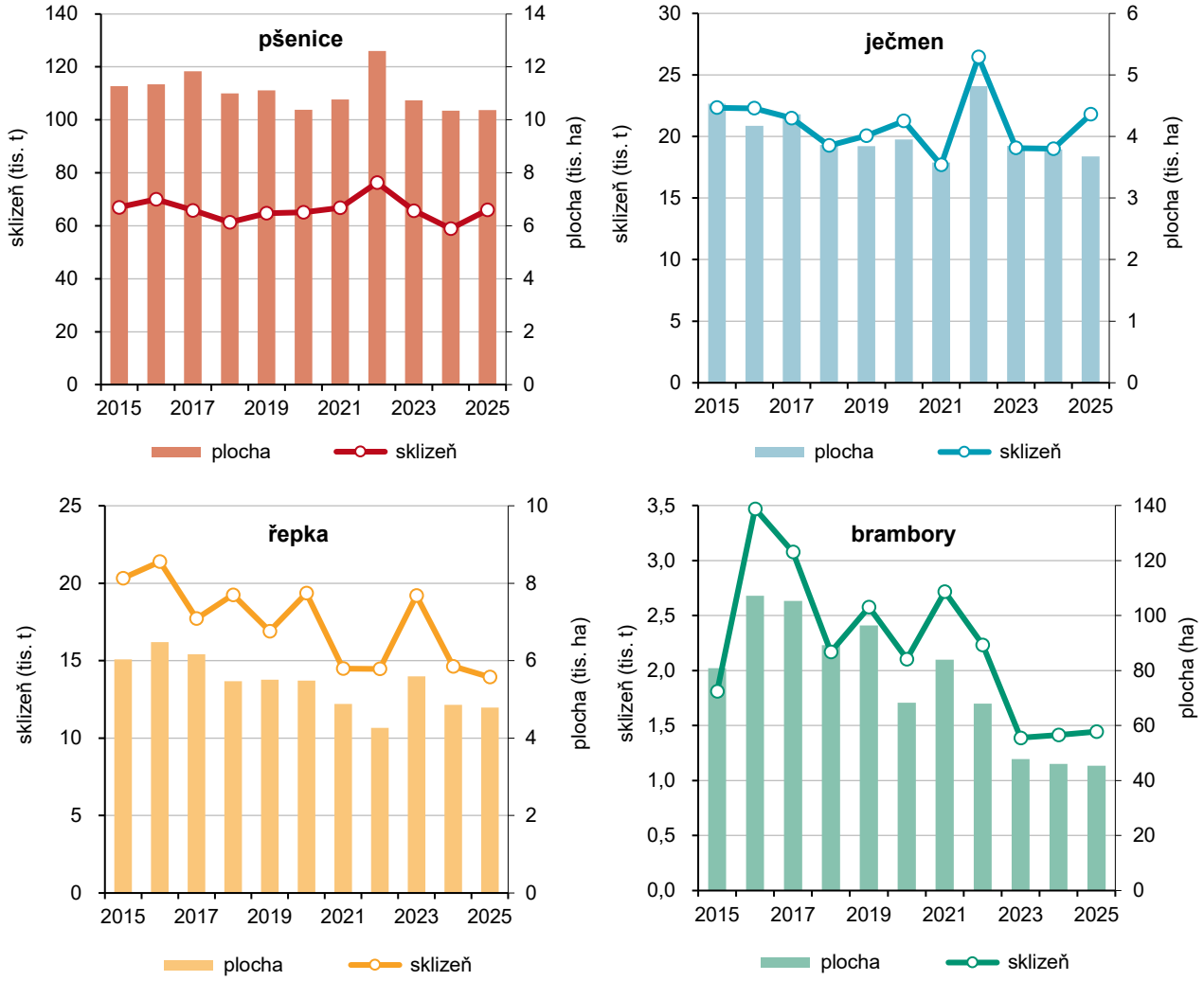

Ve srovnání s minulým rokem došlo v kraji ke zvýšení osevních ploch ovsa, olejnin a pšenice. Nejvíce přitom vzrostla osevní plocha ovsa, a to o 28,8 %. Naopak osevní plochy ječmene, pšenice, žita, řepky, luskovin, brambor i pícnin na orné půdě se meziročně snížily, nejvíce pak osevní plocha žita, která zaznamenala pokles téměř o polovinu (o 44,7 %).

Hektarové výnosy obilovin zaznamenaly meziroční nárůst.

Na celkové osevní ploše obilovin 18,8 tis. ha se v roce 2025 sklidilo 112,4 tis. tun obilovin, což ve srovnání s předchozím rokem představuje nárůst o 10,9 %. Hektarové výnosy obilovin tak vykázaly meziroční navýšení o 13,5 %. Průměrný hektarový výnos obilovin tak dosáhl 5,90 t/ha. Podobně jako hektarové výnosy obilovin zaznamenaly nárůst i výnosy luskovin, pícnin na orné půdě, brambor, kukuřice na zrno a kukuřice na zeleno. Mírný meziroční pokles výnosu vykázaly pouze olejniny, řepka a trvalé travní porosty.

Sklizeň obilovin v krajích v letech 2020 až 2025

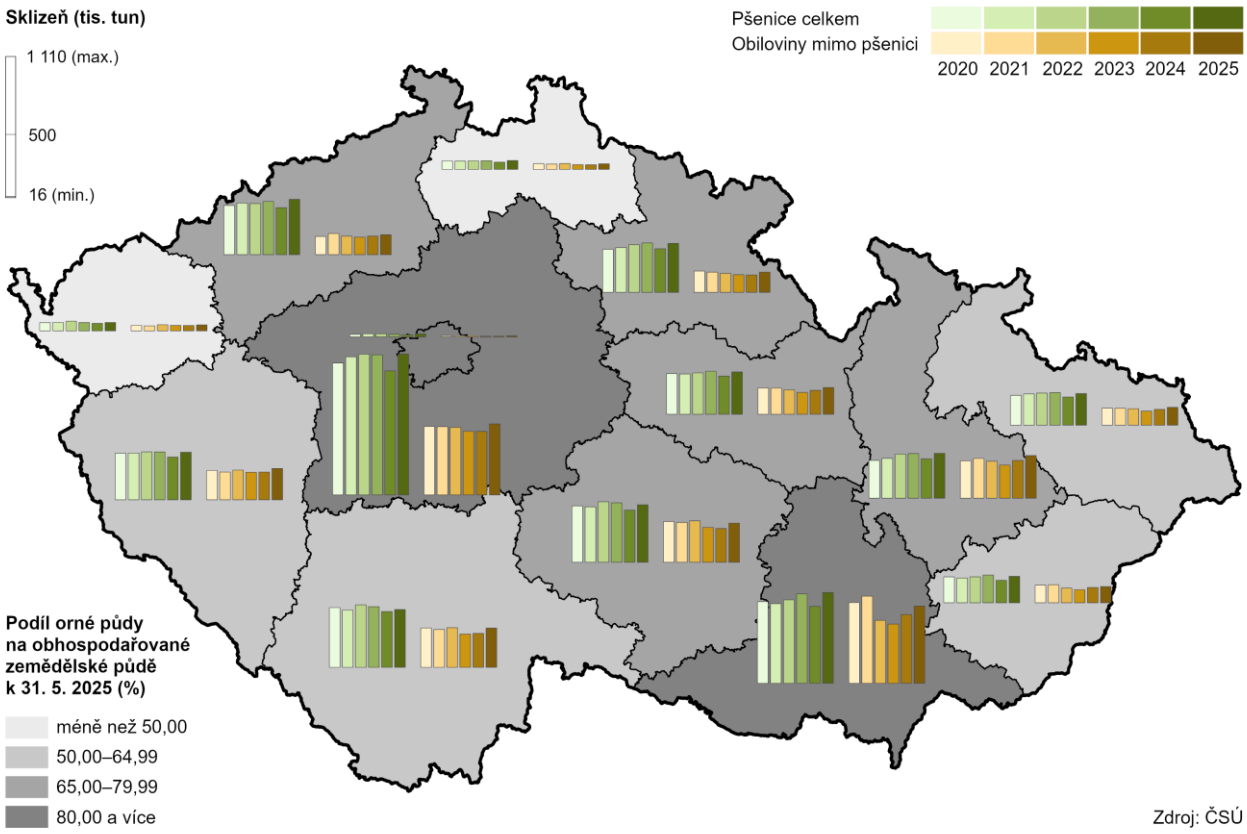

V roce 2022 došlo ke změně zdroje dat o stavech hospodářských zvířat. Po zrušení výkazu Soupis hospodářských zvířat (naposledy zjišťován k 1. 4. 2022) se zdrojem dat stala statistická zjišťování o chovu skotu, prasat a drůbeže, ve kterých jsou stavy uváděny k 31. 12. Zdrojem dat za ovce a kozy je nově Integrovaný zemědělský registr s omezením na aktivní podniky (první údaj k 31. 12. 2023).

Graf 3. 15 Hospodářská zvířata v Karlovarském kraji (k 31. 12.)

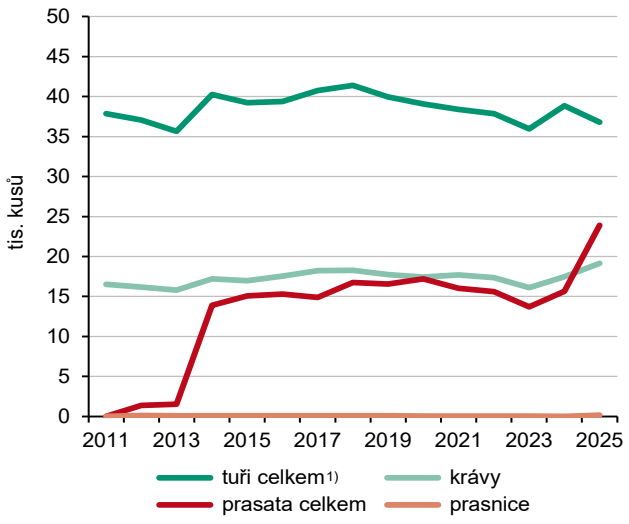

1) do roku 2024 skot celkem

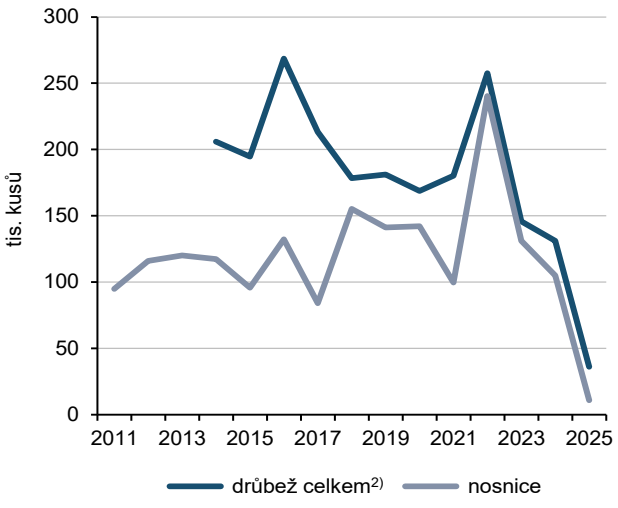

2) údaje za drůbež celkem k dispozici od roku 2014

Chov prasat zaznamenal výrazný meziroční nárůst o 52,8 %.

Zemědělci v Karlovarském kraji v minulých letech výrazně omezili chov prasat. Od roku 1981, kdy chovali téměř 61 kusů, se počet prasat postupně každoročně snižoval až do roku 2013, kdy dosáhl svého historického minima (1 691 prasat). V následujícím roce doznal počet chovaných prasat v našem kraji výrazný, zhruba devítinásobný nárůst a od té doby kolísá. V roce 2025 činil stav prasat v našem kraji 23 901 kusů, zaznamenal tak výrazný, více než padesátiprocentní nárůst ve srovnání s předchozím rokem (o 52,8 %).

Méně drůbeže, slepic, koz, skotu a ovcí, naopak více koňů a krav.

Ve srovnání s předchozím rokem došlo k poklesu počtu ovcí, koz, skotu a také k velmi výrazného snížení stavu drůbeže i slepic. Naopak nárůst zaznamenal ve stejném období v našem kraji pouze stav koňů a krav.

Druhý nejvyšší meziroční nárůst produkce masa v celém Česku.

V roce 2025 bylo na jatkách v Karlovarském kraji vyrobeno 704 tun masa v jatečné hmotnosti. Ve srovnání s předcházejícím rokem tak vzrostla produkce masa o 10,5 %. K meziročnímu navýšení tohoto ukazatele došlo v devíti regionech Česka, v ostatních se naopak produkce masa snížila. Nárůst produkce masa v našem kraji byl druhý nejvyšší mezi všemi kraji Česka po Moravskoslezském kraji a současně o 8,9 procentního bodu vyšší, než kolik činil celorepublikový průměr.

Graf 3. 16 Hospodářská zvířata podle krajů k 31. 12. 2025

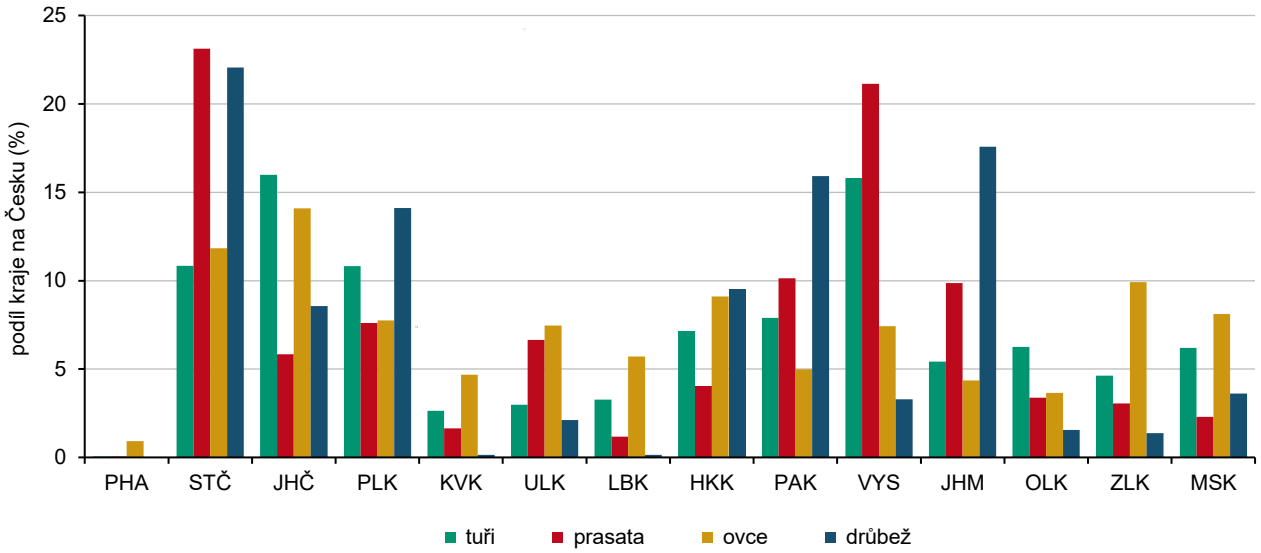

Meziroční nárůst výroby jatečného skotu i jatečných prasat a naopak prudký pokles výroby jatečné drůbeže..

V Karlovarském kraji bylo v roce 2025 vyrobeno 3 898 tun jatečného skotu v živé hmotnosti, to je o 2,6 % více než v předcházejícím roce. Současně došlo také k poměrně výraznému meziročnímu nárůstu výroby jatečných prasat, a to o 35,2 %. Naopak výroba jatečné drůbeže zaznamenala ve sledovaném roce prudký pokles, téměř poloviční pokles (o 48,7 % na 284 t ž. hm.).

Výrazný meziroční pokles výroby mléka.

Výroba mléka v Karlovarském kraji zaznamenala v roce 2025 oproti minulému roku velmi výrazný pokles, a to o 67,0 % na 16 291 tis. l. Výroba mléka se více či méně snížila ve většině regionů Česka, v našem kraji však byl tento propad bezkonkurenčně největší. V celém Česku došlo k poklesu výroby mléka oproti předcházejícímu roku o 1,7 %.

Meziroční pokles produkce vajec i průměrné snášky na jednu slepici.

Současně s prudkým poklesem počtu slepic v našem kraji se velmi výrazně snížila i snáška konzumních vajec. Ta doznala oproti minulému roku pokles o 95,4 %

z 54,8 mil. vajec v roce 2024 na 2,5 mil. vajec v roce 2025. Karlovarský kraj tak byl jedním ze čtyř regionů Česka, kde se snáška konzumních vajec meziročně snížila a tento pokles zde byl bezkonkurenčně největší. Průměrně v celém Česku přitom doznala snáška vajec ve srovnání s předcházejícím rokem nárůst o 5,6 %.

Graf 3. 17 Výroba jatečných zvířat a drůbeže v Karlovarském kraji

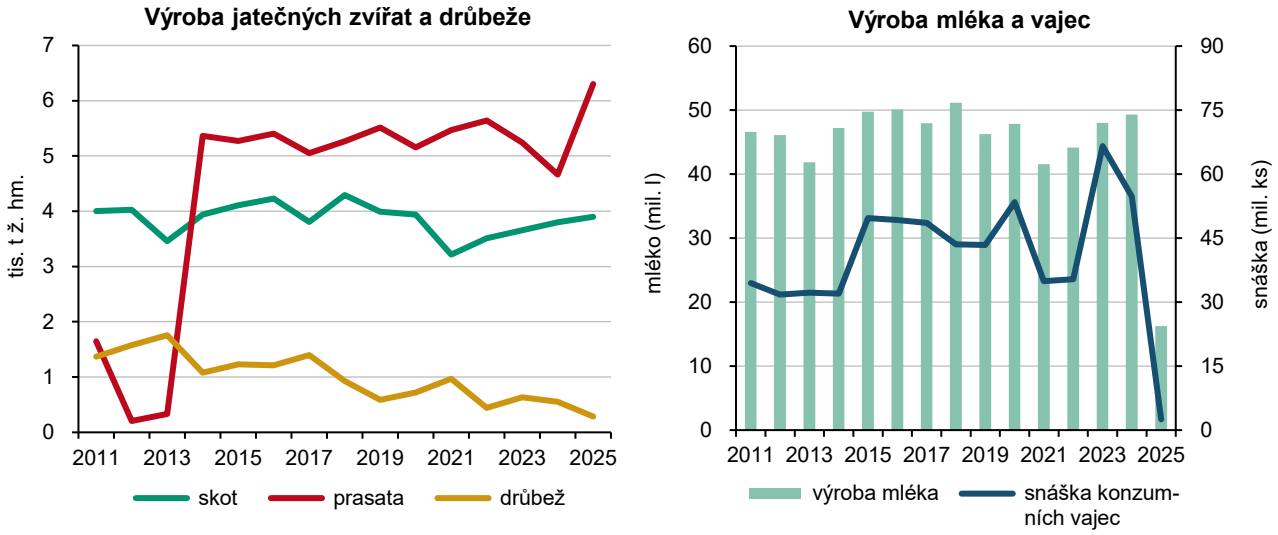

Průměrná snáška vajec na jednu nosnici v našem regionu meziročně klesla z 322,7 vajec v roce 2024 na 232,5 vajec v roce 2025. V rámci celého Česka se jedná o jednu z nejnižších snášek na jednu nosnici a na celorepublikový průměr nedosahuje o 82,2 vajec na jednu nosnici.

Lesnictví

Zalesněnost v kraji je druhá nejvyšší v ČR.

Z celkové výměry kraje tvořily v roce 2025 lesní pozemky 44,0 %, tento podíl se v posledních letech prakticky neměnil. V celorepublikovém srovnání se Karlovarský kraj umístil na druhém místě, pouze v Libereckém kraji byla zalesněnost o něco vyšší (44,8 %).

Graf 3. 18 Druhová skladba dřevin lesních porostů v Karlovarské kraji a Česku k 31. 12. 2025

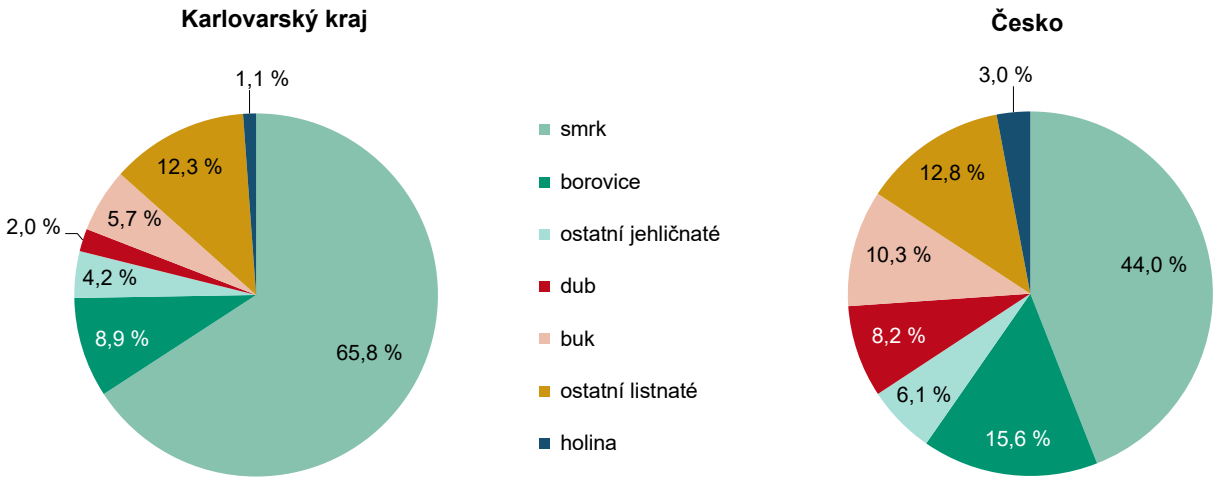

Zdroj: Národní lesnický institut

Ve srovnání s uplynulým rokem se rozrostly plochy lesních pozemků v našem kraji z 145 517 ha v roce 2024 na 145 733 ha v roce 2025. V roce 2025 tak bylo v našem kraji nově zalesněno území o rozloze 216 ha.

Převaha jehličnatých dřevin nad listnatými v Karlovarském kraji.

Dřeviny zaujímaly v roce 2025 v našem kraji celkovou plochu 139 498 ha. Většinou se jednalo o jehličnaté dřeviny, které zaujímaly plochu 111 324 ha, což je zhruba 79 % celkové plochy. V mezikrajském srovnání je tento podíl třetí nejvyšší (společně s Krajem Vysočina) po Jihočeském a Plzeňském kraji. Mezi jehličnany dominují v Karlovarském kraji smrk ztepilý (92 488 ha) a borovice (12 591 ha).

Graf 3. 19 Těžba dřeva a zalesňování podle dřevin v Karlovarské kraji v roce 2025

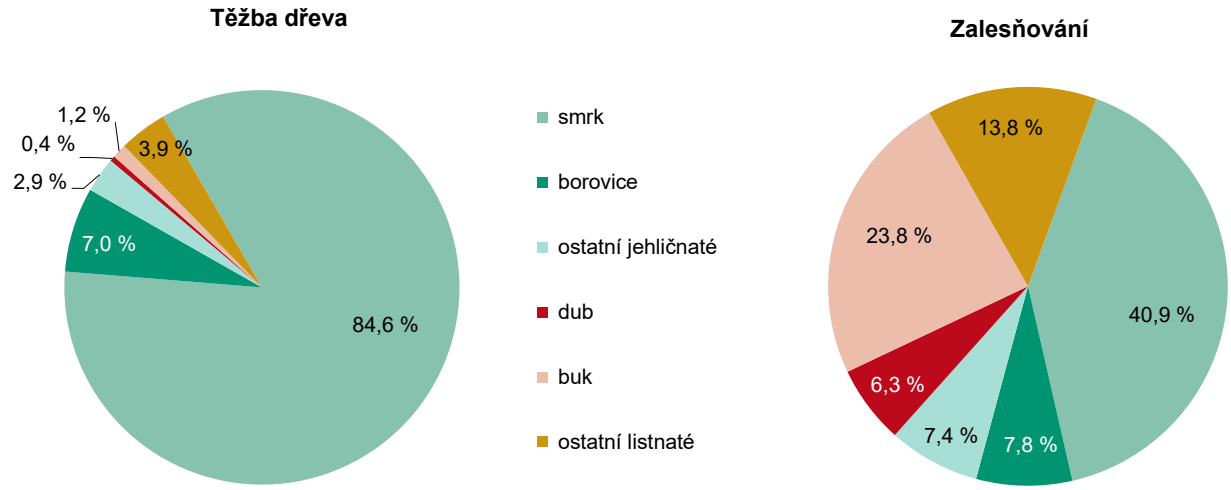

Pozn.: těžba v m³ bez kůry, zalesňování v ha

Listnaté dřeviny se v Karlovarském kraji rozkládají na ploše 28 174 ha, což představuje zhruba pětinu celkové plochy dřevin v našem kraji. Nejčastěji se jedná o buky (8 031 ha) nebo břízy (6 053 ha).

Graf 3. 20 Těžba dřeva a zalesňování v Karlovarském kraji

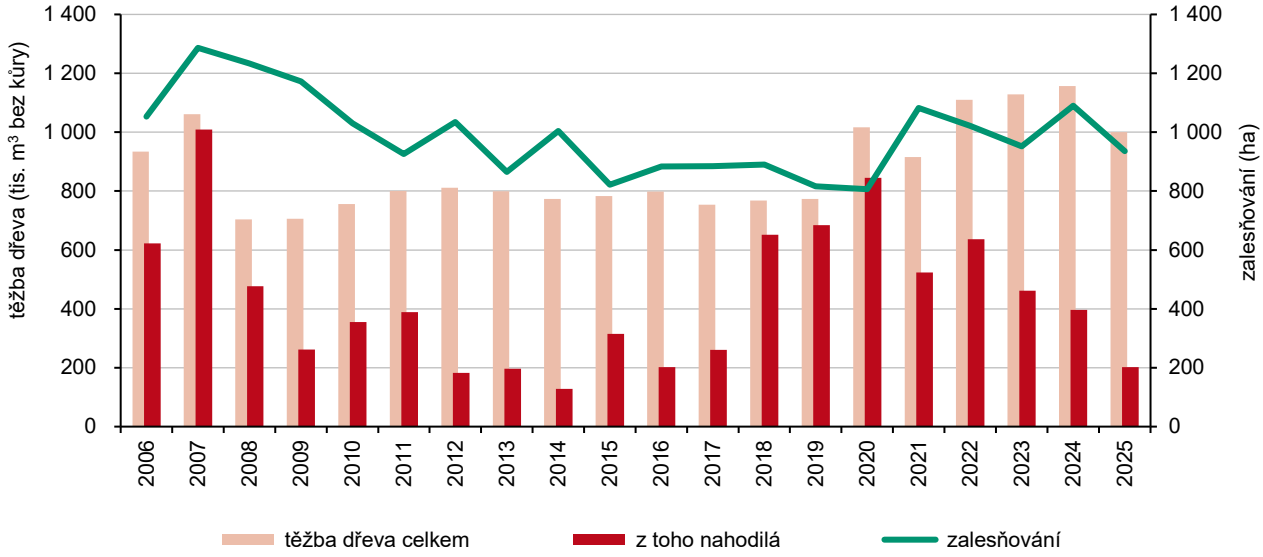

Těžba dřeva doznala meziroční pokles…

V lesích Karlovarského kraje se v roce 2025 vytěžilo celkem 1 000,8 tis. m^3 dřeva bez kůry, což představuje ve srovnání s předchozím obdobím pokles o 13,5 %. V drtivé většině se jednalo o jehličnaté dřeviny (94,4 %). Tento podíl jehličnanů na těžbě dřeva byl po Plzeňském kraji druhý nejvyšší mezi všemi regiony Česka a celorepublikový průměr převyšoval o 8,4 procentního bodu.

…zhruba pětinu těžby představovala těžba nahodilá.

Nahodilá těžba dřeva obnáší nutné zpracování stromů napadených škůdci, vyvrácených nebo zlomených větrem anebo jinak poškozených. Nahodilá těžba v Karlovarském kraji v roce 2025 představovala 20,2 % veškeré těžby, což byl pátý nejnižší podíl v rámci celého Česka.

Nižší podíl nahodilé těžby uvedly ve sledovaném roce pouze Liberecký, Jihomoravský, Pardubický a Plzeňský kraj. Z hlediska příčiny představovala těžba živelní 124 tis. m^3 bez kůry, tj. 61,5 % veškeré nahodilé těžby. Tento podíl živelní těžby byl v mezikrajském srovnání úplně nejvyšší po a průměrnou hodnotu Česka převyšoval o 12,7procentního bodu.

Graf 3. 21 Těžba dřeva z hlediska vlivu nahodilé těžby v Karlovarském kraji

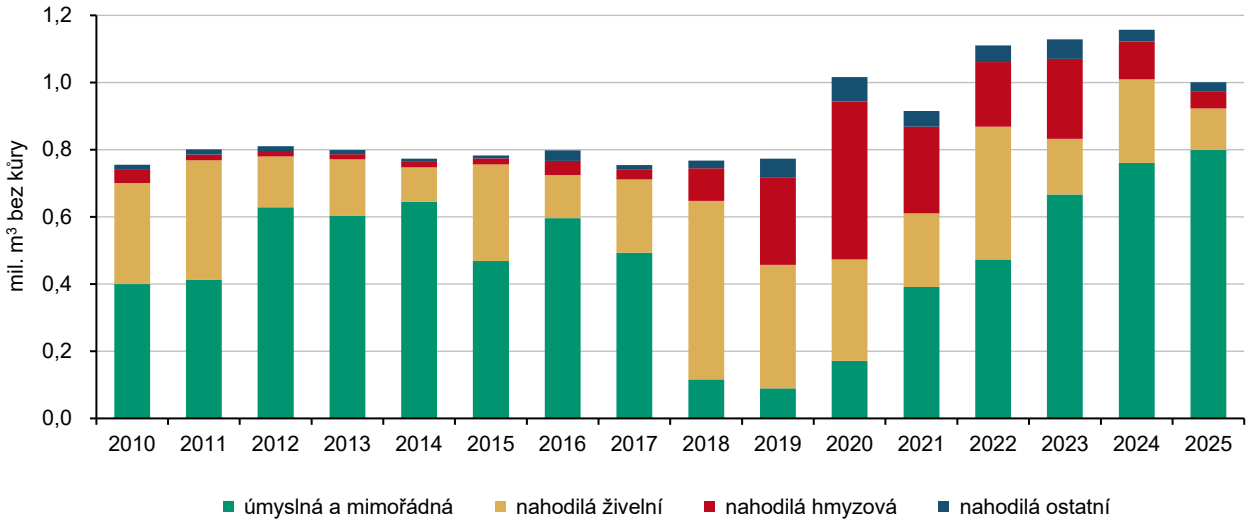

Nahodilá těžba živelní zaznamenala v kraji významný meziroční pokles…

Meziročně zaznamenala nahodilá těžba živelní prudký, zhruba poloviční, pokles. Náš kraj tak byl jedním z devíti regionů Česka, kde se nahodilá těžba živelní ve srovnání s předchozím rokem snížila. Naproti tomu navýšení nahodilé živelní těžby zaznamenaly ve sledovaném roce pouze čtyři moravské regiony (Jihomoravský, Olomoucký, Zlínský a Moravskoslezský kraj).

…stejně jako nahodilá těžba hmyzová.

Také nahodilá těžba hmyzová zaznamenala v Karlovarském kraji ve srovnání s předcházejícím rokem významný, více než poloviční pokles (o 53,7 %) a činila 52 tis. m^3 bez kůry. Nahodilá hmyzová těžba se meziročně snížila ve všech regionech Česka bez výjimky a průměrně v celém Česku doznala pokles o 46,3 %.

Podíl nahodilé těžby hmyzové na nahodilé těžbě celkem činil v roce 2025 v našem kraji 25,6 % a v mezikrajském srovnání představoval pátou nejvyšší hodnotu podílu mezi všemi regiony Česka.

Průmysl

Počet velkých průmyslových podniků se v kraji meziročně snížil.

V Karlovarském kraji mělo v roce 2025 své sídlo celkem 54 velkých průmyslových podniků[1]. Meziročně se tak počet těchto podniků o 5 podniků, tj. o 8,5 % snížil. Pokračoval tak dlouhodobý trend snižování počtu velkých průmyslových podniků v kraji. Za posledních dvacet let činil tento propad dokonce dvě pětiny.

Tržby z prodeje vlastních výrobků a služeb průmyslové povahy (v běžných cenách) ve velkých podnicích Karlovarského kraje zaznamenaly v souvislosti s hospodářským poklesem v roce 2009 prudké meziroční snížení (o 16,0 %). V následujících letech tržby každoročně rostly s výjimkou roku 2012, kdy stagnovaly, a roku 2015, kdy v našem kraji došlo poprvé po několika letech k jejich mírnému poklesu. V letech 2016 až 2019 byl opět zaznamenán mírný meziroční nárůst.

Tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy zpracovatelského průmyslu v krajích v roce 2025

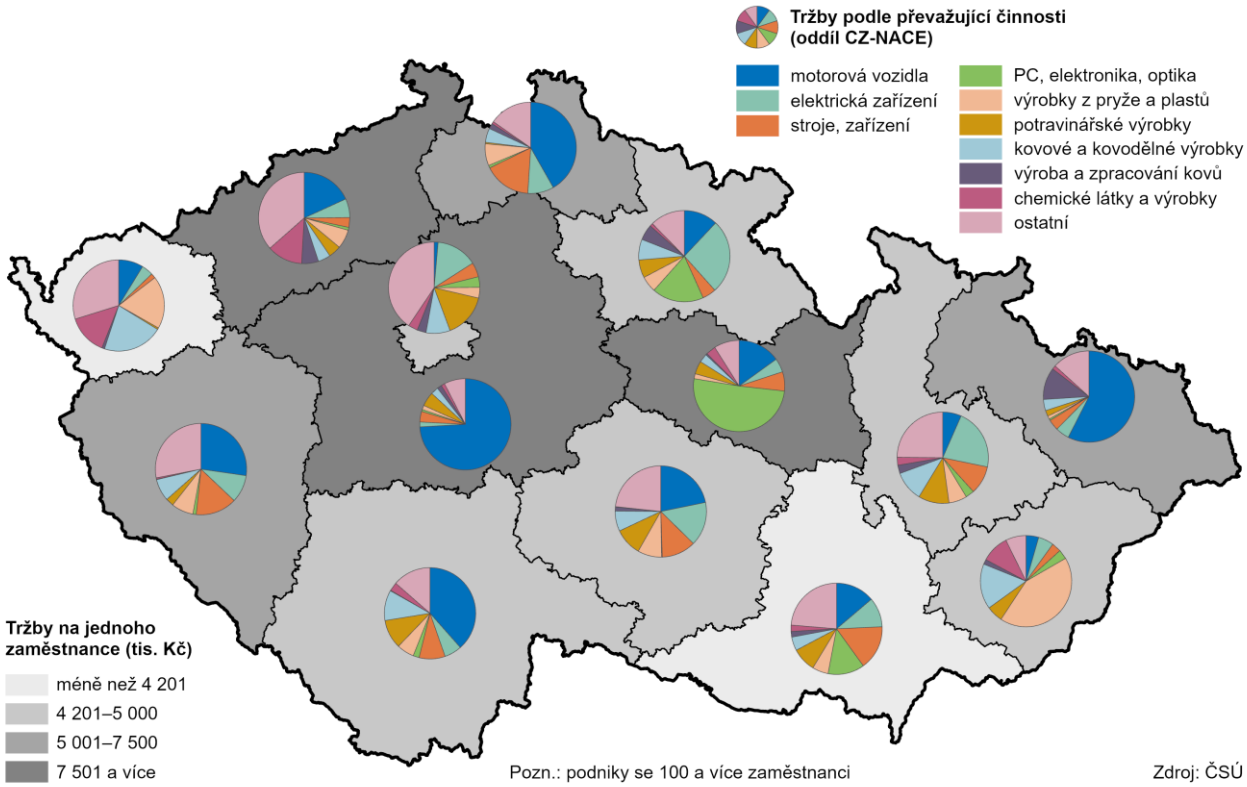

Pozn.: podniky se 100 a více zaměstnanci

Zdroj: ČSÚ

Tržby z prodeje vlastních výrobků a služeb průmyslové povahy se meziročně snížily.

Tento dlouhodobě rostoucí trend byl znovu porušen v roce 2020, ve kterém došlo k propadu tržeb z prodeje vlastních výrobků a služeb průmyslové povahy o 8,7 % na 39,6 mld. Kč. Od roku 2021 tyto tržby opět rostly až do roku 2023. V posledních dvou letech však opět zaznamenaly meziroční pokles, v roce 2025 činil tento pokles tržeb z prodeje vlastních výrobků a služeb průmyslové povahy 4,0 % a hodnota tržeb v tomto roce činila v našem kraji 47 mld. Kč.

Pokles tržeb v průmyslu zaznamenala ve sledovaném období většina regionů Česka, v našem kraji bylo toto snížení čtvrté největší. Navýšení těchto tržeb vykázaly pouze průmyslové podniky v Plzeňském, Ústeckém, Středočeském, Olomouckém kraji

[1] Podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji.

a v hl. městě Praze. Nejvyšší nárůst tržeb vykázaly průmyslové podniky v Plzeňském kraji (o 6,3 %), druhou nejvyšší příčku pomyslného žebříčku obsadil v mezikrajském srovnání Ústecký kraj. Průměrná hodnota tohoto ukazatele za celé Česko doznala mírný meziroční pokles o 0,5 %. Na celorepublikových tržbách se průmysl našeho kraje podílel pouze 1,0 %, tedy obdobně jako v předcházejících letech.

Počet zaměstnanců v průmyslových podnicích v kraji doznal třetí největší pokles v celém Česku.

V roce 2025 pracovalo ve velkých průmyslových podnicích se sídlem v Karlovarském kraji celkem 13 702 zaměstnanců, ve srovnání s předchozím rokem to bylo o 7,4 % méně. V mezikrajském srovnání zaznamenaly pokles počtu těchto zaměstnanců téměř všechny regiony Česka kromě Ústeckého a Plzeňského kraje a hl. města Prahy, přičemž úbytek zaměstnanců v průmyslových podnicích Karlovarského kraje byl třetí největší po Libereckém a Královéhradeckém kraji. V celém Česku došlo meziročně k poklesu počtu těchto zaměstnanců o 2,7 %.

Graf 3. 22 Zaměstnanci a tržby podle vybrané převažující činnosti zpracovatelského průmyslu v Karlovarském kraji (podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji)

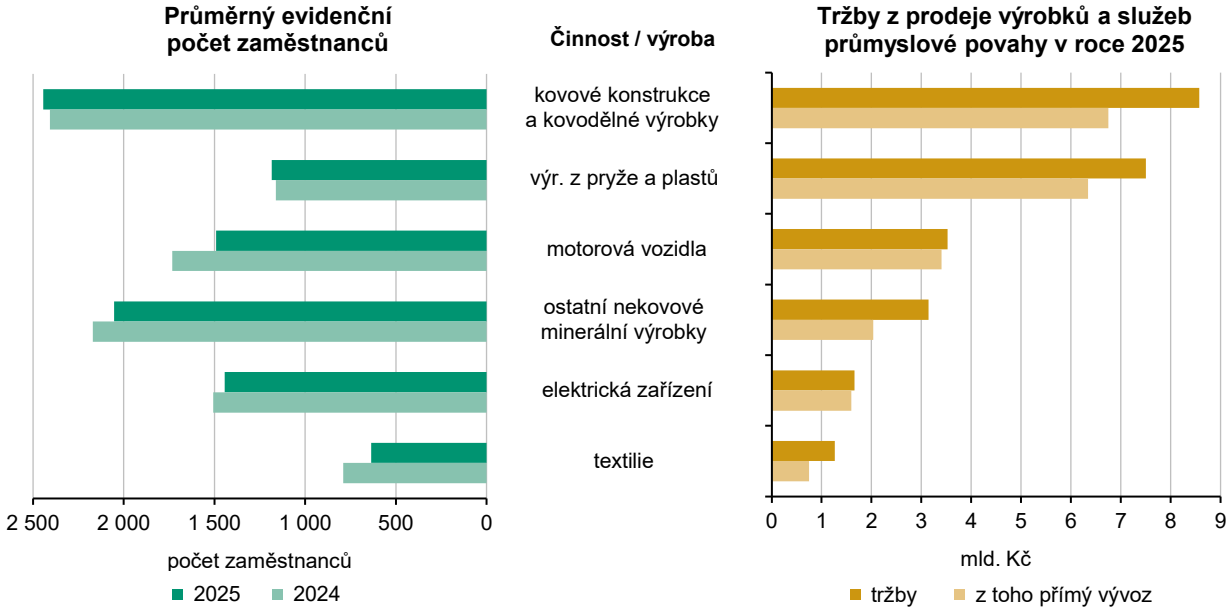

Nejnižší průměrná hrubá měsíční mzda ve velkých průmyslových podnicích.

Průměrná hrubá měsíční mzda ve velkých průmyslových podnicích stoupla ve všech regionech Česka bez výjimky. Náš kraj vykázal nárůst o 6,0 % na 45 125 Kč. Jedná se o nejnižší mzdu v průmyslových podnicích mezi všemi kraji Česka. Nejvyšší meziroční nárůst mezd zaznamenali zaměstnanci průmyslových podniků v Kraji Vysočina (o 7,0 % na 47 679 Kč). V celém Česku vzrostly průměrné mzdy v průmyslových podnicích o 6,4 % na 52 623 Kč.

Dlouhodobě nejnižší produktivita práce mezi regiony Česka.

Produktivita práce, která je vyjádřena jako hodnota tržeb z prodeje vlastních výrobků a služeb průmyslové povahy na jednoho zaměstnance, zaznamenala v našem kraji ve srovnání s předcházejícím rokem meziroční nárůst o 3,6 % a činila 3,4 mil. Kč. Hodnota tohoto ukazatele se meziročně zvýšila téměř ve všech regionech Česka s výjimkou Moravskoslezského a Pardubického kraje. Nárůst produktivity práce v Karlovarském kraji byl přitom čtvrtý největší po Plzeňském, Královéhradeckém a Olomouckém kraji. Ačkoliv produktivita práce v našem kraji vykazuje dlouhodobě rostoucí trend, stále platí, že je nejnižší ze všech regionů Česka. V roce 2025

nedosahovala na celorepublikový průměr o 2,9 mil. Kč. Nejvyšší produktivitu práce, třikrát vyšší než náš kraj, vykazoval v roce 2025 Středočeský kraj.

Energetika

Meziroční nárůst výroby elektřiny poprvé po třech letech propadu.

Z dat Energetického regulačního úřadu vyplývá, že v roce 2025 vyrobily elektrárny v Karlovarském kraji celkem 1 520,4 GWh elektřiny (brutto), ve srovnání s předcházejícím rokem tak výroba elektřiny zaznamenala nárůst o 14,5 %. Tento nárůst je první po pravidelném výrazném propadu výroby elektřiny v našem kraji v předchozích třech letech. V roce 2025 se elektrárny v našem kraji podílely na výrobě elektřiny v celém Česku pouhými 2,0 % a tento podíl se ve srovnání s přechozím rokem o 0,2 procentního bodu zvýšil.

Graf 3. 23 Výroba elektřiny brutto[1)] podle technologie elektráren v roce 2025

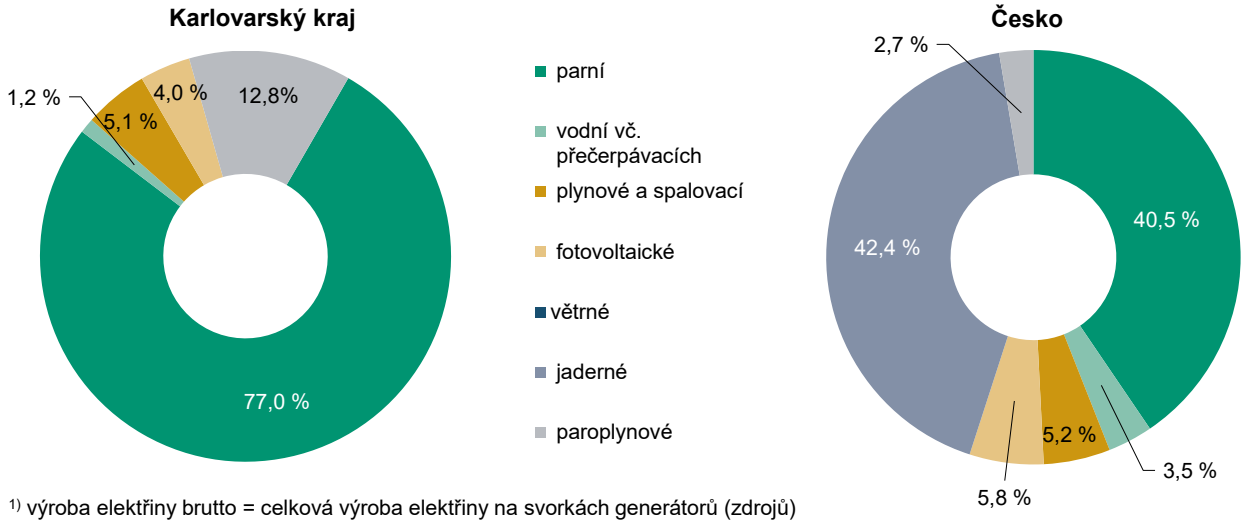

[1)] výroba elektřiny brutto = celková výroba elektřiny na svorkách generátorů (zdrojů)

Zdroj: Energetický regulační úřad

Většinu elektrické energie v kraji vyrábí parní elektrárny.

Většinu energie (70,9 %) v Karlovarském kraji vyrobily v roce 2025 parní elektrárny (1 078,4 GWh), objem elektrické energie vyrobené v těchto elektrárnách tak zaznamenal oproti předcházejícímu roku nárůst o 13,0 %. V rámci celé Česka patří náš kraj k regionům s největším podílem elektrické energie vyrobené v tomto typu elektráren (vyšší podíl vykazují pouze Jihomoravský a Královéhradecký kraj) a celorepublikový průměr převyšuje o 30,8 procentního bodu.

Větrné elektrárny v roce 2025 vyprodukovaly 8,9 % veškeré elektrické energie v našem kraji (120,3 GWh). Podíl elektrické energie vyrobené větrnými elektrárnami byl v roce 2025 ve většině krajů Česka pouze marginální, průměrně v celém Česku činil jen 0,9 %. Naprosto výjimečná byla situace v Libereckém kraji, kde byl podíl takto vyrobené elektřiny více než pětinový. Karlovarský kraj zaujímal druhou příčku pomyslného žebříčku a následoval Olomoucký kraj s podílem 7,2 %.

Významnější byl také objem elektrické energie vyrobené paroplynovými elektrárnami (178,6 GWh, tj. 11,7 % vyrobené elektrické energie v kraji). Paroplynové elektrárny vyrábějí v rámci celého Česka elektrickou energii pouze ve třech regionech. Jsou to kromě našeho kraje ještě Jihomoravský a Ústecký kraj. V celém Česku činil podíl takto vyrobené energie pouze 2,6 %.

Graf 3. 24 Instalovaný výkon a výroba elektřiny podle technologie elektráren v Karlovarském kraji v roce 2025

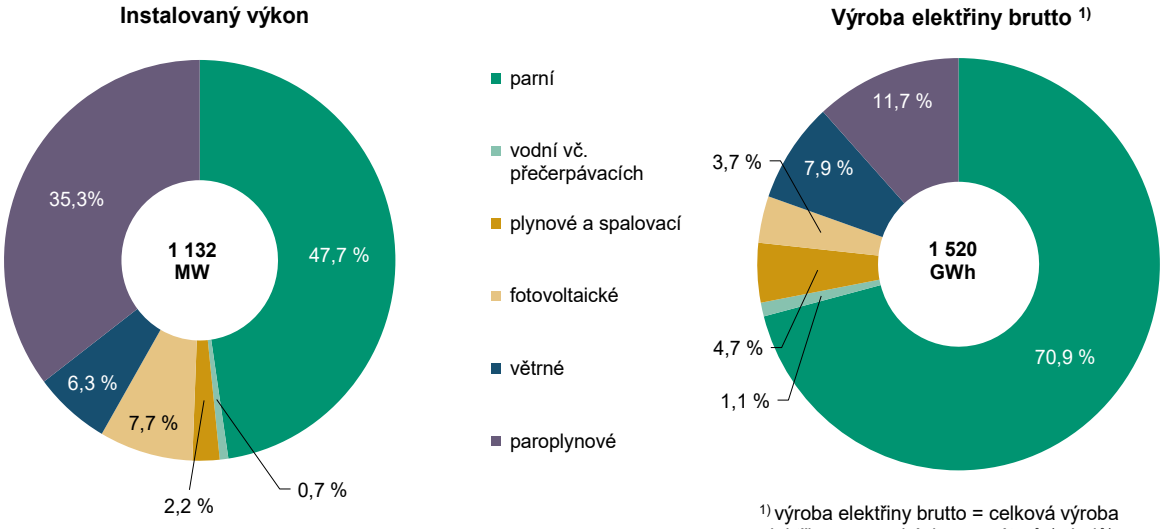

Zdroj: Energetický regulační úřad

[1] výroba elektřiny brutto = celková výroba elektřiny na svorkách generátorů (zdrojů)

Spotřeba elektřiny se v našem kraji meziročně zvýšila.

Spotřeba elektrické energie v Karlovarském kraji v roce 2025 činila 1 543,3 GWh, což bylo o 3,9 % více než v předchozím roce. Současně to představuje 2,7 % celorepublikové spotřeby elektrické energie. Nárůst spotřeby elektřiny ve srovnání s předchozím rokem zaznamenaly téměř všechny kraje Česka s výjimkou Ústeckého kraje. Také v celém Česku došlo k mírnému meziročnímu nárůstu spotřeby elektrické energie, a to o 1,8 %. Na meziročním nárůstu spotřeby elektřiny v našem kraji se podílela zvýšená spotřeba elektrické energie téměř ve všech odvětvích s výjimkou průmyslu a stavebnictví.

Graf 3. 25 Spotřeba elektřiny netto[1)] podle odvětví spotřeby v roce 2025

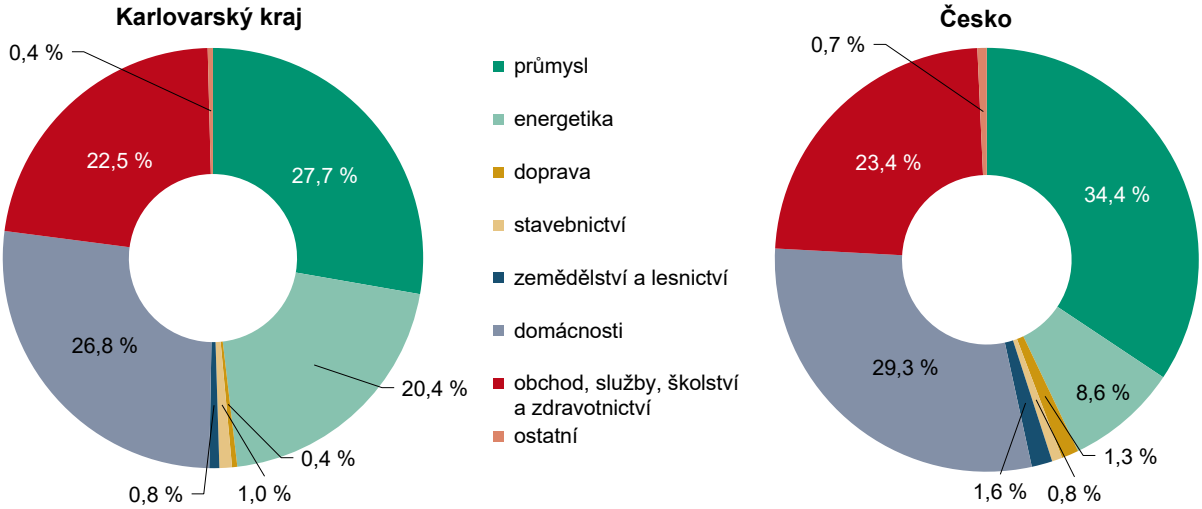

[1] spotřeba elektřiny netto = spotřeba elektřiny v odběrných místech provozovatelů regionálních distribučních soustav a spotřeba subjektů přímo napojených na danou výrobu

Zdroj: Energetický regulační úřad

Nejvíce elektrické energie v Karlovarském kraji se ve sledovaném roce spotřebovalo v průmyslu (27,7 %) a další více než čtvrtina (26,8 %) v domácnostech. Vysokou spotřebu elektřiny vykázaly také oblast obchodu, služeb, školství a zdravotnictví (22,5 %) a energetiky (20,4 %).

Spotřeba elektřiny v domácnostech zaznamenala nejvyšší nárůst mezi všemi kraji Česka.

Spotřeba elektřiny (netto) v domácnostech na 1 obyvatele v Karlovarském kraji v roce 2025 činila 1 415,5 kWh, pohybovala se pod průměrem Česka (1 529,4 kWh) a v mezikrajském srovnání obsadila šestou nejnižší příčku pomyslného žebříčku. Nižší spotřebu elektřiny v domácnostech na 1 obyvatele vykázaly v roce 2025 domácnosti v hl. městě Praze, Moravskoslezském, Jihomoravském, Olomouckém a Zlínském kraji. Meziroční nárůst spotřeby elektrické energie zaznamenaly všechny regiony Česka bez výjimky, v Karlovarském kraji činil tento nárůst 9,3 % a byl tak nejvyšší mezi všemi kraji. V celém Česku se spotřeba elektřiny zvýšila o 6,5 %.

Spotřeba zemního plynu (netto) v domácnostech na 1 odběratele v Karlovarském kraji v roce 2025 činila 562,8 m^3. Ve srovnání s předcházejícím rokem tak doznala nárůst o 11,0 %. Podobné navýšení vykázaly téměř všechny regiony Česka, pouze v hl. městě Praze doznala tato spotřeba nižší nárůst než v ostatních regionech (o 1,9 %).

Stavebnictví, stavební povolení

Základní stavební výroba zaznamenala meziroční nárůst.

Základní stavební výroba stavebních podniků s 50 a více zaměstnanci sídlících v kraji zaznamenala v roce 2025 ve srovnání s předchozím rokem nárůst o 17,9 % na 1 356 mil. Kč. K menšímu či většímu zvýšení základní stavební výroby došlo ve sledovaném období ve všech regionech Česka bez výjimky. V Karlovarském kraji byl tento nárůst pátý nejvyšší a celorepublikový průměr převyšoval o 8,5 procentního bodu.

Graf 3. 26 Stavební práce "S" provedené na území Karlovarského kraje

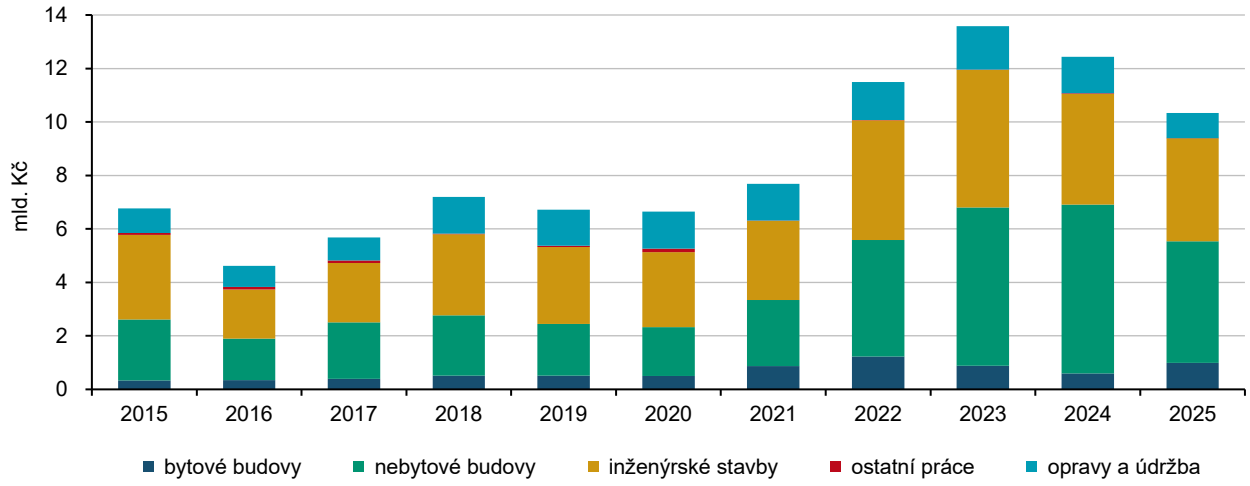

Objem pozemního stavitelství se zvýšil téměř o třetinu.

Navýšení objemu základní stavební výroby v našem kraji bylo způsobeno téměř třetinovým nárůstem pozemního stavebnictví (o 30,0 % na 1 117 mil. Kč), inženýrské stavitelství zaznamenalo naopak meziroční čtvrtinový pokles na 205 mil. Kč. Pozemní stavitelství přitom představuje tři čtvrtiny objemu základní stavební výroby v kraji.

Počet zaměstnanců ve stavebnictví doznal výrazný meziroční pokles.

I přes nárůst základní stavební výroby v roce 2025 se průměrný počet zaměstnanců ve stavebnictví oproti předchozímu roku výrazně snížil, a to o 17,1 % na 568 zaměstnanců. Karlovarský kraj tak byl jedním z devíti regionů, kde počet zaměstnaných ve stavebních podnicích doznal meziroční pokles a současně zde byl tento pokles největší. V celém Česku došlo naopak k velmi mírnému nárůstu průměrného počtu zaměstnanců ve stavebnictví o 0,3 %. Nejvíce (o 10,9 %) se navýšil počet těchto pracovníků v Královéhradeckém kraji.

Graf 3. 27 Vydaná stavební povolení podle druhu stavby v Karlovarském kraji

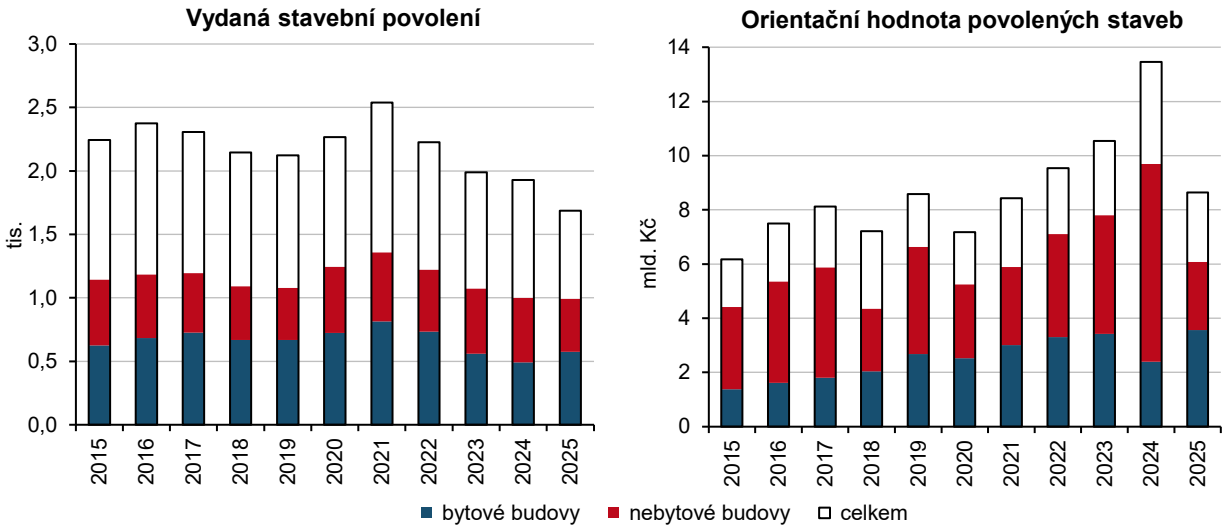

Počet stavebních povolení se v kraji meziročně snížil.

Stavební úřady vydaly v roce 2025 na území Karlovarského kraje celkem 1 687 stavebních povolení, což představuje meziroční pokles o 12,5 %. Ve srovnání s předchozím rokem došlo ke snížení počtu vydaných stavebních povolení ve všech regionech Česka bez výjimky, v našem kraji byl tento pokles sedmý největší (společně se Zlínským krajem). Průměrně v celém Česku se počet vydaných stavebních povolení meziročně snížil o 14,5 %.

Stavební práce "S" podle místa stavby v krajích v letech 2020 až 2025

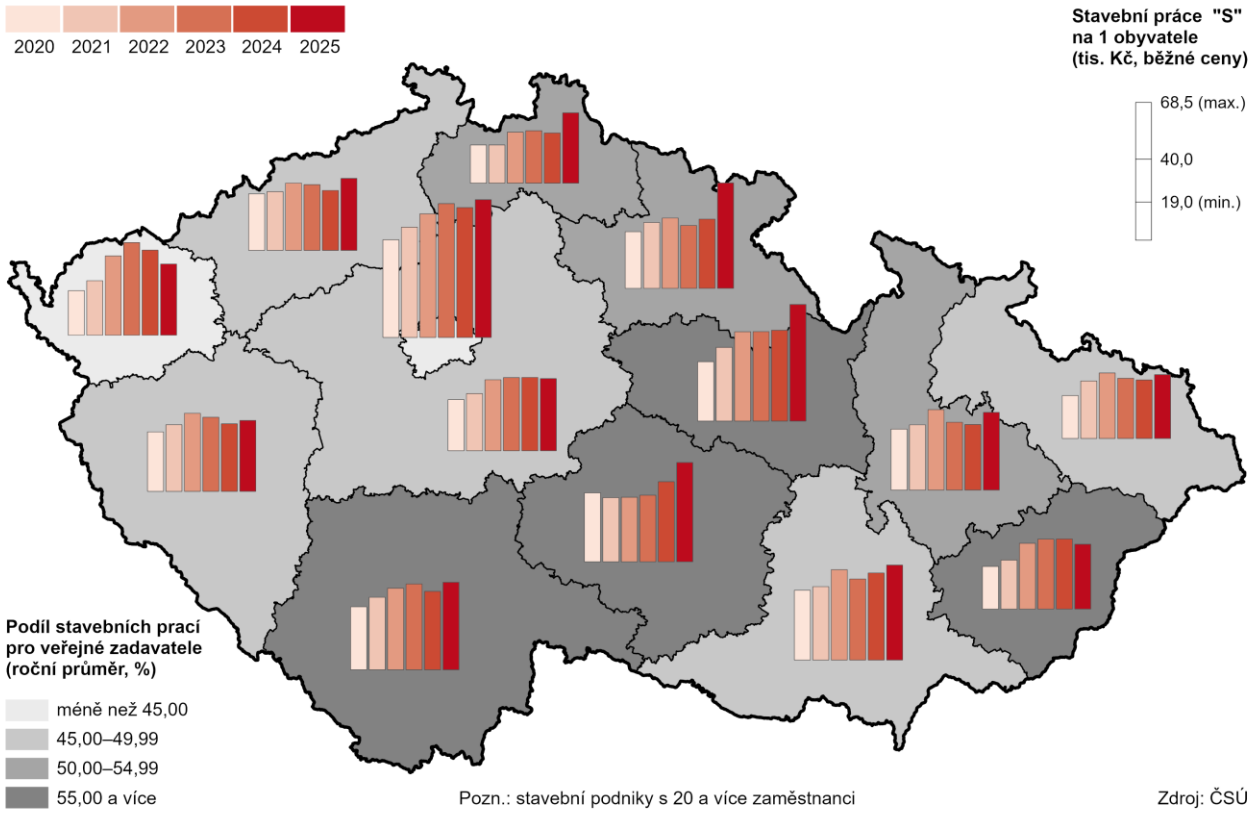

Pozn.: stavební podniky s 20 a více zaměstnanci

Zdroj: ČSÚ

Snížení počtu vydaných stavebních povolení způsobeno zejména nízkou výstavbou inženýrských staveb.

Pokles počtu vydaných stavebních povolení v roce 2025 v našem kraji byl způsoben meziročním čtvrtinovým propadem počtu stavebních povolení vydaných na výstavbu inženýrských staveb a také nižší výstavbou nebytových budov, a to jak na výstavbu nových bytových budov, tak i na změny dokončených bytových budov.

Graf 3. 28 Orientační hodnota povolených staveb podle okresů

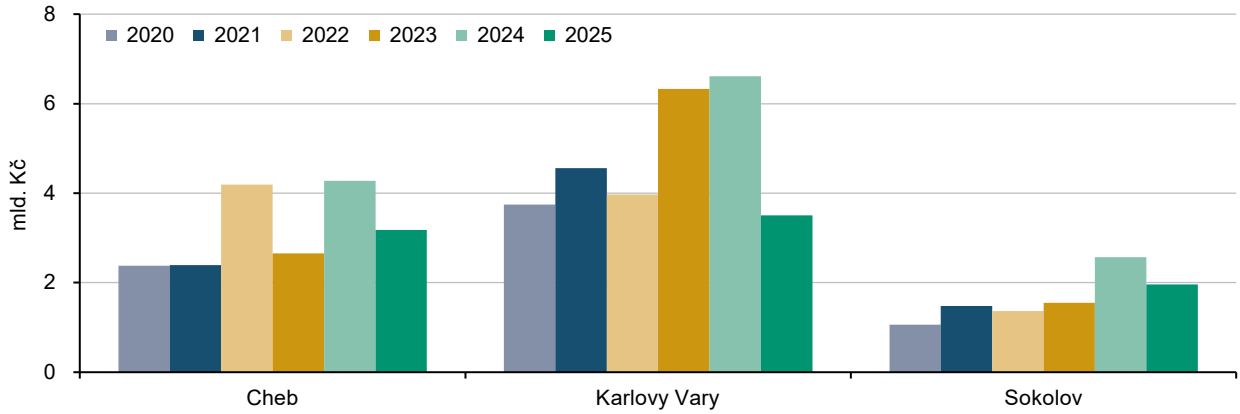

Počty vydaných stavebních povolení poklesly meziročně v okresech Sokolov a Karlovy Vary.

Při pohledu na meziokresní srovnání zjišťujeme, že počty vydaných stavebních povolení zaznamenaly ve srovnání s předcházejícím rokem poměrně výrazný pokles v okresech Sokolov (o 25,1 %) a Karlovy Vary (o 19,9 %). Naopak okres Cheb byl jediným okresem našeho kraje, kde se počet vydaných stavebních povolení ve srovnání s minulým rokem zvýšil, a to o 6,7 %.

Největší pokles orientační hodnoty staveb v našem kraji.

Současně s poklesem stavební aktivity došlo v Karlovarském kraji i ke snížení celkové orientační hodnoty staveb, na které byla stavební povolení vydána, a to dokonce o 35,8 % na 8,6 mld. Kč. K poklesu orientační hodnoty staveb, na které byla vydána stavební povolení srovnání s předchozím rokem došlo téměř ve všech regionech Česka s výjimkou Ústeckého kraje (nárůst o15,6 %), v Libereckém kraji se tato hodnota meziročně nezměnila. Pokles orientační hodnoty v našem kraji byl přitom v celém Česku největší.

Graf 3. 29 Vydaná stavební povolení podle druhu stavby a okresů v roce 2025

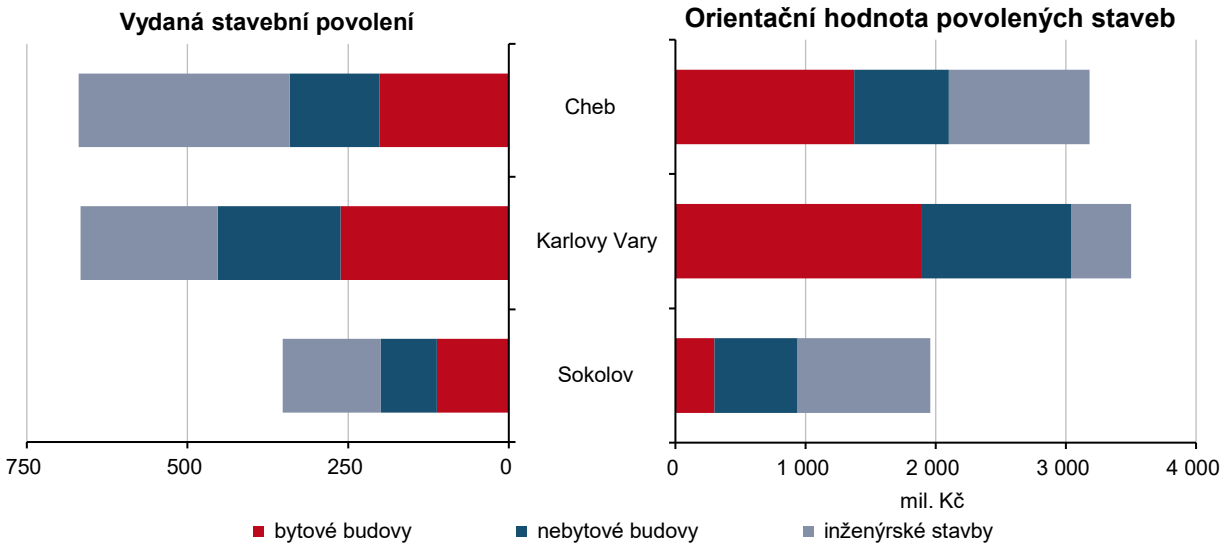

Orientační hodnota staveb, na které byla vydána stavební povolení, doznala pokles ve všech okresech našeho kraje bez výjimky. Nejvíce se snížila předpokládaná hodnota staveb v okrese Karlovy, a to téměř o polovinu. Poměrně výrazný pokles ale zaznamenala i orientační hodnota staveb v okresech Cheb (o 25,5 %) a Sokolov (o 23,8 %).

Průměrná hodnota na jedno stavební povolení meziročně poklesla o čtvrtinu.

Průměrná orientační hodnota na jedno stavební povolení vydané v našem kraji dosáhla v roce 2025 celkem 5 123 tis. Kč. Ve srovnání s minulým rokem se tak hodnota jedné plánované stavby významně snížila, a to více než čtvrtinu (o 26,6 %, tj. o 1 857 tis. Kč). Na průměrnou orientační hodnotu na jedno stavební povolení v Česku nedosáhl v roce 2025 Karlovarský kraj o 3 047 tis. Kč a současně byla v mezikrajském srovnání tato hodnota čtvrtá nejnižší po Libereckém, Pardubickém a Jihočeském kraji.

Z okresů Karlovarského kraje vykázal nejvyšší hodnotu na jedno stavební povolení okres Sokolov (5 563 tis. Kč). Ve srovnání s předchozím rokem zaznamenala její výše mírný nárůst o 1,8 %. Naopak nejlevněji vyšlo v rámci kraje stavební povolení v okrese Cheb s průměrnou orientační hodnotou 4 756 tis. Kč. V tomto okrese současně došlo k výraznému, téměř třetinovému, poklesu průměrné orientační hodnoty na jedno stavební povolení. Největší snížení orientační hodnoty na jedno stavební povolení evidovaly stavební úřady v okrese Karlovy Vary, kde tato hodnota meziročně poklesla na 5 258 tis. Kč.

Bytová výstavba

Počet zahájených bytů se v našem kraji meziročně zvýšil více než o polovinu.

V Karlovarském kraji byla v roce 2025 zahájena výstavba 858 bytů, což je o 310, tj. o 56,6 % bytů více než v roce předcházejícím. Náš kraj tak byl jedním z osmi regionů Česka, kde se výstavba zahájených bytů meziročně zvýšila. Toto navýšení bylo nejvyšší v republice. Naopak v celém Česku byla zahájena výstavba o 2,2 % méně bytů než v předchozím roce.

Graf 3. 30 Bytová výstavba v Karlovarském kraji

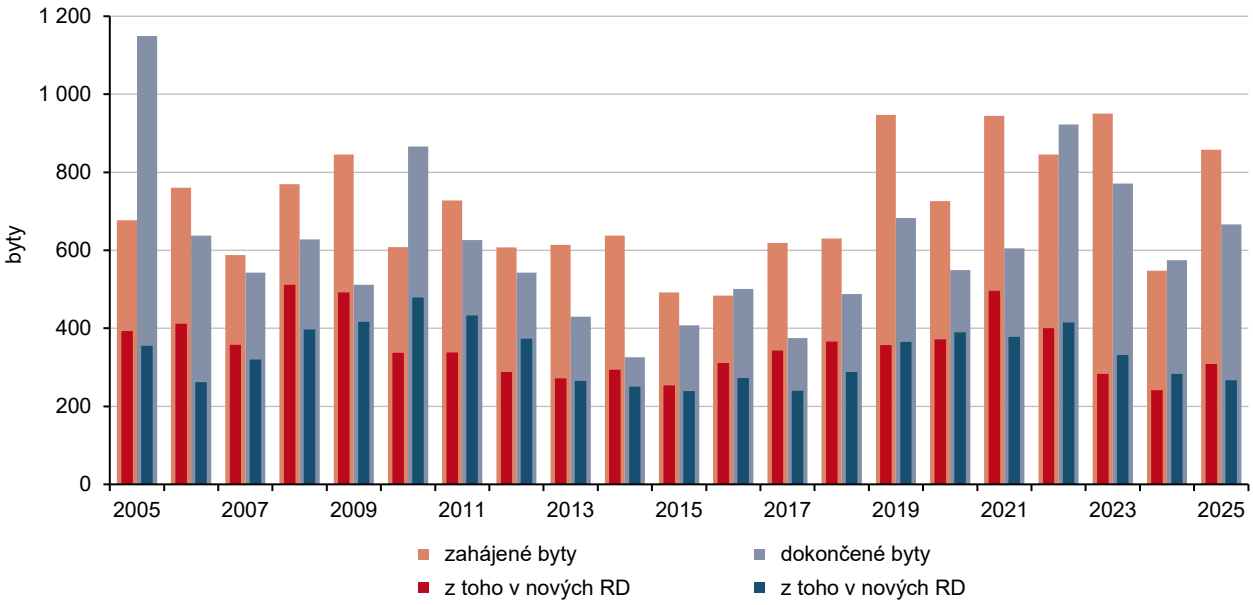

Z celkového počtu zahájených bytů v našem kraji tvořila většinu (73,8 %) nová výstavba a na změnu již dokončených staveb připadlo 26,2 % nově zahájené bytové výstavby. Ze zahájených bytů v našem kraji připadala více než třetina na byty

v nových rodinných domech (36,0 %), téměř dvě pětiny na byty v nových bytových domech (37,5 %) a pouze 1,5 % na byty v nebytových budovách.

Šestý nejvyšší počet zahájených bytů na 1 000 obyvatel.

Ukazatel počtu zahájených bytů na 1 000 obyvatel dosáhl v našem regionu v roce 2025 hodnoty 2,94, což je v celorepublikovém srovnání šestá nejvyšší hodnota a oproti průměru Česka (3,29 bytu) je nižší o 0,35 bytu. Více bytů v přepočtu na 1 000 obyvatel regionu bylo zahájeno v hl. městě Praze, Jihočeském, Jihomoravském, Středočeském a Královéhradeckém kraj. Naopak nejnižší hodnotu tohoto ukazatele vykázal Moravskoslezský kraj, kde byla zahájena výstavba necelých dvou bytů na 1 000 obyvatel středního stavu (1,65 bytu).

Bytová výstavba v krajích v letech 2001 až 2025

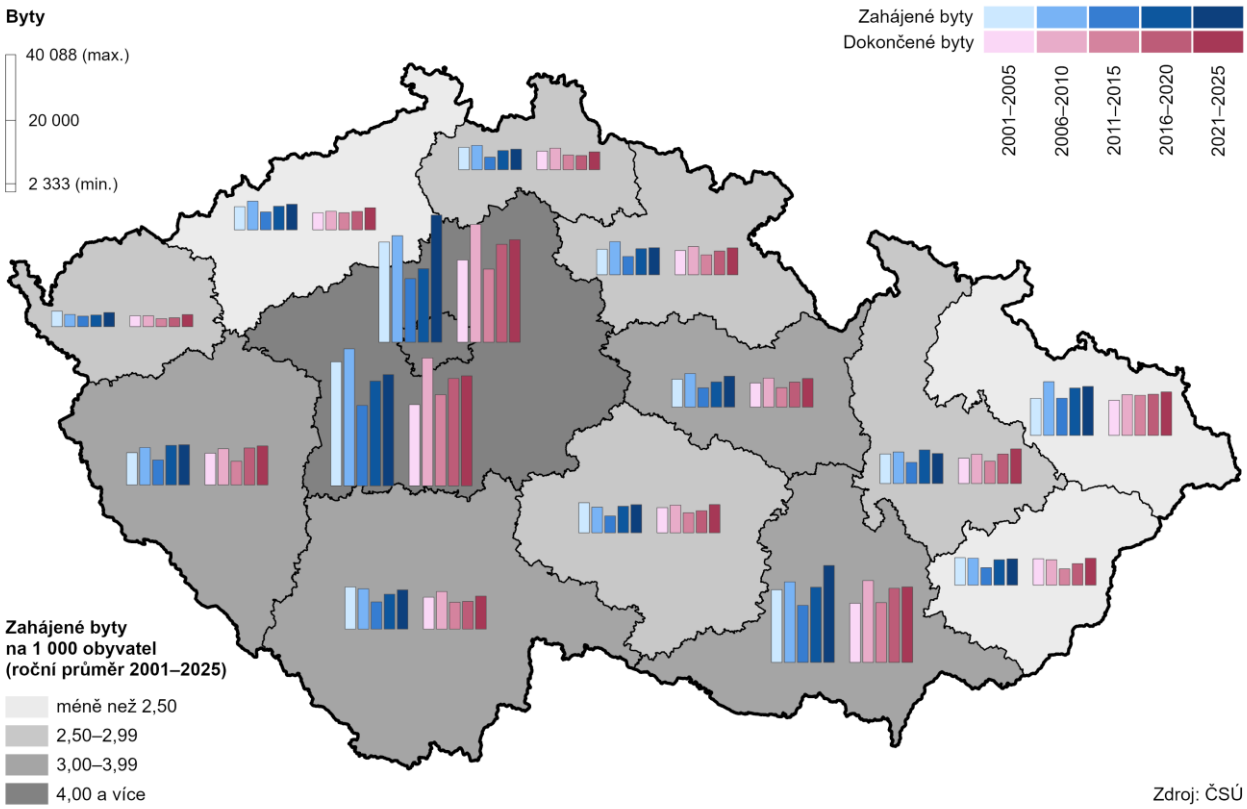

Nejvyšší nárůst zahájené bytové výstavby v okrese Cheb.

Nárůst bytové výstavby v našem kraji byl způsoben především více než dvojnásobným meziročním zvýšením počtu zahájených bytů v okrese Cheb a také výrazným nárůstem nově zahájené bytové výstavby v okrese Karlovy Vary (o 43,3 %). U zbývajícího sokolovského okresu došlo naopak k poklesu počtu zahájených bytů ve srovnání s předcházejícím rokem, a to o 28,6 %.

Třetí nejnižší nárůst počtu dokončených bytů v mezikrajském srovnání.

V kraji bylo v roce 2025 dokončeno celkem 648 bytů, což představuje ve srovnání s předcházejícím obdobím nárůst o 73 bytů, tj. o 12,7 %. V celorepublikovém srovnání došlo k menšímu či většímu nárůstu dokončené bytové výstavby ve většině krajů s výjimkou hl. města Prahy, Pardubického a Olomouckého kraje, v Karlovarském kraji byl tento nárůst třetí nejnižší. V celém Česku se počet dokončených bytů meziročně zvýšil o 10,4 %.

Navýšení dokončené bytové výstavby v našem kraji bylo způsobeno meziročním více než dvojnásobným nárůstem dokončených bytů, kterými došlo ke změně již dokončených staveb.

Z okresů Karlovarského kraje vykázaly významný meziroční nárůst dokončené bytové výstavby okresy Sokolov a Karlovy Vary, kde se tato výstavba zvýšila o více než polovinu (o 58,3 %; resp. o 56,1 %). Naopak v okrese Cheb zaznamenal počet dokončených bytů meziroční pokles téměř o třetinu (o 30,2 %).

Intenzita bytové výstavby se pohybuje dlouhodobě pod průměrem Česka.

S hodnotou 2,22 intenzity bytové výstavby, tj. počtem dokončených bytů na 1 000 obyvatel, obsadil Karlovarský kraj v celorepublikovém srovnání třetí nejnižší pozici po Ústeckém a Moravskoslezském kraji a dlouhodobě se pohybuje pod úrovní republikového průměru (3,07). Tradičně vyšší hodnotu tohoto ukazatele zaznamenali Středočeský kraj a hl. město Praha.

Ceny nemovitostí

Ceny nemovitostí dlouhodobě rostou, přičemž tempo růstu cen a jejich výše je ovlivňována mnoha různými faktory. Mezi ty, které mají na tuto oblast největší vliv, patří zejména aktuální tržní situace na určitém území, velikost nabídky nemovitostí, úrokové sazby, inflace nebo dostupnost hypoték. Od roku 2019 využívá Český statistický úřad jako zdroj dat pro tento druh cen údaje Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního (ČÚZK). Pro účely mapování cen nemovitostí v Karlovarském kraji vydává pravidelně Český statistický úřad publikaci Ceny nemovitostí, přičemž poslední vydání je z července roku 2026 a obsahuje data za období let 2023 až 2025.

Graf 3. 31 Indexy cen nemovitostí v Karlovarském kraji a Česku bez Prahy (průměr roku 2015 = 100)

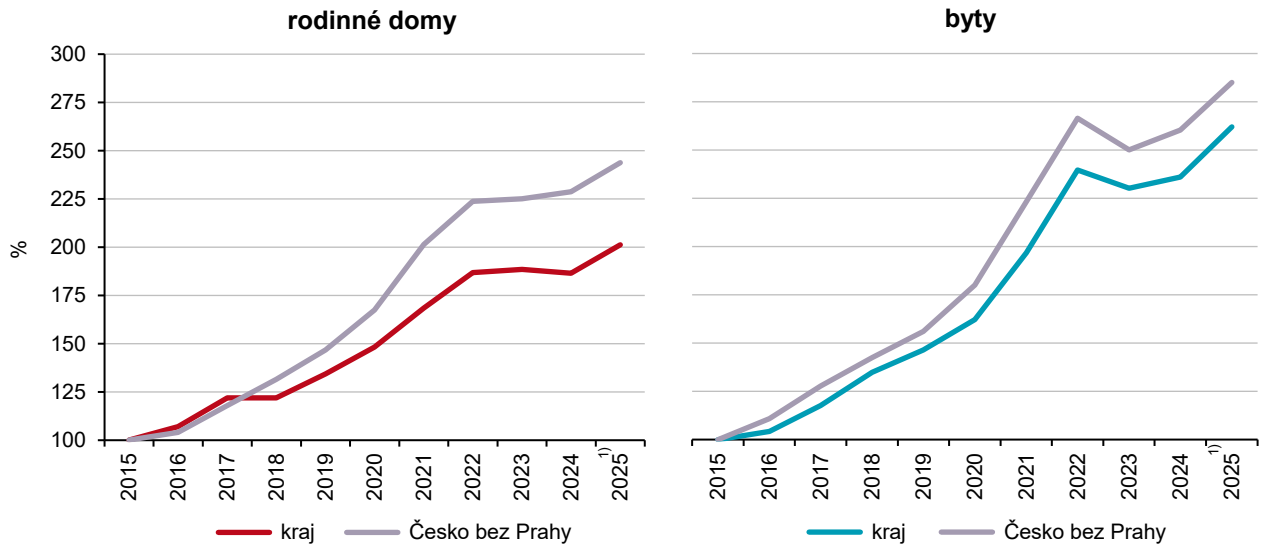

1) údaje za rok 2025 jsou předběžné

Zdroj: Český úřad zeměměřický a katastrální

Nejnižší hodnota úhrnného indexu cen bytů v mezikrajském srovnání…

Úhrnný index cen bytů o základu roku 2015 = 100 dosáhl v roce 2025 v Karlovarském kraji hodnoty 261,9 %, zaznamenal tak ve srovnání s předcházejícím rokem meziroční nárůst o 25,9 procentního bodu. V mezikrajském srovnání jde o nejnižší hodnotu úhrnného indexu cen v celém Česku, která se pohybuje dokonce 23,2 procentního bodu pod celorepublikovým průměrem (průměr

Česka = 285,1 %). Naopak nejvyšší hodnotu tohoto indexu, vysoko přesahující průměr Česka, vykázal v roce 2025 Ústecký kraj (375,9 %).

… stejně jako úhrnný index cenové hladiny rodinných domů v našem regionu.

Při pohledu na úhrnný index cenové hladiny rodinných domů se stejným základem roku 2015 (rok 2015=100) je také patrný meziroční nárůst, a to o 14,6 procentního bodu (ze 186,6 % v roce 2024 na 201,2 % v roce 2025). I přes tento meziroční nárůst je však úhrnný index cen rodinných domů v Karlovarském kraji v mezikrajském srovnání nejnižší a nachází se hluboko pod celorepublikovým průměrem (průměr Česka = 239,6 %).

Průměrné kupní ceny rodinných domů a bytů v okresech v období let 2023–2025

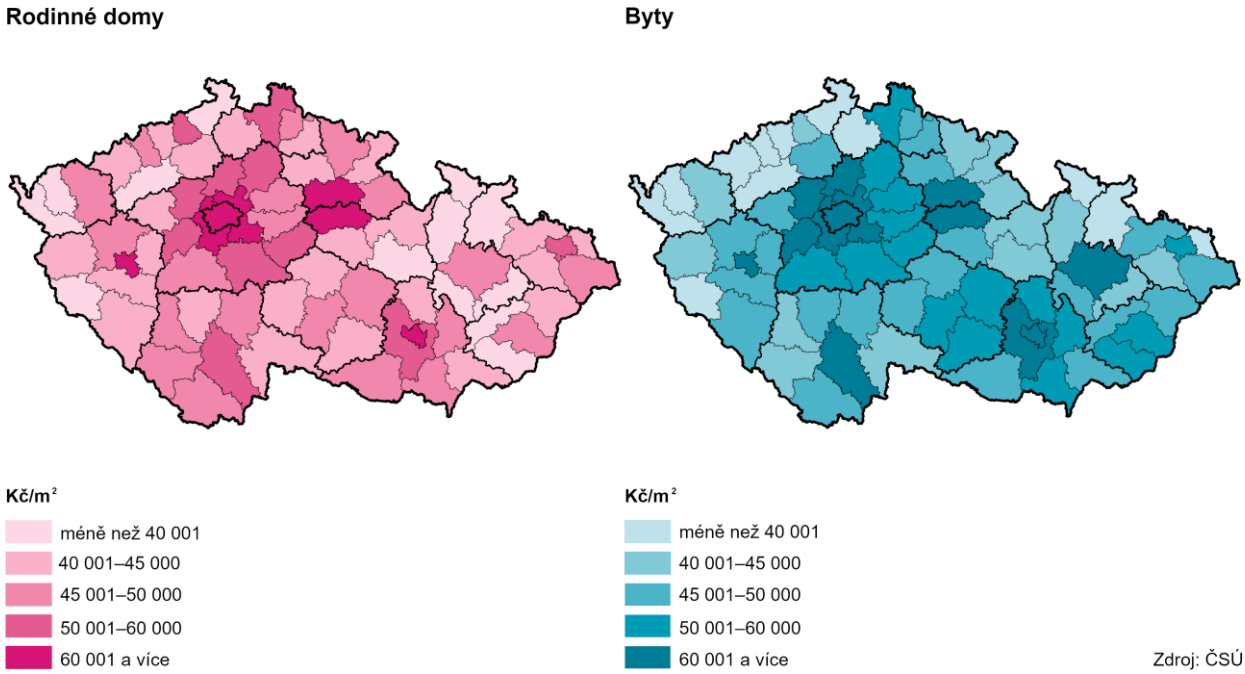

Nejnižší průměrná kupní cena bytu v období let 2023 až 2025 v mezikrajském srovnání …

Ve tříletém období 2023 až 2025 vzrostla v Karlovarském kraji průměrná kupní cena bytu na úroveň 37 817 Kč/m^2. V mezikrajském srovnání se jednalo o nejnižší kupní cenu bytů, která se pohybovala hluboko pod celorepublikovým průměrem Česka (65 553 Kč/m^2) a představovala pouze 57,7 % jeho hodnoty. Náš region tak již druhý rok po sobě převzal dlouhodobé prvenství nejnižší průměrné kupní ceny bytů od Ústeckého kraje, jehož průměrná kupní cena bytů je nyní po našem regionu druhá nejnižší (38 148 Kč/m^2). Naopak nejdražší byty bylo možné pořídit tradičně v hl. městě Praze a v Jihomoravském kraji, kde se 1 m^2 kupoval v průměru za 118 242 Kč/m^2; resp. za 73 786 Kč/m^2. Nárůst průměrné kupní ceny bytu v tříletím období let 2023 až 2025 oproti předchozímu tříletému období činil v Karlovarském kraji 6,4 %.

… a nejnižší hodnota průměrné kupní ceny rodinného domu za m^2.

Průměrná kupní cena rodinného domu v Karlovarském kraji dosahovala ve tříletém období 2023 až 2025 výše 40 406 Kč/m^2. V mezikrajském srovnání jde o nejnižší hodnotu, jež se pohybuje 12 150 Kč/m^2 pod průměrem Česka (52 556 Kč/m^2). Průměrná kupní cena rodinného domu v našem kraji doznala v posledním

hodnoceném tříletém období oproti předchozímu tříletému období let 2022 až 2024 nárůst o 4,6 %.

Nejvyšší průměrnou kupní cenu bytu zaznamenal tradičně okres Karlovy Vary.

V Karlovarském kraji dosáhla v letech 2023 až 2025 průměrná kupní cena bytu nejvyšší úrovně tradičně v okrese Karlovy Vary, ve kterém se kupoval 1 m^2 bytové jednotky průměrně za 42 251 Kč. Naopak nejnižší úrovně dosáhl tento ukazatel v okrese Sokolov, ve kterém bylo možné pořídit 1 m^2 bytového prostoru v průměru za 29 860 Kč. Při analýze průměrné kupní ceny bytu podle velikostních skupin obcí je patrné, že nejnižší hodnoty těchto cen zaznamenaly obce do 2 000 obyvatel (30 389 Kč/m^2), naopak nejvyšší částky zaplatili kupující v okresních městech, tj. v obcích s počtem obyvatel v rozmezí 10 000–49 999, a to v průměru 39 674 Kč/m^2.

V okrese Karlovy Vary se prodávaly za nejvyšší průměrnou kupní cenu i rodinné domy.

Z dostupných dat dále vyplývá, že rodinné domy se v našem kraji v letech 2023 až 2025 prodávaly za nejvyšší průměrnou kupní cenu v okrese Karlovy Vary, a to za 45 897 Kč/m^2. Naopak nejnižší průměrnou kupní cenu rodinných domů vykázal ve sledovaném období okres Sokolov (38 162 Kč/m^2). Zaměříme-li se na vztah výše kupní ceny a velikosti obcí, ve kterých se rodinné domy kupovaly, zjistíme, že nejvyšší průměrná kupní cena byla zaznamenána ve všech třech okresních městech našeho regionu (43 951 Kč/m^2), zatímco nejnižší hodnoty dosahovala u obcí s počtem obyvatel v rozmezí 2 000–9 999 (38 244 Kč/m^2).

Doprava

Dvě třetiny silniční sítě tvoří silnice III. třídy.

Silniční síť v našem kraji tvořilo v roce 2025 celkem 2 056 km silnic a dálnic, z toho silnice I., II. a III. třídy činily 2 019 km a dálnice z Karlových Varů do Chebu, nově otevřená v roce 2016, je dlouhá 37 km. Dvě třetiny silniční sítě Karlovarského kraje tvoří silnice III. třídy (66,0 %), silnic II. třídy je téměř čtvrtina (23,0 %), komunikace I. třídy se podílejí 9,1 % a dálnice 1,8 %.

Jedna z nejnižších hustot silniční sítě v celém Česku.

Pokud přepočteme délku silnic na rozlohu kraje v km^2, zjistíme hustotu pokrytí silnicemi. Hustota silniční sítě v Karlovarském kraji je jedna z nejnižších v celém Česku (bez hl. města Prahy), a to 621 km/km^2, nižší hustotu pokrytí silnicemi vykazují pouze kraj Zlínský, Jihočeský a Jihomoravský. Naopak nejhustší silniční síť mají ve Středočeském, Pardubickém a Ústeckém kraji.

Rostoucí trend počtu osobních automobilů stále trvá.

V našem kraji bylo k 31. 12. 2025 zaregistrováno více než 178,3 tisíc osobních automobilů, což představuje mírný meziroční nárůst o 1,4 %. Toto navýšen je nejnižší mezi všemi kraji Česka (společně s Moravskoslezským krajem). Již od roku 2001 můžeme sledovat dlouhodobý rostoucí trend počtu osobních automobilů, jejich počet se od tohoto roku zvýšil dokonce o 82,5 %. Meziročního zvýšení doznal také počet motocyklů a nákladních automobilů. Naopak k meziročnímu poklesu došlo u autobusů, tahačů, návěsů a přívěsů.

Poslední data za přepravní výkony máme v současné době k dispozici za rok 2024. Silniční nákladní dopravou se do našeho kraje z jiných krajů v tomto roce dovezlo více zboží než v minulém roce (o 7,8 %, tj. 3 204 tis. t) a více se ho také vyvezlo do jiných krajů (o 3,6 %, tj. 2 599 tis. t). Přeprava zboží v rámci Karlovarského kraje naopak zaznamenala výrazný meziroční pokles o více než třetinu (o 34,1 %), ve sledovaném roce se tak zde přepravilo celkem 6 552 tis. t zboží.

Po železnici se přepravilo z našeho kraje do jiných krajů 2 062 tis. t zboží, objem takto přepraveného zboží se tak zvýšil o 15,8 %. Naopak objem zboží dopraveného železniční dopravou do našeho kraje z jiných krajů zaznamenal poměrně výrazný meziroční pokles o 21,3 % na 569 tis. t. Stejně tak se snížila železniční doprava zboží v rámci našeho kraje (o 15,5 % na 975 tis. t).

Veřejnou hromadnou dopravou se v roce 2024 v našem kraji svezlo 5,6 mil. cestujících, což je o 2,1 % méně než před rokem. Městskou hromadnou dopravu využilo 22 mil. osob, jejich počet tak doznal celkem výrazný meziroční nárůst o 19,6 %. Většina cestujících využila jako prostředek městské hromadné dopravy autobus (93,6 %), jen malý podíl cestoval trolejbusem (6,4 %), který v rámci Karlovarského kraje jezdí pouze v Mariánských Lázních. Po železnici se v rámci kraje přepravilo 2,5 mil. cestujících, jejich počet se ve srovnání s předchozím rokem velmi mírně navýšil (o 0,5 %).

Cestovní ruch

Mírný meziroční nárůst hostů v hromadných ubytovacích zařízeních.

Oblast cestovního ruchu, která je pro Karlovarský kraj klíčová, byla více než kterákoliv jiná ovlivněna covidovou pandemií, jež se velmi negativně podepsala jak na tuzemském, tak i na zahraničním cestování. Údaje o počtu návštěvníků kraje však již od roku 2022 potvrzují postupný návrat ke stavu před pandemií a s ním související opětovné naplňování kapacit ubytovacích zařízení.

Graf 3. 32 Kapacity hromadných ubytovacích zařízení podle krajů v roce 2025

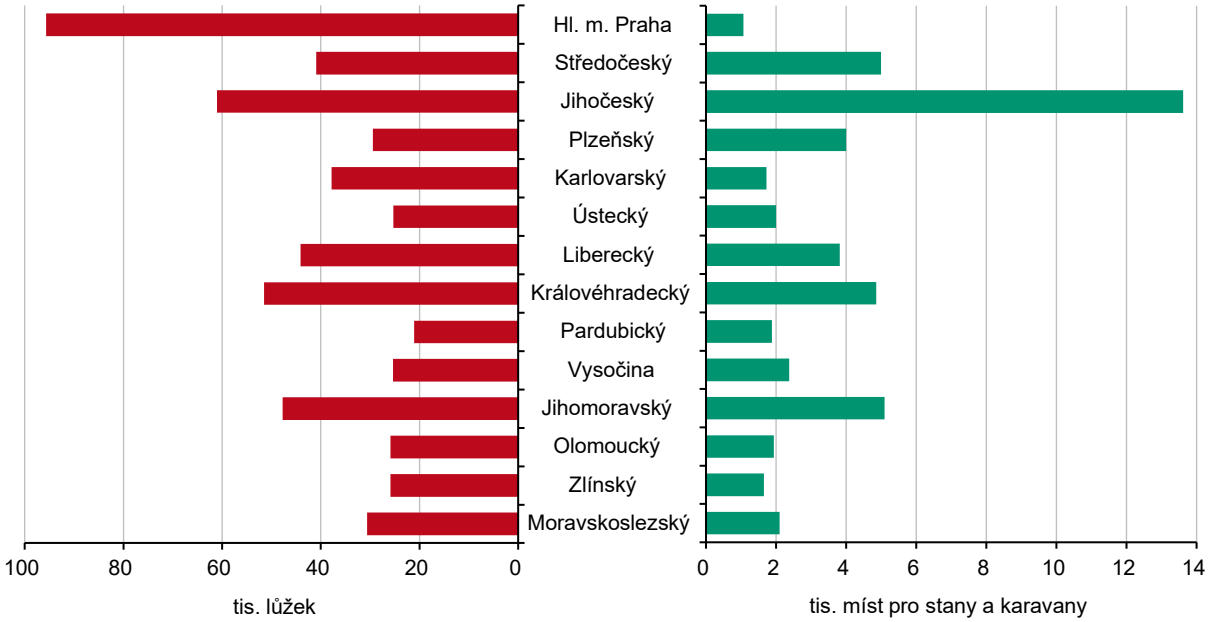

V roce 2025 navštívilo některé z 603 hromadných ubytovacích zařízení v kraji celkem 1 436,9 tis. hostů. Ve srovnání s předcházejícím rokem se tak počet hostů zvýšil, a to o 3,3 %. Toto navýšení bylo šesté nejvyšší mezi všemi kraji Česka (společně s krajem Jihomoravským a Zlínským) a celorepublikový průměr převyšovalo velmi mírně o 0,1 procentního bodu.

Průměrně v celém Česku doznal počet hostů v hromadných ubytovacích zařízeních meziroční nárůst o 3,1 %. Větší či menší navýšení hostů v hromadných ubytovacích zařízeních oproti minulému roku bylo zaznamenáno ve všech krajích Česka bez výjimky, nejvíce přibyli hosté v Olomouckém a Pardubickém kraji (o 8,3 %; resp. 6,4 %).

Druhý nejvyšší počet hostů na 1 000 obyvatel středního stavu.

Přepočítáme-li počet hostů v hromadných ubytovacích zařízeních na 1 000 obyvatel středního stavu, zaujímal náš kraj v roce 2025 s hodnotou tohoto ukazatele 4 921,8 hostů druhé místo pomyslného žebříčku. Více návštěvníků na 1 000 obyvatel středního stavu vykázalo pouze hl. město Praha s 5 917,1 turisty na 1 000 obyvatel. Naopak nejnižší hodnotu tohoto ukazatele zaznamenal Ústecký kraj (819,1 návštěvníků na 1 000 obyvatel).

Nárůst počtu zahraničních i domácích návštěvníků.

Navýšení počtu hostů v hromadných ubytovacích zařízeních Karlovarského kraje v roce 2025 bylo způsobeno jak nárůstem počtu domácích návštěvníku (o 3,5 % na 657,4 tis.), tak i navýšením počtu návštěvníků ze zahraničí (o 3,2 % na 779,5 tis.).

Graf 3. 33 Hosté ubytovaní v hromadných ubytovacích zařízeních podle čtvrtletí v Karlovarském kraji

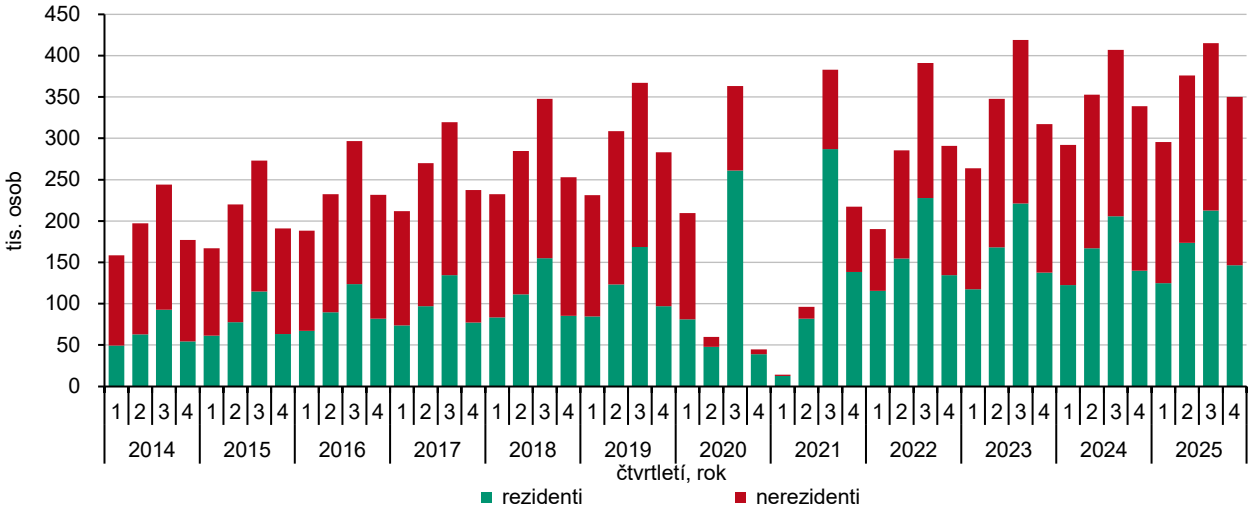

V letech 2020 a 2021 se v důsledku covidové pandemie zcela obrátil poměr domácích a zahraničních hostů v našem regionu. Zatímco až do roku 2019 tvořili mezi návštěvníky pravidelně téměř dvě třetiny hosté ze zahraničí, v roce 2020 jich bylo již jen 36,7 % všech hostů a v roce 2021 se tento podíl ještě snížil, a to dokonce na 26,8 %. Cestovní ruch v Karlovarském kraji tedy v těchto zmiňovaných letech „zachraňovali“ téměř výhradně domácí hosté.

Po uvolnění naprosté většiny restrikcí se již zahraniční návštěvníci do kraje opět vracejí a jejich počty znovu každoročně narůstají. Také se postupně navyšuje jejich podíl mezi všemi návštěvníky Karlovarského kraje. Od roku 2023 je znovu mezi hosty hromadných ubytovacích zařízení našeho kraje pravidelně více než polovina ze zahraničí. V roce 2025 činil tento podíl 54,2 % a byl mezi všemi kraji Česka druhý nejvyšší po hl. městě Praze (81,0 %).

Nejčastějšími zahraničními hosty jsou pravidelně turisté z Německa, v roce 2025 jich do našeho kraje přicestovalo celkem 509,9 tis. (tj. téměř dvě třetiny všech zahraničních hostů). Poměrně významný byl také počet návštěvníků ze Slovenska (26,9 tis.), turistů z Ukrajiny přijelo 23,2 tis. Další velmi početně zastoupenou skupinou zahraničních turistů byli hosté z Tchaj-wanu (19,5 tis.) a návštěvníci z Polska, kterých přijelo 19,2 tis. Podle zatím dostupných dat lze konstatovat, že počty zahraničních návštěvníků Karlovarského kraje se postupně vrátily na předpandemickou úroveň a domácích dokonce převyšují počty před rokem 2019. Situace v oblasti lázeňství a cestovního ruchu, které jsou pro náš region v mnoha ohledech klíčové, se opět stabilizovala.

Graf 3. 34 Zahraniční hosté ubytovaní v hromadných ubytovacích zařízeních podle země původu v Karlovarském kraji

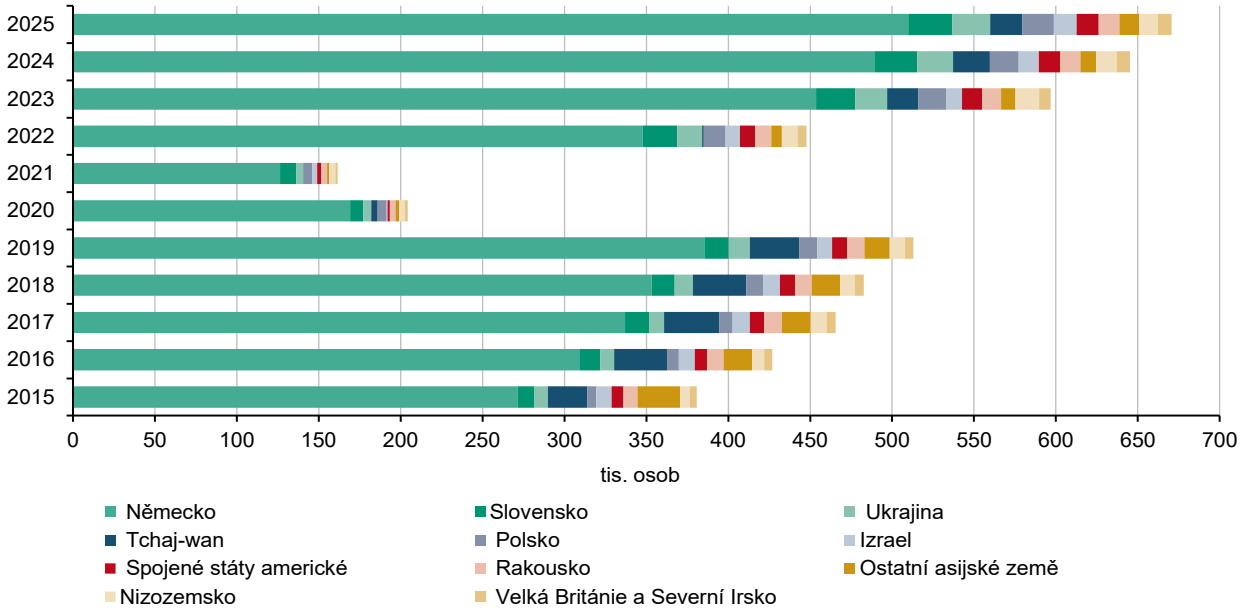

Nejdelší doba pobytu návštěvníků Karlovarského kraje.

Hosté v hromadných ubytovacích zařízeních se v Karlovarském kraji zdrželi v průměru 4,8 dne. Zahraniční hosté zde trávili více času (4,9 dne) než domácí hosté (4,6 dne). Není přitom téměř žádný rozdíl mezi dobou pobytu domácích hostů a hostů ze zahraničí (4,7; resp. 4,8 dne). Ačkoli dochází k mírnému snižování doby pobytu hostů, tak přesto stále platí, že náš kraj je dlouhodobě regionem s nejdelší dobou pobytu hostů v hromadných ubytovacích zařízeních ze všech krajů Česka. V roce 2025 činila průměrná doba pobytu v celém Česku 3,5 dne.

Graf 3. 35 Návštěvnost hromadných ubytovacích zařízení podle okresů v kraji v roce 2025

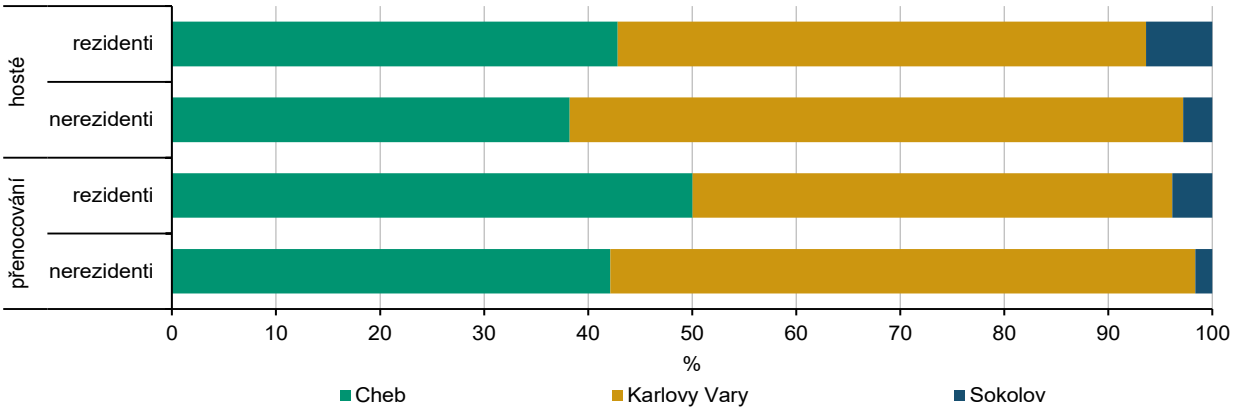

Tuzemští i zahraniční návštěvníci dávají přednost čtyřhvězdičkovým hotelům.

Nejčastěji byli hosté Karlovarského kraje v roce 2025 ubytováni ve čtyřhvězdičkových hotelech (50,6 %). Dalšími oblíbenými ubytovacími zařízeními byly tříhvězdičkové hotely (16,0 %), pětihvězdičkové hotely (10,8 %) a penziony (9,5 %). Více než polovina hostů ze zahraničí přitom dala přednost čtyřhvězdičkovým hotelům (58,1 % všech ubytovaných nerezidentů) a jen malá část zvolila penzion (4,7 %). Domácí hosté také nejčastěji upřednostnili čtyřhvězdičkové hotely před ostatními ubytovacími zařízeními (41,6 %), penzion si vybrali k pobytu mnohem častěji než hosté ze zahraničí (15,2 % z nich).

Více než polovina všech návštěvníků Karlovarského kraje se ubytovala v hromadných ubytovacích zařízeních okresu Karlovy Vary (793,8 tis., tj. 55,2 %), naopak jen velmi málo z nich zvolilo ubytování v okrese Sokolov.

Hosté v hromadných ubytovacích zařízeních v krajích v letech 2019 až 2025

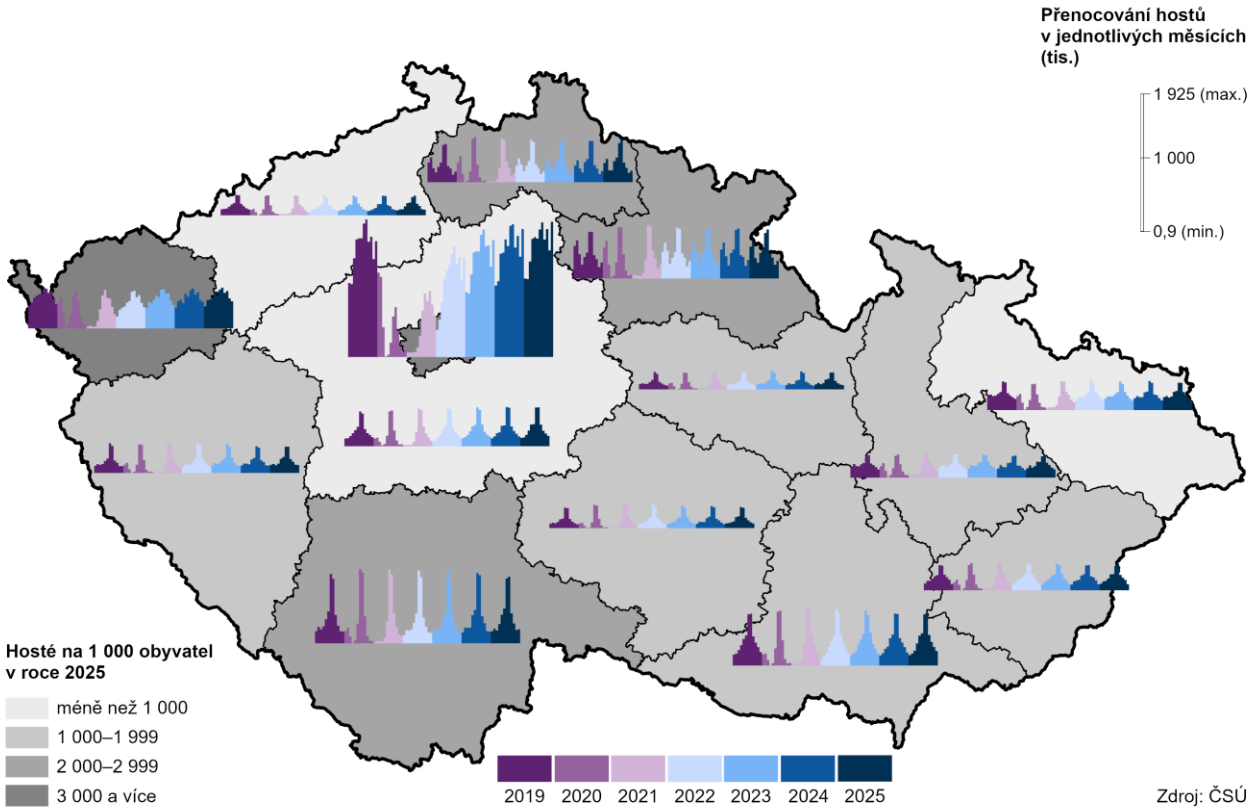

4. Životní prostředí

Na vývoji životního prostředí v Karlovarském kraji je za uplynulých 20 let patrná snaha o postupný přechod ze strukturálně zatíženého uhelného regionu na krajinu s obnovenou přírodou. V rámci půdního fondu dochází k postupné rekultivaci rozsáhlých ploch po povrchové těžbě hnědého uhlí na Sokolovsku. Důležité postavení mají v kraji chráněná území, unikátní rašeliniště, minerální prameny a horské oblasti Krušných hor. Karlovarský kraj je druhým nejvíce zalesněným regionem v Česku a významně se podílí také na ekologickém zemědělství. Plocha půdy v ekologickém zemědělství stále roste a v současné době představuje čtvrtý nejvyšší podíl v mezikrajském srovnání.

Za uplynulých 20 let zaznamenaly zásadní modernizaci vodovody a kanalizace, ta umožnila napojit drtivou většinu obyvatel na čistírny odpadních vod, kterými nyní prochází veškerá vypouštěná voda. Pokles průmyslové zátěže a plynofikace obcí také vedly k významnému snížení emisí znečišťujících látek. V odpadovém hospodářství se odpady posunuly od prostého skládkování směrem k intenzivnímu třídění. V současné době eviduje náš kraj nejnižší objem vyprodukovaného odpadu na 1 obyvatele v mezikrajském srovnání. Investice do životního prostředí v kraji za poslední dvě dekády rostou, a to jak z veřejných i soukromých zdrojů. Nejvyšší podíl z nich připadá na nakládání s odpadními vodami, ovzduší a klima.

Půdní fond

Podíl orné půdy na zemědělské půdě dlouhodobě ubývá…

Z celkové výměry kraje tvoří téměř dvě třetiny nezemědělská půda (62,2 %), tzn. lesní pozemky, zastavěné plochy a nádvoří, vodní a ostatní plochy. Zemědělská půda je tvořena ornou půdou, trvalými travními porosty, ovocnými sady, zahradami. Podíl orné půdy na zemědělské půdě dlouhodobě klesá, za posledních deset let tak došlo k jeho snížení téměř o tři procenta (o 2,8 %).

Graf 4.1. Výměra zemědělské a orné půdy v Karlovarském kraji

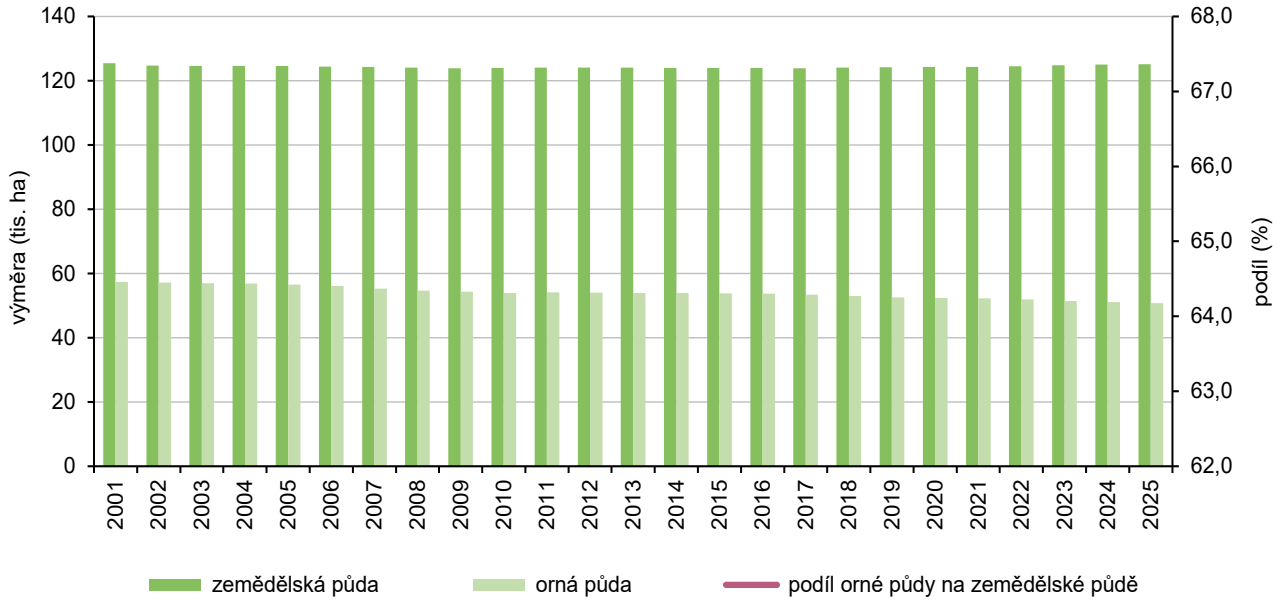

Zdroj: Český úřad zeměměřický a katastrální

Z pohledu meziokresního srovnání podílu orné půdy na celkové výměře kraje se nejvyšší podíl orné půdy nachází v okrese Cheb (23,5 %), naopak nejnižší v okrese

Sokolov (5,7 %). Tato skutečnost úzce souvisí zejména s rozsáhlou těžební činností v této oblasti, která i přes utlumující se těžbu hnědého uhlí stále pokračuje.

Graf 4.2 Struktura půdy podle okresů Karlovarského kraje k 31. 12. 2025

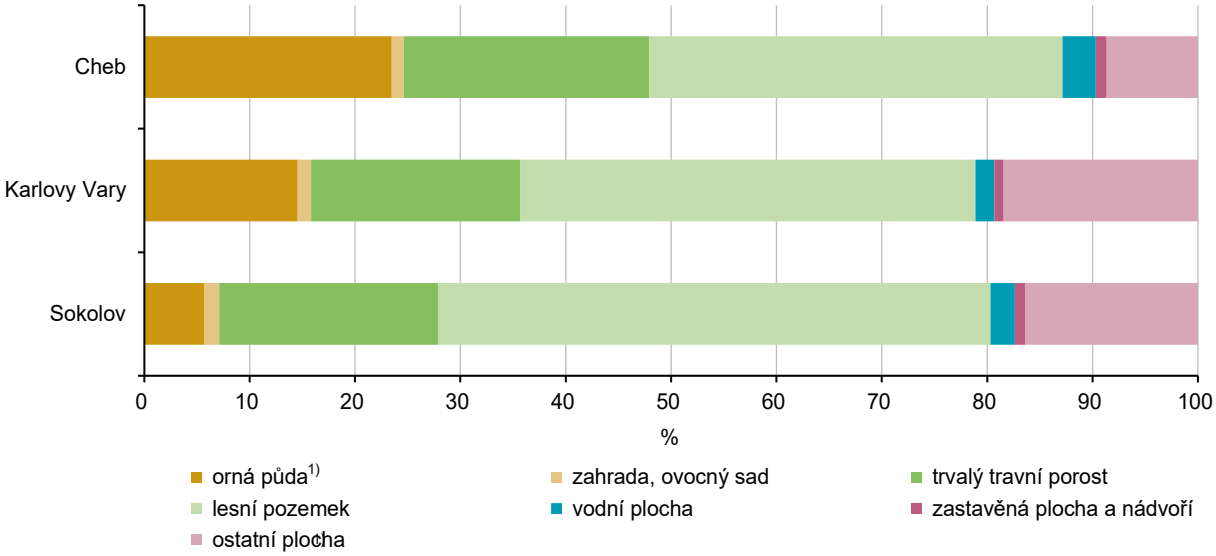

1) včetně chmelnic a vinic

Zdroj: Český úřad zeměměřický a katastrální

… naopak podíl trvalých travních porostů stále roste.

Na úkor orné půdy se současně dlouhodobě zvyšuje podíl trvalých travních porostů. Ty v roce 2025 pokrývaly 21,2 % celkové výměry a za uplynulých dvacet let tak jejich podíl vzrostl o 1,8 procentního bodu.

Graf 4.3 Meziroční změna podílu orné půdy a trvalých travních porostů na zemědělské půdě v Karlovarském kraji

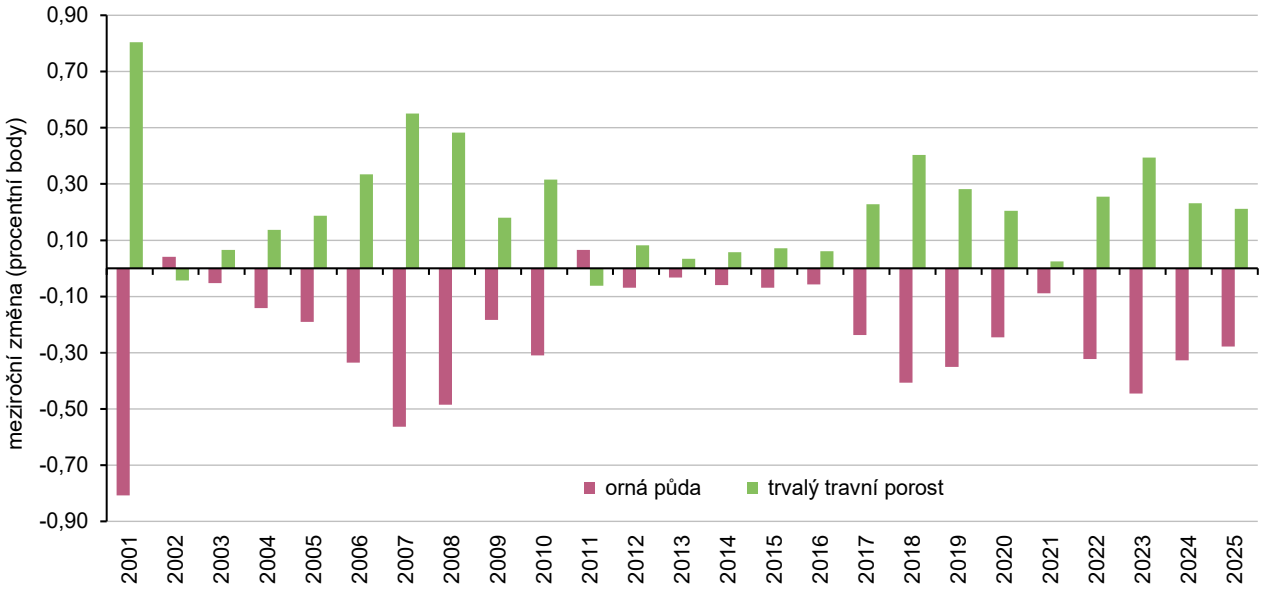

Zdroj: Český úřad zeměměřický a katastrální

Druhá nejvyšší zalesněnost v Česku.

Výměra nezemědělské půdy v kraji se dlouhodobě nemění a pohybuje se na úrovni téměř dvou třetin celkové výměry (62,2 %). Největší rozlohu zaujímají lesy. Jejich podíl činí 44,0 % celkové výměry, Karlovarský kraj je tak druhým nejzalesněnějším regionem Česka po Libereckém kraji (44,8 %) a oproti celorepublikovému průměru je jeho zalesněnost vyšší o 10 procentních bodů.

Graf 4.4 Změna podílů vybraných druhů půdy na celkové výměře okresů Karlovarského kraje za období 2001–2025

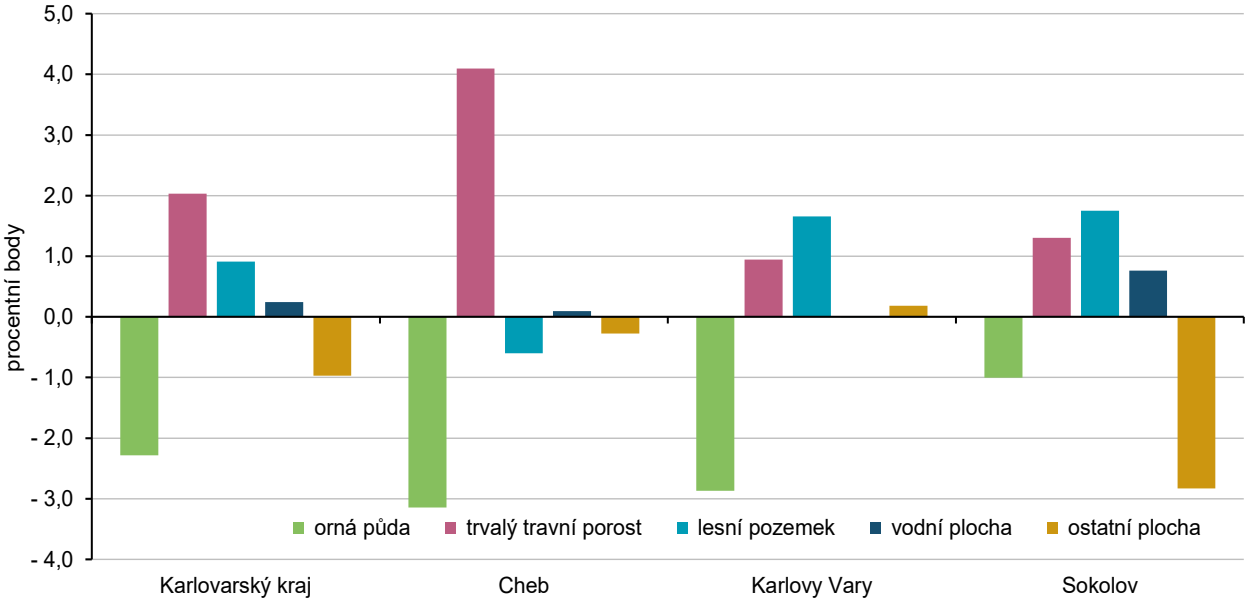

Zdroj: Český úřad zeměměřický a katastrální

Chráněná území

Chráněná území na pětině rozlohy kraje.

Na území Karlovarského kraje se v roce 2025 nacházelo celkem 96 zvláště chráněných území, která zaujímají téměř pětinu celkové rozlohy kraje (19,7 %). Tento podíl je v mezikrajském srovnání šestý nejvyšší, vyšší podíl těchto území byl zaznamenán pouze v Libereckém, Zlínském, Ústeckém, Královéhradeckém a Jihočeském kraji.

V Karlovarském kraji se nachází rozsáhlá síť zvláště chráněných území. Z hlediska velkoplošné ochrany krajem prostupuje jediná chráněná krajinná oblast – CHKO Slavkovský les (celková rozloha 61 109 ha), která svou plochou zasahuje do všech tří okresů našeho regionu.

Jedním ze dvou typů chráněných území v rámci soustavy Natura 2000 (soustava chráněných území, která vytvářejí podle jednotných principů všechny státy Evropské unie) jsou také tzv. Ptačí oblasti. V současné době je v Česku vymezeno 41 ptačích oblastí, z nichž se na území Karlovarského kraje nachází tři, a to Doupovské hory, Západní Krušné hory a Novodomská rašeliniště – Kovářská.

Zvláště chráněná území v okresech k 31. 12. 2025

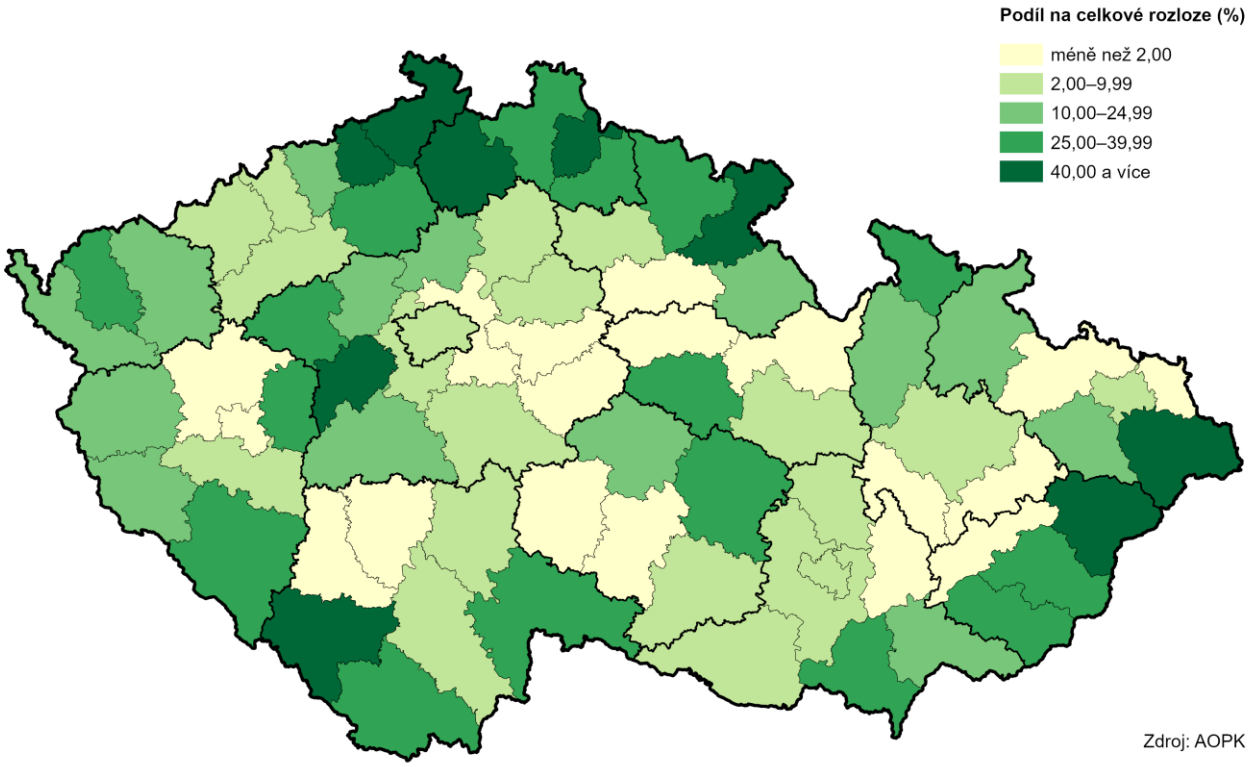

Pozn.: zahrnuty národní parky, chráněné krajinné oblasti, národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky a přírodní památky; se zohledněním vzájemných překryvů chráněných území (bez započtení maloplošných ZCHÚ ležících na území velkoplošných ZCHÚ)

Ekologické zemědělství

Ekologickému zemědělství se také říká biozemědělství či organické zemědělství. Je to zemědělská metoda, kdy se potraviny produkují za použití přírodních látek a procesů. Jeho smyslem je produkce zdravých a kvalitních potravin trvale udržitelným způsobem. Jde o způsob hospodaření založený na zásadách etického přístupu vůči chovaným zvířatům, ochrany životního prostředí, šetření neobnovitelných zdrojů, udržení biodiverzity a ochrany zdraví populace.

Podíl půdy v ekologickém zemědělství se meziročně mírně zvýšil.

V Karlovarském kraji hospodařili zemědělci v roce 2025 na 58 401 ha ekologické půdy, výměra půdy v ekologickém zemědělství tak doznala mírný meziroční nárůst o 2,4 %. Její podíl na celkové výměře zemědělské půdy se tak zvýšil ze 45,6 % v roce 2024 na 46,7 % v roce 2025. V témže roce se náš kraj podílel 10,2 % na výměře ekologicky obhospodařované půdy v celém Česku, což představuje čtvrtý nejvyšší podíl v mezikrajském srovnání. Vyšší hodnotu tohoto ukazatele vykázaly jen kraje Jihočeský, Plzeňský a Moravskoslezský.

Při pohledu na změnu výměry půdy v ekologickém zemědělství za uplynulou dekádu zjistíme, že se její plocha zvýšila v Karlovarském kraji o více než desetinu (12,9 %). Nejvýznamnější nárůst v mezikrajském srovnání evidoval Středočeský kraj, kde se navýšil tento ukazatel více než 2,3 krát (o 130,9 %).

Předtím, než je zemědělská půda certifikována jako ekologická, je nutné přeměnit ji způsobem uvedeným v žádosti o registraci na Ministerstvu zemědělství a zabezpečit odstranění vlivu negativních dopadů předchozí zemědělské činnosti na zemědělskou půdu, krajinu a životní prostředí. Tento režim se nazývá přechodné období a jeho doba je stanovena zákonem na 2 roky. V této době je zemědělec povinen dodržovat podmínky zákona o ekologickém zemědělství, ale produkty prozatím nejsou považovány za ekologické.

Graf 4.5 Výměra půdy v ekologickém zemědělství podle krajů k 31. 12. 2025

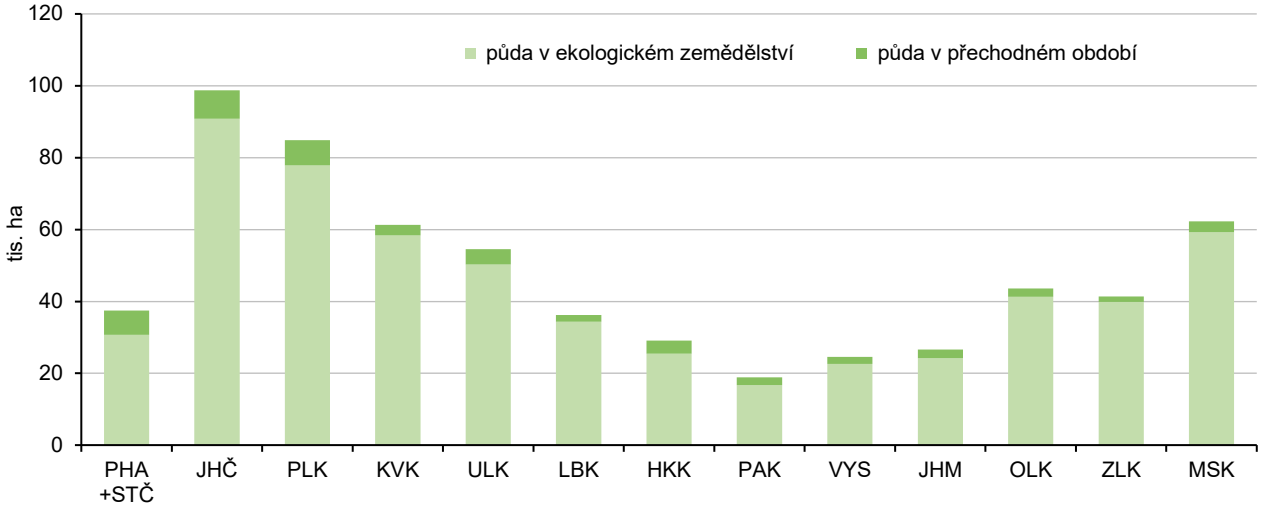

Zdroj: Ministerstvo zemědělství

Předtím, než je zemědělská půda certifikována jako ekologická, je nutné přeměnit ji způsobem uvedeným v žádosti o registraci na Ministerstvu zemědělství a zabezpečit odstranění vlivu negativních dopadů předchozí zemědělské činnosti na zemědělskou půdu, krajinu a životní prostředí. Tento režim se nazývá přechodné období a jeho doba je stanovena zákonem na 2 roky. V této době je zemědělec povinen dodržovat podmínky zákona o ekologickém zemědělství, ale produkty prozatím nejsou považovány za ekologické.

Meziroční pokles podílu půdy v přechodném období.

Výměra půdy v tzv. přechodném období činila v Karlovarském kraji v roce 2025 celkem 2 887 ha, ve srovnání s předcházejícím rokem tak došlo k jejímu poklesu (o 7,4 %). Výměra půdy v přechodném období doznala meziroční snížení ve většině regionů Česka, přičemž v našem kraji byl tento pokles nejnižší. Naopak nejvyšší meziroční pokles podílu půdy v přechodném období zaznamenal Plzeňský kraj, ve kterém tento ukazatele poklesl více než o polovinu (o 52,1 %).

Vodovody a kanalizace

Čtvrtý nejvyšší meziroční nárůst množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele denně.

Z celkového počtu obyvatel v kraji bylo v roce 2025 99,4 % obyvatel zásobováno vodou z veřejného vodovodu. Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele denně se meziročně zvýšilo, s výjimkou Ústeckého kraje a hl. města Prahy, ve všech regionech Česka. Ve srovnání s ostatními kraji bylo v Karlovarském kraji navýšení tohoto ukazatele druhé nejvyšší (o 2,8 %, z 81,7 litru vody v roce 2024 na 84,0 l vody fakturované domácnostem na 1 os/den v roce 2025). V průměru bylo domácnostem na 1 obyvatele našeho regionu vyfakturováno o 5,7 l vody denně méně, než činil celorepublikový průměr. Nejvyšší nárůst ve srovnání s předchozím obdobím zaznamenal kraj Olomoucký a Kraj Vysočina (nárůst o 6,8; resp. 4,6 %).

Specifickém množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele naopak mírně pokleslo v Ústeckém kraji a hl. městě Praze.

Graf 4.6 Podíl obyvatel zásobovaných vodou a napojených na kanalizaci pro veřejnou potřebu podle krajů v roce 2025

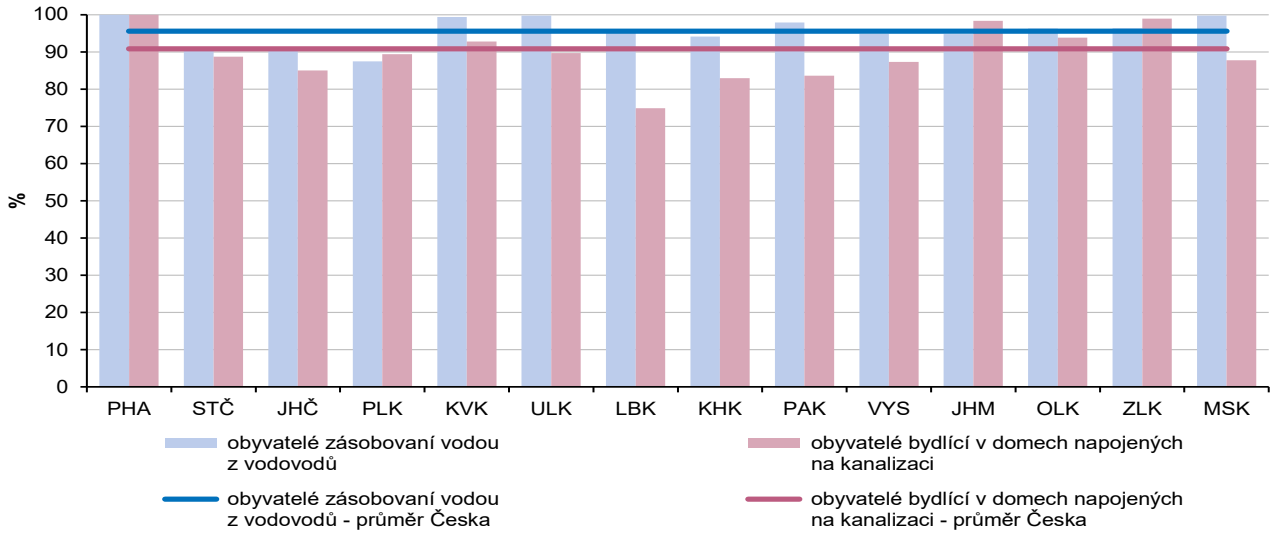

Zdroj: Ministerstvo zemědělství

Čtvrtý nejvyšší podíl obyvatel připojených na veřejnou kanalizaci.

V Karlovarském kraji je 92,8 % obyvatel bydlících v domě napojeno na veřejnou kanalizaci, po kraji Zlínském, Olomouckém a hl. městě Praze jde o čtvrtý nejvyšší podíl v mezikrajském srovnání. Hl. město Praha je jediné, ve kterém jsou na veřejnou kanalizaci napojeni všichni jeho obyvatelé. Vysoký podíl obyvatel kraje trvale bydlících v domech je napojen i na veřejnou kanalizaci s koncovou čističkou odpadních vod. Na tu bylo v roce 2025 napojeno 92,8 % obyvatel, což představuje, druhou nejvyšší hodnotu v mezikrajském srovnání. Napojení všech svých obyvatel vykázalo v roce 2025 pouze hl. město Praha. V celém Česku činí tento podíl 87,2 %, což je o 5,5 procentního bodu méně než v našem kraji.

Graf 4.7 Specifické množství fakturované vody podle krajů v roce 2025

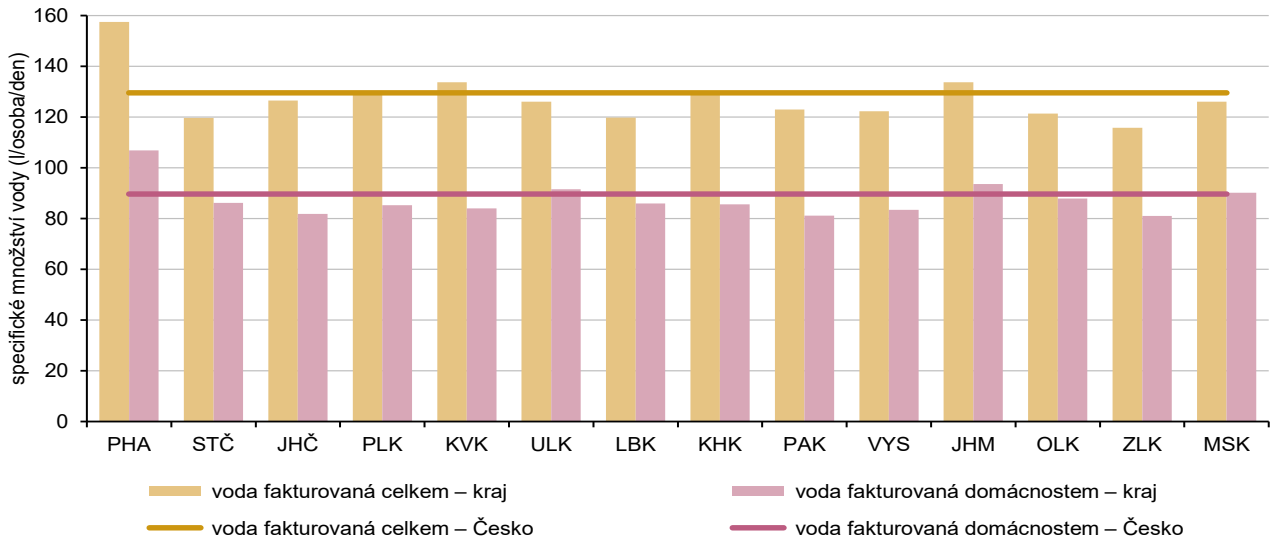

Zdroj: Ministerstvo zemědělství

Veškerá voda vypouštěná do kanalizace prochází čističkami odpadních vod.

V roce 2025 bylo v Karlovarském kraji 109 čistíren odpadních vod s celkovou kapacitou 121,0 tisíc m^3 na den. Oproti minulému roku tak 4 čističky přibyly a zvedla se také jejich kapacita (o 174 m^3 na den). Veškerá voda vypouštěná do kanalizace v Karlovarském kraji prochází čističkami odpadních vod (100,0 %). V mezikrajském srovnání je Karlovarský kraj a hl. město Praha jediní, kde prochází čističkami odpadních vod všechna voda vypouštěná do kanalizace.

Emise

V souvislosti s členstvím České republiky v Evropské unii tak Česká republika přistoupila k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím přes hranice a podléhá tak povinnosti vykazovat roční údaje o emisích. Mezi základní strategické dokumenty v oblasti zlepšování kvality ovzduší a snižování emisí ze zdrojů znečišťování ovzduší patří „Národní program snižování emisí České republiky“, který je průběžně aktualizován a vyhodnocován.

Znečištění ovzduší je monitorováno sítí měřících stanic a plošné hodnocení emisí probíhá dle jednotlivých skupin producentů znečištění (REZZO 1–4). Pro vyhodnocení úrovně znečištění ovzduší v Česku došlo v posledních letech k řadě metodických změn. V souvislosti s emisní inventurou v roce 2020 byly zpřesněny výpočty a odhady emisí z dopravy a ze spalování v domácnostech. Emisní bilance zdrojů REZZO 1 zahrnuje od r. 2019 také emise vykázané tzv. přemístitelnými zdroji, jejichž provoz může být v průběhu roku na několika místech. Jedná se především o recyklační linky stavebních hmot.

Emise oxidů dusíku (REZZO 1–3) v krajích v letech 2019 až 2024

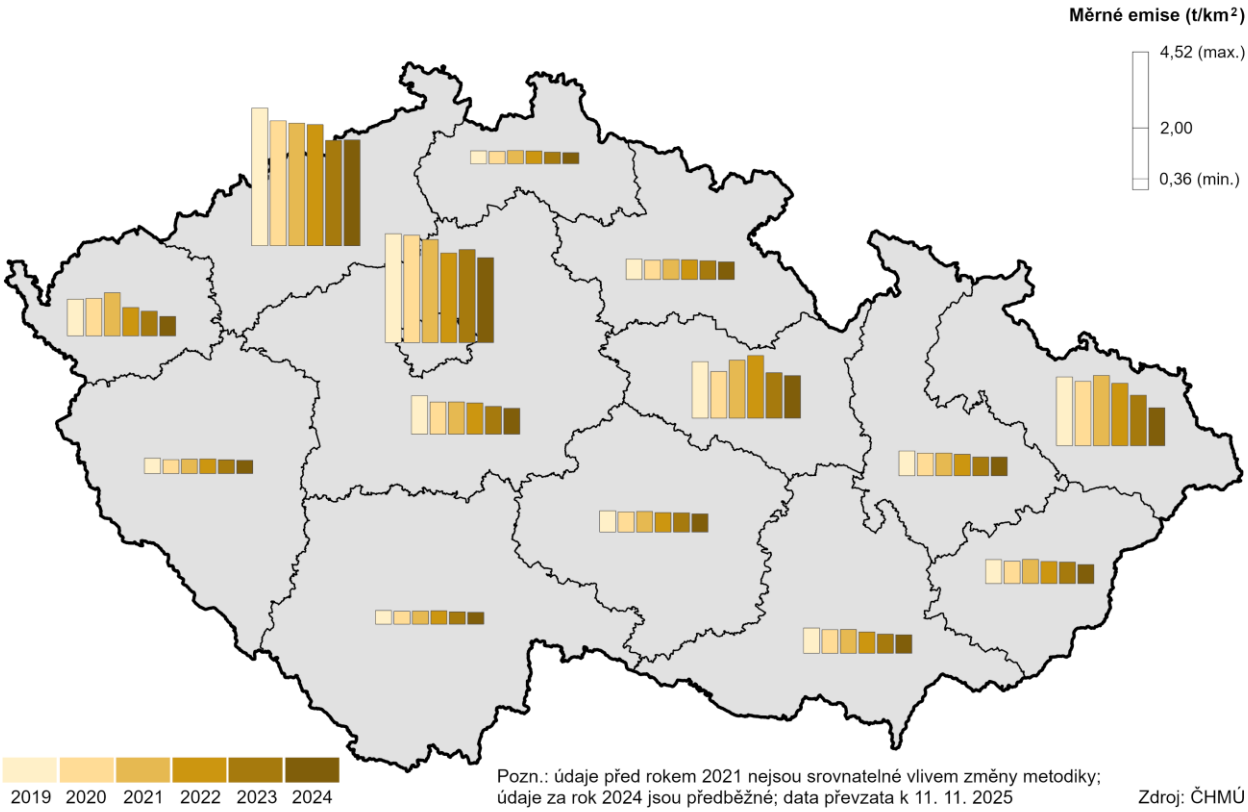

Pozn.: údaje před rokem 2021 nejsou srovnatelné vlivem změny metodiky; údaje za rok 2024 jsou předběžné; data převzata k 11. 11. 2025

Zdroj: ČHMÚ

Celková bilance emisí za Česko je vyšší než součet bilancí za všechny kraje. Důvodem je, že některé emisní zdroje nelze z důvodu nedostatečných statistických údajů rozdělit do jednotlivých krajů, a tak se vykazují pouze na úrovni Česka. Jedná se například o emise z cigaret, ohňostrojů nebo o rozdíly mezi modelovým výpočtem spotřeby paliv po krajích a celorepublikovými údaji energetické bilance.

Graf 4.8 Měrné emise základních znečišťujících látek podle zdroje znečištění v Karlovarském kraji (t/km²)

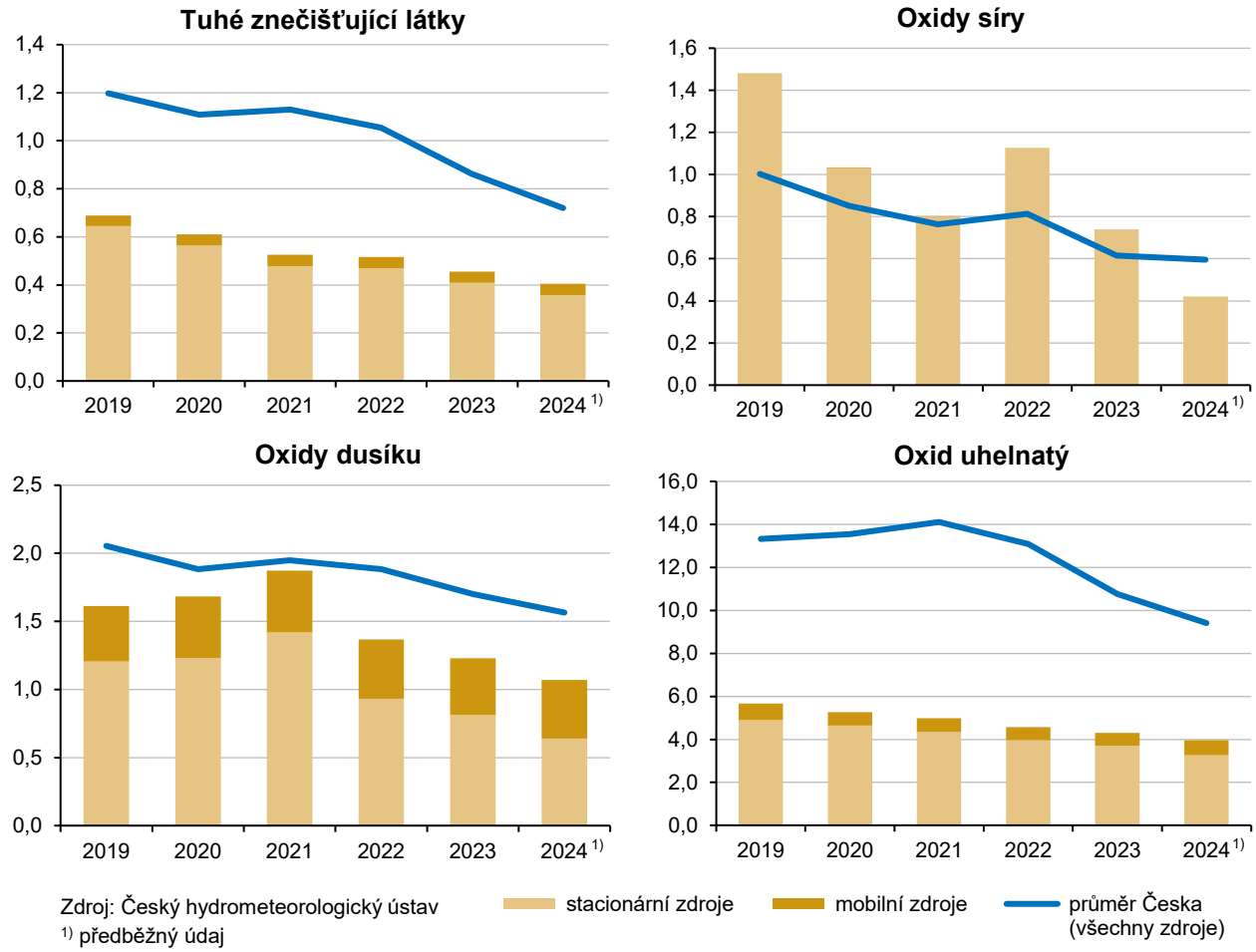

Zdroj: Český hydrometeorologický ústav
1) předběžný údaj

Dlouhodobě pokračují snahy o snižování emisí.

Stejně jako ostatní regiony, tak i Karlovarský kraj se snaží snižovat emise sledovaných látek, a to zejména vlivem velkých stacionárních zdrojů. Měrné emise tuhých znečišťujících látek, oxidů dusíku, oxidu uhelnatého i siřičitého vykazují dlouhodobě klesající trend. Tento trend je celorepublikový a o snižování emisí tak usilují všechny kraje bez výjimky.

Poslední dostupná data z roku 2024 ukazují, že Karlovarský kraj vyprodukoval v celorepublikovém srovnání nejnižší objem měrných emisí oxidu uhelnatého (3,27t/km²) ze všech regionů Česka. S vyprodukovaným množstvím měrných emisí oxidu dusíku (0,64 t/km²) obsadil náš region páté místo pomyslného žebříčku. Tradičně nejvyšší hodnoty tohoto druhu emisí vykazuje dlouhodobě hl. město Praha, např. ve srovnání s Karlovarským krajem jsou čtyřnásobně vyšší.

Odpady

Nový zákon o odpadech přinesl řadu změn.

Dne 1. ledna 2021 nabyl účinnosti nový zákon o odpadech č. 541/2020 Sb., který byl přijat v návaznosti na právní předpisy Evropské unie z tzv. balíčku oběhového hospodářství. Nový zákon o odpadech obsahuje oproti předchozí právní úpravě několik významných změn, které se dotknou nejen běžných občanů, ale především podnikatelů a obcí. Přináší řadu nových povinností pro původce odpadu, reguluje problematiku tzv. černých skládek, nově ukládá povinnost obcím určit místa pro oddělené soustřeďování recyklovatelných složek komunálního odpadu (tzn. nebezpečného odpadu, papíru, plastů, skla, kovů, biologického odpadu, jedlých olejů a tuků) a upravuje také mj. metodiku vybírání poplatků za komunální odpad.

Nejnižší objem vyprodukovaného odpadu celkem na 1 obyvatele v mezikrajském srovnání.

V našem regionu bylo v roce 2024 nashromážděno celkem 808 283 tun odpadu, z toho 3,9 % představoval nebezpečný odpad. Ve srovnání s předchozím rokem tak objem vyprodukovaného odpadu zaznamenal pokles, a to o 16,1 %. Množství vyprodukovaného odpadu meziročně pokleslo v pěti krajích Česka, v našem regionu však byl tento propad ze všech krajů nejvýraznější. V přepočtu na 1 obyvatele našeho regionu připadalo 2 756 kg odpadu, což představuje v mezikrajském srovnání nejnižší hodnotu, která nedosahuje na celorepublikový průměr o 940 kg.

Graf 4.9 Produkce odpadů celkem podle krajů v roce 2024

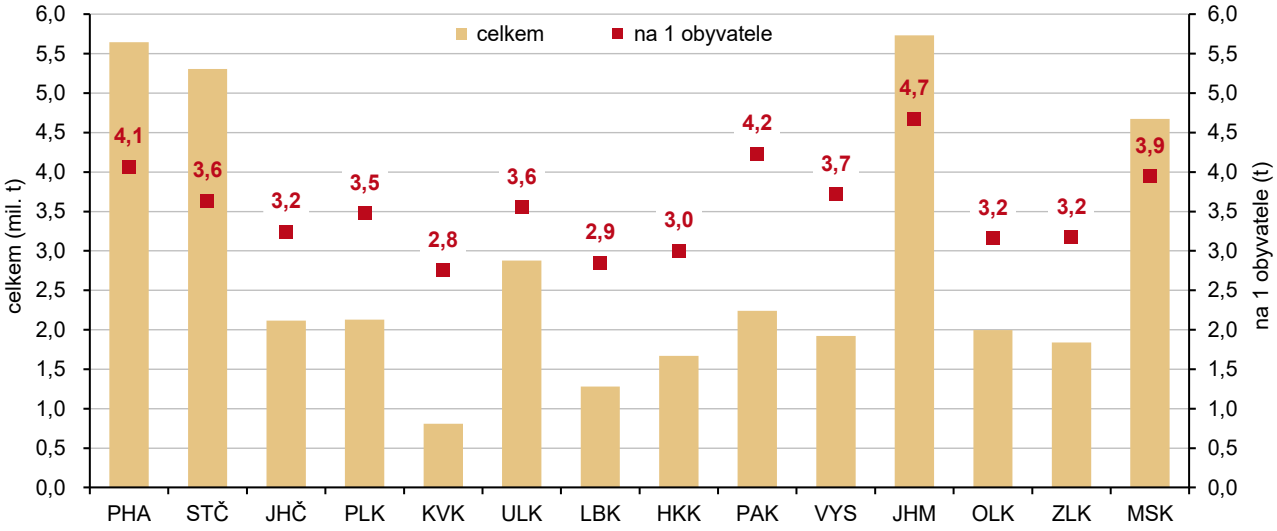

Třetí nejnižší hodnota objemu nebezpečného odpadu na 1 obyvatele.

Náš kraj zaznamenal dobrý výsledek také v objemu nebezpečného odpadu. V průměru připadá na 1 obyvatele našeho regionu 106 kg nebezpečného odpadu, což představuje třetí nejnižší hodnotu tohoto ukazatele v mezikrajském srovnání. Méně nebezpečného odpadu na 1 obyvatele zaznamenal pouze Plzeňský a Jihočeský kraj (91; resp. 101 kg).

Komunálním odpadem se rozumí odpad z provozu domácností, odpad z čištění veřejných komunikací a prostranství, odpad z údržby veřejné zeleně a odpad živnostenského charakteru (odpad podobný komunálnímu odpadu, který vzniká z nevýrobní činnosti a provozu živností, úřadů a škol). V posledních několika letech produkce komunálního odpadu v našem regionu kolísá.

Produkce komunálního odpadu se meziročně zvýšila o desetinu.

V roce 2024 bylo v Karlovarském kraji vyprodukováno celkem 146 826 tun komunálního odpadu. Ve srovnání s předchozím rokem se tak celková produkce tohoto odpadu navýšila o více než desetinu (o 10,8 %) a představovala 501 kg odpadu na 1 obyvatele. Ve srovnání s předchozím obdobím tak došlo k významnému nárůstu produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele v našem regionu o 11,5 %, resp. o 51 kg.

Karlovarský kraj vykázal pátou nejnižší produkci komunálního odpadu na 1 obyvatele.

V celorepublikovém srovnání se produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele meziročně zvýšila ve většině regionů Česka. Mírně nižší hodnoty v porovnání s předchozím obdobím zaznamenalo v roce 2024 pouze hl. město Praha a Královéhradecký kraj. Naopak výrazný nárůst v produkci komunálního odpadu na 1 obyvatele vykázal kraj Moravskoslezský a Pardubický, kde se hodnota tohoto ukazatele zvýšila více než o čtvrtinu a v Pardubickém kraji vzrostla o pětinu (o 28,4; resp. 19,9 %).

Objem produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele v našem kraji byl v celokrajském srovnání pátý nejnižší a meziročně tak přišel o první místo v mezikrajském žebříčku. Na celorepublikový průměr nedosahovala hodnota tohoto ukazatele o 40 kg na 1 obyvatele. Nejvíce komunálního odpadu na 1 obyvatele vyprodukoval Moravskoslezský kraj (651 kg).

Výdaje na ochranu životního prostředí

Investice na ochranu životního prostředí podle sídla investora se meziročně mírně navýšily.

Objem investic vynaložených na ochranu životního prostředí podle sídla investora v Karlovarském kraji, po výrazném propadu v roce 2023 o téměř dvě třetiny (o 62,3 %), doznaly naopak v roce 2025 mírný meziroční nárůst (o 7,8 %, tj. z 338,0 mil. Kč v roce 2024 na 364,4 mil. Kč v roce 2025).

Pořízené investice na ochranu životního prostředí podle místa investice v krajích v letech 2019 až 2025

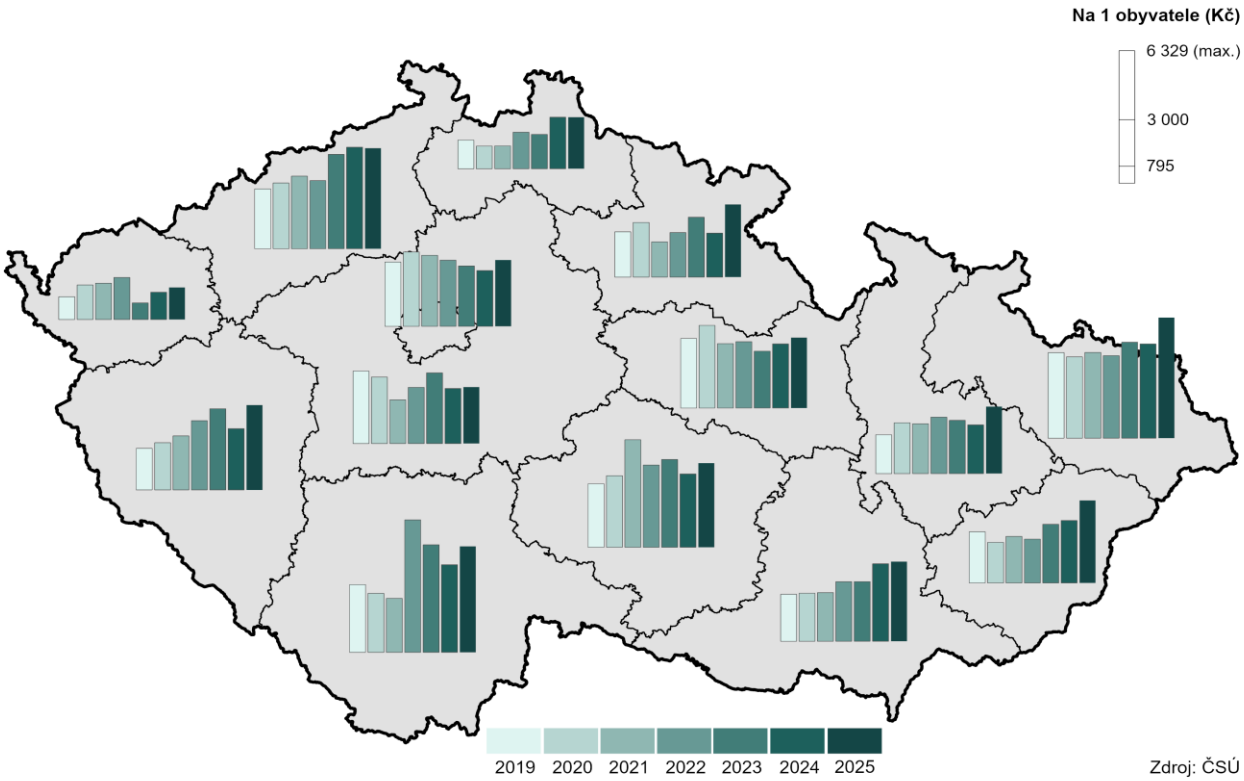

Graf 4.10 Investice na ochranu životního prostředí podle místa investice v Karlovarském kraji

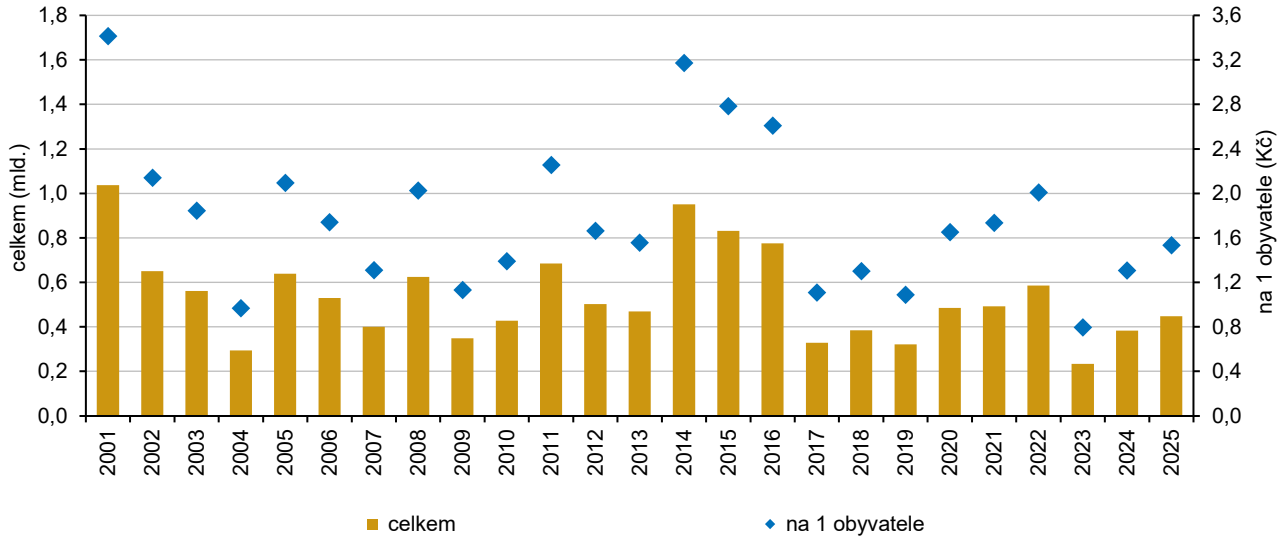

Největší podíl z celkových investic na ochranu životního prostředí připadl na nakládání s odpadními vodami (42,5 %). Tyto investice tvořily největší podíl i přesto, že jejich objem meziročně výrazně klesl, a to dokonce o 37,4 procentního bodu. Výdaje na ochranu ovzduší a klimatu tvořily 5,8 %, což představuje ve srovnání s předchozím obdobím mírný pokles o 1,7 procentního bodu. Naopak výrazný nárůst zaznamenala oblast nakládání s odpady, které tvořily 41,1 % z celkových investic na ochranu životního prostředí. Ve srovnání s minulým rokem se jejich podíl navýšil o 31,8 procentního bodu a staly se druhou nejvýznamnější složkou těchto ekologických investic.

Graf 4.11 Investice a neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora a podle účelu v Karlovarském kraji (průměr let 2019–2025)

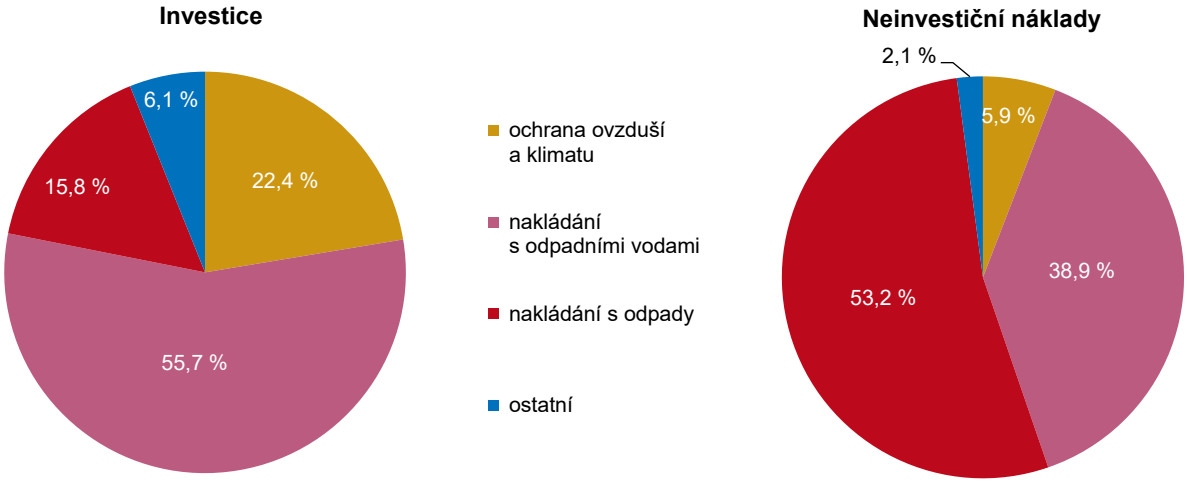

Hodnota investic vynaložených na ochranu životního prostředí podle místa investice na 1 obyvatele doznala meziroční nárůst.

Investice do ochrany životního prostředí vynaložené na 1 obyvatele v našem regionu v roce 2025 meziročně vzrostly o 17,4 %. Tento pozitivní trend zasáhl téměř celé Česko, neboť objem finančních prostředků investovaných do této oblasti se navýšil téměř ve všech regionech Česka. K mírnému meziročnímu poklesu investic určených na ochranu životního prostředí došlo pouze v Ústeckém a Libereckém kraji.

Naopak suverénně největší nárůst ve srovnání s předchozím obdobím zaznamenal Královéhradecký kraj, kde se objem těchto investic navýšil téměř o dvě třetiny (o 65,4 %).

V celém Česku vzrostl objem vynaložených finančních prostředků na ochranu životního prostředí dle místa investice na 1 obyvatele meziročně průměrně o 17,0 %.

Neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí mírně vzrostly.

Neinvestiční náklady v našem regionu, vzniklé v souvislosti s ochranou životního prostředí, podle kraje sídla investora ve srovnání s předchozím rokem mírně vzrostly (o 4,4 %) a v roce 2025 tak dosáhla jejich výše 1 887,5 mil. Kč. Více než polovina jich souvisela s nakládáním s odpady (59,1 %) a více než třetina s odpadními vodami (36,0 %). Náklady spojené s ochranou ovzduší tvořily nejmenší podíl, a to pouze 2,6 % z celkových neinvestičních nákladů.

Neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora meziročně vzrostly ve všech regionech Česka bez výjimky. Nejvyšší nárůst napříč regiony, zaznamenalo hl. město Praha (o 19,2 %). V Karlovarském kraji výše těchto nákladů vzrostla mírně (o 4,4 %) a mezikrajském srovnání šlo o vůbec nejnižší nárůst tohoto ukazatele, který převýšil celorepublikový průměr o 5,0 procentního bodu.

Graf 4.12 Investice na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora v Karlovarském kraji

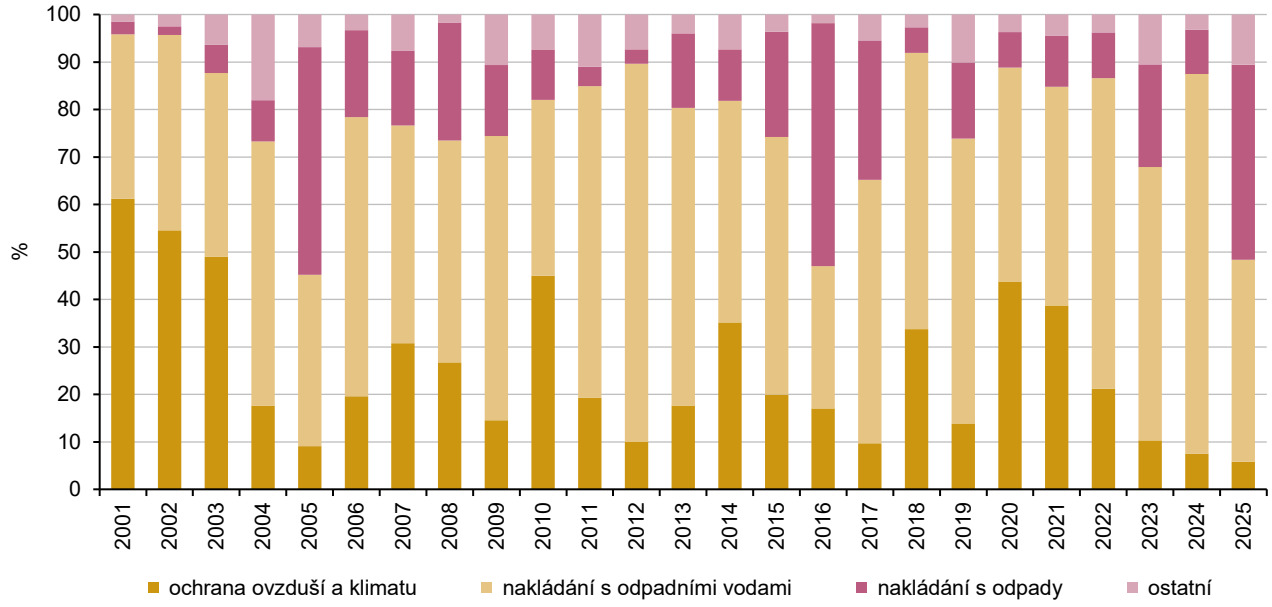

5. Mezikrajské srovnání

Krajské uspořádání v současné podobě bylo ustanoveno v roce 2000. V průběhu let doznalo jen mírných územních změn. Na začátku roku 2005 přešlo 25 obcí z Kraje Vysočina do Jihomoravského kraje a 3 obce z Moravskoslezského kraje do Olomouckého. A počátkem roku 2016 se mírně změnilo území několika krajů v souvislosti s úpravou území vojenských újezdů.

Demografický, sociální i ekonomický vývoj v tomto období do značné míry kopíroval republikové trendy, ale mezi kraji docházelo k rozdílům. Ve většině krajů došlo k výrazným demografickým změnám, prodloužila se naděje dožití a pokračovalo stárnutí populace. Růst populace se nicméně týkal především Středočeského kraje, hl. m. Prahy a Jihomoravského kraje. V posledních letech lze napříč kraji pozorovat také nárůst počtu osob v předčasném starobním důchodu. Z pohledu struktury hrubé přidané hodnoty dochází dlouhodobě ve všech regionech k vzestupu služeb zejména na úkor průmyslu. Z pohledu životního prostředí lze konstatovat, že kvalita ovzduší se za posledních 25 let všeobecně zlepšila.

Demografický vývoj

Počet obyvatel nejvýrazněji vzrostl ve Středočeském kraji a v Praze.

Populační růst zaznamenalo v letech 2001 až 2025 deset ze čtrnácti krajů. Nejvyšší přírůstky zaznamenaly kraj Středočeský (o 381,0 tis. osob) a hl. m. Praha (o 335,4 tis.), jejichž společný podíl na populaci Česka vzrostl z 22,4 % na 26,4 %. S výrazným odstupem následoval kraj Jihomoravský (o 100,6 tis.). Naopak největší úbytek postihl kraj Moravskoslezský (o 71,2 tis.). Méně obyvatel než v roce 2001 měly na konci sledovaného období také kraje Zlínský, Olomoucký a Karlovarský.

Rozdíly mezi kraji určovalo především stěhování.

Přirozená měna měla v celém čtvrtstoletí kladnou bilanci pouze v hl. m. Praze a kraji Středočeském. V souhrnu za Česko zemřelo o 157,0 tis. lidí více, než se narodilo. Naproti tomu migrace zvýšila počet obyvatel země o 1,09 mil. osob a kladné migrační saldo vykázaly všechny kraje s výjimkou Moravskoslezského. Nejvyšší přírůstky stěhováním náležely kraji Středočeskému (374,7 tis. osob) a hl. m. Praze (316,6 tis. osob).

Demografický vývoj v závěru sledovaného období výrazně ovlivnily epidemie koronaviru a válka na Ukrajině. První z nich se projevila zejména ve statistice zemřelých, kdy v roce 2021 zemřelo nejvíce obyvatel od konce 2. světové války, druhá především mimořádným růstem imigrace, kdy vlivem přílivu uprchlíků z Ukrajiny vzrostl počet obyvatel ve všech krajích.

V roce 2025 přirozeně ubylo obyvatel ve všech 14 krajích.

V závěru sledovaného období se záporný přirozený přírůstek stal společným rysem všech regionů. Výrazně se na něm podílel pokles porodnosti, který v roce 2025 vyústil v historicky nejnižší počet 77,6 tis. živě narozených dětí. V témže roce zemřelo v Česku o 35,7 tis. osob více, než se narodilo. Celkový počet obyvatel přesto vzrostl o 6,3 tis., protože kladné saldo stěhování dosáhlo 42,0 tis. osob. Populační růst tak byl stále více závislý na migraci; bez ní by počet obyvatel klesal ve všech krajích.

Nejvyšší naději dožití mají muži i ženy v Praze.

Prodlužování života je jeden z nejvýraznějších pozitivních trendů posledního čtvrtstoletí. Naděje dožití při narození se zvýšila ve všech krajích u mužů i žen, přičemž rychleji rostla u mužů a rozdíl mezi pohlavími se mírně zmenšil. V letech 2024 až 2025 byla nejvyšší v hl. m. Praze: 79,2 roku u mužů a 84,6 roku u žen. Nejnižší hodnoty vykázal kraj Ústecký (75,4 roku u mužů a 81,0 roku u žen). Nízké hodnoty charakterizují dlouhodobě také kraje Moravskoslezský a Karlovarský.

Graf 5.1 Naděje dožití při narození podle pohlaví v krajích v letech 2024−2025

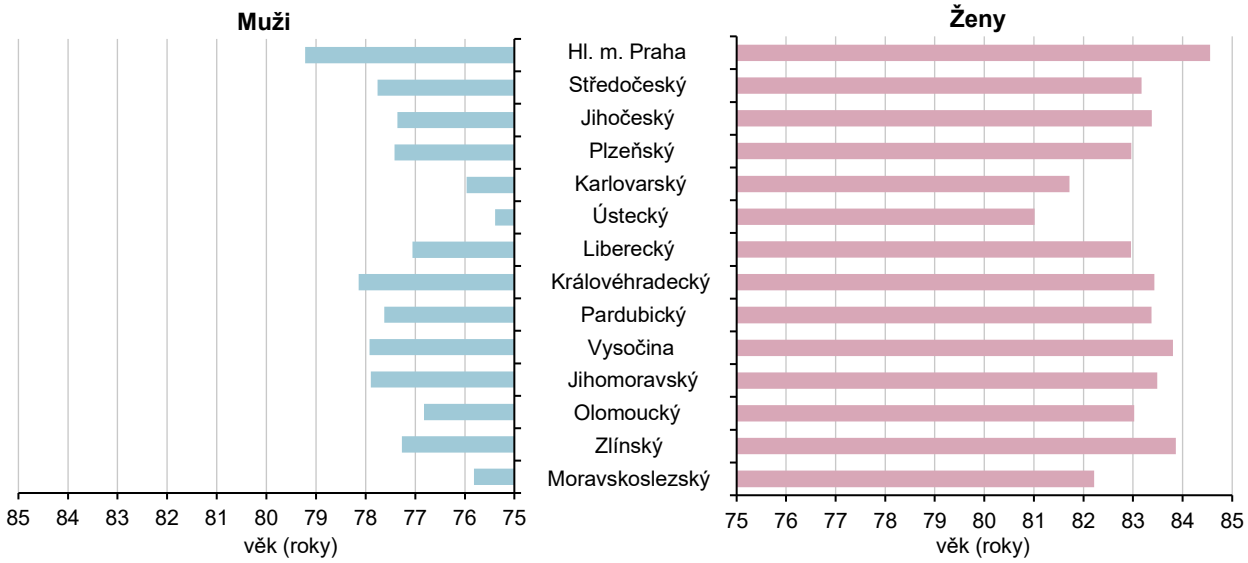

Nejrychleji stárla populace kraje Karlovarského a Moravskoslezského.

Stárnutí obyvatelstva zůstalo trvale působícím trendem napříč celým obdobím. Průměrný věk se mezi roky 2001 a 2025 zvýšil ve všech krajích, a to o 0,7 až 6,3 roku. Nejrychleji rostl v Karlovarském a Moravskoslezském kraji, tedy v regionech s dlouhodobě nepříznivou migrační bilancí. Nejpomaleji stárly populace v hl. m. Praze a kraji Středočeském.

V roce 2025 byla nejstarší populace ve Zlínském kraji, nejmladší ve Středočeském kraji a Praze.

V roce 2025 dosáhl průměrný věk obyvatel Česka 43,3 roku. Nejvyšší byl v kraji Zlínském (44,4 roku), následovaly kraje Karlovarský, Královéhradecký a Moravskoslezský. Na opačném pólu se nacházely se shodnou hodnotou 42,0 roku kraj Středočeský a hl. m. Praha. Ještě na začátku období přitom hlavní město patřilo k nejstarším regionům; to změnila zejména dlouhodobě intenzivní migrace mladších věkových skupin.

Index stáří vzrostl téměř ve všech krajích; nejvyšší je v kraji Karlovarském.

Proměnu věkové struktury dobře vystihuje index stáří, tedy počet osob ve věku 65 a více let na 100 dětí ve věku 0 až 14 let. V roce 2025 dosáhl nejvyšší hodnoty v kraji Karlovarském (159,7), zatímco nejnižší zůstal v kraji Středočeském (113,0). Právě zde senioři početně převýšili děti až v roce 2015 jako v posledním kraji republiky. Výjimečný vývoj zaznamenala Praha, kde se index stáří za celé čtvrtstoletí zvýšil jen nepatrně ze 122,3 na 123,1.

Populační růst se stále více koncentruje do zázemí velkých center.

Dlouhodobé změny zvýraznily rozdíly mezi jednotlivými částmi republiky. Největší populační zisky se soustředily do Prahy, jejího středočeského zázemí a do Jihomoravského kraje, zatímco zejména východní regiony čelily úbytku obyvatel a rychlejšímu stárnutí. Kraje s kladnou bilancí jsou ale v růstu populace závislé na kladném migračním saldu, které kompenzuje stále méně příznivý vývoj přirozené měny obyvatelstva.

Všechny kraje spojuje prodlužování lidského života.

Přes rozdílné populační trendy mají kraje jeden společný pozitivní rys: lidé se dožívají vyššího věku než na začátku tohoto století. Pro další demografický vývoj však bude zásadní, zda se podaří zmírnit dlouhodobý pokles porodnosti a jak se budou vyvíjet migrační proudy. Právě jejich kombinace bude rozhodovat o budoucím počtu obyvatel i tempu stárnutí jednotlivých regionů.

Sociální vývoj

Oživení trhu práce a růst míry zaměstnanosti pokračuje, v čele je opět hl. město Praha a Středočeský kraj.

Mezi ekonomickým, demografickým vývojem a trhem práce existuje velmi úzká souvislost a jakákoliv změna v jedné z těchto oblastí ovlivní po určité době oblasti ostatní. Růst zaměstnanosti v letech 2014–2019 přerušila v roce 2020 rozsáhlá protiepidemická opatření. Celková míra zaměstnanosti tehdy meziročně klesla o 0,9 p. b., na propadu se podílely výrazněji ženy (pokles o 1,1 p. b.) než muži (pokles o 0,8 p. b.).

Postupné uvolňování restrikcí v roce 2021 přineslo oživení, které se však projevilo v jednotlivých regionech různě. Zatímco v osmi krajích zaměstnanost stále klesala (nejvíce v Karlovarském o 1,7 p. b.), Jihočeský kraj zaznamenal nárůst o 0,8 p. b. Růstový trend pokračoval i v dalších letech.

Data z roku 2025 pozitivní vývoj potvrzují, míra zaměstnanosti vzrostla o 0,3 p. b. na 59,3 %. Za tímto výsledkem stály především ženy s průměrným meziročním nárůstem o 1,5 p. b., zatímco zaměstnanost mužů klesla o 1,0 p. b. Z regionů vykázalo nejvyšší míru zaměstnanosti tradičně hl. město Praha (65,2 %) a Středočeský kraj (61,0 %), naopak nejnižší hodnoty zaznamenal kraj Ústecký (56,2 %) a Liberecký (56,4 %).

Graf 5.2 Míra zaměstnanosti a struktura zaměstnaných osob podle vzdělání v krajích v roce 2025

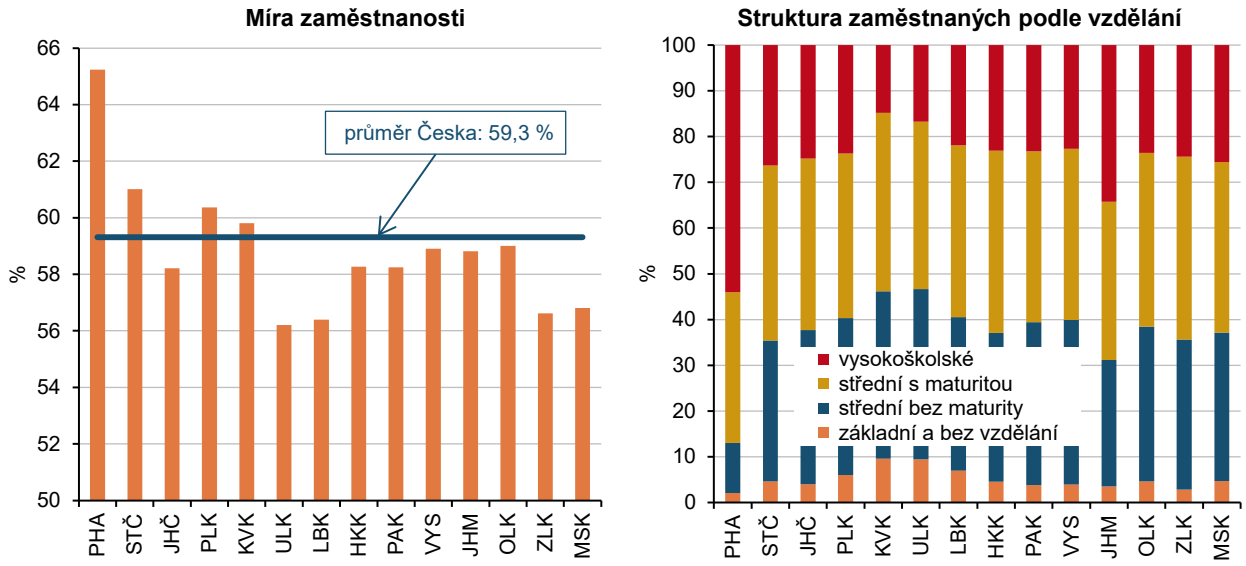

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

Podíl zaměstnaných se středoškolským vzděláním s maturitou roste, podíl zaměstnaných bez maturitní zkoušky má klesající tendenci.

Úroveň dosaženého vzdělání přímo určuje míru ekonomického zapojení obyvatel, což významně ovlivňuje celkovou zaměstnanost. Za uplynulou dekádu prošla vzdělanostní struktura zaměstnaných ve všech krajích výraznou proměnou. Podíl pracovníků se základním vzděláním a středním vzděláním bez maturity dlouhodobě klesá ve prospěch maturitních a vysokoškolských oborů. Nejnovější data z roku 2025 potvrzují pokračující úbytek zaměstnaných osob se středním vzděláním bez maturity. Ten se nejvýrazněji projevil v Libereckém kraji (o 4,0 p. b.), který zároveň zaznamenal největší nárůst zaměstnaných s maturitou (o 2,3 p. b.). Naopak podíl vysokoškoláků na trhu práce v Česku mírně vzrostl, a to nejvíce ve Středočeském kraji (o 2,9 p. b.). Zcela opačný trend vykázal v roce 2025 Karlovarský kraj, kde podíl zaměstnaných osob s vysokoškolským diplomem poklesl oproti roku 2024 o téměř 4 procentní body.

Zaměstnanost v sektoru služeb se dlouhodobě zvyšuje.

Vývoj celkové zaměstnanosti v Česku byl provázen pokračujícími změnami v odvětvové skladbě pracujících. Klíčovým sektorem z hlediska zaměstnanosti zůstávají služby (terciér), jejichž podíl na celkovém počtu pracujících dlouhodobě roste, regionální rozdíly jsou však výrazné. Významný vliv na průměrnou zaměstnanost ve službách v Česku má zejména hl. město Praha, kde dlouhodobě pracuje ve službách více než 80 % zaměstnaných osob (85,1 % v roce 2025). V ostatních krajích působila ve službách více než polovina zaměstnaných. V primárním sektoru, zaměřeném na zemědělství, lesnictví a rybářství zaznamenal nejvyšší podíl zaměstnaných Kraj Vysočina (7,3 %). Nejvyšší podíl zaměstnaných v sekundárním sektoru, tj. v průmyslu a stavebnictví, evidoval Zlínský a Pardubický kraj (43,1 %; resp. 42,5 %).

Nezaměstnanost v krajích v roce 2025 rostla.

Z dlouhodobého hlediska podíl nezaměstnaných osob v Česku rostl od roku 2007 a maxima dosáhl v roce 2013. Následně se ve všech krajích snižoval a ve většině z nich dosáhl minimálních hodnot v letech 2018 a 2019. Od roku 2022 lze opět sledovat postupný růst nezaměstnanosti. Ke konci roku 2025 činil podíl nezaměstnaných osob v Česku 4,78 %. V mezikrajském srovnání se pohyboval od 3,58 % v hl. m. Praze po 7,11 % v Ústeckém kraji. Nadprůměrný podíl nezaměstnaných osob vykázaly rovněž Moravskoslezský či Karlovarský kraj. Pod celorepublikovým průměrem se pohybovalo celkem 8 krajů, například Plzeňský, Pardubický nebo Středočeský kraj.

Graf 5.3 Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce a dlouhodobá nezaměstnanost v krajích k 31. 12. 2025

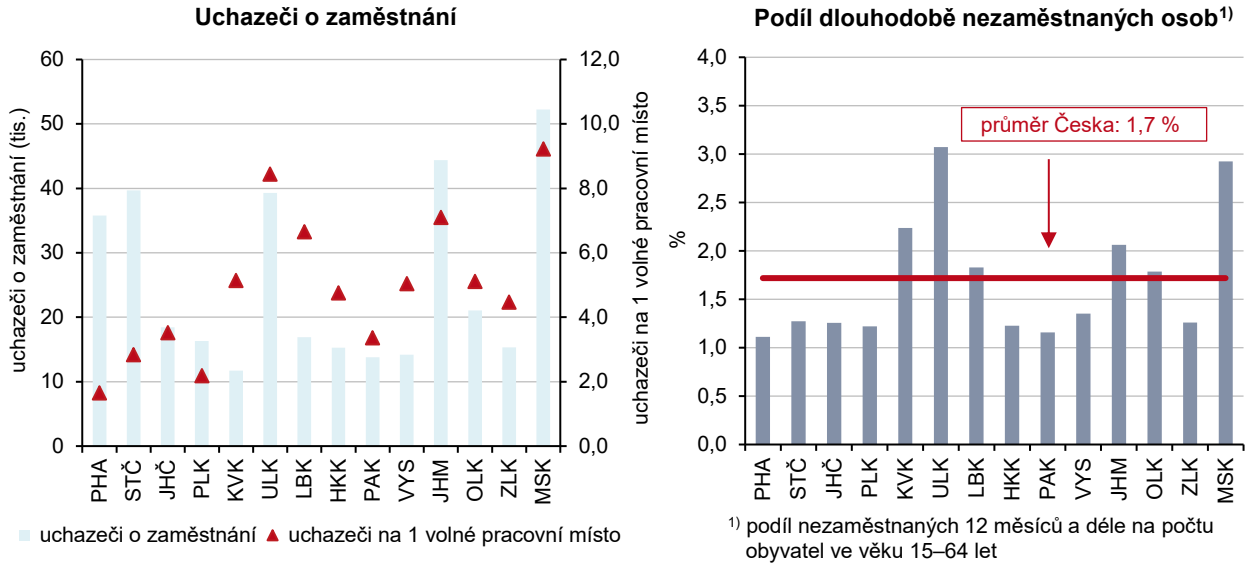

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Dlouhodobě nezaměstnaní tvořili 1,7 % obyvatel v produktivním věku.

Dlouhodobě nezaměstnaní, tedy osoby s délkou evidence na úřadu práce delší než 12 měsíců, tvořili v roce 2025 v Česku 1,7 % obyvatel ve věku 15–64 let. Nejvyšší podíl dlouhodobě nezaměstnaných evidovaly kraje Ústecký (3,1 %) a Moravskoslezský (2,9 %). Naopak nejnižší podíl dlouhodobě nezaměstnaných osob vykázalo hl. m. Praha (1,1 %) a pouze o desetinu procentního bodu vyšší hodnoty zaznamenaly kraje Pardubický, Plzeňský a Královéhradecký.

Na jedno volné pracovní místo připadalo v průměru 4,1 uchazeče o zaměstnání.

Ke konci roku 2025 bylo v Česku evidováno 87 422 volných pracovních míst. Na jedno volné pracovní místo připadalo v průměru 4,1 uchazeče o zaměstnání. Nejpříznivější situace byla v hl. m. Praze, kde na jedno volné pracovní místo

připadalo 1,6 uchazeče, zatímco v Moravskoslezském kraji 9,2 uchazeče. Vysoký počet uchazečů na jedno volné pracovní místo vykazovaly také Ústecký a Jihomoravský kraj.

Čistý disponibilní důchod domácností v roce 2024 rostl.

Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele dosáhl podle posledních dostupných údajů v roce 2024 v Česku 399,7 tis. Kč a ve všech krajích meziročně vzrostl. Nejvyšší hodnoty dlouhodobě vykazovalo hl. m. Praha, kde dosáhl 528,3 tis. Kč na obyvatele a převyšoval republikový průměr o 32,2 %. Nadprůměrnou hodnotu vykázal kromě Prahy pouze Středočeský kraj (431,3 tis. Kč na obyvatele). Naopak nejnižší čistý disponibilní důchod na 1 obyvatele měly domácnosti v Ústeckém (348,6 tis. Kč) a Karlovarském kraji (352,7 tis. Kč). Rozdíl mezi krajem s nejvyšší a nejnižší hodnotou činil téměř 180 tis. Kč na obyvatele.

Vývoj mezd odráží změny v národním hospodářství.

Mzdový vývoj v letech 2000–2025 ovlivnila období konjunktury i hospodářské recese. Krize na globálních finančních trzích, která se následně přelila i do celého hospodářství, se v Česku naplno projevila až v roce 2009, její sekundární dozvuky byly ovšem patrné ještě v roce 2013. Druhá hlubší recese na samém počátku současné dekády souvisela s hospodářskými restrikcemi zavedenými v souvislosti s šířením viru covid-19. Navázalo na ni prudké zvýšení cen a zbrzdění růstu ekonomiky v důsledku války na Ukrajině.

Dlouhodobě nezaměstnaní tvořili 1,7 % obyvatel v produktivním věku.

Dlouhodobě nezaměstnaní, tedy osoby s délkou evidence na úřadu práce delší než 12 měsíců, tvořili v roce 2025 v Česku 1,7 % obyvatel ve věku 15–64 let. Nejvyšší podíl dlouhodobě nezaměstnaných evidovaly kraje Ústecký (3,1 %) a Moravskoslezský (2,9 %). Naopak nejnižší podíl dlouhodobě nezaměstnaných osob vykázalo hl. m. Praha (1,1 %) a pouze o desetinu procentního bodu vyšší hodnoty zaznamenaly kraje Pardubický, Plzeňský a Královéhradecký.

Graf 5.4 Mzdová úroveň krajů oproti průměru Česka

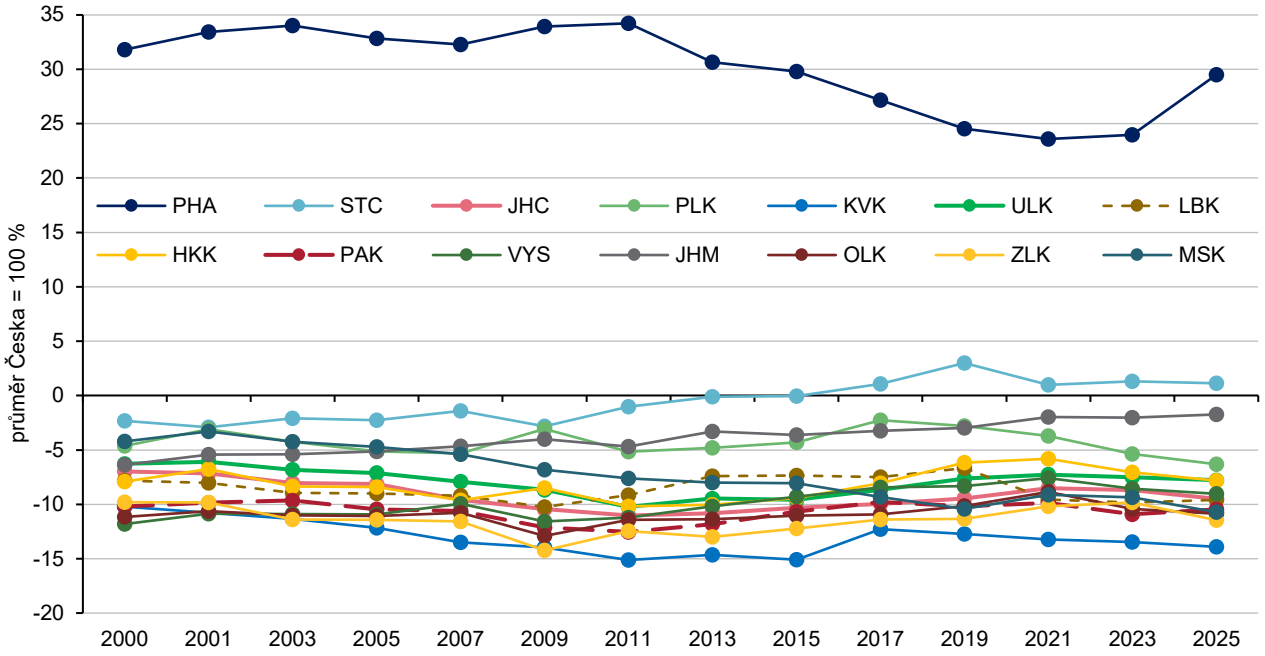

V roce 2000 činila průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnance v Česku nominálně 13 219 Kč, až do roku 2008 rostla meziročním tempem od 5,0 % (2005) až do 8,8 % (2001). V následujících letech se tempo růstu snižovalo až do roku 2013, kdy došlo

dokonce k nepatrnému meziročnímu poklesu výše mezd. V následujícím období se výdělky opět postupně zvyšovaly a jejich růstové tempo vystoupalo až k 8 % (2018 až 2019). Také v dalších letech docházelo k růstu mezd i přes restrikce spojené s pandemií covidu-19 (v některých profesích důležitých pro chod státu se mzdy zvyšovaly výrazněji).

Nejvyšší průměrné mzdy dostávají zaměstnaní v Praze, nejnižší mzdy jsou vypláceny v Karlovarském kraji.

V roce 2025 byla průměrná mzda v Česku na úrovni 48 670 Kč. Nejvyšších mezd dosáhly hlavní město Praha (63 022 Kč), sousední Středočeský kraj (49 220 Kč) a kraj Jihomoravský (47 831 Kč). Nejmenší úrovně mezd zaznamenaly Karlovarský (41 903 Kč), Zlínský (43 091 Kč) a Olomoucký kraj (43 381 Kč).

Regionem s nejvyšší průměrnou mzdou zůstala po celé hodnocené období Praha, s odstupem následovaná Středočeským krajem. Třetí nejvyšší mzdu měl na začátku tisíciletí Moravskoslezský kraj. Ten se ale postupně svou úrovní výdělků propadal níže a v roce 2025 tak disponoval pouze čtvrtou nejnižší průměrnou mzdou ze všech regionů Česka. Na jeho místě se postupně střídaly kraj Plzeňský a Jihomoravský. Nejnižší průměrnou mzdu měl v letech 2000 až 2002 kraj Vysočina, jehož pozice se posléze začala zlepšovat. Poté zaujímal poslední příčku zpravidla pouze Karlovarský kraj. Na předposledních pozicích se v průběhu let střídal Olomoucký, Zlínský a Pardubický kraj.

Mzdové rozdíly mezi kraji se nepatrně snižují.

V celém období 2002 až 2015 byl rozdíl mezi krajem s nejvyšší a nejnižší mzdou na úrovni 50 až 58 %, v období 2016 až 2024 byl menší než poloviční (42 až 49 %). V roce 2025 měl kraj s nejvyšší mzdou (Praha) o 50 % vyšší mzdu než kraj, kde jsou zaměstnanci odměňováni nejhůře (Karlovarský). V roce 2025 si oproti roku 2000 nejvíce polepšili zaměstnanci v Jihomoravském a Středočeském kraji a dále také na Vysočině, když jejich mzda překročila republikový průměr nebo se k němu významně přiblížila. Naopak relativně nejvíce si pohoršili zaměstnanci ve strukturálně postižených regionech (Moravskoslezském a Karlovarském kraji) a dále též v Jihočeském kraji.

Nejvíce důchodců žije ve Středočeském kraji, nejméně v Karlovarském kraji.

Obecně lze říct, že v delším časovém horizontu počet příjemců důchodů v návaznosti na demografický vývoj a stárnutí populace spíše roste. Dlouhodobý trend nárustu počtu důchodců také ovlivňovalo postupné zvyšování věkové hranice pro odchod do důchodu, která v současné době činí 65 let.

Nejvyšší absolutní počty důchodců bez ohledu na druh důchodu dlouhodobě vykazují Středočeský kraj, Moravskoslezský kraj, Jihomoravský kraj a hl. město Praha, zatímco nejnižší počty evidují Karlovarský a Liberecký kraj. Rozdíly mezi kraji však odrážejí především jejich velikost a počet obyvatel.

V roce 2025 pobíralo některý z důchodů 2,38 milionu osob.

Na konci roku 2025 pobíralo v Česku některý z důchodů 2,83 milionu osob, což bylo o 9,5 % více než v roce 2001. Růst počtu důchodců se očekává i nadále, a to v důsledku stárnutí silných populačních ročníků narozených v 60. a 70. letech 20. století.

Zvyšuje se počet osob, které odcházejí do předčasného starobního důchodu.

Významným trendem posledních let je růst počtu osob, které se rozhodly odejít do předčasného starobního důchodu. Důvody souvisí se zvyšováním hranice pro odchod do důchodu a s obtížnějším uplatněním starších osob na trhu práce, od konce roku 2022 také s mimořádnými valorizacemi důchodů.

Graf 5.5 Příjemci předčasného starobního důchodu v krajích v prosinci daného roku

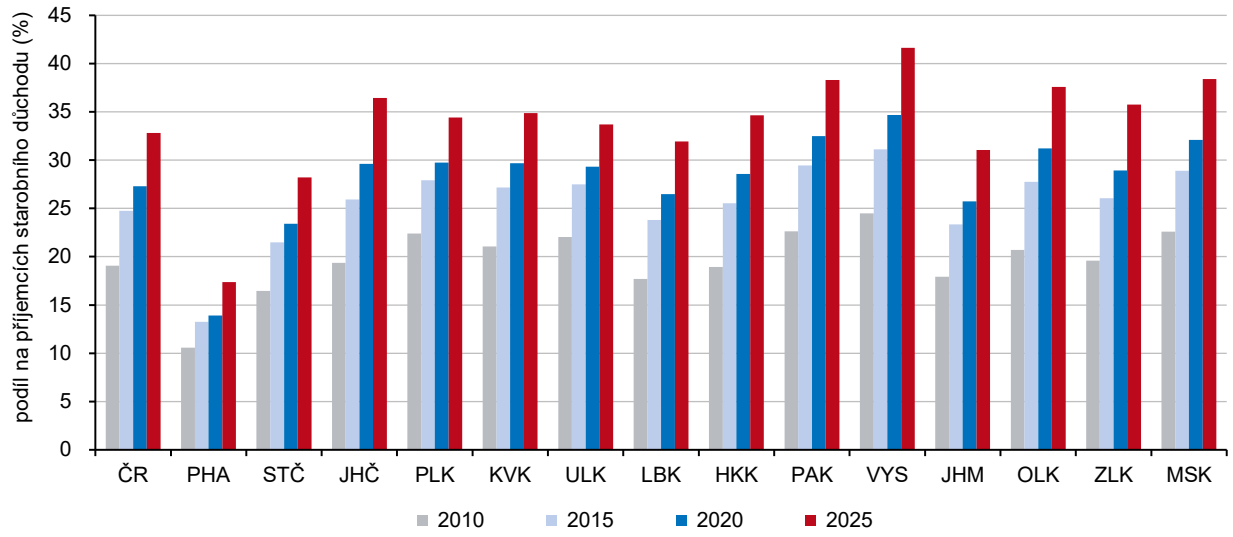

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Nejvíce důchodců v předčasném starobním důchodu žije v Moravskoslezském kraji, nejméně v Karlovarském kraji.

V prosinci roku 2025 bylo v Česku evidováno 765,4 tis. osob v předčasném starobním důchodu, což bylo téměř o 80 % více než v roce 2010. Nejvyšší počet důchodců v předčasném starobním důchodu byl zjištěn v Moravskoslezském (105,0 tis. osob) a Jihomoravském kraji (81,0 tis. osob), nejnižší počet v Karlovarském (22,2 tis. osob) a Libereckém kraji (31,3 tis. osob). Nejvyšší relativní nárůst počtu důchodců v předčasném starobním důchodu od roku 2010 vykázal Jihočeský kraj (+106,8 %) a nejnižší Ústecký kraj (+52,6 %).

Častěji odcházejí do předčasného důchodu muži než ženy.

Nejvyšší podíl příjemců předčasného starobního důchodu ze všech příjemců starobních důchodů dlouhodobě vykazuje Kraj Vysočina, Moravskoslezský a Pardubický kraj; naopak nejnižší podíl je evidován v hl. městě Praze a Středočeském kraji. Častěji odcházejí do předčasného důchodu muži než ženy. Pro obě pohlaví byl nejvyšší podíl osob v předčasném starobním důchodu v roce 2025 evidován v Kraji Vysočina (44,3 % ze všech starobních důchodců – mužů v kraji a 39,7 % žen), nejnižší podíl byl zjištěn v Praze (18,7 % mužů a 16,5 % žen).

Průměrná výše starobních důchodů roste, regionální rozdíly zůstávají.

Od roku 2001 se průměrná výše starobních důchodů ve všech krajích Česka výrazně zvýšila, a to především vlivem pravidelných valorizací, růstu mezd a změn v důchodovém systému. Rozdíly mezi kraji přetrvávají. Nejvyšší důchody dlouhodobě pobírají starobní důchodci v Praze a ve Středočeském kraji, nižší průměrné důchody jsou typické zejména pro Karlovarský či Olomoucký kraj.

V prosinci 2025 činila průměrná výše starobního důchodu (plného, bez pozůstalostního) v Česku 21 175 Kč, v rámci krajů se pohybovala od 22 386 Kč v hl. městě Praze po 20 329 Kč v Karlovarském kraji.

Rozdíl mezi důchody podle pohlaví se zmírňuje.

Muži pobírají ve všech krajích vyšší starobní důchody než ženy. Tento rozdíl souvisí především s vyššími celoživotními výdělky mužů a kratšími pracovními přerušeními. Přesto se rozdíl mezi důchody mužů a žen v posledních letech postupně zmírňuje, protože do nově přiznávaných důchodů se promítá vyšší ekonomická aktivita i příjmy žen.

Poměr průměrného starobního důchodu a mediánu hrubé měsíční mzdy dosáhl maxima v roce 2023, v letech následujících klesal.

Od roku 2001 se ve všech krajích Česka poměr průměrného starobního důchodu a mediánu hrubé měsíční mzdy snižoval vlivem rychlejšího růstu mezd, avšak po mimořádných valorizacích důchodů v letech 2022 až 2023 se tento poměr zvýšil a v roce 2023 ve všech krajích kromě hl. města Prahy (46,3 %) překročil 50 %. V letech následujících se poměr starobního důchodu a mediánu mezd snižoval a v roce 2025 se pohyboval v rozmezí od 49,9 % ve Zlínském kraji až po 42,4 % v hl. městě Praze.

Mezi regiony s nižší kriminalitou se řadí kraj Zlínský, Pardubický a Vysočina.

Počet registrovaných trestných činů se v prvním desetiletí 21. století v krajích Česka udržoval na vysoké úrovni, přičemž nejvyšší kriminalita byla dlouhodobě zaznamenávána v hl. městě Praze, Ústeckém a Moravskoslezském kraji. Následoval pozvolný pokles celkové kriminality ve všech krajích s výrazným propadem v důsledku restrikcí v období pandemie.

Regionální rozdíly však přetrvávají a kraje s vyšší koncentrací obyvatel a ekonomických aktivit na daném území vykazují nadprůměrnou kriminalitu, zatímco kraje jako Zlínský, Vysočina nebo Pardubický se dlouhodobě řadí mezi bezpečnější regiony s nižším počtem registrovaných trestných činů v přepočtu na obyvatele.

Klesá počet dopravních nehod se zraněním nebo usmrcením osob.

Vývoj dopravní nehodovosti v čase se vyznačuje značnými výkyvy. Do roku 2005 se počet evidovaných dopravních nehod v krajích většinou zvyšoval, následně došlo k výraznému poklesu, který souvisel mimo jiné se změnou metodiky evidence nehod od roku 2009 a následně i postupným zvyšováním bezpečnosti silničního provozu. Nejvyšší počet dopravních nehod spojených se zraněním nebo usmrcením osob se soustřeďuje do Středočeského, Jihomoravského a Moravskoslezského kraje, zatímco nejnižší hodnoty vykazují zpravidla Karlovarský a Liberecký kraj. Přestože se počet dopravních nehod v posledních letech opět zvyšoval, počet usmrcených a těžce zraněných osob v důsledku dopravních nehod se ve všech krajích postupně snižuje, což ukazuje na postupné zlepšování bezpečnosti silničního provozu.

Ekonomický vývoj

Ekonomika reálně rostla, ale ne ve všech krajích.

Po období stagnace začala česká ekonomika v roce 2024 opět reálně růst, hrubý domácí produkt (HDP) ve srovnatelných cenách se v Česku meziročně zvýšil o 1,3 %. Nejlepších výsledků v roce 2024 dosahovaly kraje Pardubický (nárůst o 4,1 %), Olomoucký (o 4,0 %) a Liberecký (o 3,7 %), nedařilo se regionálním ekonomikám v Jihočeském (pokles o 0,8 %), Ústeckém (o 0,7 %), Královéhradeckém (o 0,2 %) a Zlínském kraji (o 0,1 %). Po vypuknutí pandemie covidu-19 v roce 2020 se HDP ve srovnatelných cenách propadl ve všech regionech, v průměru o 5,3 %. Rok poté již ale krajské ekonomiky většinou rostly. Během posledních let postupně téměř všechny regiony překonaly hospodářské výsledky z roku 2019, jen čtyřem krajům (Ústeckému, Zlínskému, Karlovarskému a Moravskoslezskému) se to zatím nepodařilo.

K tvorbě HDP přispěly nejvíce Praha, Středočeský a Jihomoravský kraj.

V Česku byl v roce 2024 vytvořen HDP ve výši 8 058,2 mld. Kč. Nejvíce k tomu přispěly ekonomicky nejsilnější regiony, a to hl. město Praha (27,0 %), Středočeský (12,4 %) a Jihomoravský kraj (10,9 %). Podíly těchto regionů se dlouhodobě postupně navyšují, nejzásadněji v Praze. Naopak svůj vliv v průběhu let pomalu ztrácí Ústecký a Moravskoslezský kraj. U ostatních regionálních ekonomik se tyto podíly příliš nemění, respektive nepatrně klesají.

Graf 5.6 Změny regionálního HDP ve srovnatelných cenách v krajích (rok 2019 = 100)

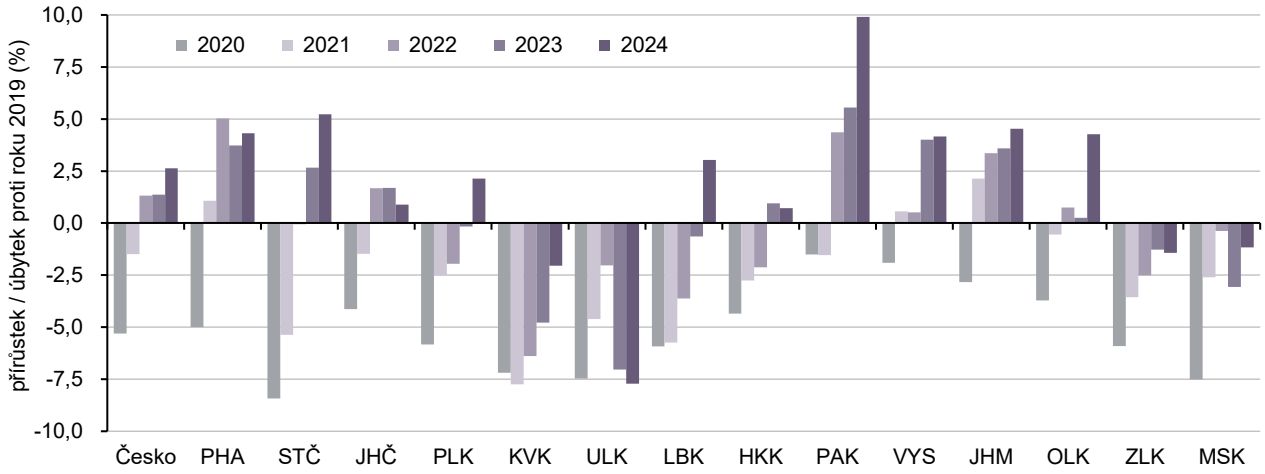

Dlouhodobě dochází ve všech regionech k vzestupu služeb zejména na úkor průmyslu.

Odvětvovou strukturu hospodářství můžeme sledovat prostřednictvím hrubé přidané hodnoty (HPH), ze které se následně HDP odvozuje. Je dána rozdílem mezi celkovou produkcí a mezispotřebou a v roce 2024 činila 7 355,7 mld. Kč v běžných cenách. Dlouhodobý růst HPH byl přerušen naposledy v covidovém roce 2020, kdy se její hodnota snížila o 0,3 %. Pokles se týkal osmi krajů a nejvíce byla zasažena odvětví ubytování, stravování a pohostinství (pokles o 39,6 %), kulturních, zábavních a rekreačních činností (o 12,9 %), administrativních a podpůrných činností (o 11,8 %) a zpracovatelského průmyslu (o 7,0 %). O rok později už pak přidaná hodnota opět rostla ve všech regionech.

V průběhu let sledujeme ve struktuře přidané hodnoty vzestup služeb především na úkor průmyslu. Tato tendence je patrná napříč všemi kraji.

Zemědělství dominuje na Vysočině…

Zastoupení primárního sektoru (zemědělství, lesnictví a rybářství) na HPH dlouhodobě klesá. V roce 2000 dosahovalo 3,5 %, v roce 2024 už jen 2,1 %, nejvíce jeho význam klesal na Vysočině, v Olomouckém a Jihočeském kraji. I přesto mají Vysočina a Jihočeský kraj nejvyšší podíly primárního sektoru a jsou považovány za naše tradiční zemědělské regiony.

…průmysl ve Zlíně…

Propad sekundárního sektoru, který zahrnuje veškerý průmysl včetně stavebnictví, je patrný za dobu existence krajů. Jeho podíl, jenž v roce 2024 v Česku dosáhl 32,0 %, se během této doby snížil o 4,5 p. b., v Karlovarském kraji dokonce o 13 p. b. Sekundární sektor má nejvyšší zastoupení na Zlínsku (44,6 %) a Pardubicku (42,3 %), přes 50 % hrubé přidané hodnoty tvořil naposledy v roce 2017 ve Zlínském kraji.

…a služby v Praze.

Na tvorbě HPH se rozhodující měrou podílí terciární sektor, tedy tržní a netržní služby. Jeho význam neustále roste a od roku 2020 je jeho zastoupení ve všech regionech Česka více než 50 %. Ve sledovaném období se služby nejvíce rozvíjely na Karlovarsku a v Jihomoravském kraji. A zatímco v Praze, Jihomoravském a Moravskoslezském kraji rostl také význam odvětví informačních a komunikačních činností, v ostatních regionech to byla především oblast zdravotní a sociální péče. Největší podíl terciární sféry má s velkým odstupem Praha (83,7 %), dále pak Karlovarský (69,6 %) a Jihomoravský kraj (68,8 %). Nejnižší je naopak na Vysočině (52,5 %) a na Zlínsku (53,2 %).

Ekonomicky nejsilnějším regionem je Praha, nejslabším Karlovy Vary.

Ekonomickou výkonnost jednotlivých krajů lze vzájemně porovnávat prostřednictvím hrubého domácího produktu přepočteného na 1 obyvatele, který dosáhl v roce 2024 v Česku 740,2 tis. Kč. Tato průměrná hodnota je ovšem zásadním způsobem ovlivněna výší tohoto ukazatele v hl. městě Praze a celorepublikové hodnoty nedosahuje kromě naší metropole žádný jiný kraj. Praha patří v rámci EU k regionům s výkonnější ekonomikou (HDP na 1 obyvatele převyšuje průměr zemí EU o 92 %), na které se podílí nejen pracovní síla s vyšší kvalifikací a vzděláním, ale i obyvatelstvo z ostatních krajů, které do hlavního města za prací dojíždí. Pokud do republikového průměru HDP na 1 obyvatele nezahrneme Prahu, klesne hodnota tohoto ukazatele zhruba o 120 tis. Kč. V tomto případě pak průměr Česka vedle Jihomoravanů a Středočechů přesahují ještě kraje Královéhradecký, Plzeňský a Pardubický. Na opačné straně žebříčku se nachází Karlovarský, Ústecký, Liberecký a Moravskoslezský kraj.

Graf 5.7 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele v krajích

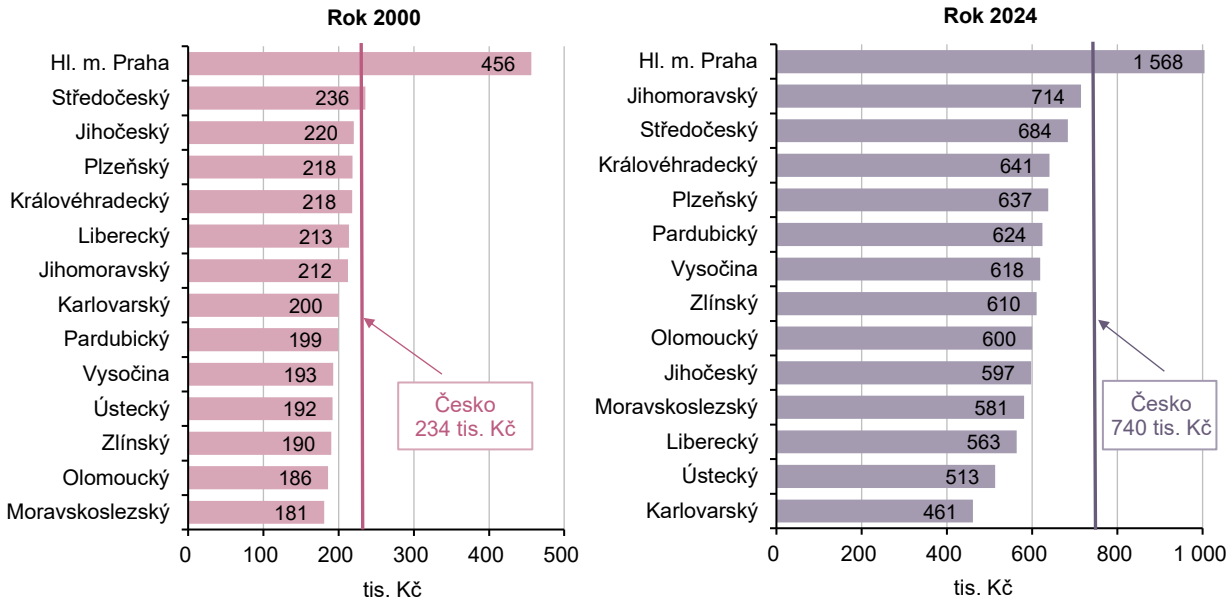

Přepočet HDP na 1 zaměstnaného zohledňuje počet osob, které produkt vytváří.

Výrazný náskok Prahy před ostatními kraji se o něco sníží, pokud vezmeme v úvahu počet osob, které produkt vytvořily. HDP na 1 zaměstnaného dosáhl v roce 2024 v Česku 1,5 mil. Kč. Produktivita práce se neustále zvyšuje, i když v posledních dvou letech tempo růstu postupně zpomaluje především díky Praze, která vykázala mezi regiony nejnižší růst, v roce 2024 spíše téměř stagnaci. Republikový průměr překročili kromě Pražanů ještě Středočeši, přes 90% hranici se dostali ještě Jihomoravané a Hradečané. Nejnižší HDP na 1 zaměstnaného mají v Karlovarském kraji, kde nedosáhl ani 70 % průměrné hodnoty v Česku, a dále v Ústeckém kraji (81 % průměru). Aby produktivita práce i nadále rostla, je potřeba podporovat výzkum a vývoj a efektivně investovat do inovací.

THFK se poprvé od covidového roku 2020 meziročně snížila.

Investiční aktivity (např. nové investice, rekonstrukce, modernizace) popisuje tvorba hrubého fixního kapitálu (THFK), která v Česku dosáhla v roce 2024 hodnoty 2 135,6 mld. Kč v běžných cenách a poprvé od covidového roku 2020 meziročně poklesla. Investice slábly v polovině regionů, nejvíce ve Středočeském kraji (o 6,0 %). Čtvrtina peněžních prostředků směřovala do činností v oblasti nemovitostí, 22,4 % do průmyslu a 15,6 % do odvětví obchodu, dopravy, ubytování a pohostinství.

Investice do průmyslu dominovaly v Ústeckém, Středočeském, Moravskoslezském, Zlínském a Pardubickém kraji. Odvětví obchodu, dopravy, ubytování a pohostinství bylo zase nejdůležitější pro Karlovarský a Jihočeský kraj. Praha na rozdíl od ostatních regionů Česka vkládá méně prostředků do průmyslu, ale více do informačních a komunikačních činností nebo do profesních, vědeckých, technických a administrativních činností.

Dlouhodobě je míra investic nejvyšší v Praze a Středočeském kraji, nejnižší v kraji Královéhradeckém.

Republiková míra investic vyjádřená podílem THFK na HDP měla od roku 2000 klesající tendenci, svého minima dosáhla v roce 2017 a od té doby s občasnými výkyvy roste. V roce 2024 směřovalo do THFK v Česku 26,5 % HDP, v rámci regionů se toto procento pohybovalo mezi 22 a 30 %. Dlouhodobě mají vyšší míru investic Praha a Středočeský kraj, v posledních pěti letech k nim ještě přibyl Karlovarský kraj. Nejnižší míru vykazují na Královéhradecku a Vysočině.

Počet jednotek zapsaných v Registru ekonomických subjektů nadále roste.

Počet jednotek zapsaných v registru ekonomických subjektů se od roku 2019 ve všech krajích zvolna zvyšoval. V roce 2023 však došlo k narušení tohoto trendu vlivem zhruba desetiprocentního úbytku počtu fyzických osob, který byl pravděpodobně vyvolaný povinností využívat datové schránky. Z vývoje počtu subjektů se zjištěnou ekonomickou aktivitou, který i v roce 2023 rostl, se můžeme domnívat, že svou činnost ukončily především tzv. „spící“ subjekty.

Nejvíce ekonomických subjektů má sídlo v Praze.

Nejvíce ekonomických subjektů mělo své sídlo k 31. 12. 2025 v hlavním městě Praze (23,9 % z celorepublikového počtu), ve Středočeském (12,2 %) a Jihomoravském (11,4 %) kraji.

Zemědělská produkce až do roku 2022 rostla, od té doby se snižuje, především vlivem rostlinné produkce.

Zemědělská produkce v běžných cenách v letech 2019 až 2022 ve všech krajích meziročně rostla, v roce 2022 dosáhla nevyšší hodnoty a v letech 2023 a 2024 naopak poklesla, a to zejména vlivem snížení objemu rostlinné produkce. K poklesu došlo v roce 2023 ve všech krajích a v roce 2024 (podle semidefinitivních výsledků) ve většině krajů, pouze ve 4 krajích bylo zaznamenáno mírné zvýšení objemu produkce. Ve stálých cenách roku 2000 dosáhla zemědělská produkce nejvyšší hodnoty v roce 2021, od té doby se objem ve většině krajů snižuje. V roce 2024 byla nižší ve všech krajích, s výjimkou Jihočeského kraje a Kraje Vysočina, kde zůstala prakticky na stejné úrovni. Ve struktuře zemědělské produkce převládala ve většině krajů rostlinná produkce, která až do roku 2021 zvyšovala svůj podíl na zemědělské produkci (v Česku tehdy její podíl dosáhl 62,0 %), ale v posledních 3 letech její podíl na produkci v běžných cenách klesal. Přesto ve většině krajů i převládala – nejvíce v Ústeckém a Olomouckém kraji s tříčtvrtinovým, resp. dvoutřetinovým podílem. V dlouhodobém pohledu za posledních 20 let převažovala živočišná produkce nad rostlinnou většinou jen v Pardubickém kraji a zhruba v polovině roků také v Kraji Vysočina a v Plzeňském kraji. V roce 2024 byl nejnižší podíl rostlinné produkce v Pardubickém kraji a Kraji Vysočina (38 %, resp. 41 %), kde byl naopak nejvyšší podíl živočišné produkce.

Největší část produkce dlouhodobě vytváří ve Středočeském a Jihomoravském kraji, v přepočtu na hektar je pak nejúspěšnější Pardubický kraj.

Produkci zemědělského odvětví České republiky dlouhodobě vytvářejí více než z poloviny kraje s největší výměrou obhospodařované zemědělské a orné půdy, Středočeský, Jihomoravský, Kraj Vysočina a Jihočeský. Po přepočtu zemědělské produkce na 1 hektar obhospodařované zemědělské půdy se v čele regionálního žebříčku držel od roku 2012 většinou Pardubický kraj díky drůbežářství, jen v roce 2021 ho těsně předstihl Jihomoravský kraj zásluhou vynikajících výsledků v rostlinné

produkci. Na konci žebříčku se dlouhodobě umisťoval Karlovarský kraj, jehož produkce na 1 ha nedosahovala hodnot Pardubického kraje ani z poloviny.

Graf 5.8 Produkce zemědělského odvětví na 1 ha obhospodařované zemědělské půdy v krajích

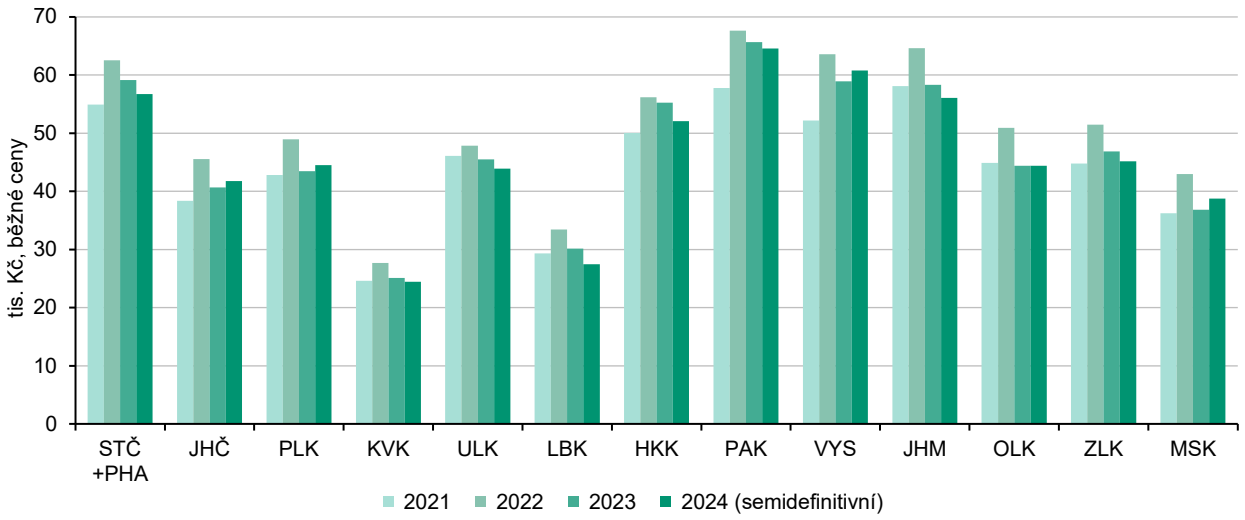

V roce 2025 byla sklizeň obilovin, brambor i řepky meziročně vyšší, ale sklizeň řepky pětiletého průměru nedosáhla.

Celorepublikově byly v uplynulých pěti letech z hlediska objemu sklizně obilovin na zrno úrodnější roky 2022, 2023 a 2025, sklizeň brambor a pícnin na orné půdě byla nadprůměrná v letech 2021 a 2025, sklizeň řepky v roce 2022 a 2023, sklizeň řepy cukrové v letech 2021 a 2024 a sklizeň sena byla nadprůměrná v roce 2021 (srovnáno s 5letými průměry sklizně). Největší objem sklizně produkovaly kraje s největší výměrou orné půdy. Více než třetina sklizně obilovin Česka pocházela v předchozích pěti letech ze Středočeského a Jihomoravského kraje, více než třetina z celorepublikové sklizně brambor z Kraje Vysočina, 44 % sklizně řepky z krajů Středočeského, Jihočeského a Kraje Vysočina a téměř dvě třetiny sklizně řepy cukrové ze Středočeského, Královéhradeckého a Olomouckého kraje.

Výroba mléka se dlouhodobě zvyšovala, v roce 2024 byla nejvyšší za posledních 30 let.

V živočišné výrobě stavy turů a krav kolísaly, jejich chov byl nejrozšířenější v Jihočeském kraji a v Kraji Vysočina (zde chovali zhruba třetinu z celorepublikového počtu). Ve struktuře stád krav tvořily krávy dojené v Jihočeském kraji zhruba polovinu a v Kraji Vysočina dokonce 82,2 %. Výroba mléka se dlouhodobě zvyšovala, v roce 2024 byla nejvyšší za posledních 30 let, ale v roce 2025 došlo k mírnému poklesu. Dojivost se však nadále zvyšovala. Nejvíce mléka se produkuje v Kraji Vysočina. Výroba jatečného skotu od roku 2010 kolísala, v letech 2019 až 2021 se snižovala, ale od roku 2022 ve většině krajů opět rostla. Nejvíce jatečného skotu bylo tradičně vyprodukováno v Kraji Vysočina a v Jihočeském kraji.

Stavy prasat v krajích už neklesají, ale spíše kolísají. Největšími producenty jatečných prasat byly Středočeský kraj a Kraj Vysočina.

Stavy prasat strmě klesaly až do roku 2012, od té doby klesaly jen mírně; jsou ale kraje ve kterých stavy kolísaly s rostoucím trendem (Kraj Vysočina a Středočeský kraj). Významněji stavy prasat klesaly např. v Jihočeském, Olomouckém, Jihomoravském a Moravskoslezském kraji. Výroba jatečných prasat po výrazném poklesu v první dekádě tohoto století od roku 2013 již spíše jen kolísala. V posledních letech opět mírně klesala, ale v samotném roce 2025 se znovu zvýšila. Největšími producenty jatečných prasat byl Středočeský kraj a Kraj Vysočina.

Snáška konzumních vajec se v posledních 2 letech zvyšovala.

Chov drůbeže je nejrozšířenější ve Středočeském, Jihomoravském a Pardubickém kraji (56 % z republikového počtu), což jsou kraje s největší výrobou jatečné drůbeže (62 % z republikové produkce). Snáška konzumních vajec v zemědělských podnicích (nezahrnuje snášku vajec v malochovech v domácnostech, která je s ní prakticky srovnatelná) měla do roku 2021 dlouhodobě spíše rostoucí trend, který se v roce 2022 otočil, ale v posledních dvou letech se snáška opět zvýšila. Nejvíce konzumních vajec bylo v roce 2025 vyprodukováno ve Středočeském, Pardubickém a Plzeňském kraji (74 % celorepublikové produkce).

Těžba dřeva po několika letech dramatického růstu od roku 2021 klesala.

Těžba dřeva v letech 2018 až 2020 dramaticky rostla v souvislosti s likvidací následků kůrovcové kalamity a polomů. Od roku 2021 sice již v Česku klesala, ale stále dosahovala vysokých hodnot, v roce 2023 srovnatelných s těžbou z roku 2007, kdy byly odstraňovány polomy po orkánu Kyrill. V roce 2025 bylo vytěženo 35,8 mil. m^3 dřeva (bez kůry), z toho 96,5 % tvořily jehličnaté dřeviny (hlavně smrk) a 3,5 % listnaté dřeviny (hlavně buk a dub).

Nejvíce dřeva se vytěžilo v Kraji Vysočina, kde se jednalo hlavně o nahodilou těžbu vlivem polomů nebo poškození porostů hmyzem.

Nejvíce dřeva se v uplynulých pěti letech vytěžilo v Kraji Vysočina, 16,4 % z celorepublikového objemu, kdy se z 88 % jednalo o nahodilou těžbu (především hmyzovou). Nahodilá těžba ve většině krajů v posledních pěti letech představovala více než 60 % z celkového objemu těžby. Nejméně byly kůrovcem a polomy zasaženy lesy v Jihočeském a Karlovarském kraji, ve kterých podíl nahodilé těžby tvořil 51 %, resp. 44 %.

Po kůrovcové kalamitě se od roku 2019 intenzivně zalesňovalo, ale od roku 2021 výměra ploch klesá a opět převažují jehličnaté dřeviny.

Plocha zalesňování byla nejvyšší v roce 2021 (40,7 tis. ha). Od té doby se každoročně zmenšuje, v roce 2025 bylo zalesněno o 43 % plochy méně. Ve struktuře na rozdíl od roku 2022 opět převažovaly jehličnaté dřeviny, v roce 2025 jejich podíl dosáhl 56,3 %. V roce 2025 se nejvíce zalesňovalo v Kraji Vysočina (ze 39 % listnáči). Podíl listnatých dřevin na zalesnění byl mezi kraji v posledních pěti letech nejvyšší v Moravskoslezském kraji (63 %) a nejnižší v Jihočeském kraji (36 %).

Regionální data z průmyslu jsou za průmyslové podniky se 100 a více zaměstnanci a sídlem v kraji.

Z oblasti průmyslu má statistika do úrovně krajů k dispozici údaje za podniky, které v daném roce zaměstnávaly 100 a více zaměstnanců a sídlily v příslušném kraji. Výsledky a zejména jejich srovnání v čase mohou být ovlivněny tím, že se zařazení podniku do souboru vykazujících subjektů na základě neměnných kritérií může rok od roku lišit. Přepočty na srovnatelnou organizační strukturu se neprovádějí, a proto se v této části omezíme pouze na vývoj počtu subjektů a jejich zaměstnanců.

Počet průmyslových podniků i jejich zaměstnanců dlouhodobě klesá.

Z vývoje posledních 25 let je zřejmé, že průmysl negativně ovlivnila globální hospodářská krize z roku 2008. V Česku se recese projevila zejména v průběhu roku 2009 prudkým propadem zaměstnanosti ve velkých průmyslových podnicích a následně i snížením počtu těchto subjektů. Postupné oživení, které probíhalo až do roku 2018, vystřídal v letech 2020 až 2021 vlivem dopadů koronavirových opatření mírný pokles počtu velkých průmyslových podniků i jejich zaměstnanců ve většině krajů. Ačkoliv počet průmyslových subjektů v následujících dvou letech mírně rostl, vývoj zaměstnanosti už tak příznivý nebyl. V roce 2022 se počet zaměstnanců zvýšil jen v polovině regionů, v roce 2023 už ve většině krajů klesal. Od roku 2024 se k pokračujícímu snižování počtu zaměstnanců přidává také úbytek velkých průmyslových podniků. V loňském roce zaměstnávalo 2 143 velkých průmyslových podniků celkem 770 tisíc osob. Od roku 2019 do roku 2025 opustilo velké průmyslové podniky přes 80 tisíc pracovníků a počet podniků se snížil o 201.

Ve sledovaném období počet těchto subjektů klesl ve všech krajích, nejvíce ve Středočeském a Jihočeském. Zaměstnanost se zvýšila jen v kraji Jihomoravském.

Nejvíce osob bylo zaměstnáno ve velkých průmyslových firmách středních Čech.

Do roku 2017 byl největším průmyslovým zaměstnavatelem mezi regiony Moravskoslezský kraj (88,8 tis. zaměstnanců v roce 2025, podíl na Česku 11,5 %), od roku 2018 ho na druhé místo posunuli Středočeši (108,5 tis. zaměstnanců v roce 2025, podíl na Česku 14,1 %). Dlouhodobě nejméně zaměstnanců ve velkém průmyslu pracuje na Karlovarsku (13,7 tis. zaměstnanců v roce 2025, podíl na Česku 1,8 %).

Objem stavebních prací „S“ (v běžných cenách) v krajích většinou rostl, největší část prací byla provedena v Praze.

Největší stavební aktivita dlouhodobě probíhala v hlavním městě, a to jak z pohledu celkového objemu stavebních prací, tak po jejich přepočtu na obyvatele. Zhruba pětina stavebních prací podle dodavatelských smluv (hodnota „S“) v tuzemsku byla v posledních 5 letech provedena v Praze (20,2 %). Druhý největší objem byl v tomto období realizován v Jihomoravském kraji (12,2 %). Po přepočtu na obyvatele se v posledních 5 letech intenzivněji stavělo také v Pardubickém a Jihočeském kraji. V dlouhodobějším pohledu (od roku 2001) se po přepočtu na obyvatele realizovaly nadprůměrné objemy stavebních prací každoročně v Praze a převážně v Jihočeském a Jihomoravském kraji. Naopak podprůměrné zůstaly hodnoty tohoto ukazatele dlouhodobě ve Středočeském, Libereckém a Zlínském kraji. Ve struktuře stavebních prací podle směru výstavby měla v posledních 5 letech Praha největší podíl bytových budov (více než jednu třetinu) a naopak nejmenší podíl inženýrských staveb (28,9 %) z objemu prací provedených v kraji. Největší podíl inženýrských staveb byl naopak zaznamenán ve Zlínském (55,2 %), Pardubickém a Ústeckém kraji (v obou téměř 49 %).

V úhrnu let 2021 až 2025 dosahoval podíl prací pro veřejné zadavatele více než 48 %.

Z celkového objemu stavebních prací „S“ v posledních pěti letech tvořily v Česku práce pro veřejné zadavatele 48,1 %, přitom nejvyšší (51 %) byl jejich podíl při pandemické krizi v roce 2020. Většinou se jednalo o inženýrské a vodohospodářské stavby, které v Česku z objemu prací pro veřejné zadavatele v úhrnu let 2021 až 2025 tvořily 64,3 %. Regionálně byl podíl prací pro veřejné zadavatele z objemu prací provedených na stavbách v kraji nejvyšší ve Zlínském a Pardubickém kraji (60,6 %, resp. 60,3 %) a nejnižší v Karlovarském kraji a v hlavním městě Praze (32,7 %, resp. 37,0 %).

Pozastavení a odložení výstavby v době pandemie se v Česku v roce 2021 promítlo do rekordního počtu zahájených bytů. Od roku 2023 je každoročně zahajována výstavba cca 23 tis. bytů.

Od roku 2001 byla v Česku zahájena výstavba nejvíce bytů v roce 2021 (téměř 45 tis. bytů), což bylo zřejmě ovlivněno tím, že pandemická krize v předchozím roce bytovou výstavbu téměř zastavila. Výraznější počet bytů byl dále zahájen v letech 2006–2008 (každoročně téměř 44 tis. bytů) a v roce 2022 (42 tis. bytů). Od roku 2023 je ročně zahajována výstavba cca 36 tis. bytů. Na zahajování výstavby bytů se dlouhodobě nejvíce podílely kraje s největším počtem obyvatel, tedy hlavní město Praha, Středočeský a Jihomoravský kraj. Počet zahájených bytů v nových rodinných domech dosáhl maxima v roce 2021, kdy byla zahájena výstavba 21 271 bytů, což byl za posledních 25 let druhý největší počet (v roce 2008 bylo zahájeno 22 918 bytů). Od roku 2022 počet zahájených bytů v nových rodinných domech klesá, a to jak v celém Česku, tak ve většině krajů, zřejmě v souvislosti s rostoucími cenami a problémy s dodávkami stavebních materiálů. Ale v roce 2025 došlo proti roku 2024 v 8 krajích ke zvýšení. Počet bytů zahájených v nových bytových domech dosáhl maxima za posledních 25 let v roce 2021 (17 098 bytů), těsně následovaném rokem 2024 (17 079 bytů). Zhruba polovina bytů v nových bytových domech byla zahájena v Praze nebo v Brně.

Počet dokončených bytů dosáhl maxima v roce 2022, především vlivem bytů v nových bytových domech. Téměř polovina bytů byla dokončena ve 3 krajích.

V návaznosti na zahajování bytové výstavby bylo v Česku po roce 2001 dokončeno nejvíce bytů v roce 2007 (téměř 42 tis. bytů), dále v roce 2022 (39 tis. bytů) a v letech 2008, 2009 a 2023 (38 tis. bytů). Na počtu dokončených bytů se dlouhodobě podílely stejné kraje jako na počtu bytů zahájených. V těchto 3 krajích bylo od roku 2001 dokončeno 392,6 tis bytů z celkového počtu 798,1 tis. bytů, tedy téměř polovina.

Nejvyšší podíl bytů v nových rodinných domech byl v roce 2025 dokončen v Pardubickém kraji, a naopak nejmenší v Praze.

V roce 2025 bylo dokončeno 33,4 tis. bytů, z toho bylo 13,9 tis. bytů v nových rodinných domech a 10,8 tis. bytů v nových bytových domech. Podíl bytů v nových rodinných domech se mezi kraji samozřejmě liší, což je mimo jiné ovlivněno charakterem osídlení příslušného kraje. Největší podíl bytů v nových rodinných domech byl v roce 2025 dokončen v Pardubickém (62,1 %) a Středočeském (53,4 %) kraji, naopak nejmenší podíl zaznamenala Praha (7,5 %).

Bytová výstavba v krajích v letech 2001 až 2025

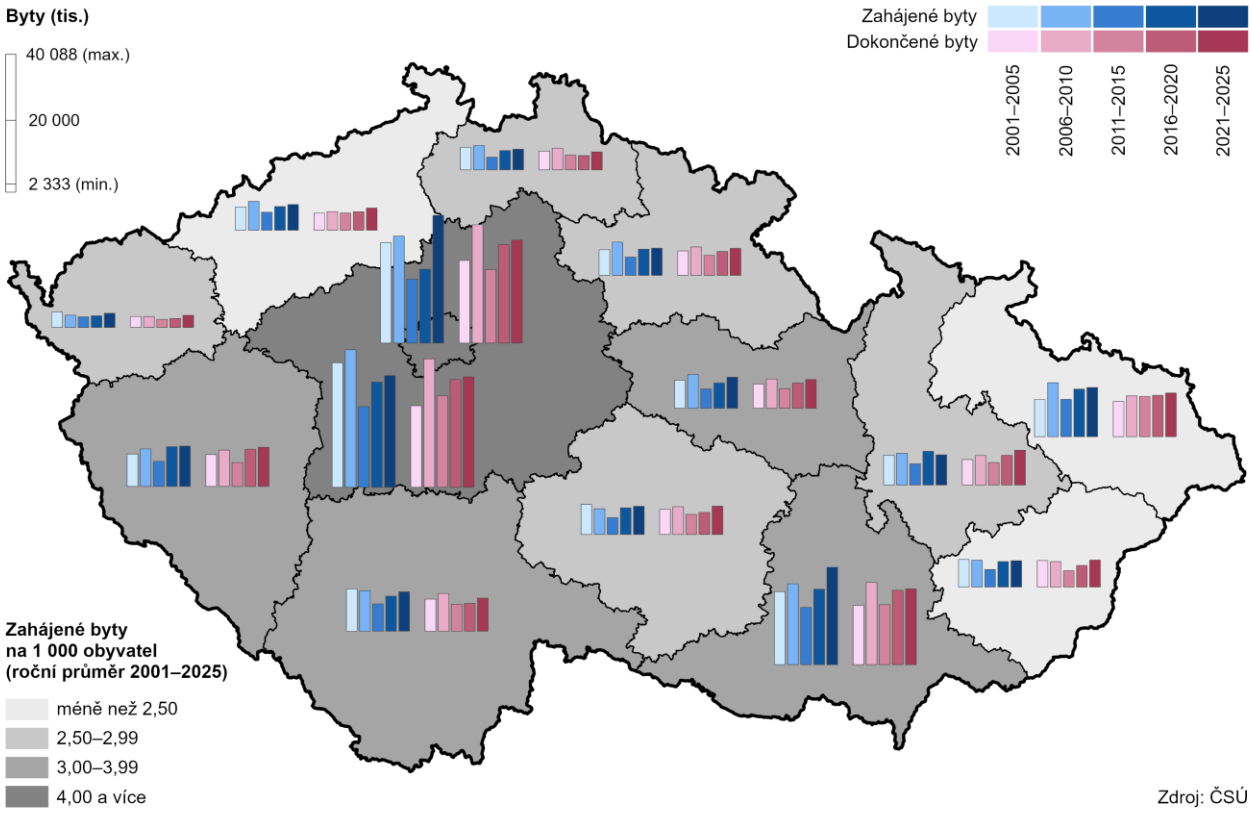

V přepočtu na obyvatele se nejvíce bytů se stavělo ve Středočeském kraji, v hlavním městě Praze a v Jihomoravském kraji.

Výše uvedené 3 kraje byly na špici také v intenzitě bytové výstavby (po přepočtu na 1 tis. obyvatel), když se mezi ně zařadil ještě Plzeňský kraj s nadprůměrnou intenzitou dokončování bytové výstavby za uplynulých pět let. V ostatních krajích byla intenzita podprůměrná, nejnižší v Ústeckém kraji. V dlouhodobém pohledu od roku 2001 měl každoročně nadprůměrnou intenzitu dokončování Středočeský kraj, hlavní město Praha a s výjimkou 1 roku Jihomoravský kraj. Naopak podprůměrnou intenzitu dokončování bytové výstavby každým rokem vykazovaly kraje Ústecký a Moravskoslezský a s výjimkou 1 roku také Karlovarský kraj.

V roce 2025 byl počet hostů ve všech krajích vyšší než v předpandemickém roce

Vývoj cestovního ruchu byl ve všech krajích velmi výrazně ovlivněn pandemií koronaviru, která ve 2. čtvrtletí roku 2020 zvrátila do té doby rostoucí trend

2019, ale v počtu přenocování 3 kraje této úrovně nedosáhly.

návštěvnosti a toto odvětví v podstatě ochromila téměř na 2 roky. Pouze letní sezóna (3. čtvrtletí roku 2020 a roku 2021), kdy došlo k uvolnění opatření, byla srovnatelná se stejnými sezónami před pandemií, i když s rozdílnou skladbou hostů, kdy výpadek hostů ze zahraničí alespoň částečně nahradili hosté z Česka. Od roku 2022 již došlo k oživení a ve 4 krajích byl překonán předpandemický počet hostů i počet přenocování v hromadných ubytovacích zařízeních. V roce 2025 již počet hostů převýšil návštěvnosti z roku 2019 ve všech krajích, ale počet přenocování ve 3 krajích úrovně roku 2019 nedosáhl (v Ústeckém, Moravskoslezském a Olomouckém kraji).

Cestovnímu ruchu jednoznačně dominuje Praha, druhý největší počet hostů se ubytoval v Jihomoravském kraji a druhý největší počet přenocování patřil díky lázeňství Karlovarskému kraji.

Počtu hostů ubytovaných v hromadných ubytovacích zařízeních dlouhodobě a jednoznačně dominuje hlavní město Praha (v roce 2025 sem směřovalo 35,2 % ze všech hostů a uskutečnilo se zde 32,1 % ze všech přenocování). S velkým odstupem v podílu na počtu hostů následuje Jihomoravský kraj (9,6 %) a v počtu přenocování Karlovarský kraj (9,2 %), především vlivem delších pobytů hostů v lázeňských zařízeních. Struktura hostů není ve všech krajích stejná. Největší podíl hostů ze zahraničí dlouhodobě vykazuje Praha, v roce 2025 to bylo 81,0 % všech hostů, a Karlovarský kraj (54,2 %), obdobné byly podíly na přenocování. Ve všech ostatních krajích naopak převažují hosté z Česka, nejvíce v Kraji Vysočina, kde tvoří 87,5 % všech hostů.

Do Prahy dlouhodobě směřuje nejvíce hostů, kteří přijeli ze zahraničí, ale také hostů, kteří přijeli z Česka.

Hosty ze zahraničí přitahuje zejména Praha, kam v roce 2025 směřovalo 61,5 % z hostů, kteří do Česka přijeli a 61,2 % z jejich přenocování. Hosté ze zahraničí dále směřovali do Karlovarského kraje (7,2 %) a Jihomoravského kraje (7,1 %). Pokud jde o hosty z Česka, také oni nejvíce směřovali do Prahy (12,5 %), ale vzhledem ke kratším pobytům dosáhl jejich podíl na počtu přenocování jen 8,1 %. Druhý největší podíl hostů z Česka se ubytoval v Jihomoravském kraji (11,6 %), třetí pak v Jihočeském kraji (9,8 %). Nejvíce přenocování zaznamenali hosté z Česka v Královéhradeckém kraji a v Jihočeském kraji.

Životní prostředí

Výměra orné půdy klesá, …

V období let 2001 až 2025 docházelo v Česku k postupnému úbytku zemědělské půdy. Příčinou je dlouhodobý trend úbytku orné půdy, jejíž výměry v Česku za sledované období poklesly o 201,2 tis. ha (o 6,5 %). Podíl orné půdy na celkové výměře Česka se za stejné období snížil o 2,6 p. b. K poklesu došlo ve všech krajích, nejvíce v hl. m. Praze (o 4,7 p. b.). Ve většině krajů rovněž došlo k poklesu výměry ovocných sadů, s výjimkou Libereckého a Moravskoslezského kraje, kde se naopak plochy ovocných sadů v průběhu sledovaného období rozšířily. Snižují se rovněž výměry chmelnic. V Ústeckém, Středočeském a Olomouckém kraji, odkud pochází každoročně více než 99 % veškeré produkce chmele v Česku, se výměry chmelnic snížily v souhrnu za období 2021 až 2025 o 24,7 %. Ve srovnání se změnami orné půdy se změny ve výměře ovocných sadů a chmelnic s ohledem na jejich nižší výměry neprojevují ve struktuře pozemků tak výrazně.

…a to především ve prospěch trvalých travních porostů.

Ve většině krajů se výše uvedené poklesy výměr uskutečnily především ve prospěch trvalých travních porostů. Především ve prospěch ostatních ploch se naproti tomu podíl orné půdy snížil v hl. m. Praze, Jihomoravském kraji a Kraji Vysočina. Podíl trvalých travních porostů stejně jako zahrad a vodních ploch rostl ve všech krajích. Podíl trvalých travních porostů na celkové výměře vzrostl v průběhu období 2001 až 2025 nejvíce v Libereckém kraji (o 2,6 p. b.), celorepublikově se zvýšil o 1,1 p. b. Podíl zahrad se zvýšil nejvíce ve Zlínském kraji (o 0,8 p. b.). Podíl lesní půdy se zvýšil ve všech krajích Česka s výjimkou Středočeského, kde došlo v porovnání

s rokem 2001 k poklesu o 0,1 p. b. Největší nárůst podílu lesních ploch na celkové výměře zaznamenali v Ústeckém kraji (o 1,2 p. b.). Podíl ostatních ploch a zastavěných ploch a nádvoří se nejvíce zvýšil v hl. m. Praze, a to o 2,3 p. b., resp. o 0,7 p. b. Podíl vodních ploch na celkové výměře území nejvíce vzrostl v Jihočeském kraji (o 0,4 p. b.). Výše uvedené změny byly ovlivněny rovněž územními změnami.

Graf 5.9 Změna podílů vybraných druhů půdy na celkové výměře kraje za období 2001–2025

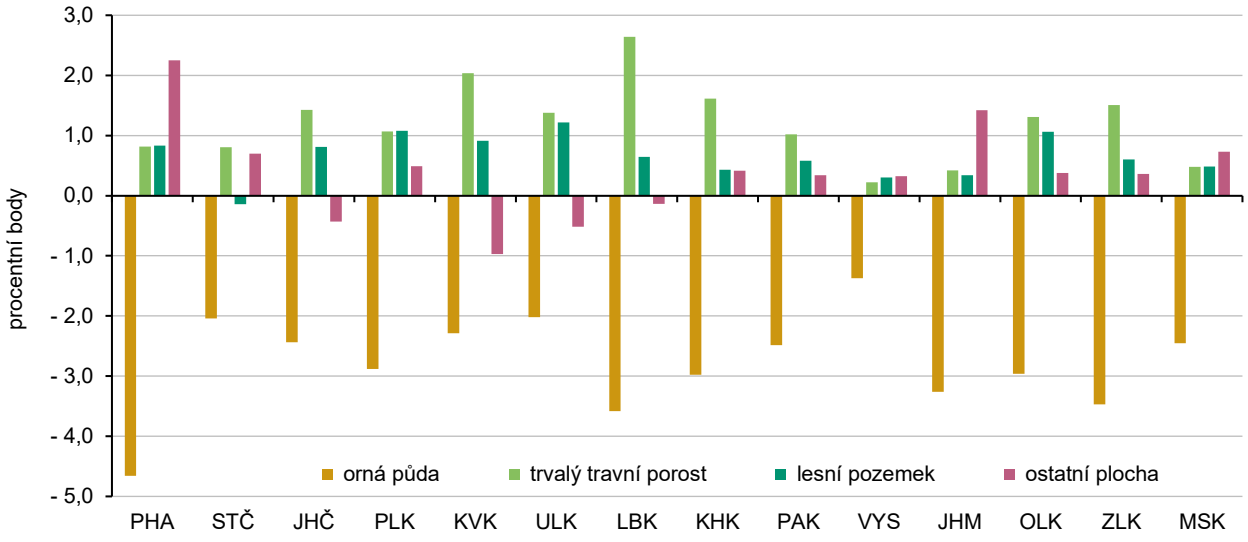

Zdroj: Český úřad zeměměřický a katastrální

Výměry ekologicky obhospodařované půdy se rozšiřují.

Dlouhodobě se rozšiřuje plocha obhospodařovaná šetrně k životnímu prostředí. Nejvíce se takové půdy v letech 2011 až 2025 soustředilo v Jihočeském kraji, v roce 2025 to bylo 98 722 ha. Nejrychleji se v uplynulých pěti letech rozšiřovaly plochy v ekologickém zemědělství ve Středočeském kraji a také v hl. m. Praze. Ta ale disponuje v porovnání s ostatními kraji výrazně menší výměrou zemědělské půdy a nárůst výměry v absolutním vyjádření je tak zanedbatelný. K největšímu absolutnímu nárůstu došlo od roku 2011 v Plzeňském kraji, kde se plochy ekologicky obhospodařované půdy rozšířily o 35 664 ha (o 72,5 %).

Podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů vzrostl.

Podíl obyvatel zásobovaných vodou z veřejných vodovodů byl v roce 2025 nejvyšší v hl. m. Praze, kde v jako jediném kraji dosáhl 100 %. V porovnání s ostatními kraji vykázaly vloni vysoký podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů ještě Moravskoslezský kraj (99,8 %), Ústecký kraj (99,7 %) a Karlovarský kraj (99,4 %). Naopak nejméně obyvatel bylo vodou z vodovodů zásobováno v Plzeňském kraji (87,5 %). Meziročně se podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů zvýšil ve většině krajů s výjimkou Karlovarského a Jihomoravského, kde došlo k poklesu, a Moravskoslezského, kde meziročně stagnoval.

Nejvíce vody spotřebují domácnosti v hl. m. Praze.

Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele meziročně rostlo. V porovnání s rokem 2024 vzrostla spotřeba vody v roce 2025 ve většině krajů, nejvíce v Olomouckém kraji (o 6,8 %). K poklesu spotřeby došlo meziročně jen ve dvou krajích, a to v Ústeckém a v hl. m. Praze (o 0,5 %, resp. 0,2 %). Největší spotřebu vody měly v roce 2025 domácnosti v hl. m. Praze, kterým bylo vloni v průměru fakturováno 106,8 litrů/osobu/den. Naopak nejméně to bylo ve Zlínském kraji, a to 81,0 litrů/osobu/den. Celorepublikově byla spotřeba vody v domácnostech vloni při porovnání s rokem 2024 vyšší o 1,4 litru/osobu/den (o 1,6 %).

Zvýšil se podíl obyvatel napojených na kanalizaci.

Na kanalizaci v Česku bylo v roce 2025 připojeno 90,8 % všech obyvatel, meziročně se tento podíl zvýšil o 0,5 p. b. Nejmenší podíl obyvatel připojených na kanalizaci vykázal vloni Liberecký kraj, a to 74,9 %. Naproti tomu v hl. m. Praze bylo na kanalizaci připojeno 100 % obyvatel. Z celkového množství vypouštěných odpadních vod jich bylo v roce 2025 v Česku čištěno 97,6 %. Nejmenší podíl čištěných odpadních vod byl zjištěn v Pardubickém kraji, kde dosáhl 90,8 %, naopak v hl. m. Praze a Karlovarském kraji bylo čištěno 100,0 % odpadních vod a ve Středočeském kraji to bylo 99,9 %.

Nejvíce znečištěné ovzduší má hl. m. Praha, Ústecký a Moravskoslezský kraj.

Nejvíce znečištěné ovzduší bylo v letech 2015 až 2024 v hl. m. Praze především vlivem mobilních zdrojů (REZZO 4), v Ústeckém a Moravskoslezském kraji byly příčinou vysoké měrné emise převážně ze stacionárních zdrojů (REZZO 1–3). Z dlouhodobého pohledu bylo celkové znečištění (REZZO 1–4) nejvyšší v případě tuhých znečišťujících látek a oxidů dusíku v hl. m. Praze. Emisemi oxidu siřičitého byl nejvíce zasažen Ústecký kraj a emise CO byly nejvyšší v Moravskoslezském kraji. V porovnání s ostatními kraji byly emise CO rovněž výrazně vyšší i v hl. m. Praze.

Nejrychleji klesají emise v nejvíce znečištěných krajích.
.

Objem emisí sledovaných znečišťujících látek (TZL, SO_X, NO_X, CO) pocházejících ze stacionárních zdrojů i mobilních zdrojů REZZO 1–4 v Česku z dlouhodobého pohledu klesá. Emise tuhých znečišťujících látek a oxidů dusíku nejrychleji klesaly v Moravskoslezském kraji, kde byly v roce 2024 při porovnání s rokem 2015 emise tuhých znečišťujících látek nižší o 57,2 % a emise oxidů dusíku byly nižší o 55,2 %. Emise oxidu siřičitého za stejné období nejvíce poklesly v Karlovarském kraji (o 85,8 %), v případě oxidu uhelnatého byl největší pokles zaznamenán v hl. m. Praze (o 70,0 %).

Graf 5.10 Produkce odpadů v krajích

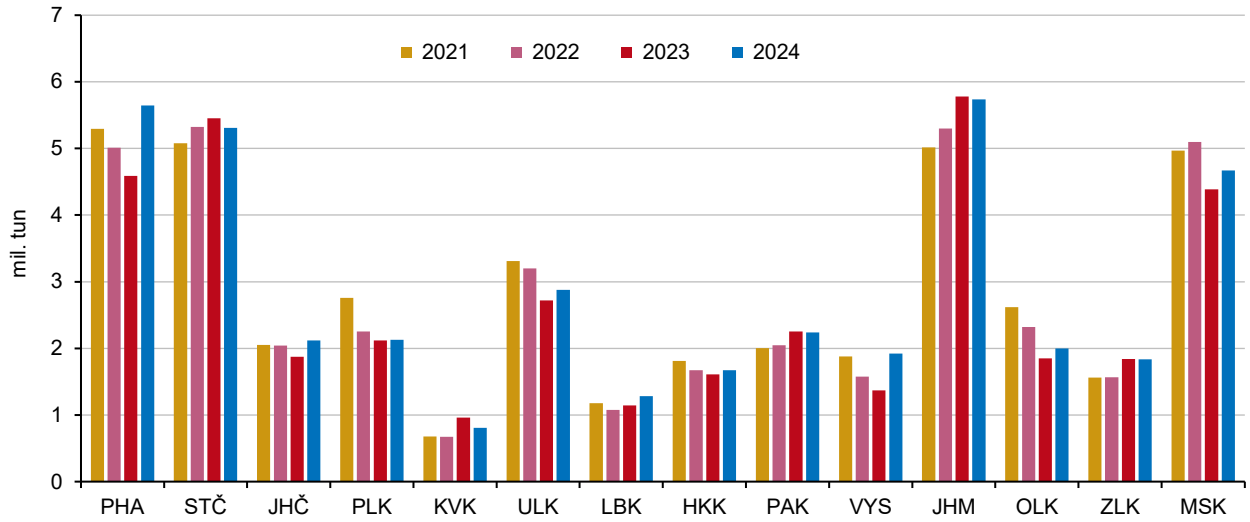

Celková produkce odpadů nejvíce vzrostla v Pardubickém kraji.

Produkce odpadů se v období 2019 až 2024 zvýšila v jedenácti krajích, nejvíce v Pardubickém kraji (o 31,8 %), což se projevilo i v nejvýraznějším nárůstu produkce odpadů v přepočtu na 1 obyvatele (o 29,7 %). Nejnižší celková produkce odpadů byla v Olomouckém kraji, v porovnání s rokem 2019 byla v roce 2024 nižší o 8,7 %. V přepočtu na jednoho obyvatele činil tento pokles 8,6 %. Pomyslného prvenství z pohledu produkce odpadu na obyvatele dosáhl v letech 2019 a 2022 až 2024 Jihomoravský kraj, v roce 2024 se zde vyprodukovalo 4 678 kg odpadu

na obyvatele. Naproti tomu nejnižší objemy odpadu jsou dlouhodobě vykazovány v Libereckém kraji, který byl v letech 2019 až 2024 krajem s nejnižší nebo druhou nejnižší produkcí odpadů na obyvatele. Méně odpadu vykázal v letech 2021, 2022 a 2024 pouze Karlovarský kraj, kde v roce 2024 připadalo na obyvatele 2 756 kg odpadu.

Objem vyprodukovaného komunálního odpadu nejrychleji rostl v Moravskoslezském kraji.

Stejně jako celková produkce odpadů vzrostla za sledované období celorepublikově i produkce komunálního odpadu. Nejvyšší nárůst zaznamenali v Moravskoslezském kraji, kde byla produkce komunálního odpadu v přepočtu na 1 obyvatele v roce 2024 v porovnání s rokem 2019 vyšší o 27,5 %. Ve třech krajích produkce komunálního odpadu v přepočtu na 1 obyvatele poklesla, a to v hl. m. Praze (o 4,7 %), Královéhradeckém kraji (o 2,7 %) a Kraji Vysočina (o 1,4 %). V období 2019 až 2023 se nejvíce komunálního odpadu v přepočtu na 1 obyvatele vyprodukovalo nejčastěji ve Středočeském kraji, s výjimkou roku 2022. Tehdy bylo více odpadu vyprodukováno jen v Olomouckém kraji, v roce 2024 měl nejvyšší produkci komunálního odpadu na obyvatele jen Moravskoslezský kraj (651 kg). Nejméně komunálního odpadu naopak produkovali v letech 2019 až 2023 obyvatelé Karlovarského kraje, v roce 2024 byla produkce nejnižší v Libereckém kraji (482 kg).

Nejvíce se investovalo do životního prostředí Moravskoslezského kraje.

Celkové investice na ochranu životního prostředí vynaložené v roce 2025 v Česku dosáhly hodnoty 41 150,0 mil. Kč, v přepočtu na 1 obyvatele Česka připadaly investice ve výši 3 778 Kč. Z pohledu posledních sedmi let patřily v přepočtu na obyvatele k nejvyšším investice do ochrany životního prostředí Moravskoslezského kraje. Vloni zde bylo na 1 obyvatele investováno 5 763 Kč, následoval Jihočeský kraj (5 067 Kč) a Ústecký kraj (4 805 Kč). Nejméně se v letech 2019 až 2025 v přepočtu na obyvatele investovalo do životního prostředí v Karlovarském a Libereckém kraji, v roce 2025 to bylo 1 535 Kč, resp. 2 464 Kč.

Graf 5.11 Investice na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora v roce 2025

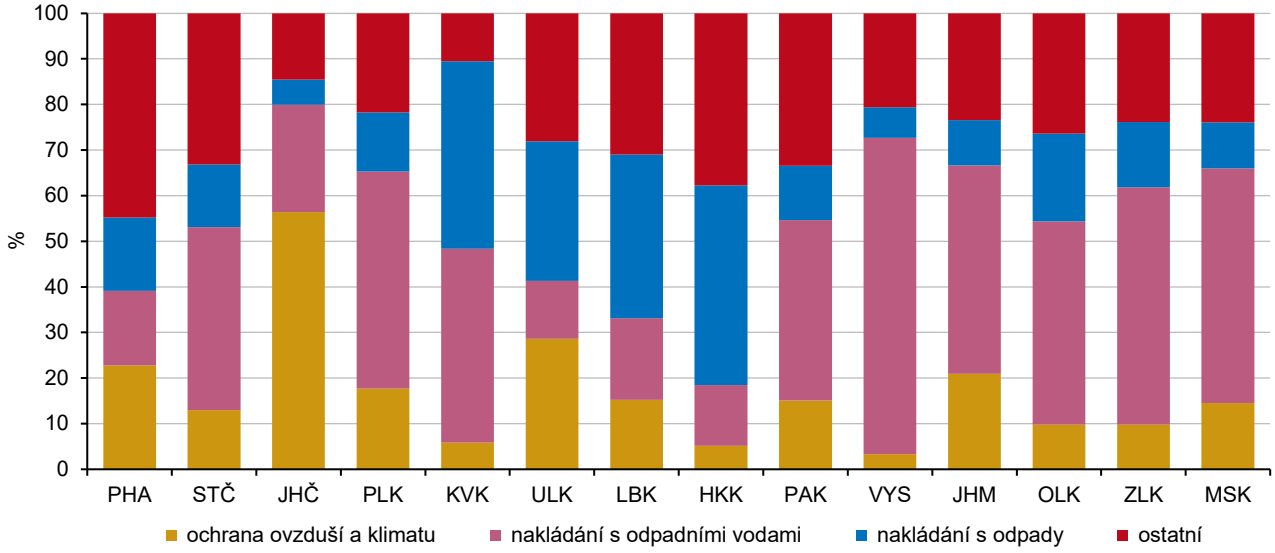

Největší objem prostředků pocházel od investorů z hl. m. Prahy.

Z pohledu sídla investora investovali nejvíce do životního prostředí investoři se sídlem v hl. m. Praze. V jednotlivých letech období 2019 až 2025 se tento podíl na celkovém objemu vynaložených investic v Česku pohyboval v intervalu od 24,9 % (rok 2025) po 32,1 % (rok 2023). Nejméně naopak investovali do ochrany životního prostředí investoři se sídlem v Karlovarském a Libereckém kraji.

Nejvyšší prioritu mělo nakládání s odpadními vodami.

V souhrnu za období 2019 až 2025 směřovali investoři z jednotlivých krajů finanční prostředky nejčastěji do nakládání s odpadními vodami. Tento účel měl nejvyšší prioritu investorů z osmi krajů, přičemž největší podíl prostředků do něj směřovali investoři se sídlem v Kraji Vysočina, a to 70,3 %. Ve třech krajích, Jihočeském, Ústeckém a Pardubickém, měla vyšší prioritu ochrana ovzduší a klimatu, nejvyšší u investorů se sídlem v Jihočeském kraji, kteří směřovali do této oblasti 56,6 % investic. Investoři se sídlem v Královéhradeckém a Libereckém kraji investovali největší objem prostředků do nakládání s odpady (37,5 %, resp. 30,2 % všech výdajů v kraji). Ochrana a sanace půdy, podzemních a povrchových vod měla nejvyšší prioritu u investorů v hl. m. Praze, v průběhu období 2019 až 2025 do ní směřovali 22,1 % všech prostředků jimi investovaných do ochrany životního prostředí. Obdobně vysoký podíl investovali do ochrany a sanace půdy, podzemních a povrchových vod investoři se sídlem v Libereckém kraji, a to 21,4 % všech vynaložených prostředků.

Největší objemy neinvestičních prostředků směřovaly do nakládání s odpady.

V případě neinvestičních nákladů převažovaly u investorů ve všech krajích náklady spojené s nakládáním s odpady. V souhrnu za období 2019 až 2025 se jejich podíl na celkovém objemu vynaložených nákladů pohyboval v intervalu od 41,8 % (Ústecký kraj) po 84,6 % (Královéhradecký kraj). Programovým zaměřením, kam směřoval druhý největší objem nákladů investorů v jednotlivých krajích, bylo nakládání s odpadními vodami. V souvislosti s ním vykázali druhý největší objem výdajů investoři ve dvanácti krajích. Pouze v Libereckém kraji byl vynaložen druhý největší objem výdajů v souvislosti s ochranou a sanací půdy, podzemních a povrchových vod a v hl. m. Praze to byly neinvestiční náklady programového zaměření spojené s ochranou ovzduší a klimatu.